

**ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

*Το αρχείο του συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου
στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ: Αρχειακή
επεξεργασία, τεκμηρίωση και αξιολόγηση δεδομένων*

Διπλωματική Εργασία

Ελένη Καρπίδα

A.E.M.: 2130

**Επιβλέπων Καθηγητής:
Αριστείδης Μπαζμαδέλης
Δημήτριος Παπαγεωργίου**

Θεσσαλονίκη, Ιούνιος 2023

ARISTOTLE UNIVERSITY OF THESSALONIKI
FACULTY FINE ARTS
SCHOOL OF MUSIC STUDIES

*The archive of the composer G.A. Papaioannou
in the Library of the SMS/AUTH:
Archival editing, digitization, documentation and data evaluation*

DIPLOMA THESIS

Student

ELENI KARPIDA

A.E.M.: 2130

SUPERVISOR:

ARISTEIDIS BAZMADELIS
DIMITRIOS PAPAGEORGIOU

Thessaloniki, June 2023

Περίληψη

Ο συνθέτης Γιάννης Ανδρέου Παπαϊωάννου (1910-1989) ανήκει στην ομάδα των σύγχρονων Ελλήνων συνθετών. Με το συνθετικό του έργο αλλά και με τη διδασκαλία του έχει αφήσει το στίγμα του στο Νεοελληνική Μουσική Σχολή και είναι ένας από τους κυριότερους Έλληνες συνθέτες του εικοστού αιώνα.

Στην παρούσα μελέτη, πραγματοποιείται αρχειακή επεξεργασία, τεκμηρίωση και αξιολόγηση του αρχειακού υλικού που έχει δοθεί στη Βιβλιοθήκη Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Abstract

The composer Giannis Andreas Papaioannou (1910-1989) belongs to the group of contemporary Greek composers. With his compositional work as well as with his teaching, he has left his mark on the Modern Greek School of Music and is one of the main Greek composers of the twentieth century.

In this study, is carried out archival processing, documentation and evaluation, of the archival material that has been given to the Library of Music Studies of the Aristotle University of Thessaloniki.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ, Αγγλοελληνική Επιθεώρηση, (τόμος Ιγ)

Λέξεις κλειδιά: Αρχείο Γ. Α. Παπαϊωάννου, Μουσικά Αρχεία
Key words: Archive of G. A. Papaioannou, Music Archives

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	2
Abstract.....	2
Πρόλογος.....	7
Συνομογραφίες.....	8
1. Εισαγωγή.....	9
2. Το αρχείο του Γ. Α. Παπαϊωάννου, στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ: Οργάνωση του Αρχείου και δομή της εργασίας.....	12
3. Το σύνολο των περιστάσεων στην ιστορία της Ελλάδας του 19 ^{ου} και 20 ^{ου} αιώνα υπό το πρίσμα της εθνικιστικής ιδεολογίας.....	16
4. Βιογραφικό του Γιάννη Ανδρέου Παπαϊωάννου μέσα από τα τεκμήρια του αρχείου στο ΤΜΣ/ΑΠΘ.....	24
5. Καταγραφή αρχειακού υλικού του Γιάννη Α. Παπαϊωάννου.....	29
5.1 Αρχείο I (1932-1960) (1 ^{ος} φάκελος) LMS/GAP/Programs 1.....	29
5.1.1 1932-1950 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 1/1.....	29
α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών.....	30
β. Κριτικές (1944-1950).....	33
γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954).....	36
5.1.2 1951-1960 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 1/2.....	39
α. Ανακοινώσεις – Αναφορές (1953-1954) για τη βράβευση της “Συμφωνίας αρ. 3” στο διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης “Βασίλισσα Ελισσάβετ του Βελγίου”.....	40
β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960).....	42
5.2 Αρχείο II (1961-1989) (2 ^{ος} φάκελος) LMS/GAP/Programs 2.....	46
5.2.1 1961-1970 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 2/1.....	46
α. 1961-1970 Παρουσιάσεις – Κριτικές.....	46
β. 1961-1970 Προγράμματα Συναυλιών.....	47
5.2.2 1971-1980 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 2/2.....	50
α. 1971-1980 Προγράμματα Συναυλιών.....	50
β. 1971-1980 Παρουσιάσεις – Αναφορές – Ανοιχτή Επιστολή -Κριτικές.....	52
5.2.3 1981-1989 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 2/3.....	54
α. 1981-1987 Παρουσιάσεις - Κριτικές.....	54

β.	1981-1989 Προγράμματα Συναυλιών.....	56
5.3	Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Α) LMS/GAP/MSS Works 1	60
	Έργα για ορχήστρα Α	60
α.	Πυγμαλίων	61
β.	Κουρσάτικοι χοροί για ορχήστρα.....	63
γ.	Εικόνες από την Ασία: Σουίτα	63
δ.	Ινδία: Σουίτα.....	64
ε.	Συμφωνία Ν ^ο 4	64
5.4	Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Β) LMS/GAP/MSS Works 2	65
	Έργα για ορχήστρα Β	65
α.	Συμφωνία Νο 5	66
β.	Συμφωνική Εικόνα	66
γ.	Συμφωνική Εικόνα	67
δ.	Συνειρμοί.....	67
ε1.	Α. Ορφικοί Ύμνοι.....	68
ε2.	Β. Ορφικοί Ύμνοι (Για αφηγητή και ενόργανο σύνολο).....	69
στ.	Μετεώριση: Φαντασία για Ορχήστρα και βιολοντσέλο	70
5.5	Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Γ) LMS/GAP/MSS Works 3.....	71
	Κονσέρτα	71
α.	Suite: for violin and string orchestra.....	72
β.	Concerto for orchestra	73
γ(1).	Concerto for violin and chamber orchestra	74
γ(2).	Concerto for violin and chamber orchestra VIOLIN SOLO	74
γ(3).	Concerto for violin and chamber orchestra	75
δ(1).	Double Concerto for violin, piano and orchestra	76
δ(2).	Double Concerto for violin, piano and orchestra	77
5.6	Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Δ) LMS/GAP/MSS Works 4	78
5.6.1	Έργα για όργανα σόλο LMS/GAP/MSS Works 4/1	78
α1.	Έργα για solo πιάνο.....	79
α2.	Μεταγραφές για πιάνο	81
β.	Έργα για solo βιολί.....	81
γ.	Έργα για βιολοντσέλο	81
δ.	Έργο για solo κιθάρα	82
ε.	Έργο για εκκλησιαστικό όργανο.....	82
στ.	Έργο για solo τούμπα.....	82
5.6.2	Έργα μουσικής δωματίου LMS/GAP/MSS Works 4/2.....	83

α. DUO	83
β. TRIO	84
γ. QUARTET	85
δ. QUINTET	85
5.7 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Ε) LMS/GAP/MSS/ Works 5	86
5.7.1 Έργα για φωνή.....	86
α. Έργα για φωνή και πιάνο	87
β. Έργα για φωνή και ενόργανο σύνολο	87
5.7.2 Έργα για χορωδία.....	89
5.8 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα ΣΤ) LMS/GAP/MSS/ Works 6	91
5.9 Φάκελοι Εντύπων Έργων LMS/GAP/Printed Works	92
5.9.1 Νο1	92
5.9.2 Νο2	92
5.9.3 Νο3	92
5.9.4 Νο4	93
6. Αξιολογική περιγραφή τεκμηρίων	94
α. «Ο Βασίλης ο Αρβανίτης» (1944-45).....	94
β. Συμφωνία 1 ^η (1946).....	96
γ. Συμφωνία 3 ^η (1953).....	105
δ. Συμφωνία 4 ^η (1963).....	106
ε. Συμφωνία 5 ^η (1964).....	113
στ. Ο αρθρογράφος Μ. Καλομοίρης.....	132
ζ. Έργα φωνητικής μουσικής: «Παιάν εις την Ειρήνην», τα δύο τραγούδια «Aristomenes» και «Journal in Cephalonia»	133
η. Διάφορα Έργα.....	138
7. Φύλλο Εργασίας για τον Σχεδιασμό Επισκόπησης και Επεξεργασίας Μουσικών Αρχείων (ΦΕΣΕΜΑ).....	166
Περιεχόμενα.....	166
α. Πληροφορίες διοικητικού χαρακτήρα / Administrative information.....	167
β. Βασικές πληροφορίες / Basic information	169
γ. Συνθήκες φύλαξης αναλογικού υλικού και φυσική του κατάσταση / Quality of housing and condition of analogue material	174
δ. Ηλεκτρονικός/ψηφιακός εξοπλισμός και ψηφιακό αρχείο Electronic/digital equipment and digital archive	177
ε. Μεταφορά τεκμηρίων / Records transfer	182
στ. Σχεδιασμός επεξεργασίας / Processing plan.....	183
Παράρτημα.....	186

8. Συμπεράσματα	189
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	194
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α ΕΙΚΟΝΕΣ»	196
Προσθήκη Ι1α	197
Προσθήκη Ι1β	214
Προσθήκη Ι1γ.....	231
Προσθήκη Ι2α	247
Προσθήκη Ι2β	257
Προσθήκη ΙΙ1α	283
Προσθήκη ΙΙ1β	292
Προσθήκη ΙΙ2α	301
Προσθήκη ΙΙ2β	308
Προσθήκη ΙΙ3α	315
Προσθήκη ΙΙ3β	320

Πρόλογος

Η πρώτη μου γνωριμία με το έργο του συνθέτη Γ. Α. Παπαϊωάννου ήταν κατά τη διάρκεια των ωδειακών μου σπουδών. Στη συνέχεια στα πλαίσια της επαγγελματικής μου ενασχόλησης ως εκπαιδευτικός σε μουσικά σχολεία και στις πανεπιστημιακές μου σπουδές, είχα την ευκαιρία να γνωρίσω πιο διεξοδικά κάποια έργα του συνθέτη, Έτσι όταν συζήτησα με τον Μουσικό Βιβλιοθηκονόμο και διδάσκοντα του Τμήματος κ. Άρη Μπαζμαδέλη, την πιθανότητα εκπόνησης της διπλωματικής μου εργασίας υπό την επίβλεψη του, η πρόταση ανάληψης της οργάνωσης του αρχείου του συνθέτη, στη Βιβλιοθήκη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, έγινε δεκτή από εμένα χωρίς δισταγμό. Η παρακολούθηση δύο μαθημάτων σχετικών με την επιστήμη της πληροφόρησης και της αρχειονομίας μέσα στο μουσικό πλαίσιο, μου έδωσαν το έναυσμα και τα επιστημονικά εφόδια για να ξεκινήσω την αρχειονομική καταγραφή, περιγραφή και τεκμηρίωση, σε άμεση συνεργασία και επίβλεψη του κ. Άρη Μπαζμαδέλη, μουσικού βιβλιοθηκονόμου και αρχειονόμου του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Δεν άργησαν να αναδυθούν τα πρώτα στοιχεία μέσα από μία αρχική ανάγνωση του αρχείου. Τα ευρήματα μέσα από την εκτεταμένη μελέτη τους, ζωντάνεψαν μία ολόκληρη εποχή και μας έδωσαν πολλές μουσικολογικές πληροφορίες χρήσιμες για κάθε ερευνητή του συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου.

Στη συνεχή και συστηματική ενασχόληση μου με το αρχείο βρήκα συμπαράσταση στον επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Άρη Μπαζμαδέλη, διότι ήταν αυτός που πίστεψε σε μένα και μου εμπιστεύτηκε την πραγμάτωση αυτής της εργασίας. Δίχως τη δική του υποστήριξη, ανεκτικότητα, τις συμβουλές, προτάσεις, ιδέες, και την αμέριστη βοήθειά του σε κάθε βήμα της πορείας της εργασίας, δε θα μπορούσε να υλοποιηθεί αυτή η ιδέα χωρίς τις διευκρινήσεις σχετικά με υλικό του αρχείου, για το οποίο υπήρχαν δυσκολίες κατά την καταγραφή του. Αυτόν θέλω να ευχαριστήσω θερμά.

Συντομογραφίες

Α.Π.Θ.: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Ε.Ι.Ρ.: Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας

Κ.Θ.Β.Ε.: Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος

Κ.Ο.Α.: Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

Κ.Ο.Θ.: Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Κ.Ω.Θ.: Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης

Ρ.Σ. Θεσ/νίκης: Ραδιοφωνικός Σταθμός Θεσσαλονίκης

Σ.Ο.Β.Ε. Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος

Τ.Μ.Σ.: Τμήμα Μουσικών Σπουδών

Αρχείο: Αρχείο Γ. Α. Παπαϊωάννου στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ

1. Εισαγωγή

Η μουσική βιβλιοθηκονομία - αρχειονομία είναι οι, συγγενικοί μεταξύ τους, τομείς των επιστημών που αφορούν τις μουσικές συλλογές και την ανάπτυξη, καταλογογράφηση, διατήρηση και συντήρηση τους, καθώς και θέματα αναφοράς που σχετίζονται με μουσικά έργα και τεκμήρια σχετικά με τη μουσική ζωή και δημιουργία (Ιωαννίδου, 2017).

Η επιστήμη της μουσικής αρχειονομίας, η οποία είναι τομέας της αρχειονομίας συνδυάζει τα πεδία επιστημονικού ενδιαφέροντος της βιβλιοθηκονομίας - αρχειονομίας και της μουσικής-μουσικολογίας, επικεντρώνοντας στη συμβουλευτική των αρχειονόμων που είναι αρμόδιοι για τα μουσικά αρχεία, θεσμικά ή προσωπικά, αναφορικά με βέλτιστες πρακτικές διάδοσης πληροφοριών, τους καλύτερους τρόπους για την αξιοποίηση τους στοχεύοντας στην προαγωγή των συλλογών τους και στην εξυπηρέτηση της πρόσβασης. Αυτό ενσωματώνει την παραγωγή εργαλείων προκειμένου να περιγραφούν αυτά τα υλικά σε επίπεδο συλλογής χρησιμοποιώντας αρχειακά πρότυπα αλλά και ψηφιακά εργαλεία σε προκαθορισμένη μορφή, πολύγλωσσα, με δυνατότητα λήψης και επαναχρησιμοποιήσιμη μορφή (Gottlieb, 2009).

Τα μουσικά αρχεία δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται μόνο ως αποθετήρια γνώσης και αρχειακού υλικού, ως συλλογές δεδομένων πνευματικής παραγωγής, φορείς συλλογικής μνήμης, αλλά και ως ζωντανοί οργανισμοί. Η ταξινόμηση, η συστηματοποίηση, η προσπέλαση, η χρήση των αρχείων και η ανάγνωση δεδομένων μαζί με την εξαγωγή της πληροφορίας, η ικανοποιητική στελέχωση και εκπαίδευση του επιστημονικού προσωπικού που διαχειρίζεται τις συλλογές, αλλά και η αλληλεπίδραση αυτού με τις εξελίξεις στον τομέα ειδικότητας του αρχείου είναι ζωτικής σημασίας. Όλα παίζουν σημαντικό ρόλο στη λειτουργία του αλλά και την επαφή του με την κοινωνία και τις διαφορετικές ομάδες χρηστών.

Στα τέλη της δεκαετίας του 40 όταν ιδρύθηκε από τον ΟΗΕ η Διεθνής Ένωση Μουσικών, Αρχείων και Κέντρων Τεκμηρίωσης (IAML) (International Association of Music Libraries, Archives and Documentation Centres, 2023), ενώ δημιουργήθηκαν πρακτικές και πρότυπα τα οποία έχουν κυρίαρχη σημασία στη διεπιστημονικότητα καθώς έχουμε τη συνεργασία και γενικότερα τη συνύπαρξη δύο διαφορετικών επιστημονικών πεδίων (Music Library Association, 2023). Τα

τέσσερα διεθνή ευρετήρια (RILM (Répertoire International de Littérature Musicale, 2023), RISM (Repertoire International de Literature Musical, 2023), RIPM (Retrospective Index to Music Periodicals, 2023), RIdIM (Repertoire International de Literature Musicale, 2023)) αποτελούν προϊόν αυτής της διεπιστημονικής συνεργασίας. Εξαιτίας αυτών και της χάραξης πρακτικών, κατευθύνθηκε η μουσικολογική έρευνα μπροστά και έγιναν αντιληπτοί διαφορετικοί μουσικοί δρόμοι και πολιτισμοί.

Στην παρούσα εργασία, το προϊόν της μουσικολογικής έρευνας, όπως αυτό προέκυψε μετά την αρχειακή επεξεργασία, οργανώθηκε συστηματικά και αποδόθηκε στην εργασία, σύμφωνα με τη γλώσσα περιγραφής, κωδικοποίηση και ιεραρχία που επιβάλλουν τα μουσικά αρχειονομικά πρότυπα, όπως αυτά καθορίζονται από τα διεθνή πρότυπα, με την καθοδήγηση του μουσικού βιβλιοθηκονόμου και διδάσκοντα του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ. κ Άρη Μπαζμαδέλη.

Ο δημιουργός Γ.Α. Παπαϊωάννου γεννήθηκε το 1910 και πέθανε το 1989. Από το 1930 έως τον θάνατό του, ήταν ιδιάζοντα σημαντική η λάμψη του στο ελληνικό μουσικό γίγνεσθαι. Στις δημιουργίες του υπάρχουν γνωρίσματα και τεχνοτροπίες από πολλές σχολές σύνθεσης. Ο Γ.Α. Παπαϊωάννου εκτός από συνθέτης ήταν και ένας σπουδαίος παιδαγωγός μέσα από τον οποίο γεννήθηκαν πολλοί γνωστοί μουσικοί και δημιουργοί όπως ο Αλ. Αγραφιώτης, ο Θ. Αντωνίου κ.ά. Έργα του παίχτηκαν κατ' εξακολούθηση στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό.

Η εργασία ξεκινά με την περιγραφή του αρχείου όπως αυτό παραδόθηκε στις αρχές του 2000 στη Βιβλιοθήκη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, την ιστορική του διαδρομή (provenance) και τη μεθοδολογία που ακολουθήθηκε για την οργάνωση του αρχείου και την εκπόνηση της παρούσας εργασίας. Με απόλυτο σεβασμό στις βασικές και αδιαπραγμάτευτες πρακτικές της επιστήμης της αρχειονομίας, παρατίθενται στοιχεία για την δομή της εργασίας.

Εισαγωγικά θέλοντας να αξιολογηθούν όσο καλύτερα γίνεται τα δεδομένα που προκύπτουν από την επεξεργασία και τεκμηρίωση του αρχείου του συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου, αναζητήθηκαν οι συνθήκες δημιουργίας της Ελληνικής Εθνικής Σχολής με πρωτεργάτη τον Μανώλη Καλομοίρη. Μελετήθηκε το ιστορικό πλαίσιο της εποχής εκείνης στην Ελλάδα, για να γίνουν αντιληπτές οι συνθήκες που επικρατούσαν όσο το δυνατόν καλύτερα. Επιπρόσθετα, εξετάστηκαν οι όροι

και η σημασία της εθνικιστικής ιδεολογίας, της «Μεγάλης Ιδέας», της ιστορικής συνέχειας και τα δεδομένα στα οποία ζυμώθηκε και αναπτύχθηκε η «Ιδέα» της Ελληνικής Εθνικής Σχολής. Δεδομένου ότι ο Γ.Α. Παπαϊωάννου, από τα πρώτα του έργα έως το 1960, γράφει τονικά αξίζει να δούμε μέσα από το ρου της ιστορίας τα γεγονότα που επηρεάζουν την γραφή του. Μέσα από μεγάλους συνθέτες όπως ο Καλομοίρης σίγουρα υπάρχουν θέματα αλληλεπιδράσεων όπως φαίνονται στις παρακάτω ενότητες.

Η σύνδεση του με κυρίαρχες μορφές της Ελλάδας και του Εξωτερικού περιλαμβάνεται στα βιογραφικά στοιχεία του συνθέτη Γ. Α. Παπαϊωάννου, όπως αυτά αντλήθηκαν μέσα από τα τεκμήρια του αρχείου του (συναυλίες, προγράμματα συναυλιών, άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά, διάφορες αναφορές αλλά και παρτιτούρες) όπου αναδύονται και χαρακτηριστικά της μουσικής του.

Στη συνέχεια της εργασίας αναδείχθηκε το αρχείο Παπαϊωάννου μέσα από την διεξοδική αρχειοθέτηση, αλλά και τεκμηρίωσή του. Το αρχείο περιλαμβάνει δύο φακέλους με χρονολογική σειρά των περιόδων 1932-1960 και 1961-1989. Σ αυτούς τους φακέλους εμπεριέχονται προγράμματα συναυλιών, Κριτικές, Αναφορές από εφημερίδες και περιοδικά της εποχής εκείνης. Υπάρχουν, επίσης, έξι φάκελοι Χειρόγραφων έργων και τέσσερεις φάκελοι Εντύπων έργων. Τηρήθηκε η αρχειονομική επιστημονική απαραίτητη αρχή: Αρχείο, Υποαρχείο, Σειρά, Υποσειρά, Φάκελος, Τεκμήριο, και έγινε περιγραφή σε επίπεδο τεκμηρίου.

Στις επόμενες ενότητες αναλύονται συγκεκριμένα έργα του τα οποία είτε βραβεύτηκαν, είτε παίχτηκαν από τις ορχήστρες σε διάφορες αίθουσες συναυλιών, είτε απασχόλησαν περισσότερο τους αρθρογράφους της εποχής εκείνης. Με τα έργα που θα ασχοληθούμε στην παρούσα εργασία είναι «Ο Βασίλης ο Αρβανίτης» (1944-45), Συμφωνία 1η (1946), Συμφωνία 3η (1953), Συμφωνία 4η (1963), Συμφωνία 5η (1964), Έργα φωνητικής μουσικής: «Παιάν εις την Ειρήνην», τα δύο τραγούδια «Aristomenes» και «Journal in Cephalonia», και σε μία ενότητα Διάφορα Έργα θα δούμε έργα άξια προσοχής, εξαιρετικά στον τομέα τους. Μία ενότητα που παρατίθεται είναι αυτή που προκύπτει με τον Μανώλη Καλομοίρη ως αρθρογράφο, κριτικό στο έργο και την πορεία του Παπαϊωάννου.

Στον επίλογο αυτής της διπλωματικής εργασίας, γίνεται συνολική

ανακεφαλαίωση των συμπερασμάτων από όλες τις προηγούμενες ενότητες.

Στο παράρτημα παρατίθενται τεκμήρια όπου σχετίζονται με την συγκεκριμένη έρευνα, τα οποία αναδύθηκαν μέσα από το αρχείο του Γ.Α.Παπαϊωάννου. Τέλος για την παράθεση της βιβλιογραφίας ακολουθήθηκε το σύστημα βιβλιογραφίας APA Style 7th edition. Σχετικά με την πολιτική και τους περιορισμούς χρήσης του αρχείου, δεν μας απασχόλησε στην παρούσα εργασία, μιας και ξεφεύγει του αντικειμένου που κλήθηκα να διαχειριστώ. Οι όποιοι περιορισμοί και δικαιώματα επί του υλικού και του μουσικού έργου του συνθέτη, ανήκουν στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ του ΑΠΘ και των κληρονόμων αντίστοιχα.

2. Το αρχείο του Γ. Α. Παπαϊωάννου, στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ: Οργάνωση του Αρχείου και δομή της εργασίας.

Το αρχείο δόθηκε από τη χήρα του συνθέτη Ε. Παπαϊωάννου στη Βιβλιοθήκη, κατόπιν μεσολάβησης του Καθηγητή του Τμήματος Δημήτρη Γιάννου, το 2005. Το αρχείο ήρθε τακτοποιημένο και οργανωμένο σε ενότητες κατά είδος υλικού. Σύμφωνα με προσωπική πληροφορία εκτός από τη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ, αντίστοιχη αρχειακή συλλογή δόθηκε από την κα Ειρήνη Παπαϊωάννου στο καθηγητή του Ιονίου Πανεπιστημίου Χάρη Ξανθουδάκη, ο οποίος και το ενέταξε στις αρχειακές συλλογές του Εργαστηρίου Νεοελληνικής Μουσικής του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Η παράδοση της συλλογής έγινε μετά το θάνατο του συνθέτη και πριν το έτος 2005 (Ασλανίδη, 2023). Σύμφωνα με άλλη προφορική μαρτυρία η χήρα του συνθέτη απέκοψε από το αρχείο του συνθέτη τα πολλαπλά τεκμήρια, προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών μεταδόσεων, αποκόμματα εφημερίδων και έντυπο υλικό καθώς και φωτοτυπίες και δημιούργησε δύο αρχειακές συλλογές οι οποίες και παραδόθηκαν στα δύο Τμήματα Μουσικών Σπουδών, ενώ το πλήρες αρχείο μαζί με την αλληλογραφία, το εκπαιδευτικό υλικό κ.λπ. παραδόθηκε στο αρχείο του Μουσείου Μπενάκη (Χάρδας, 2023). Σεβόμενη τις βασικές και αδιαπραγμάτευτες πρακτικές της επιστήμης της αρχειονομίας, η αρχική τάξη του αρχείου, όπως παραδόθηκε στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών ΑΠΘ, δε διαταράχθηκε. Η οργάνωση και περιγραφή του ακολούθησε τη σειρά και τη δομή στην οποία το αρχείο βρισκόταν. Έγινε έλεγχος όλου του υλικού και στις

περιπτώσεις που η σειρά και η οργάνωση των τεκμηρίων είχε διαταραχθεί (π.χ. τεκμήρια τα οποία εμφανώς δεν έπρεπε να βρίσκονται στη θέση που βρισκόταν, προφανώς λόγω αβλεψίας ή λανθασμένης επανατοποθέτησης μετά από χρήση) αυτά τοποθετήθηκαν στην ορθή σειρά και θέση με βάση την οργάνωση του αρχείου. Οι φάκελοι, οι λεγόμενοι συμβολαιογραφικοί, στους οποίους φυλασσόταν τα τεκμήρια του αρχείου αφαιρέθηκαν λόγω του όξινου υλικού από το οποίο ήταν κατασκευασμένοι και τοποθετήθηκαν σε αντιόξινα κουτιά και φακέλους τύπου buffered (8,5 Ph), προκειμένου το αλκαλικό μικροπεριβάλλον διαφύλαξης του υλικού να παραμείνει σε επίπεδα άνω του 7 Ph για τις επόμενες μερικές δεκαετίες.

Το αρχειακό υλικό παραλήφθηκε από τη βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ μέσα σε 12 χάρτινους αριθμημένους φακέλους (I,II, ..X) μπλε απόχρωσης. Εντός του κάθε φακέλου υπάρχει αριθμός χάρτινων φακέλων (ένας έως τρεις) γκρι απόχρωσης και μέσα σε κάθε γκρι φάκελο υπάρχει αριθμός χάρτινων φακέλων (ένας έως τρεις) άσπρης απόχρωσης. Μέσα σε κάθε φάκελο άσπρης απόχρωσης υπάρχει το αρχειακό υλικό του Γ. Παπαϊωάννου το οποίο αφορά την περίοδο 1932 έως 1989.

Προκειμένου η καταλογογράφηση να γίνει εύληπτη και να ακολουθηθεί η προϋπάρχουσα χρωματική οργάνωση, δημιουργήθηκε η παρακάτω αρίθμηση:

5 το κεφάλαιο της παρούσας διπλωματικής εργασίας στο οποίο γίνεται η καταγραφή όλων των αρχείων

5.1 ο 1^{ος} φάκελος μπλε απόχρωσης

5.1.1 ο 1^{ος} φάκελος γκρι απόχρωσης

α. ο 1^{ος} φάκελος άσπρης απόχρωσης

(1) Το 1^ο έγγραφο που υπάρχει μέσα στο φάκελο

άσπρης απόχρωσης

.

.

.

β. ο 2^{ος} φάκελος άσπρης απόχρωσης

(1) Το 1^ο έγγραφο που υπάρχει μέσα στο φάκελο

άσπρης απόχρωσης

.

5.1.2 ο 2^{ος} φάκελος γκρι απόχρωσης κλπ.

Ανάλογος τρόπος χρησιμοποιήθηκε και στην αρίθμηση των σαρωμένων εγγράφων, τα οποία περιλαμβάνονται μέσα σε Προσθήκες εντός του Παραρτήματος «Α Εικόνες» της παρούσας διπλωματικής εργασίας, προκειμένου να αντιστοιχίζονται πλήρως με το κάθε έγγραφο στο οποίο αναφέρονται. Για παράδειγμα το σαρωμένο έγγραφο με ένδειξη " εικόνα 1 5.2.2 α. 1971-1980 (2) Η παρλάτα του Αρλεκίνου" σημαίνει ότι βλέπουμε την 1^η σκαναρισμένη εικόνα, του άσπρου φακέλου, του εγγράφου (2) με τίτλο «Η παρλάτα του Αρλεκίνου», που βρίσκεται στον 1^ο άσπρο φάκελο (5.2.2 α.), εντός του 2^{ου} γκρι φακέλου (5.2.2), μέσα στο 2^ο μπλε φάκελο (4.2) και φυσικά εντός του κεφαλαίου 5 της παρούσας διπλωματικής εργασίας όπου καταγράφονται όλα τα έγγραφα του αρχείου Γ.Α. Παπαιωάννου.

Έτσι τηρήθηκε η αρχειοθέτηση όπως παρακάτω:

Αρχείο

Υποαρχείο

Σειρά

Υποσειρά

Φάκελλος

Τεκμήριο

και έγινε περιγραφή σε επίπεδο τεκμηρίου. Ορισμένα έργα τα οποία ξεχωρίζουν στο αρχείο μέσα από εκτενείς αναφορές στον τύπο και τους κριτικούς, προγράμματα κ.λπ., παρατίθενται ενδεικτικά σε ξεχωριστό υποκεφάλαιο με πληροφορίες για αυτά. Στο τέλος της εργασίας και σε ξεχωριστό κεφάλαιο γίνεται εκτεταμένη αναφορά σε κάποια έργα του συνθέτη τα οποία βρέθηκαν στο αρχείο του.

Οι φωτογραφίες ελήφθησαν με κινητό τηλέφωνο Oneplus 7t και τα τεκμήρια σαρώθηκαν με το scanner Canon 9950f με τη χρήση του λογισμικού CanoScan Toolbox. Όλες οι εικόνες επεξεργάστηκαν με το φωτογραφικό λογισμικό adobe photoshop.

Τα έργα που αναλύθηκαν επελέγησαν με κριτήρια τη συχνότητα της παρουσίασης και εκτέλεσης τους όπως αυτή προκύπτει μέσα από τα αρχειακά τεκμήρια, τις κριτικές και τις δημοσιεύσεις, βραβεύσεις, και ραδιοφωνικές παρουσιάσεις. Σε ξεχωριστό κεφάλαιο στο τέλος της εργασίας παρουσιάζονται τα κάτωθι: «Ο Βασίλης ο Αρβανίτης» (1944-45), Συμφωνία 1η (1946), Συμφωνία

3η (1953), Συμφωνία 4η (1963), Συμφωνία 5η (1964), Έργα φωνητικής μουσικής: «Παιάν εις την Ειρήνην», τα δύο τραγούδια «Aristomenes» και «Journal in Cephallonia», και σε μία ενότητα Διάφορα Έργα θα δούμε έργα άξια προσοχής, εξαιρετικά στον τομέα τους.

Μαζί με το αρχείο χειρογράφων τεκμηρίων παραδόθηκε και μία συλλογή μικροφίλμς με τα έργα του συνθέτη, όπου εξ' αρχής αποφασίστηκε πως δεν αποτελούν συλλογή για περεταίρω επεξεργασία και οργάνωση. Ο λόγος αυτής της απόφασης ήταν η φύση και τα οι τεχνικές απαιτήσεις επεξεργασίας αυτού του υλικού.

3. Το σύνολο των περιστάσεων στην ιστορία της Ελλάδας του 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα υπό το πρίσμα της εθνικιστικής ιδεολογίας.

Η ιδεολογία του νεοελληνικού εθνικισμού ζυμώθηκε πριν τη γέννηση του νεοελληνικού κράτους και οι Έλληνες υποστηρικτές αυτής της ιδεολογίας άπτονται στα επιτεύγματα των αρχαίων προγόνων τους σε πολιτικό και σε πολιτισμικό επίπεδο. Μεταχειρίστηκαν ως τεκμήριο την συγγένεια της νέας λόγιας Ελληνικής με την αρχαιοελληνική γλώσσα, ένα σύνολο βιβλίων αρχαίων συγγραφέων τα οποία ανατυπώνονταν αδιάληπτα, και τη θρησκευτική διαφορετική τοποθέτηση των Ορθόδοξων Ελλήνων και των Μουσουλμάνων Οθωμανών (Τσέτσος, 2011, σσ. 54-55), (Σακαλλιέρος, Εισαγωγή στη Μουσικολογία και στις Μουσικές Επιστήμες., 2019, σ. 86).

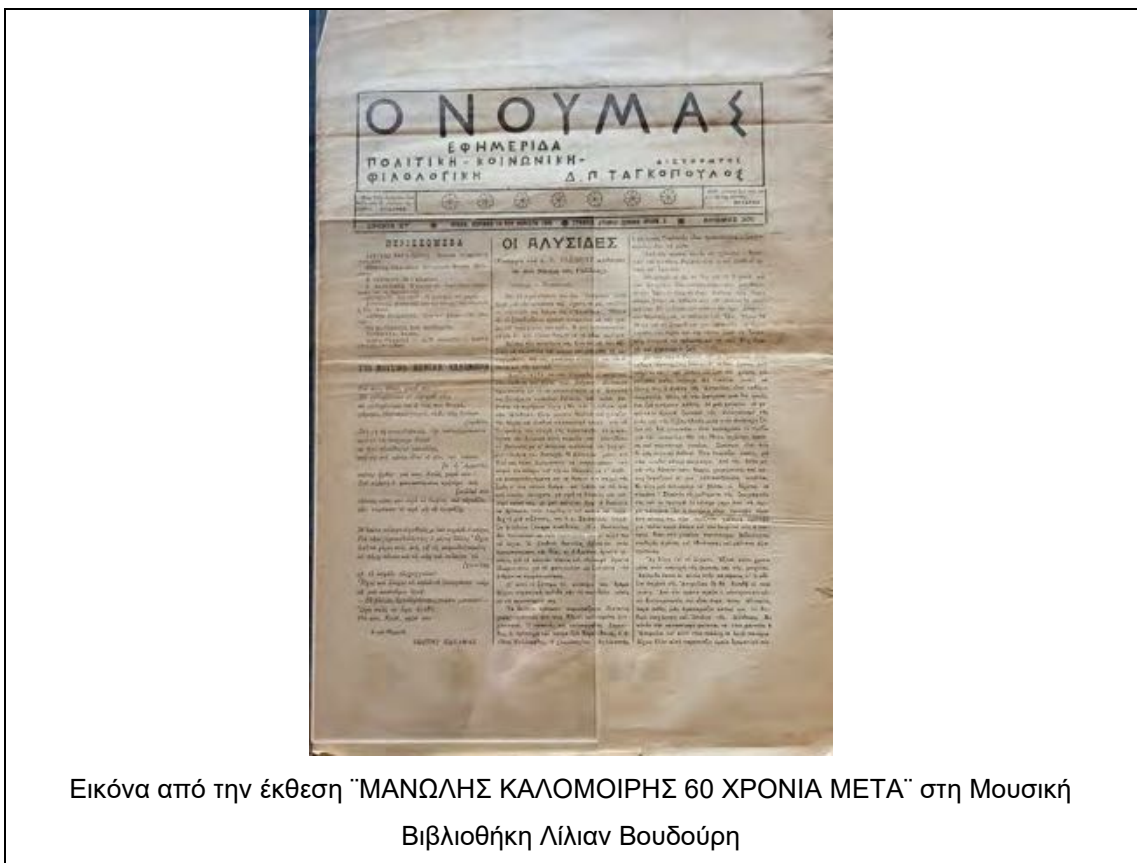
Η πολιτική κατεύθυνση του εθνικισμού είχε στόχο τη γεωγραφική ένωση ενός αδιαίρετου κράτους σε διοικητικό, πολιτικό, νομικό, στρατιωτικό, οικονομικό και πολιτισμικό επίπεδο, το οποίο θα συγκροτούσε τη σύγχρονη ελληνική εθνική επικράτεια. Οι Έλληνες οπαδοί της εθνικιστικής ιδεολογίας αντιμετώπισαν στις περιοχές της υπαίθρου την αντίπαλη δύναμη από αυτόχθονες ομάδες, οι οποίες αποζητούσαν να απελευθερωθούν από την οθωμανική σκλαβιά, χωρίς όμως να υποταχτούν εκ νέου σε ένα νέο εθνικό κέντρο, έτσι προτιμούν η κυριαρχία να εξακολουθεί να βρίσκεται σε τοπικό επίπεδο και οι πολιτικές σχέσεις να είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με κάποιο συγκεκριμένο άτομο ή ομάδα και συναπτές με την εξασφάλιση των προσωπικών συμφερόντων (Τσέτσος, 2011, σ. 56). Η ένδεια αρμόζουσας πολιτικής και πολιτισμικής παιδείας έφερε τον νεοελληνικό εθνικισμό σε μια πολιτική κατάσταση με ιδιόμορφο χαρακτήρα, κατά τον οποίο νομικοί και πολιτικοί θεσμοί μπαίνουν στην υπηρεσία των ιδιωτικών συμφερόντων. Επακόλουθο της σταθεροποίησης αυτής της ιδιάζουσας πολιτικής κατάστασης ήταν η σύζευξη των εθνικιστικών ιδεών, σε αυτό που ευαγγελίστηκε «Μεγάλη Ιδέα» (Τσέτσος, 2011, σ. 57).

Η «Μεγάλη Ιδέα» εκφράστηκε το 1844 από τον Ιωάννη Κωλέττη και έγινε γρήγορα παραδεκτή από ένα ετερογενή αριθμό ατόμων, καθώς ευνοούσε ομόχρονα ποικίλες ωφέλειες και έφερνε σε επαφή διστάμενες πολιτικές απόψεις. Η «Μεγάλη Ιδέα» ανέπτυσσε στους επιχώριους την συναίσθηση της ευνόητης επιταγής της χειραφέτησης και της ένωσης στο Ελληνικό κράτος των

διασκορπισμένων ομοεθνών Ελλήνων. Η ιδέα της ένωσης του εθνικισμού κομμάτιαζε και αποπροσανατόλιζε τα πεδία της οικονομικής ανάπτυξης, της παιδείας, της εξωτερικής πολιτικής και της κοινωνικής πρόνοιας (Τσέτσος, 2011, σσ. 57-58).

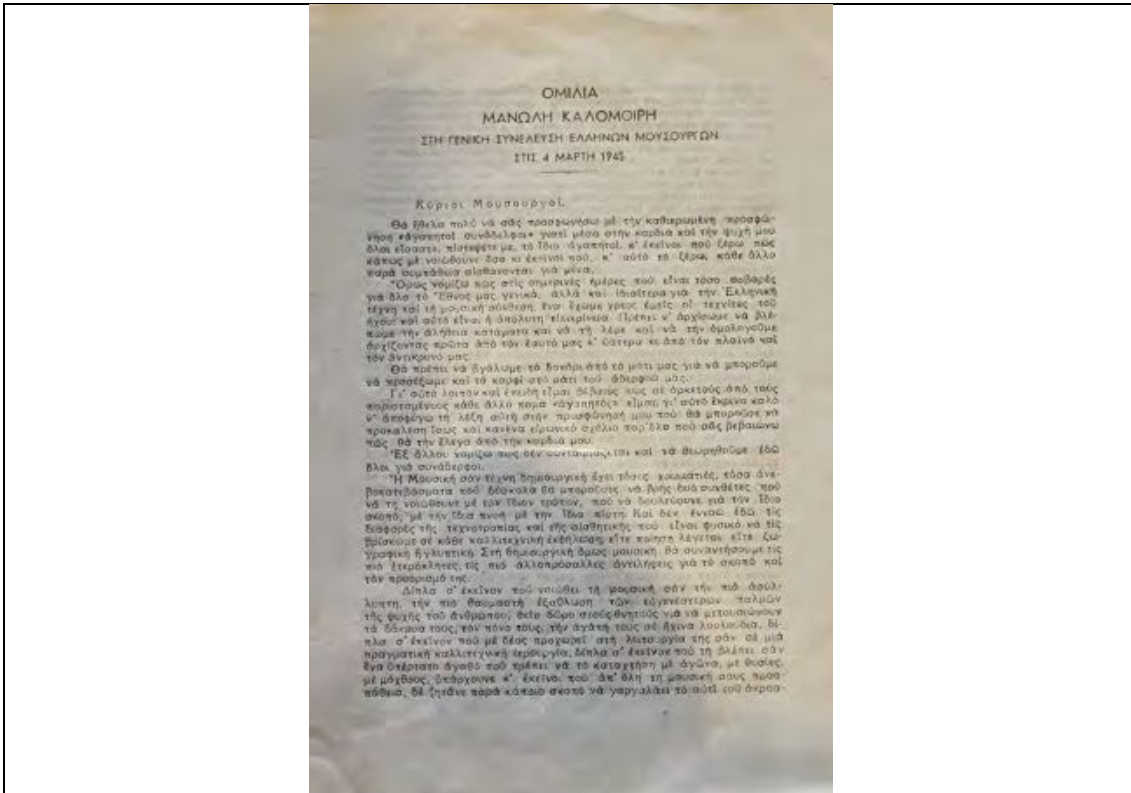
Το θέμα της ιστορικής συνέχειας, που επιδείκνυαν ως τεκμήριο των εδαφικών διεκδικήσεων οι εθνικιστές, συγκρουόταν στη διάσταση αρχαίου και χριστιανικού πολιτισμού. Η απάντηση δόθηκε μέσω της Ελληνικής γλώσσας, η οποία υπήρξε και επίσημη γλώσσα της Ανατολικής Αυτοκρατορίας, αλλά και στον λαϊκό πολιτισμό, στον οποίο η λαογραφία αποκάλυψε στοιχεία, τα οποία επέζησαν στο χρόνο και έρχονταν από την αρχαιότητα ως μαρτυρία της ιστορικής γνησιότητας και συνέχειας (Τσέτσος, 2011, σσ. 58-59), (Σακαλλιέρος, 2011, σσ. 219-220). Η ιδιάζουσα βαρύτητα που δόθηκε στον «καταγωγικό» μύθο από την αρχαιότητα στο Βυζάντιο συμπορεύτηκε με την αντιδυτικοποίηση του ευρωπαϊκού πολιτισμού, ο οποίος σύμφωνα με τους Νεοέλληνες ήταν προϊόν μετάδοσης του αρχαιοελληνικού πνεύματος στη Δύση (Τσέτσος, 2011, σ. 60). Προκειμένου η εκάστοτε θεωρία να γίνει παραδεκτή δόθηκε μεγάλη βαρύτητα στην αρχαιότητα, τον Διαφωτισμό και τον κλασικισμό παρασύροντας τη γλώσσα και όλους τους πολιτιστικούς παράγοντες (Τσέτσος, 2011, σ. 60).

Η γλώσσα από καθαρεύουσα γίνεται βαθμιαία δημοτική και ο «αρχαιοπρεπής ρομαντισμός» μεταβάλλεται σε «ανάκτηση της παράδοσης» στον τομέα της λογοτεχνίας, ενώ, στη ζωγραφική τα ιστορικά θέματα δίνουν τη θέση τους στα τοπία και τις ηθογραφίες κατασκευάζοντας εθνικιστική ενδοστροφή και λαϊκιστική κατανόηση του διανοήματος του «συντηρητικού εθνικισμού», γεγονός που συνέργησε στην ομογενοποίηση του «γλωσσικού χώρου» (Τσέτσος, 2011, σ. 61), (Σακαλλιέρος, 2011, σ. 220). Ξεπρόβαλε μια επίσημη καθομιλουμένη, χωρίς ιδιώματα και ιδιωματισμούς, ώστε να μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε επίσημα έγγραφα και να είναι προσπελάσιμη σε κατοίκους απομακρυσμένους από τις πόλεις. Η δημοτική ήταν σε θέση να ομογενοποιήσει τον πολιτιστικό χώρο και να επιτελέσει την εθνικιστική επιθυμία για την μορφοποίηση ενός αδιαμφησβήτητου υψηλού πολιτισμού στον οποίο θα εντάσσονταν μαζικά οι άνθρωποι του μόχθου, της υπαίθρου και των πόλεων (Τσέτσος, 2011, σ. 61).

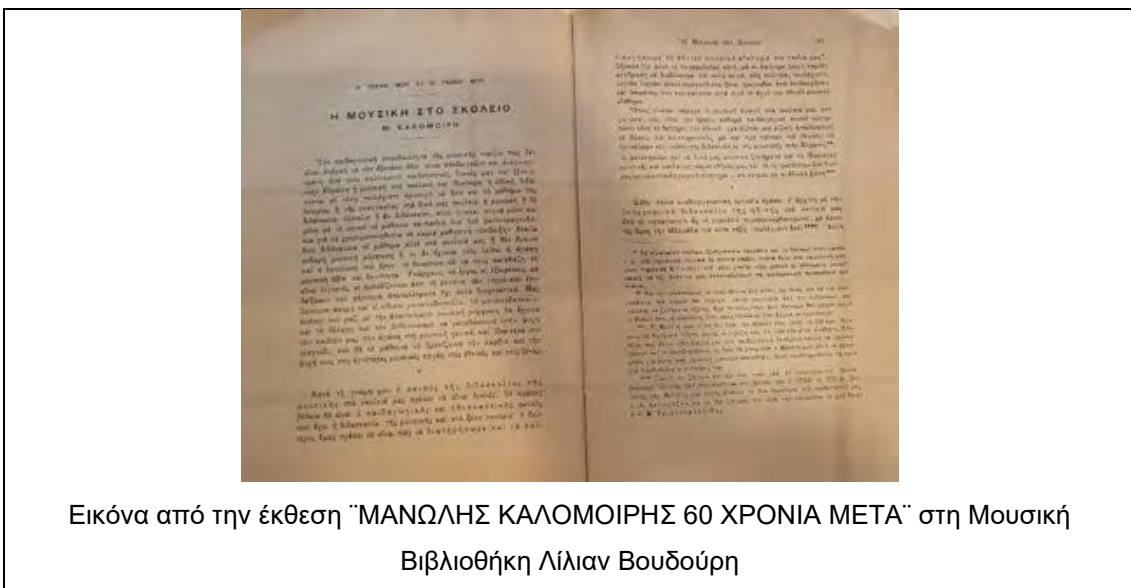
Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη

Ομόχρονα γεννήθηκε μια αστική τάξη, η οποία έδειχνε να θέτει σε κίνδυνο την «πολιτική ολιγαρχία», τους διανοούμενους, τον «γραφειοκρατικό αστισμό» και τους μικροαστούς. Οι θλιβερές οικονομικές και ιστορικές εξελίξεις της περιόδου απέλπισαν μια μερίδα της διανόησης, η οποία πήρε μία όχι θετική στάση ως προς τη «Μεγάλη Ιδέα» και διατύπωσε την επιθυμία της για απαλλαγή από τις ξενικές επιβολές και τον σχηματισμό ενός καθαρά ελληνικού πολιτισμού (Τσέτσος, 2011, σσ. 62-63), (Φράγκου – Ψυχοπαίδη, 1990, σ. 109). Επακόλουθο ήταν ο σχηματισμός δύο εθνικιστικών κινημάτων, με ρομαντική πολιτιστική κατεύθυνση οι αντιβενιζελικοί, και με πραγματιστική διάθεση οι βενιζελικοί οι οποίοι θεωρούσαν ως μέσο ένωσης την εκβιομηχάνιση (Τσέτσος, 2011, σ. 63).

Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη

Η έκβαση της «Μεγάλης Ιδέας» και του αλυτρωτισμού ήρθε με την Μικρασιατική καταστροφή και την οριστικοποίηση των συνόρων της Ελλάδας (Τσέτσος, 2011, σ. 64). Πράγματι, λοιπόν, ο νεοελληνικός εθνικισμός ήταν ένα κατασκευάσμα μεταξύ «ομοεθνών κοινωνικών ομάδων» με διαφορετική πολιτισμική κατεύθυνση και όχι μεταξύ δυο εθνοτικά διαφορετικών ομάδων (Τσέτσος, 2011, σ. 67).

Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη

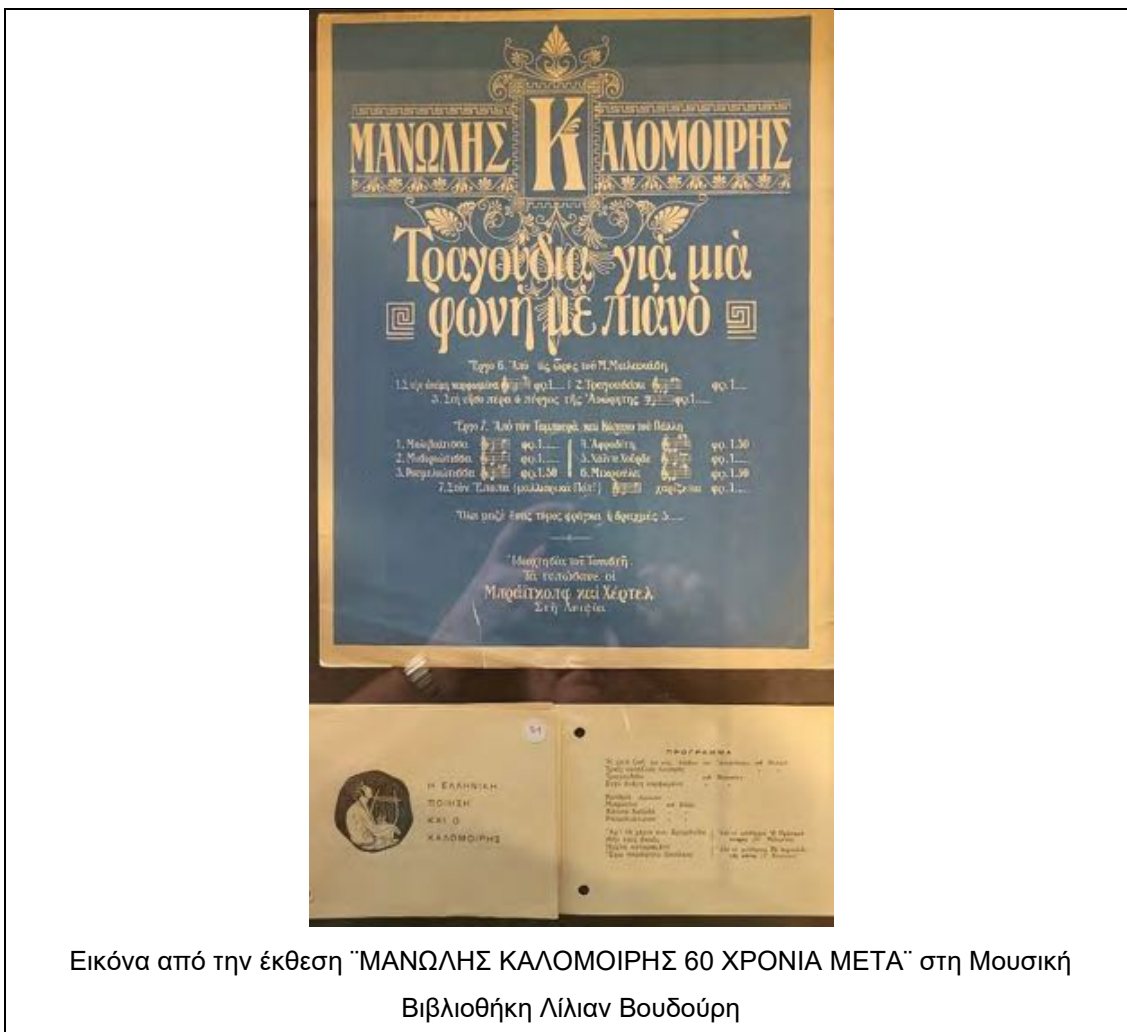
Η πρώτη γόνιμη καλλιτεχνική φάση του Παπαϊωάννου στην Ελλάδα σμίγει με την εποχή, που οι κοινωνικοπολιτικές αναμείξεις έδιναν στην αστική τάξη το όραμα ενός ελληνικού πολιτιστικού και αστικού κράτους ανάμεσα στην Ασία και την Ευρώπη.

Η συνθήκη των Σεβρών αποφέρει την Μεγάλη Ιδέα λίγο πιο κοντά στην υλοποίηση της και ο Καλομοίρης (οραματιστής της Ελληνικής Εθνικής Μουσικής Σχολής) μεταβάλλει τα «μεγαλοϊδεατικά περιεχόμενα» σε νατουραλιστικές μουσικές φόρμες, πριν την Μικρασιατική καταστροφή. Η επιθυμία της Ελλάδας να εκπολιτίσει τη Μικρά Ασία αντιστράφηκε, καθώς πλήθος λογίων άλλαξαν με την άφιξη τους στην Ελλάδα τις πολιτικές και το πολιτιστικές εξελίξεις (Φράγκου – Ψυχοπαίδη, 1990, σσ. 114-115).

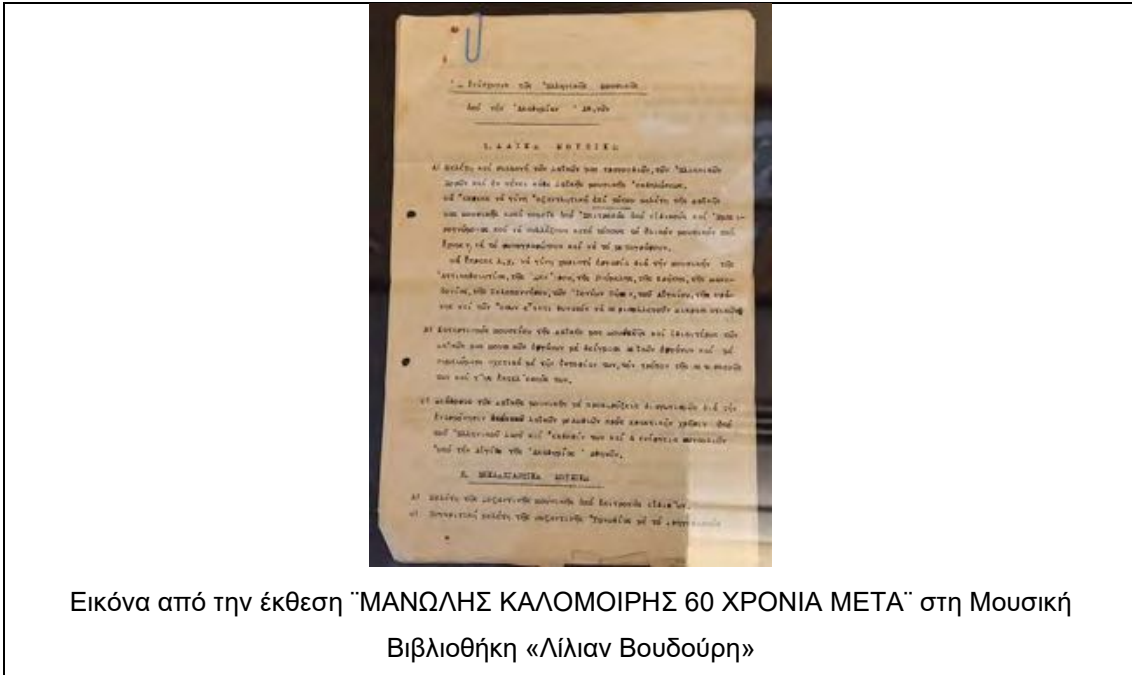
Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη

Η αναπόληση της χαμένης πατρίδας από τη μία και ο προσωπικός αγώνας του Καλομοίρη για θέσπιση εθνικής μουσικής και εθνικής τέχνης, επιπόηση θεσμών και εθνικής πορείας, είναι τα στοιχεία που διαφοροποιούν τη μουσική του αισθητικά. Στην κίνησή του για τη δημιουργία της Εθνική Σχολής, εθνικής παιδείας και συνείδησης παρατηρείται εντονότερη συμμετοχή από καλλιτέχνες της διασποράς, που προέρχονται από την Ανατολή. Παρόλο, που οι στόχοι ήταν κοινοί δεν έλειψαν οι διαφοροποιήσεις μεταξύ των μελών, όχι μόνο όσων προέρχονταν από την Ανατολή, αλλά και από όσους προέρχονταν από τα Επτάνησα (Φράγκου – Ψυχοπαίδη, 1990, σσ. 115-116).

Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη Λίλιαν Βουδούρη

Η προσωπικότητα του Καλομοίρη κατεύθυνε θεμελιωδώς τη μουσική της Ελλάδας του 20ου αιώνα όχι μόνο εξαιτίας του συνθετικού έργου του, αλλά εξαιτίας όλων των ενεργειών του ολοκληρωτικά. Ο Καλομοίρης καθιέρωσε στη νεοελληνική μουσική εκπαίδευση δυτικά πρότυπα, συγκρότησε νέα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως το Ελληνικό Ωδείο, και νέους μουσικούς θεσμούς, την προβολή των νεοελλήνων συνθετών στο εξωτερικό και την αλλαγή και βελτίωση της θέσης του συνθέτη (Σακαλλιέρος, 2011, σ. 220). Επιπρόσθετα, η ανακάλυψη νέων ερεθισμάτων για τη δημιουργία μιας μουσικής ιδεολογίας, η οποία ακολουθούσε τα ίχνη του μεγαλοϊδεατισμού, για την Ελληνική Εθνική Μουσική. Η εξασθένιση της Μεγάλης Ιδέας βρίσκει τον πνευματικό κόσμο της Ελλάδας να αναζητά να προσανατολιστεί εκ νέου στις νέες ιστορικές, πολιτικές, κοινωνικές συμβάσεις. Η ελληνικότητα επαναπροσδιορίζεται σε κάθε μορφή έκφρασης. (Σακαλλιέρος, 2011, σ. 220) Υπάρχει επιτακτική ανάγκη για την αποκαθάρωση του ιδανικού παρελθόντος και έτσι ο Παπαϊωάννου παίρνει την δική του θέση.

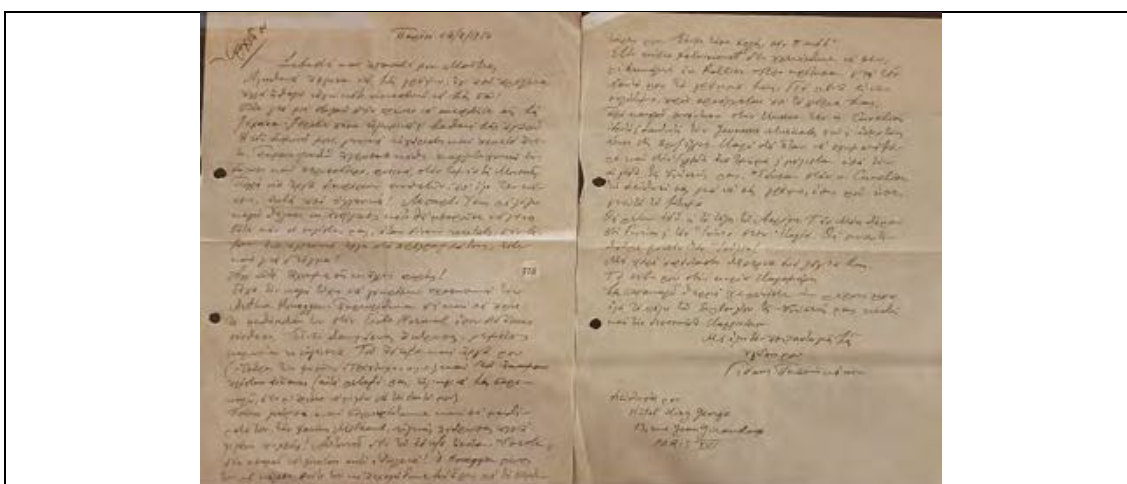
Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη»

Στο αρχείο του ΤΜΣ βρίσκουμε άρθρα εφημερίδων όπου σχολιάζεται ο συνθέτης Γ.Α. Παπαϊωάννου από μέλη της Ελληνικής Εθνικής Σχολής όπως Βάρβογλης και Καλομοίρης (Βάρβογλης, Κρατική Ορχήστρα. Αρχείο Γ.Α.Παπαϊωάννου , 1946) και (Καλομοίρης, Η συναυλία της Ορχήστρας. Αρχείο Γ.Α.Παπαϊωάννου , 1947).

Ο Παπαϊωάννου πειραματίστηκε με όλα τα είδη οργανικής, δραματικής, σκηνικής και φωνητικής μουσικής, προσπαθώντας να συντελέσει στην επιμόρφωση μια νέας έντεχνης «μουσικής φιλολογίας». Στο έργο του συσχετίζει νέα ή αυθεντικά στοιχεία, τα οποία βάζει στο παραδοσιακό υλικό, με τη δυτικού τύπου εναρμόνιση, ενορχήστρωση και μορφολογία. Σε όλα τα μεγάλα του έργα περνά εν είδει συμβολισμών αναπολήσεις, νοσταλγία και πόνο από τις χαμένες πατρίδες, όπως επίσης και την λαχτάρα για μια ενιαία Ελληνική μουσική και τέχνη γενικότερα. Η δημιουργία του συμπληρώνεται με τη συμπόρευσή του με τα φιλοπρόοδα κινήματα της εποχής και την εκτενή, από πλευράς του, χρήση της μουσικής περιγραφικής γλώσσας. Την ανύψωση στην ιδεώδη μορφή, την ιδανίκευση, των στοιχείων από την παράδοση που μεταχειρίζεται ο Καλομοίρης, δεν συναντούμε στον Παπαϊωάννου, αλλά παντού υπάρχει η προσπάθεια του να ακουστούν τα έργα του Ελληνικά. Ο Παπαϊωάννου με δεξιοτεχνικό τρόπο μέσα από μοντέρνες τεχνοτροπίες στις συνθέσεις του δίνει την επιθυμία για την

δημιουργία μιας ελληνικής εθνικής ταυτότητας.

Όλα τα παραπάνω είναι ευδιάκριτα στα έργα του Συμφωνία αρ 1, "Βασίλης ο Αρβανίτης", "Δάφνις και Χλόη" (Β΄ βραβείο), "Σκλάβας Λύτρωσιν" (ακούστηκε από το ραδιοφωνικό σταθμό Αθηνών το 1946,παίχτηκε το 1953 και το 1956), "Πυγμαλίων"(παίχτηκε για πρώτη φορά το 1952), μουσική για αρχαίες τραγωδίες, όπου χρησιμοποιεί βυζαντινά στοιχεία ως αφορμή άντλησης υλικού από τη λόγια βυζαντινή παράδοση και η αίρεση του θέματος αρμόζει με την Μεγάλη Ιδέα. Τέλος χρησιμοποιεί την πολυφωνία ως μέσο συνοχής με τη δυτική μουσική (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1934). Δείχνει εμφανώς την εκτίμησή του στη δημοτική και τη βυζαντινή μουσική ενώ συγχρόνως δημιουργεί αληθινή Ελληνική μουσική. Η δομή των έργων του έχει συνοχή και κυκλικότητα με μοτίβα- κύτταρα που διαμένουν στη μνήμη, όσο και αν εξελίσσεται το έργο μετά την εμφάνισή τους (Θεοδωροπούλου, 1947).

Εικόνα από την έκθεση "ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ" στη Μουσική Βιβλιοθήκη «Λίλιαν Βουδούρη»

4. Βιογραφικό του Γιάννη Ανδρέου Παπαϊωάννου μέσα από τα τεκμήρια του αρχείου στο ΤΜΣ/ΑΠΘ

Στις εξετάσεις πιάνου αλλά και σε μαθητικές συναυλίες του Ωδείου ο κόσμος θαύμαζε ένα μικρό παιδί που έπαιζε κομμάτια δυσκολότερα από την ηλικία του, με άνεση και αυτοπεποίθηση, σίγουρα με αυθαίρετη απόδοση αλλά άξια θαυμασμού. Η καθηγήτρια του πιάνου Μαρίκα Λασποπούλου ήταν ενοχλημένη, μα και συνάμα περήφανη, για τον μικρό Γ.Α. Παπαϊωάννου για την εκτέλεση του μικρού που δεν ακολουθούσε τις οδηγίες της. Ο μικρός ταλαντούχος πιανίστας πήρε ένα μεγαλειώδες δίπλωμα πιάνου και όλοι πιστεύαν στην υπέροχη καριέρα που ανοιγόταν μπροστά του. Ο Παπαϊωάννου όμως είχε περισσότερες καλλιτεχνικές ανησυχίες καθώς αγαπούσε την ποίηση και τους μελωδικούς στίχους της. Ήθελε να μάθει πώς οι στίχοι θα γίνουν μελωδίες, θα βγούνε έξω από την αγνή ψυχή του στον κόσμο και θα γίνουν αντίλαλοι. Ξεκίνησε λοιπόν να μελετά θεωρία της μουσικής γιατί ένοιωθε ότι είχε κάτι όμορφο να πει. Τελικά τον συνεπήρε η σύνθεση και έφτασε να γίνει ένας σπουδαίος συνθέτης που τον αντίκριζαν όλοι με σεβασμό, θαυμασμό και εκτίμηση (Θεοδωροπούλου, 1947).

Οι γονείς του ήταν από την Μυτιλήνη. Ο Γιάννης γεννήθηκε στην Καβάλα εκεί το 1910, όπου είχε εγκατασταθεί η οικογένεια του διότι ο πατέρας του ασκούσε το επάγγελμα του γιατρού. Το ταλέντο του όμως ο μικρός Γιάννης το κληρονόμησε από το σόι της μητέρας του και συγκεκριμένα τον πατέρα της μαμάς του ο οποίος έπαιζε βιολί και ήταν ψάλτης στην εκκλησία. Ο παππούς του Κομνηνός Αμανίτης, είχε εφεύρει το φθογγόμετρο που απέδιδε με ακρίβεια τα διαστήματα των βυζαντινών ήχων (Θεοδωροπούλου, 1947).

Στην κήρυξη του Βουλγαρικού πολέμου η οικογένεια Παπαϊωάννου φεύγει από την Καβάλα και εγκαθίσταται στη Θεσσαλονίκη. Ο πατέρας του, αντί για παιχνίδι, του χάρισε ένα μικρό πιάνο, μόλις δύο οκτάβων, επειδή έβλεπε την αγάπη μα και την κλίση του μόλις πέντε χρονών γιου του στη μουσική. Πραγματικά ο μικρός Γιάννης έπαιζε πολλές ώρες σ αυτό το πιανάκι και προσπαθούσε να βρει σ' αυτό τους σκοπούς που άκουγε. Αργότερα μεγαλώνοντας μελετούσε σε νοικιασμένο κανονικό κλασικό πιάνο και προχωρούσε με την πολύωρη μελέτη πολύ γρήγορα (Θεοδωροπούλου, 1947).

Το 1922 η οικογένεια του μετακομίζει στην Αθήνα και σε λίγο μόνο καιρό ο

πατέρας του πεθαίνει. Αν και η οικογένεια του (η μητέρα του και ο θείος του) τον πίεζε να ασχοληθεί με τη νομική σχολή, ο Γιάννης τριτοετής φοιτητής, “πέταξε” τα νομικά συγγράμματα και αφοσιώθηκε ολότελα στη μουσική. Ο Παπαϊωάννου πήρε μουσικές γνώσεις από σπουδαίους δασκάλους όπως ο Αιμίλιος Ριάδης και ο Μανώλης Καλομοίρης. Μελέτησε με ιδιαίτερο ζήλο και τη βυζαντινή μουσική. Τα πρώτα του τραγούδια τα γράφει το 1934. Η ποιητική του διαίσθηση τον οδηγεί στην εκλογή των στίχων που μελοποιεί. Τον εμπνέει ο Μαβίλης, ο Παλαμάς, ο Καβάφης, η Μυρτιώτισσα, ο Γρυπάρης. Στην ποίηση του Γρυπάρη του γεννιούνται μουσικές εικόνες σπρώχνοντάς τον σε τολμηρούς αρμονικούς συνδυασμούς. Τον “γοητεύει” η μουσική του Ντεμπισσύ και οι ιμπρεσιονιστικές του κλίσεις (Παπαϊωάννου Γιάννης Α. (23/09/2017) Hellenic Parliament TV, 2023).

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Παπαϊωάννου, συνθέτει πολλά είδη μουσικής: για πιάνο (Οθαλίσκη, Αμαζόνα κτλ), για μεγάλη ορχήστρα (Κουρσάρος, Τρεις εικόνες κτλ), για ορχήστρα εγχόρδων (Τρίπτυχο), για φωνή και πιάνο, για φλάουτο και πιάνο, έργα για χορωδία (Δάφνις και Χλόη-β' βραβείο), για βιολί και πιάνο (Σερενάτα), κομμάτια για άρπα, συμφωνικές εικόνες (Χειμωνιάτικη φαντασία) αλλά και σκηνική μουσική για αρχαίες τραγωδίες (Αντιγόνη του Σοφοκλέους παίχτηκε το 1954, το 1956 και το 1959, Φιλοκτήτης του Σοφοκλέους παίχτηκε το 1957, Οιδίπους Τύραννος του Σοφοκλέους παίχτηκε το 1959, Πέρσαι του Αισχύλου παίχτηκε το 1961). Πολλά από τα έργα του παίχτηκαν από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, αλλά και από την τότε νεοσύστατη ΣΟΒΕ (1959) πρόγονος της σημερινής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης (Προγράμματα Συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1959). Σπουδαία έργα του ακούστηκαν από το Ραδιοφωνικό Σταθμό με μεγάλη επιτυχία. Το 1949 του δόθηκε από την UNESCO υποτροφία που περιλάμβανε επισκέψεις σε μουσικά κέντρα στην Ευρώπη (Μαμάκης, 1950).

Ο Παπαϊωάννου εργάζεται για την αληθινή Τέχνη και όχι για την εμπορική, και έτσι παρουσιάζει ένα μεγάλο έργο σε ποσότητα αλλά και ποιότητα. Εκφράζει τον εαυτό του χωρίς να δεσμεύεται από τις Σχολές και τα δόγματά τους. Δεν μένει ασυγκίνητος από τις συνθήκες γύρω του σε πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο αλλά το σίγουρο είναι ότι μέσα από την μουσική του εκφράζει πιστά τον εαυτό του αφομοιώνοντας ότι τον εκπροσωπεί καλύτερα. Πιστεύει ότι η «τονικότητα» δε θα

πάψει ποτέ να αποτελεί ένα από τα ισχυρότερα εκφραστικά μέσα. Το Εθνικό στοιχείο το συναντούμε σε αρκετά έργα του (Βασίλης ο Αρβανίτης, Συμφωνία αρ.1, Σονάτα για βιολί και πιάνο κ.ά) χωρίς όμως να κυριαρχεί, γιατί ο Παπαϊωάννου είναι πάνω απ' όλα λυρικός. Στα έργα του κυριαρχεί η ποιητική ιδέα μέσα σε μία ρομαντική ατμόσφαιρα. Ο ίδιος υποστηρίζει τον μελωδικό πλούτο και την ποικιλία των κλιμάκων και των τρόπων της βυζαντινής μουσικής οι οποίες είναι ανεξάντλητες πηγές για τη δημιουργία και σύνθεση γνήσιας Ελληνικής Εθνικής Μουσικής. Τη βυζαντινή μουσική την μελέτησε σε βάθος. Τον ενδιαφέρει σαν μουσικό υλικό αλλά και σαν μία παράδοση που πρέπει να σωθεί και να αξιοποιηθεί ώστε να εξυψωθεί η εκκλησιαστική λειτουργία. Πιστεύει ο ίδιος ότι οι βαθιοί γνώστες της βυζαντινής μουσικής είναι ικανοί να επεξεργαστούν τα βυζαντινά μέλη με τρόπο που θα διατηρηθεί το ύφος και η τονικότητάς τους (Θεοδωροπούλου, 1947). Από το 1951-61 δίδαξε Ιστορία της Μουσικής στο Εθνικό Εκπαιδευτήριο Αναβρύτων. Από το 1954 είναι καθηγητής Ανώτερων Θεωρητικών και Σύνθεσης στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών. Είναι ο μόνος που διδάσκει παράλληλα με την παραδοσιακή και την τεχνική της Σύγχρονης Μουσικής. Οι περισσότεροι σημαντικοί Έλληνες συνθέτες της νεότερης γενιάς υπήρξαν μαθητές του. Όπως προαναφέρθηκε η συνθετική του καριέρα ξεκίνησε το 1933, τα έργα του εκτελέστηκαν και ακούστηκαν στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό σε πολλές αίθουσες συναυλιών.

Στο Μηνιαίο Περιοδικό «Μουσική Κίνησης» αναφέρει το άρθρο: «η Αντιγόνη του Σοφοκλέους στο Εθνικόν εκπαιδευτήριον Αναβρύτων», την επιτυχία της παράστασης χάρη στην ωραία και υποβλητική μουσική που έγραψε ο συνθέτης για αυτή την παράσταση. Ο συνθέτης διεύθυνε ο ίδιος την ορχήστρα. Κατάφερε με απλά αλλά και περίτεχνα εκφραστικά μέσα, να μεταδώσει τη συγκίνηση που διαπνέει αυτή την τραγωδία και να δημιουργήσει την κατάλληλη ατμόσφαιρα, γεμάτη αρχαϊκή ομορφιά, που μέσα σ' αυτή ξανάζησε το έργο και κινήθηκε η όλη παράσταση. (Σκιαδαρέσης, 1954). Η «Αντιγόνη» παίχτηκε και στο φεστιβάλ Αθηνών το 1956, όπως επίσης και στην Επίδαυρο το 1959 (βλ. Αρχείο).

Ο Παπαϊωάννου σταδιακά απομακρύνθηκε από την παράδοση της «Εθνικής Σχολής» και τάχτηκε με την ομάδα των σύγχρονων Ελλήνων συνθετών που προσανατολίστηκαν σε σύγχρονες τάσεις και αναζητήσεις. (Προγράμματα Συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1960).

Ο Γιάννης Μάντακας τον Δεκέμβριο του 1953 στην εφημερίδα “Αλήθεια” κάνει ένα εκτενές αφιέρωμα στον Γ.Α. Παπαϊωάννου (βλ Αρχείο) και μέσα στο άρθρο απαριθμεί την μέχρι τότε συνθετική δημιουργία. Το έργο του πλατύ καλύπτει πολλές πτυχές της μουσικής έκφρασης, και κατά την διερεύνηση του αρχείου του συνθέτη.

Τα κυριότερα έργα που τον έκαναν γνωστό στο ευρύ κοινό και που παίχτηκαν κατ’ επανάληψη (όπως φαίνεται από το αρχείο του Γ.Α. Παπαϊωάννου του ΤΜΣ/ΑΠΘ μέσα από τα προγράμματα συναυλιών, άρθρα σε εφημερίδες και περιοδικά) από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Συμφωνική Ορχήστρα του Ε.Ι.Ρ (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας) είναι: ο “Κουρσάρος” (συμφωνική εικόνα), ο “Βασίλης ο Αρβανίτης” (συμφωνικός θρύλος σε 11 εικόνες, από την ομώνυμη νουβέλα του Στρατή Μυριβήλη), Συμφωνία αρ.1, η βραβευμένη Συμφωνία αρ.3, Τρίπτυχο, “Ποίημα του Δάσους” ένα από τα πρώτα έργα για ορχήστρα (γράφηκε το 1942) όπου σαν μορφή ανήκει στον τύπο του ανεπτυγμένου lied (παίχτηκε το 1948, το 1951, το 1969), “Πυγμαλίων” έργο του 1950 (παίχτηκε το 1952 για πρώτη φορά, επίσης με μεγάλη επιτυχία παίχτηκε και στη Βρέμη της Γερμανίας το 1982 υπό την διεύθυνση του Δημήτρη Αγραφιώτη, στη συνέχεια παίχτηκε το 1984 στο κινηματοθέατρο Παλλάς από την Κ.Ο.Α., το 1985 στο Θέατρο Ηρώδου του Αττικού από την ΚΟΘ στο φεστιβάλ Αθηνών και την ίδια χρονιά στην Αίθουσα Τελετών του ΑΠΘ), Νυχτερινό κ.ά. Οι καλλιτέχνες που ερμήνευαν κατ’ επανάληψη έργα του είναι ο κύριος και η κυρία Λυκούδη όπως η Σονάτα για βιολί και πιάνο (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1953). Ενώ αποκλειστική Συναυλία έργων του Γ.Α. Παπαϊωάννου πραγματοποιήθηκε τον Απρίλιο του 1938 στην Αίθουσα του Ωδείου Αθηνών.

Το 1970, του απονέμεται μέσω του Πανεπιστημίου της Βιέννης το Gottfriedvon-Herder-Preis. Η Brahmsgesellschaft τον προσκάλεσε να παραμείνει και να συνθέσει ένα έργο, ως φιλοξενούμενος της, στο σπίτι του Brahms στο Baden-Baden. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1972)

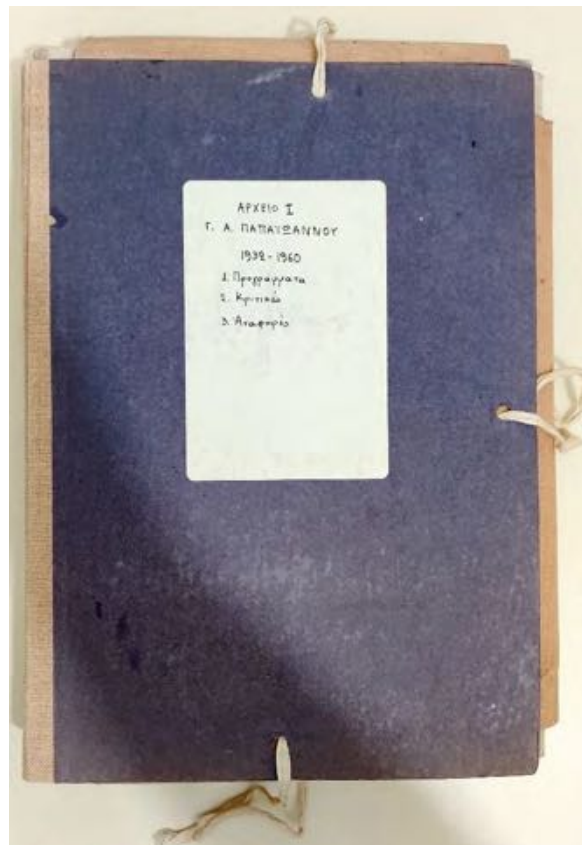
Είναι ιδρυτικό μέλος και Πρόεδρος από το 1964 έως το 1975 του Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής και του Ελληνικού Τμήματος της International Society for Contemporary Music. Η 5η Ελληνική Εβδομάδα Σύγχρονης Μουσικής πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το διάστημα από 14 έως 22 Δεκεμβρίου του

1976. Το 3^ο Πορτραίτο Ελλήνων συνθετών ήταν αφιερωμένο στον Γ.Α. Παπαϊωάννου.

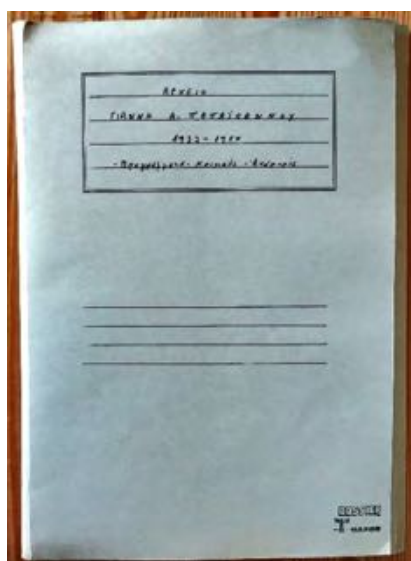
Το 1983 η Ακαδημία Αθηνών του απονέμει το «Αριστείον Καλών Τεχνών». Το 1989 αφήνει την τελευταία του πνοή. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1976) .

5. Καταγραφή αρχειακού υλικού του Γιάννη Α. Παπαϊωάννου

5.1 Αρχείο Ι (1932-1960) (1^{ος} φάκελος) LMS/GAP/Programs 1

5.1.1 1932-1950 Προγράμματα - Κριτικές - Αναφορές LMS/GAP/Programs 1/1

1ος Γκρι υποφάκελος

α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών

1ος Άσπρος υποφάκελος

- (1) Ημερομηνία: 14/4/1932
Τόπος: Ελληνικό Ωδείο
Έργα: *Δισταγμός, Μυστικά*
- (2) Ημερομηνία: 26/5/1933
Τόπος: Ελληνικό Ωδείο
Έργα: *Στο γιαλό, ψεύτικα λουλούδια, Μυτιλήνη*
- (3) Ημερομηνία: 17/5/1934
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Δάφνις και Χλόη, Α' εκτέλεση*¹ (2^ο Βραβείο)
- (4) Ημερομηνία: 10/6/1937
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Σουίτα*²
- (5) Ημερομηνία: 9/4/1938
Τόπος: Αίθουσα Ωδείου Αθηνών
Έργα: *Έργα Γιάννη Α. Παπαϊωάννου*

¹ Προσθήκη «11α», εικόνα 1

² Προσθήκη «11α», εικόνα 2

- (6) Ημερομηνία: 20/3/1939
Τόπος: Αίθουσα Ωδείου Αθηνών
Έργα: *Intermezzo*
- (7) Ημερομηνία: 2/3/1939
Τόπος: Ραδιοφωνικός σταθμός Αθηνών - Υπουργείο

Τύπου

- Έργα: *Το ειδύλλιο, Α' εκτέλεση*
- (8) Ημερομηνία: 23/11/1940
Τόπος: Υπουργείο Τύπου / Διεύθυνση ραδιοφωνίας
Έργα: *Τρεις εικόνες δια ορχήστρα (Σελινόφως, Ακρογιάλι, Στο βουνό), Α' εκτέλεση*
- (9) Ημερομηνία: 20/3/1941
Τόπος: Υπουργείο Τύπου / Διεύθυνση ραδιοφωνίας
Έργα: *Κουρσάρος*
- (10) Ημερομηνία: 4/6/1940
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Λήθη, Ιντερμέτζο, Σύννεφα, Νυχτιάτικο, Χαμόγελο*
(Συναυλία ανδρικής και γυναικείας χορωδίας με διευθυντή τον Γιάννη Παπαϊωάννου)
- (11) Ημερομηνία: 23/4/1945
Τόπος: Θέατρο Κοτοπούλη REX
Έργα: *Ανοιξιάτικη φαντασία*
- (12) Ημερομηνία: 11/6/1945
Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού
Έργα: *Σωριάζονται τα φύλλα, Η γλυκοκελαδίστρα, Μεσ τον μενεξεδένιο ουρανό, κ.α. (έργα για φωνή και πιάνο)*³. 2 παραπλήσια αντίγραφα
- (13) Ημερομηνία: 12/5/1946
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Ο Βασίλης ο Αρβανίτης, Α' εκτέλεση (συμφωνικό ποίημα)*⁴

³ Σαρώθηκε επειδή το έγγραφο είναι σε μορφή φωτοτυπίας, Προσθήκη «I1α», εικόνα 3

⁴ Προσθήκη «I1α», εικόνα 4

- (14) Ημερομηνία: 28/11/1946
Τόπος: Anglo – Hellenic League
Έργα: *Ανοιξιάτικη φαντασία*
- (15) Ημερομηνία: 15/05/1947
Τόπος: Αίθουσα Ωδείου Αθηνών
Έργα: *Σονάτα για βιολί και πιάνο*
- (16) Ημερομηνία: 27/4/1947
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Συμφωνία*⁵
- (17) Ημερομηνία: 27/10/1947
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Ο Βασίλης ο Αρβανίτης*⁶
- (18) Ημερομηνία: 9/5/1948
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Το ποίημα του δάσους, Α' εκτέλεση*
- (19) Ημερομηνία: 27/5/1948
Τόπος: Εθνικό Ωδείο - αίθουσα Παρνασσού
Έργα: *Τρελλή χαρά*
- (20) Ημερομηνία: 30/1/1949
Τόπος: Θέατρο Ολύμπια
Έργα: *Συμφωνία αρ. 1*⁷
- (21) Ημερομηνία: 2/12/1946
Τόπος: Ραδιοφωνικός σταθμός Αθηνών
Έργα: *Σκλάβας λύτρωση*
- (22) Ημερομηνία: 1/6/1948
Τόπος: Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας
Έργα: *Κουρσάρος*
- (23) Ημερομηνία: 9/5/1950
Τόπος: Γενεύη
Έργα: *Σουίτα για πιάνο*

⁵ Προσθήκη «11α», εικόνα 5

⁶ Προσθήκη «11α», εικόνα 6

⁷ Προσθήκη «11α», εικόνα 7

β. Κριτικές (1944-1950)

- (1) Ημερομηνία: 27/5/1947
Εφημερίδα: Έθνος
Άρθρο: *Ελληνικές Σονάτες* (ανάλυση θεμάτων), του Μ. Καλομοίρη⁸
- (2) Ημερομηνία: 9/8/1947
Εφημερίδα: Έθνος
Άρθρο: *Η Συναυλία της Ορχήστρας*, του Μανώλη Καλομοίρη (αναφορά του έργου "τρίπτυχο για ορχήστρα εγχόρδων")⁹
- (3) Ημερομηνία: 22/5/1947
Εφημερίδα: Τα Νέα
Άρθρο: *Τρεις νέοι συνθέτες* (αναφορά στην αρχιτεκτονική της Σονάτας), της Σοφίας Σπανούδη
- (4) Ημερομηνία: 24/5/1947
Εφημερίδα: Ελευθερία
Άρθρο: *Έργα Ελλήνων Συνθέτων* (ανάλυση της Σονάτας)
- (5) Ίδιο αντίτυπο με το Νο 1
- (6) Ημερομηνία: 22/5/1947
Εφημερίδα: Καθημερινή
Άρθρο: *Τρεις Ελληνικές Σονάτες*, του Ιωάννη Ψαρουδά
- (7) Ημερομηνία: 29/4/1947
Εφημερίδα: Έθνος
Άρθρο: *Ένας νέος μουσουργός* (η προσφορά του έργου του στον κύκλο της Ελληνικής Μουσικής – κριτική 1^{ης} Συμφωνίας),¹⁰ του Μανώλη Καλομοίρη. 3 αντίτυπα
- (8) Ημερομηνία: 19/06/1947
Εφημερίδα: Ριζοσπάστης
Άρθρο: *Τρεις Σονάτες* (Η τεχνική της Σονάτας και η συμβολή της στην εξέλιξη της Ελληνικής μουσικής),¹¹ του Φοίβου Ανωγειανάκη

⁸ Προσθήκη «I1β», εικόνα 1

⁹ Προσθήκη «I1β», εικόνα 2

¹⁰ Προσθήκη «I1β», εικόνα 3

¹¹ Προσθήκη «I1β», εικόνα 4

- (9) Ημερομηνία: 30/4/1947
Εφημερίδα: Ελεύθερη Ελλάδα
Άρθρο: *Η συμφωνική Συναυλία* (μορφολογία της 1^{ης} Συμφωνίας)¹², του Φοίβου Ανωγειανάκη. 2 αντίτυπα
- (10) Ημερομηνία: 7/5/1947
Εφημερίδα: Τα Νέα
Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς*,¹³ της Σ.Σπανούδη
- (11) Ημερομηνία: 29/4/1947
Εφημερίδα: Το Βήμα
Άρθρο: *Μουσική Κίνησις*,¹⁴ του Ι. Ψαρουδά
- (12) Ημερομηνία: 29/4/1947
Εφημερίδα: Ελευθερία
Άρθρο: *Η προχθεσινή Συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας [Αθηνών]* (ανάλυση της Συμφωνίας),¹⁵ του Δ.Α.Χ.
- (13) Ημερομηνία: 11/5/1948
Εφημερίδα: Καθημερινή
Άρθρο: *Η Συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας* (αναφορά στη σύνθεση του με τίτλο το ποίημα του δάσους), του Θ.Ν. Συναδινού
- (14) Ημερομηνία: 2/2/1949
Εφημερίδα: Έθνος
Άρθρο: *Η Συναυλία της Ορχήστρας* (αναφορά στην 1η Συμφωνία),¹⁶ του Μανώλη Καλομοίρη
- (15) Ημερομηνία: 3/2/1949
Εφημερίδα: Βραδυνή
Άρθρο: *Τρεις πιανίστες: Ουνίνσκι, Θέμελης, Λεβύ*. Η Κρατική Ορχήστρα υπό του Γ. Λυκούδη (αναφορά στην 1^η Συμφωνία),¹⁷ της Αλεξάνδρας Λαλαούνη
- (16) Ημερομηνία: 30/4/1947
Εφημερίδα: Βραδυνή

¹² Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 5

¹³ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 6

¹⁴ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 7

¹⁵ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 8

¹⁶ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 9

¹⁷ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 10

Άρθρο: *Μουσική κριτική / Κρατική Ορχήστρα / Ελληνική Συμφωνία του Γ. Παπαϊωάννου*,¹⁸ της Αλ. Λαλαούνη

(17) Ίδιο αντίτυπο με το Νο 8

(18) Ημερομηνία: 6/8/1947

Τίτλος: (Απόκομμα) *Union Jack / at the concert*

(19) Ημερομηνία: 6/8/1947

Άρθρο: *Η Κρατική Ορχήστρα*, της Αλεξάνδρας Λαλαούνη

(20) Ημερομηνία: 1/2/1949

Εφημερίδα: Το Βήμα

Άρθρο: *Μουσική Κίνησης* (αναφορά στην 1^η Συμφωνία),¹⁹

του Ι. Ψαρουδά

(21) Ημερομηνία: 1/2/1949

Εφημερίδα: Καθημερινή

Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς* (ανάλυση της 1^{ης}

Συμφωνίας),²⁰ του Μ. Δούνια. 2 αντίτυπα

(22) Ημερομηνία: 2/8/1950

Εφημερίδα: Καθημερινή

Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς* (κριτική στο έργο "Βασίλης

ο Αρβανίτης"),²¹ του Μ. Δούνια

(23) Ημερομηνία: 2/8/1950

Εφημερίδα: Ελευθερία

Άρθρο: *Η Συναυλία της Κρατικής* (κριτική στο έργο

"Βασίλης ο Αρβανίτης"),²² του Δ.Α.Χ.. 2 αντίτυπα

(24α) Ημερομηνία: 2/8/1950

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Λογοτεχνικά καλλιτεχνικά. Η Κρατική Ορχήστρα*

υπό τον κ. Γ. Λυκούδη στο Ωδείο Ηρώδου [του Αττικού],²³ της Αλεξ. Λαλαούνη

(24β) Ημερομηνία: 2/8/1950

Εφημερίδα: Η Μάχη

¹⁸ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 11

¹⁹ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 12

²⁰ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 13

²¹ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 14

²² Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 15

²³ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 16

Άρθρο: *Συναυλία της Κρατικής*,²⁴ της Λ. Σωμερίτη
(25) Ημερομηνία: 8/11/1950

Suisse D' Egypte

Άρθρο: *Concert de violon Byron Colassis*

γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954)

(1) Ημερομηνία: Δεκέμβριος 1947

Περιοδικό: Αγγλοελληνική Επιθεώρηση, τόμος 3^{ος}

Άρθρο: *Σύγχρονοι Έλληνες Μουσικοί* σελ 213,²⁵ της

Αύρας Σ. Θεοδωροπούλου

(2) Ημερομηνία: 9/6/1950

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Τα τελευταία μουσικά νέα - η Κίνηση των συναυλιών – Μπαχάουερ και Παπαϊωάννου στο Λονδίνο (ο Γ. Παπαϊωάννου επιστρέφει στην Ελλάδα μελοποιώντας την Κρουσταλένια του Πάνου Σπάλα)*, του Αχ. Μαμάκη

(3) Ημερομηνία: 12/5/1946

Εφημερίδα: Ελληνικό Αίμα

Άρθρο: *Μουσική Κίνησης (παρουσίαση μουσικής συνθέσεως του νέου συνθέτη Γ. Παπαϊωάννου με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, στο έργο "Βασίλης Αρβανίτης")*.²⁶ 2 αντίτυπα

(4) Ημερομηνία: 28/7/1950

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Τα τελευταία μουσικά νέα - η Κίνηση των συναυλιών – η Κρατική ετοιμάζεται δια την Τουρκίαν (αναφορά (και πάλι) στο έργο "Βασίλης Αρβανίτης" με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών)*,²⁷ του Αχ. Μαμάκη

(5) Ημερομηνία: 29/4/1947

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Η Μουσική. Ένας νέος μουσουργός* (παρουσιάστηκε σε πρώτη εκτέλεση η 1^η Συμφωνία του κ. Γ. Παπαϊωάννου με

²⁴ Προσθήκη «Ι1β», εικόνα 17

²⁵ Προσθήκη «Ι1γ», εικόνα 1

²⁶ Προσθήκη «Ι1γ», εικόνα 2

²⁷ Προσθήκη «Ι1γ», εικόνα 3

την Κρατική Ορχήστρα, ελπιδοφόρα η νέα παρουσία και δουλειά του για τη νεοελληνική μουσική),²⁸ του Μ. Καλομοίρη. Ίδιο αντίτυπο με το Νο 7 στο β Κριτικές (1944-1950)

(6) Ημερομηνία: 22/3/1944

Εφημερίδα: Καθημερινή

Άρθρο: *Η Μουσική Κίνησις. Η Συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας υπό τον Γ. Λυκούδη (ενθουσιασμός για το έργο του Γ. Παπαϊωάννου "Κουρσάρως" και την αισιόδοξη πορεία του νέου συνθέτη)*, του Φάφνερ

(7) Ημερομηνία: 28/3/1944

Εφημερίδα: Αθηναϊκά νέα

Άρθρο: *Η Μουσική Κίνησις. Η συμφωνική Συναυλία (θερμά και θετικά σχόλια για το έργο και τη νέα πορεία του Γ. Παπαϊωάννου)*, της Σοφίας Κ. Σπανούδη. 2 αντίτυπα

(8) Ημερομηνία: 22/03/1944

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Μουσική ζωή. Η Κρατική Ορχήστρα - Μπέλα Σμάρω (θετικά σχόλια και ενθουσιασμός για το έργο "Κουρσάρως")*, της Αλεξάνδρας Λαλαούνη

(9) Ημερομηνία: 13/11/1954

Εφημερίδα: Το Βήμα

Άρθρο: *Η πρώτη της Κρατικής (γενικά θετικά σχόλια για το έργο του συνθέτη Γ. Παπαϊωάννου για το 1^ο βραβείο της 3^{ης} Συμφωνίας)*,²⁹ του Γ. Λυκούδη

(10) Ημερομηνία: 31/1/1954

Εφημερίδα: Το Βήμα

Άρθρο: *Μουσικοκριτικά σημειώματα. Ελληνικές μουσικές επιτυχίες (έπαινος για το 1^ο βραβείο της 3^{ης} Συμφωνίας)*,³⁰ του καθηγητού Γ. Λυκούδη

(11) Ημερομηνία: 17/6/1945

Εφημερίδα:

Άρθρο: *Η Συναυλία με έργα: Γ. Γεωργιάδη, Ι. Γκρέκα, Γ.*

²⁸ Προσθήκη «11γ», εικόνα 4

²⁹ Προσθήκη «11γ», εικόνα 5

³⁰ Προσθήκη «11γ», εικόνα 6

Παπαϊωάννου (σχόλια για την ωρίμανση του έργου του Γ. Παπαϊωάννου και την ευχάριστη συνέχεια του στην νεοελληνική μουσική), του Α.Μ.

(12) Ημερομηνία: 26/6/1945

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Μουσική Κίνησις. Τρεις Έλληνες συνθέτες*

(θετικά σχόλια για το έργο του Γ. Παπαϊωάννου)

(13) Ημερομηνία: 14/5/1946

Εφημερίδα: Τα Νέα

Άρθρο: *Η τελευταία Συμφωνική (έπαινος για τον αυθορμητισμό στο έργο του συνθέτη "Ο Βασίλης ο Αρβανίτης")*,³¹ της Σοφίας Σπανούδη. 4 αντίτυπα

(14) Ημερομηνία: 15/5/1946

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Καλλιτεχνική ζωή - η Κρατική Ορχήστρα και 3 ρεσιτάλ (έπαινος για την αξιόλογη πορεία του καλλιτέχνη)*,³² της Αλεξάνδρας Λαλαούνη. 2 αντίτυπα

(15) Ημερομηνία: 21/5/1946

Εφημερίδα: Ριζοσπάστης

Άρθρο: *Κρατική Ορχήστρα (Έπαινος για το έργο "Ο Βασίλης ο Αρβανίτης")*,³³ του Μάριου Βάρβογλη. 2 αντίτυπα

(16) Ημερομηνία: 15/5/1946

Εφημερίδα: Ελληνικόν μέλλον

Άρθρο: *Η Συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας (έπαινος για το έργο "Ο Βασίλης ο Αρβανίτης")*,³⁴ της Μαίρης Χαλκιά

(17) Ημερομηνία: 1/6/1946

Εφημερίδα: Ελευθέρα γράμματα

Άρθρο: *Μουσική (σχόλια για το έργο "Ο Βασίλης ο Αρβανίτης")*,³⁵ του Φοίβου Ανωγειανάκη. 2 αντίτυπα

(18) Ημερομηνία: 31/10/1947

Τίτλος: Το Βήμα

³¹ Προσθήκη «11γ», εικόνα 7

³² Προσθήκη «11γ», εικόνα 8

³³ Προσθήκη «11γ», εικόνα 9

³⁴ Προσθήκη «11γ», εικόνα 10

³⁵ Προσθήκη «11γ», εικόνα 11

Άρθρο: *Μουσική Κίνησης – πανηγυρική Συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας* (αναφορά στο έργο του Γ. Παπαϊωάννου και ιδιαίτερα στο "Ο Βασίλης ο Αρβανίτης"),³⁶ του Ιωάννη Ψαρούδα. 2 αντίτυπα

(19) Ημερομηνία: 31/10/1947

Εφημερίδα: Τα Νέα

Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς* (για το έργο "Ο Βασίλης ο Αρβανίτης"),³⁷ της Σοφίας Σπανούδη. 2 αντίτυπα

(20) Ημερομηνία: 2/8/1947 [ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ]

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Λογοτεχνικά καλλιτεχνικά*. Θετικά σχόλια για το έργο του συνθέτη, της Αλεξάνδρας Λαλαούνη

(21) Ημερομηνία: 30/10/1947

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Πανηγυρική της Κρατικής* (γενικά σχόλια για το έργο του συνθέτη),³⁸ της Αλεξάνδρας Λαλαούνη

(22) Ημερομηνία: 6/8/1947

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Ζωή και Τέχνη – η Κρατική Ορχήστρα* (θετικά σχόλια για το έργο του συνθέτη "Τρίπτυχο"), της Αλεξάνδρας Λαλαούνη

(23) Ημερομηνία: 6/8/1947

Εφημερίδα: Ελευθερία

Άρθρο: *Η θερινή Συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας* (σχόλια για την παρουσία του έργου "Τρίπτυχο"), του Δ.Α.Χ.

(24) Ημερομηνία: 19/5/1947

Εφημερίδα: Βραδυνή

Άρθρο: *Ελληνικές Σονάτες / Ο Θέμελης - Οι νέοι* (γενικά θετικά σχόλια για το έργο του συνθέτη), της Αλεξάνδρας Λαλαούνη

5.1.2 1951-1960 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 1/2

³⁶ Προσθήκη «I1γ», εικόνα 12

³⁷ Προσθήκη «I1γ», εικόνα 13

³⁸ Προσθήκη «I1γ», εικόνα 14

α. Ανακοινώσεις – Αναφορές (1953-1954) για τη βράβευση της "Συμφωνίας αρ. 3" στο διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης "Βασίλισσα Ελισσάβητ του Βελγίου"

(1) Ημερομηνία: 1953

Τόπος: Βρυξέλλες

Σχόλιο: *Διεθνής Διαγωνισμός Συνθέσεως* (Η Βασίλισσα Ελισσάβητ του Βελγίου βραβεύει 12 έργα. Ένα από τα έργα είναι η 3^η Συμφωνία του Γ. Παπαϊωάννου)³⁹

(2) Ημερομηνία: 17/12/1953

Εφημερίδα: Τα Νέα

Άρθρο: *Διεθνές βραβείον απενεμήθη εις τον μουσουργόν Γ. Παπαϊωάννου* (Αναφέρεται στη βράβευση του συνθέτη, για τον έργο του "Συμφωνία αρ. 3" το οποίο ήταν ένα από τα δώδεκα καλύτερα, από τον πρόεδρο της διεθνούς επιτροπής του 1^{ου} μεγάλου μουσικού διεθνούς διαγωνισμού "Βασίλισσα Ελισσάβητ του Βελγίου)

(3) Ημερομηνία: 17/12/1953

Εφημερίδα: Καθημερινή

Άρθρο: *Σημειώσεις ενός Αθηναίου* (Αναφέρεται στη βράβευση του συνθέτη, για τον έργο του "Συμφωνία αρ. 3" το οποίο ήταν ένα από τα δώδεκα καλύτερα, από τον πρόεδρο της διεθνούς επιτροπής του 1^{ου} μεγάλου μουσικού διεθνούς διαγωνισμού "Βασίλισσα Ελισσάβητ του Βελγίου)

(4) Ημερομηνία: 31-6/2/1954

Περιοδικό: Ραδιοπρόγραμμα, τεύχος 192

Σχόλιο: *Φωτογραφία του συνθέτη λόγω της βράβευσης του για τον έργο του "Συμφωνία αρ. 3" στον 1^ο μεγάλο μουσικό διεθνή διαγωνισμό των Βρυξελλών*

(5) Ημερομηνία: 11/1/1954

Εφημερίδα: Ο Ταχυδρόμος (Λέσβου)

Άρθρο: *Ο Λέσβιος μουσικοσυνθέτης που βραβεύτηκε στο Διεθνή Μουσικό Διαγωνισμό των Βρυξελλών* (έπαινοι για το βραβείο του συνθέτη και ενδιαφέρουσες πληροφορίες για τη ζωή του από τη γέννηση του έως τα 36

³⁹ Προσθήκη «I2α», εικόνα 1

του χρόνιαν)⁴⁰

(6) Ημερομηνία: 6/1/1954

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Μουσική Ζωή – Η μουσική στα 1953 (αναφορά στην τιμητική διάκριση του συνθέτη για το όγδοο βραβείο που έλαβε ανάμεσα σε 400 έργα. Η συμβολή του στην αναγνώριση και διάδοση της Ελληνικής σύνθεσης και δημιουργίας διεθνώς),*⁴¹ του Μ. Καλομοίρη

(7) Ημερομηνία: 14/1/1954

Εφημερίδα: Εθνικός Κήρυξ

Άρθρο: *Η Ελληνική μουσική αναγνωρίζεται στα μεγάλα κέντρα του κόσμου (αναφορά στο βραβείο και τη διεθνή του αναγνώριση),*⁴² του Μ. Καλομοίρη

(8) Ημερομηνία: 3/1/1954

Εφημερίδα: Εθνικός Κήρυξ

Άρθρο: *Μια Ελληνική νίκη (Η βράβευση του συνθέτη στο μέγαρο μουσικής του Βελγίου Palais de Beaux arts, σχόλια για τη νίκη),* του Μ. Καλομοίρη

(9) Ημερομηνία: 28/12/1953

Εφημερίδα: Η Αλήθεια

Άρθρο: *Μουσικά Σημειώματα – Ο συνθέτης Γιάννης Ανδρ. Παπαϊωάννου (βραβείο, βιογραφία, ανάλυση και μορφολογία των έργων του, τα έργα του),*⁴³ του Γιάννη Μάντακα

(10) 2^ο αντίτυπο του α/α 3

(11) Ημερομηνία: 6/1/1954

Εφημερίδα: Ατλαντίς (Νέα Υόρκη)

Άρθρο: *«Αθηναίος μουσουργός εβραεύφθη εν Βρυξέλλαις εις διεθνή διαγωνισμόν συμφωνικών έργων» (αναφορά στη μεγάλη επιτυχία του συνθέτη για το έργο του "η 3^η Συμφωνία" που εκτελέστηκε από τη συμφωνική Ορχήστρα των Βρυξελλών στο μέγαρο κάλων τεχνών)*

(12) Ημερομηνία: 12-13/6/1954

⁴⁰ Προσθήκη «I2α», εικόνα 2

⁴¹ Προσθήκη «I2α», εικόνα 3

⁴² Προσθήκη «I2α», εικόνα 4

⁴³ Σαρώθηκε επειδή το έγγραφο είναι σε μορφή φωτοτυπίας, Προσθήκη «I2α», εικόνα 5

Περιοδικό: Μουσική Κίνησις, Αριθμός φύλλου 69

Άρθρο: *Η Αντιγόνη του Σοφοκλέους – στο Εθνικόν εκπαιδευτήριον Αναβρύτων* (αναφορά στη διεθνή βράβευση του συνθέτη και σχόλια για τον τρόπο που διεύθυνε την Ορχήστρα, καθώς και την όλη του συμβολή στην παράσταση),⁴⁴ του Σπύρου Σκιαδαρέση

β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960)

(1) Ημερομηνία: 14/1/1951

Τόπος: Αίθουσα Ορφεύς

Έργα: *Το ποίημα του Δάσους*

(2) Ημερομηνία: 28/3/1952

Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού

Έργα: *Ανοιξιάτικη φαντασία*

(3) Ημερομηνία: 27/5/1952

Τόπος: Θέατρο Κοτοπούλη (REX)

Έργα: (α) *Χειμώνας*

(β) *Πειραταί*

(4) Ημερομηνία: 28/5/1953

Τόπος: Θέατρο Κεντρικό

Έργα: *Σκλάβας λύτρωση*

(5) Ημερομηνία: 30/6/1952

Τόπος: Ηρώδειο

Έργα: *Πυγμαλίων – 1950* (Συμφωνική εικόνα)⁴⁵

(6) Ημερομηνία: 17/2/1953

Τόπος: Αίθουσα προβολών Αμερικάνικης Πρεσβείας

U.S.I.S.

Έργα: (α) *Σονάτα για βιολί και πιάνο*

(β) *Σουίτα για πιάνο (κουρσάριχοι χοροί)*

Περιέχεται ένθετο απόκομμα της

εφημερίδας Καθημερινή που δημοσιεύθηκε στις 15/2/1953 και αναφέρεται στην παραπάνω Συναυλία και 2 ένθετα με βιογραφικά των συνθετών που έλαβαν

⁴⁴ Προσθήκη «Ι2α», εικόνα 6

⁴⁵ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 1

μέρος⁴⁶

- (7) Ημερομηνία: 18/11/1953
Τόπος: Θέατρο Κεντρικό
Έργα: *Οδαλίσκη* με πιανίστα τη Βάσω Δεβετζή
- (8) Ημερομηνία: 28/3/1954
Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού
Έργα: *Χειμωνιάτικη Φαντασία*⁴⁷
- (9) Ημερομηνία: 12/6/1954
Τόπος: Εθνικόν εκπαιδευτήριον Αναβρύτων
Έργα: *Τραγωδία του Σοφοκλέους Αντιγόνη*, με μαέστρο τον Γ. Παπαϊωάννου
- (10) Ημερομηνία: 22/6/1955
Τόπος: Εθνικόν εκπαιδευτήριον Αναβρύτων
Έργα: *Διασκευή του έργου Όνειρο Θερινής Νυκτός* από τον συνθέτη με τη συμμετοχή των μαθητών του δημοτικού σχολείου
- (11) Ημερομηνία: 7/11/1954
Τόπος: Αίθουσα Ορφεύς
Έργα: *Συμφωνία αρ. 3* σε 1^η εκτέλεση από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών⁴⁸
- (12) Ημερομηνία: 24/6/1955
Τόπος: Εθνικόν εκπαιδευτήριον Αναβρύτων
Έργα: *Διεύθυνση ορχήστρας (και μουσική) για τη μαθητική παράσταση της τραγωδίας του Σοφοκλέους Αντιγόνη*
- (13) Ημερομηνία: 10/4/1955
Τόπος: Αίθουσα Τελετών Αριστοτελείου Πανεπιστημίου
Έργα: *Πρελούδιο και Χορικό για ορχήστρα και χορωδία* (διευθύνει ο Γιάννης Μάντακας)
- (14) Ημερομηνία: 23/8/1956
Τόπος: Φεστιβάλ Αθηνών
Έργα: *Αντιγόνη*
- (15) Ημερομηνία: 29/2/1956

⁴⁶ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 2

⁴⁷ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 3

⁴⁸ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 4

Τόπος: Θέατρο Κεντρικό

Έργα: *Σουίτα για βιολί και ορχήστρα εγχόρδων*

(16) Ημερομηνία: 7/6/1956

Τόπος: Θέατρο Κεντρικό

Έργα: *Σκλάβας Λύτρωση*

(17) Ημερομηνία: 1/6/1957

Τόπος: Εθνικόν Εκπαιδευτήριον Αναβρύτων

Έργα: *Σοφοκλέους Φιλοκτήτης* (έγραψε τη μουσική για τη μαθητική παράσταση)

(18) Ημερομηνία: 13/2/1957

Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού

Έργα: *Σουίτα*

(19) Ημερομηνία: 17/2/1958

Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού

Έργα: (α) *Partita in Modo Antico* (1956)

(β) *Σουίτα κουρσάρικοι χοροί* (1950)

Ενσωματωμένη πρόσκληση για 2 άτομα

(20) Ημερομηνία: 10/3/1957

Τόπος: Αίθουσα Στρατιωτικού Θεάτρου

Έργα: *Φιλοκτήτης* (εισαγωγή, Α΄ Στάσιμον, Β΄ Στάσιμον,

Εξοδος)

(21) Ημερομηνία: 23/3/1958

Τόπος: Αίθουσα Ορφεύς

Έργα: *Κονσέρτο για ορχήστρα 1^η εκτέλεση*, από την

Κρατική Ορχήστρα Αθηνών⁴⁹

(22) Ημερομηνία: 5/6/1958

Τόπος: Ελληνοϊταλικός Σύνδεσμος

Έργα: *Σονάτα*

(23) Ημερομηνία: 13/7/1958

Τόπος: Αίθουσα Μακεδονικού Ωδείου

Έργα: *Πρελούδιο και χορικό*

(24) Ημερομηνία: 17/1/1960

⁴⁹ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 5

Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού

Έργα: *Πέντε τραγούδια από τους "Πεντασύλλαβους"*

(25) Ημερομηνία: 30/5/1959

Τόπος: Εθνικόν Εκπαιδευτήριον Αναβρύτων

Έργα: Έγραψε τη μουσική για τον *Οιδίππου Τύραννος του Σοφοκλέους* και το διευθύνει

(26) Ημερομηνία: 16/8/1959

Τόπος: Ηρώδειο (στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών)

Έργα: *Αντιγόνη του Σοφοκλέους*

(27) Ημερομηνία: 19/10/1959

Τόπος: Ωδείο Θεσσαλονίκης

Έργα: *Κουρσάρος*⁵⁰

(28) Ημερομηνία: 12/1960

Τόπος: Βασιλικό Θέατρο Αθηνών

Έργα: *Τα εκατομμύρια του Μάρκο Πόλο* (σύνθεση τραγουδιών για το θεατρικό έργο του Ευγένιου Ο'Νηλ)

(29) Ημερομηνία: 20/11/1960

Τόπος: Θέατρο Κεντρικό

Έργα: *Συμφωνία αρ. 3*⁵¹

(30) Ημερομηνία: 1958

Τόπος: Αθήναι

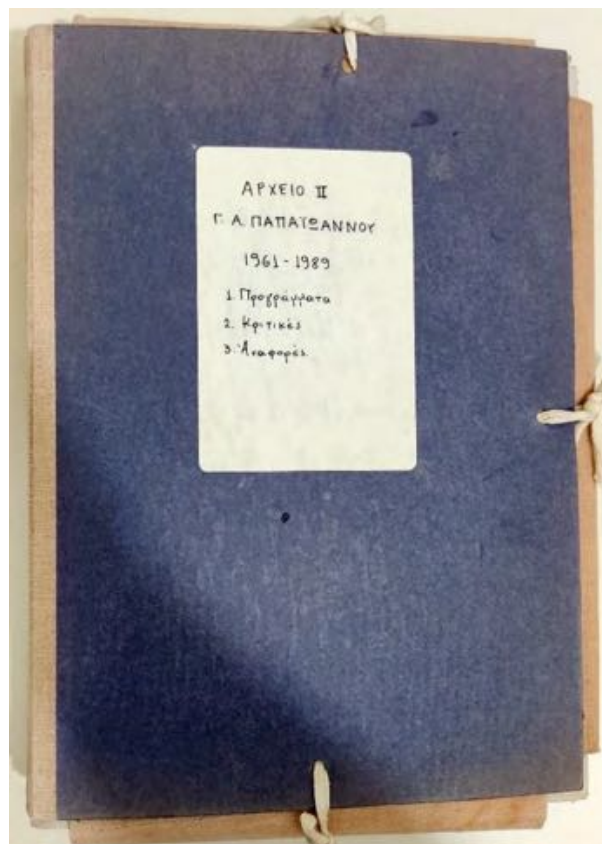
Έργα: *Το καταστατικό της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών* (ο συνθέτης είναι ο ταμίας της ένωσης)⁵²

⁵⁰ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 6

⁵¹ Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 7

⁵² Προσθήκη «Ι2β», εικόνα 8

5.2 Αρχείο II (1961-1989) (2^{ος} φάκελος) LMS/GAP/Programs 2

5.2.1 1961-1970 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 2/1

α. 1961-1970 Παρουσιάσεις – Κριτικές

(1) Ημερομηνία: 25/2/1961

Εφημερίδα: Η Τέχνη

Άρθρο: *Γιάννης Παπαϊωάννου* (Βιογραφικά στοιχεία και αναφορά στα κυριότερα έργα του. Δείγμα παρτιτούρας από το μέρος andante του έργου ΣΟΥΜΕΡΙΑ)⁵³

(2) Ημερομηνία: 19/4/1962

Εφημερίδα: Μεσημβρινή

Άρθρο: *Μουσικές νεολαίες στην Ελλάδα* (για το έργο Σονατίνα για φλάουτο και κιθάρα σε 1^η εκτέλεση), του Γιώργου Λεωτσάκου⁵⁴

(3) Ημερομηνία: 24/3/1964

⁵³ Προσθήκη «II1α», εικόνα 1

⁵⁴ Προσθήκη «II1α», εικόνα 2

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς* (για την 1^η εκτέλεση του έργου "Κονσερτίνο για πιάνο και έγχορδα"), του Φοίβου Ανωγιαννάκη⁵⁵

(4) Ημερομηνία: 19/3/1964

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς* (για το κονσέρτο για πιάνο και έγχορδα γραμμένο σε δωδεκάφθογγο ύψος επηρεασμένο από την αυστηρότητα της μουσικής "Μπαρόκ") του Γιώργου Λεωτσάκου⁵⁶

(5) Ημερομηνία: 23/4/1964

Εφημερίδα: Έθνος

Άρθρο: *Η Μουσική Εβδομάς* (Συμφωνία Αρ 4, υψηλή τεχνική, δωδεκάφθογγοι, πολυφωνική γραμμή), του Φοίβου Ανωγιαννάκη⁵⁷

(6α) Ημερομηνία: 14/5/1966

Εφημερίδα: Μεσημβρινή

Άρθρο: *Η Τζ. Μπαχάουερ* πάλι στην Ελλάδα για να χαρεί τον ήλιο (η επιτυχία της 5^{ης} Συμφωνίας από τη Συμφωνική Ορχήστρα της Γιούτα υπό τη διεύθυνση του Μαξ Ρούντολφ όπου μετά την τόση επιτυχία την περιέλαβε στο πρόγραμμα του)

(6β) Ημερομηνία: 14/5/1966

Εφημερίδα: Το Βήμα

Άρθρο: *Η Τζ. Μπαχάουερ* ήλθε στην Αθήνα (η επιτυχία της 5^{ης} Συμφωνίας από τη Συμφωνική Ορχήστρα της Γιούτα υπό τη διεύθυνση του Μαξ Ρούντολφ όπου μετά την τόση επιτυχία την περιέλαβε στο πρόγραμμα του)

(7) Ημερομηνία: 6/8/1966

Εφημερίδα: Το Βήμα

Άρθρο: *Γιάννη Α. Παπαϊωάννου: ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ* (κριτική και ανάλυση στο έργο της 5^{ης} Συμφωνίας), του Γιώργου Λεωτσάκου⁵⁸

β. 1961-1970 Προγράμματα Συναυλιών

⁵⁵ Προσθήκη «II1α», εικόνα 3

⁵⁶ Προσθήκη «II1α», εικόνα 4

⁵⁷ Προσθήκη «II1α», εικόνα 5

⁵⁸ Προσθήκη «II1α», εικόνα 6

Κ.Ο.Θ.

- (1) Ημερομηνία: 26/5/1969
Τόπος: Θέατρο Μακεδονικών Σπουδών/ Συναυλία της

Έργα: *Ινδία. Σουίτα*⁵⁹

- (2) Ημερομηνία: 17/2/1969
Τόπος: Θέατρο Κοτοπούλη (ΡΕΞ)/ Κ.Ο.Α.
Έργα: *Ινδία. Σουίτα*

- (3) Ημερομηνία: 9/1/1969
Τόπος: Μαδρίτη
Έργα: *Oraculum*

- (4) Ημερομηνία: 29/11/1968
Τόπος: Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων/ Συναυλία

σύγχρονης μουσικής

Έργα: Κονσέρτο για πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων

- (5) Ημερομηνία: 31/7/1967
Τόπος: Θέατρο ROYAL
Έργα: *Ιονικόν*

- (6) Ημερομηνία: 2/4/1967
Τόπος: Γερμανία
Έργα: *3 Βυζαντινά:*

(α) *Αδέτω σοι, Δέσποινα*

(β) *Ω πως.....*

(γ) *Αναστάσεως ημέρα*

- (7) Ημερομηνία: 6/8/1966
Τόπος: Ωδείο Ηρώδου
Έργα: *Συμφωνία αρ. 5 (1964)*

- (8) Ημερομηνία: 13/4/1964
Τόπος: Θέατρο ΡΕΞ
Έργα: *Συμφωνία αρ. 4, 1^η εκτέλεση*⁶⁰

- (9) Ημερομηνία: 3/12/1962
Τόπος: Θέατρο ΡΕΞ

⁵⁹ Προσθήκη «II1β», εικόνα 1

⁶⁰ Προσθήκη «II1β», εικόνα 2

- Έργα: *Κονσέρτο για ορχήστρα*
- (10) Ημερομηνία: 23/6/1969
Τόπος: Θέατρο ΡΕΞ
Έργα: *Το ποίημα του δάσους*
- (11) Ημερομηνία: 22/1/1963
Τόπος: Αίθουσα Παρνασσός/ διοργανωτής Γερμανικό
Ινστιτούτο GOETHE Αθηνών
Έργα: Οι πρώτες (Α) εκτελέσεις των έργων :
(α) *Σουίτα για πιάνο σε οκτώ μέρη (1949)*
(β) *Κουαρτέτο για φλάουτο, κλαρινέτο, κιθάρα
και βιολοντσέλο σε τέσσερα μέρη (1962)*
- (12) Ημερομηνία: 13/4/1962
Τόπος: Θέατρο Αθηνών / διοργανωτής Γερμανικό
Ινστιτούτο GOETHE Αθηνών
Έργα: *Σονάτα για φλάουτο και κιθάρα*
- (13) Ημερομηνία: 3/6/1961
Τόπος: Θέατρο Αναβρύτων
Έργα: Έγραψε τη μουσική για το θεατρικό έργο του
Αισχύλου "ΠΕΡΣΑΙ"
- (14) Ημερομηνία: 25/4/1961
Τόπος: Αίθουσα Παρνασσού
Έργα: *Έξη Μινιατούρες (Διασκευή με κιθάρα)*
- (15) Ημερομηνία: Μάρτιος/1961
Τόπος: Βασιλικό Θέατρο Αθηνών
Έργα: *Σύνθεση για το θεατρικό έργο "Η ΓΕΡΜΑ"*
- (16) Ημερομηνία: 27/2/1969
Τόπος: Ελληνοαμερικανική Ένωση
Έργα: *Τρίο για Όμποε, κλαρινέτο και φαγκότο*
- (17) Ημερομηνία: 6/11/1969
Τόπος: Αίθουσα Παρνασσός/ διοργανωτής Γερμανικό
Ινστιτούτο GOETHE Αθηνών
Έργα: *Oraculum*
- (18) Ημερομηνία: 21/4/1970

Τόπος: Ελληνοαμερικανική Ένωση

Έργα: *Κουιντέτο για χάλκινα* στη μνήμη του Γιάννη

Χρήστου⁶¹

5.2.2 1971-1980 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 2/2

α. 1971-1980 Προγράμματα Συναυλιών

(1) Ημερομηνία: 22/2/1971

Τόπος: Θέατρο Κατίνας Παξινού/ Γερμανικό Ινστιτούτο

GOETHE Αθηνών

Έργα: *Έρως ανάκατε μάχαν* (1966)

(2) Ημερομηνία: 8/5/1971

Τόπος: Αθήνα Ελληνοαμερικανική Ένωση/ Συγκρότημα

Σύγχρονης Μουσικής

Έργα: *Η παρλάτα του Αρλεκίνου*⁶²

(3) Ημερομηνία: 17/4/1972

Τόπος: Θέατρο Κοτοπούλη (ΡΕΞ)/ Κ.Ο.Α.

Έργα: *Κονσέρτο για βιολί και ορχήστρα δωματίου*

(4) Ημερομηνία: 10/4/1973

Τόπος: Αθήνα Ξενοδοχείο Hilton/ Συναυλία σύγχρονης

Ελληνικής μουσικής

Έργα: *The Harlequin's Parlata* (1971) for Solo Tuba

(5) Ημερομηνία: 31/5/1973

Τόπος: Αίθουσα Παρνασσός

Έργα: *Σονάτα για βιολί και πιάνο*

(6) Ημερομηνία: 28/2/1975

Τόπος: Αθήνα Αίθουσα Παρνασσός/ Ιταλικό Ινστιτούτο

Αθηνών

Έργα: *Συναυλία μουσικής δωματίου/ "Αίνιγμα"* (πιάνο)

(7) Ημερομηνία: 27/3/1975

⁶¹ Προσθήκη «II1β», εικόνα 3

⁶² Προσθήκη «II2α», εικόνα 1

Τόπος: Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών

Έργα: Τρίο εγχόρδων

(8) Ημερομηνία: 31/3/1976

Τόπος: Αίθουσα Παρνασσός

Έργα: *Recital De Violon*

(9) Ημερομηνία: 22/12/1976

Τόπος: Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών

Έργα: *Σύνολο 5ης εβδομάδας/ 5η Ελληνική εβδομάδα σύγχρονης μουσικής* (3^ο Πορτραίτο, αφιερωμένο στον συνθέτη)⁶³

(10) Ημερομηνία: 14/6/1976

Τόπος: Γερμανία/ Dortmund (Φιλαρμονική Ορχήστρα Dortmund)

Έργα: *Κονσέρτο για ορχήστρα*

(11) Ημερομηνία: 6/12/1976

Τόπος: Θέατρο Κοτοπούλη (ΡΕΞ)/ Κ.Ο.Α.

Έργα: *Συμφωνία Αρ. 5* (1964)⁶⁴

(12) Ημερομηνία: 26/1/1977

Τόπος: Θεσσαλονίκη Αίθουσα Εταιρείας Μακεδονικών

Σπουδών

Έργα: *“Τριέλικτον”* (1976)

(13) Ημερομηνία: 30/6/1977

Τόπος: Θεσσαλονίκη Μακεδονικό Ωδείο

Έργα: *“Τριέλικτον”* (μέρος προγράμματος εξετάσεων πτυχίου διεύθυνσεως χορωδίας)

(14) Ημερομηνία: 5/5/1978

Τόπος: Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων

Έργα: *Ρυθμοί και χρώματα για βιολοντσέλο*

(15) Ημερομηνία: 15/12/1978

Τόπος: Αθήνα Μεγάλη Αίθουσα Τελετών Πανεπιστημίου

Αθηνών

Έργα: *“Τριέλικτον”* (1976)

⁶³ Προσθήκη «II2α», εικόνα 2

⁶⁴ Προσθήκη «II2α», εικόνα 3

(16) Ημερομηνία: 26/5/1979

Τόπος: Bochhumer Symphoniker

Έργα: *Διπλό κονσέρτο για πιάνο και βιολί*

(17) Ημερομηνία: 23/8/1980

Τόπος: Θεσσαλονίκη Θέατρο Δάσους

Έργα: Ομαδικό τραγούδι *“Παιαν εις την Ειρήνην”*

(18) Ημερομηνία: 16-24/8/1980

Τόπος: Θεσσαλονίκη αίθουσα τελετών Φοιτητικής

Εστίας

Έργα: στα πλαίσια της Διεθνούς Χορωδιακής

Εβδομάδας

(19) Χάρτης Πανεπιστημιούπολης Θεσσαλονίκης

(20) Χορωδιακό εργαστήριο/ Πρόγραμμα

(21) Παρτιτούρα *Musica/ Jakobus Gallus* (Petelin/Handl)

1550-1591. 2 αντίτυπα

(22) Ημερομηνία: 23/8/1980

Τόπος: International singing week of Thessaloniki

Έργα: *Community singing*

(23) Παρτιτούρες:

(α) *Cohors generosa*

(β) *By Yon Bonnie Banks*

(24) Παρτιτούρες από δίφωνα και τετράφωνα θέματα: *Audite,*

Silete, V'ammo di core, O du stille Zeit, Hymne au Soleil, κ.α.

β. 1971-1980 Παρουσιάσεις - Αναφορές - Ανοιχτή Επιστολή -Κριτικές

(1α) Ημερομηνία: 1/8/1972

Εφημερίδα: Stadt Baden Baden

Άρθρο: *Mit lebendigen musikalischen leben erfüllt* (Ο Γ.

Παπαϊωάννου προσκεκλημένος στο σπίτι του Brahms προκειμένου να συνθέσει ένα έργο)

(1β) Ημερομηνία: 2/8/1972

Εφημερίδα: Badisches Tagblatt

Άρθρο: *Mit musikalischem leben erfüllt* (Ο Γ. Παπαϊωάννου προσκεκλημένος στο σπίτι του Brahms προκειμένου να συνθέσει ένα έργο)⁶⁵

(2) Ημερομηνία: 15/4/1976

Εφημερίδα: Επίκαιρα

Άρθρο: *Σύγχρονη Ελληνική μουσική από τον Τάση Αποστολίδη* (το άρθρο αναφέρεται στο βιολιστή Τάση Αποστολίδη ο οποίος συμπεριέλαβε στα έργα παραδοσιακής μουσικής ένα σύγχρονο έργο του Γ. Παπαϊωάννου με τίτλο "Ήχομορφές" 1976 για σόλο βιολί), του Φοίβου Ανωγειανάκη⁶⁶

(3α) Ημερομηνία: 2/4/1980

Εφημερίδα: Μεσημβρινή

Άρθρο: *Ο δάσκαλος μας Γιάννης Παπαϊωάννου* (ο Ελληνικός Σύνδεσμος Σύγχρονης Μουσικής ανακήρυξε τον Γ. Παπαϊωάννου ως επίτιμο πρόεδρο)

(3β) Ημερομηνία: 5/4/1980

Εφημερίδα: Η Καθημερινή

Άρθρο: *Ταυτότητες* (ο Ελληνικός Σύνδεσμος Σύγχρονης Μουσικής ανακήρυξε τον Γ. Παπαϊωάννου ως επίτιμο πρόεδρο)

(4) Ημερομηνία: 21/2/1980

Ανοιχτή επιστολή προς τον Υπουργό Πολιτισμού για την αντιμετώπιση των μουσικών πράγματων κ.λ.π.. Ανταπαντήσεις και σχόλια άλλων μουσικών συνθετών (Μίκης Θεοδωράκης) (σύνολο 4 έντυπα)⁶⁷

(5) Ημερομηνία: 18/5/1971

Εφημερίδα: Τα Νέα

Άρθρο: *Ρεσιτάλ τούμπας Γιάννη Ζουγανέλη* (αναφορά στο έργο του Γ. Παπαϊωάννου "Παρλάτα του Αρλεκίνου"), του Γιώργου Λεωτσάκου

(6) Ημερομηνία: 21/4/1972

Εφημερίδα: Τα Νέα

Άρθρο: *Κριτική/ Βαλκανικά έργα στην Κ.Ο.Α.* (κριτικάρει

⁶⁵ Προσθήκη «112β», εικόνα 1

⁶⁶ Προσθήκη «112β», εικόνα 2

⁶⁷ Προσθήκη «112β», εικόνα 3

τον σολίστ βιολιστή Τάση Αποστολίδη στο κονσέρτο του Γ. Παπαϊωάννου για βιολί και ορχήστρα δωματίου 1971), του Γιώργου Λεωτσάκου

(7) Ημερομηνία: 17/1/1975

Εφημερίδα: Γερμανία Reutlingen Generalanzeiger
(32Km Νότια της Στουτγάρδης)

Άρθρο: *Duo – Abend in der Aula der PH*⁶⁸

(8) Ημερομηνία: 17/1/1975

Εφημερίδα: Γερμανία Reutlingen Nachrichten

Άρθρο: *Schweifende Konturen mit melodischen
Gegenzügen*⁶⁹

(9) Ημερομηνία: 20/4/1972

Εφημερίδα: Το Βήμα

Άρθρο: *Διαβαλκανική μουσική συνάντηση* (γίνεται κριτική στο έργο του Γ. Παπαϊωάννου "Κονσέρτο για βιολί και ορχήστρα δωματίου"), του Διονύση Γιατρά

(10) Ημερομηνία: 1979

Εφημερίδα: Ruhr - Nachrichten

Άρθρο: *Symphoniker spielten Liebeserklärung in
Noten*⁷⁰

(11) Ημερομηνία: Απρίλιος 1979

Εφημερίδα: Westdeutsche Allgemeine

Άρθρο: *Wieder meist Unbekanntes*⁷¹

5.2.3 1981-1989 Προγράμματα – Κριτικές – Αναφορές LMS/GAP/Programs 2/3

α. 1981-1987 Παρουσιάσεις - Κριτικές

(1) Ημερομηνία: 8/5/1982

Εφημερίδα: Η Βραδυνή

Άρθρο: *Ο Δ. Αγραφιώτης διεύθυνε έργο του Γ. Α.*

⁶⁸ Προσθήκη «II2β», εικόνα 4

⁶⁹ Προσθήκη «II2β», εικόνα 5

⁷⁰ Προσθήκη «II2β», εικόνα 6

⁷¹ Προσθήκη «II2β», εικόνα 7

Παπαϊωάννου με τη φιλαρμονική Βρέμης (επαινετική κριτική για τον Δ. Αγραφιώτη ο οποίος διεύθυνε με επιτυχία το έργο ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ του συνθέτη σε Α΄ εκτέλεση)

(2) Ημερομηνία: 28/4/1982

Εφημερίδα: Bremer Nachrichten

Άρθρο: *Bravouroses hatte dismal Vorrang*

(3) Ημερομηνία: 18/8/1987

Εφημερίδα: Η Καθημερινή

Άρθρο: Έργα Γ. Α. Παπαϊωάννου (κριτική για τη Συναυλία στην Εθνική Πινακοθήκη από το πρόγραμμα Α΄ Ραδιοφωνίας της ΕΡΤ 1 όπου διακόπηκε ξαφνικά), του Αντώνη Κ. Λαβδά

(4α) Ημερομηνία: 28/4/1982

Εφημερίδα: Weser - Kurier

Άρθρο: *Das Pathos dominierte* (η διεύθυνση του έργου "Πυγμαλίων" από τον Δ. Αγραφιώτη στη Βρέμη από τη φιλαρμονική ορχήστρα όπου σημείωσε μεγάλη επιτυχία, αναφορά στο άρθρο αυτής της εφημερίδας γίνεται από την εφημερίδα Βραδυνή όπως στο (1) με ημερομηνία: 8/5/1982)

(4β) Ημερομηνία: 12/5/1982

Εφημερίδα: Μεσημβρινή

Άρθρο: *Επιτυχία Ελλήνων μουσικών στη Δυτική Γερμανία* (η διεύθυνση του έργου "Πυγμαλίων" από τον Δ. Αγραφιώτη στη Βρέμη από τη φιλαρμονική ορχήστρα όπου σημείωσε μεγάλη επιτυχία)

(4γ) Ημερομηνία: 14/5/1982

Εφημερίδα: Ελευθεροτυπία

Άρθρο: *Αγραφιώτης στη Βρέμη* (η διεύθυνση του έργου "Πυγμαλίων" από τον Δ. Αγραφιώτη στη Βρέμη από τη φιλαρμονική ορχήστρα όπου σημείωσε μεγάλη επιτυχία)

(5) Ημερομηνία: 26/4/1982

Εφημερίδα: Weser – Kurier

Άρθρο: *Sehr glücklich, wieder hier zu sein*

(6) Ημερομηνία: 8/5/1971

Εφημερίδα: Bremer Nachrichten

Άρθρο: *Bravouröses hatte dismal Vorrang*

β. 1981-1989 Προγράμματα Συναυλιών

(1) Ημερομηνία: 2/9/1985

Τόπος: Θέατρο Ηρώδου/ Κ.Ο.Θ.

Έργα: Πυγμαλίων

(2) Ημερομηνία: 15/12/1981

Τόπος: (Αθήνα) Θέατρο Αλάμπρα.

Έργα: *I. Δώδεκα ινβεντσιόνες και τακκάτα για πιάνο*

(1958), αφιερωμένες στο *Roberto Szidon*

II. Ντούο για βιολί και πιάνο (1981) Α' Εκτέλεση.

Αφιερωμένο στη Jenny Abel και το Roberto Szidon

(3) Ημερομηνία: 8/12/1981

Τόπος: (Αθήνα) Θέατρο Λουζιτάνια

Έργα: *Συνειρμοί*

(4) Ημερομηνία: 26-27/4/1982

Τόπος: Βρέμη Γερμανίας

Έργα: *Πυγμαλίων*

(5) Ημερομηνία: 2/3/1983

Τόπος: (Λουξεμβούργο) Grande theatre

Έργα: *Κουρσάρικοι χοροί*

(6) Ημερομηνία: 27/4/1983

Τόπος: Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών

Έργα: *Ηχομορφές για βιολί σόλο (1975)*

(7) Ημερομηνία: 21/1/1984

Τόπος: (Αθήνα) κινηματοθέατρο Παλλάς/ Κ.Ο.Α.

Έργα: *Πυγμαλίων*

(8) Ημερομηνία: 9/5/1984

Τόπος: Αίθουσα Ωδείου Αθηνών/ Ένωση Ελλήνων

Μουσουργών

Έργα: *Μαθητή Γ. Παπαϊωάννου*

(9) Ημερομηνία: 28/2/1984

Τόπος: (Θεσσαλονίκη) Βαφοπούλειο Πνευματικό

Κέντρο/ χορωδία δωματίου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και οργανικού συνόλου

Έργα: *Ο Φωτοφράκτης (1983) σε Α' Παγκόσμια εκτέλεση*

Κείμενο: *Ανδρέας Εμπειρικός*

(10α) Ημερομηνία: 10/11/1984

Τόπος: (Βέροια) αίθουσα Α.Σ.Γ.Τ.Δ.Β./ χορωδία ΕΡΤ

Έργα: *Παιαν εις την Ειρήνην*

(10β) Ημερομηνία: 11/11/1984

Τόπος: (Έδεσσα) αίθουσα συλλόγου "Μέγας Αλέξανδρος"/ χορωδία ΕΡΤ

Έργα: *Παιαν εις την Ειρήνην*

Τα 10α και 10β είναι στο ίδιο έντυπο

(11) Ημερομηνία: 30/8/1985

Τόπος: Αίθουσα τελετών Α.Π.Θ./ Κ.Ο.Θ.

Έργα: *Πυγμαλίων, συμφωνική εικόνα (1950)*

(12) Ημερομηνία: 22/7/1985

Τόπος: (Αθήνα) Ρωμαϊκή Αγορά/ Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Έργα: *Βασίλης ο Αρβανίτης (1944-45)* (επαινετικά σχόλια μαθητών του)

(13) Ημερομηνία: 24/7/1985

Εφημερίδα: Ελευθεροτυπία

Άρθρο: *Μαθητές και ορχήστρα τιμούν το δάσκαλο* (Συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ), του Γιώργου Β. Μονεμβασίτη

(14) Ημερομηνία: 23/7/1985

Εφημερίδα: Ελεύθερος Τύπος

Άρθρο: *Τιμήθηκε ο Γ. Παπαϊωάννου στη χθεσινή Συναυλία* (Συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ), της Σόφης Χριστακέα

(15) Ημερομηνία: 2/11/1985

Τόπος: Βόννη Γερμανίας/ αμφιθέατρο πανεπιστημίου της Βόννης

Έργα: *Κονσέρτο για ορχήστρα (1954)*

(16) Ημερομηνία: 18/2/1986

Τόπος: (Αθήνα) Αίθουσα της Εταιρείας των Φίλων του Λαού

Έργα: *Σονάτα σε ρε ελάσσονα* (1947)

(17) Ημερομηνία: 28/5/1986

Τόπος: (Αθήνα) Ελληνοαμερικανική Ένωση

Έργα: *Δυο κουρσάρικοι χοροί*

(18) Ημερομηνία: 12/9/1986

Τόπος: *Männedorf singsaal sekundarschulhaus* (στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων της πόλης του Männedorf (στο καντόνι της Ζυρίχης στην Ελβετία) δόθηκε συναυλία στην αίθουσα τραγουδιού του Γυμνασίου της πόλης)

Έργα: *Σονατίνα για Φλάουτο και Κιθάρα* (1962)

(19) Ημερομηνία: 26/9/1986

Τόπος: Karlsruhe (Γερμανία)-Karlsruhe Schlos Barock-Saal (κάστρο Καρλσρούης αίθουσα Μπαρόκ)

Έργα: *Συνειρμοί* (1973)

(20) Ημερομηνία: 13/11/1986

Τόπος: (Αθήνα) Αίθουσα Παλλάς/ Κ.Ο.Α.

Έργα: *“Κουρσάρικοι χοροί”* σονάτα για πιάνο

(21) Ημερομηνία: 11/12/1986

Τόπος: Αίθουσα Τελετών του Α.Π.Θ./ Κ.Ο.Θ.

Έργα: *Κονσερτίνο για πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων* (1962) σε Α εκτέλεση στην Θεσσαλονίκη

(22) Ημερομηνία: 2 και 7/4/1987

Τόπος: (Αθήνα) Αίθουσα Παλλάς/ Α΄ Φεστιβάλ σύγχρονης Ελληνικής μουσικής δωματίου

Έργα: *“Πρελούντιο σε ένα ταξίδι”* για φλάουτο, κλαρινέτο, βιολί, βιόλα, πιάνο και κρουστά (1986) παίχτηκε από το συγκρότημα ΣΥΜΜΟΛΠΑ

(23) Ημερομηνία: 30/5/1987

Τόπος: Εθνική Πινακοθήκη

Έργα: *Αφιέρωμα στα έργα του Γ. Α. Παπαϊωάννου*

(24) Ημερομηνία: 3/12/1987

Τόπος: (Αθήνα) Βρετανικό Ινστιτούτο

Έργα: *Ο Αποστάμενος Έρωτας* (1942), *Σύννεφα της*

Τρελής Νοτιάς (1942), Τοπία του Μύθου (1986), το Ανθάκι (1986)

(25) Ημερομηνία: 3/1/1987

Τόπος: (Αθήνα) Ελληνικός Μουσικός Κύκλος (1983)

Έργα: 3 από τα "14 Παιδικά Πορträίτα" (Προκήρυξη
διαγωνισμού πιάνου)

(26) Ημερομηνία: 17/7/1987

Τόπος: (Καβάλα) Διεθνής Χορωδιακή Εβδομάδα

Καβάλας

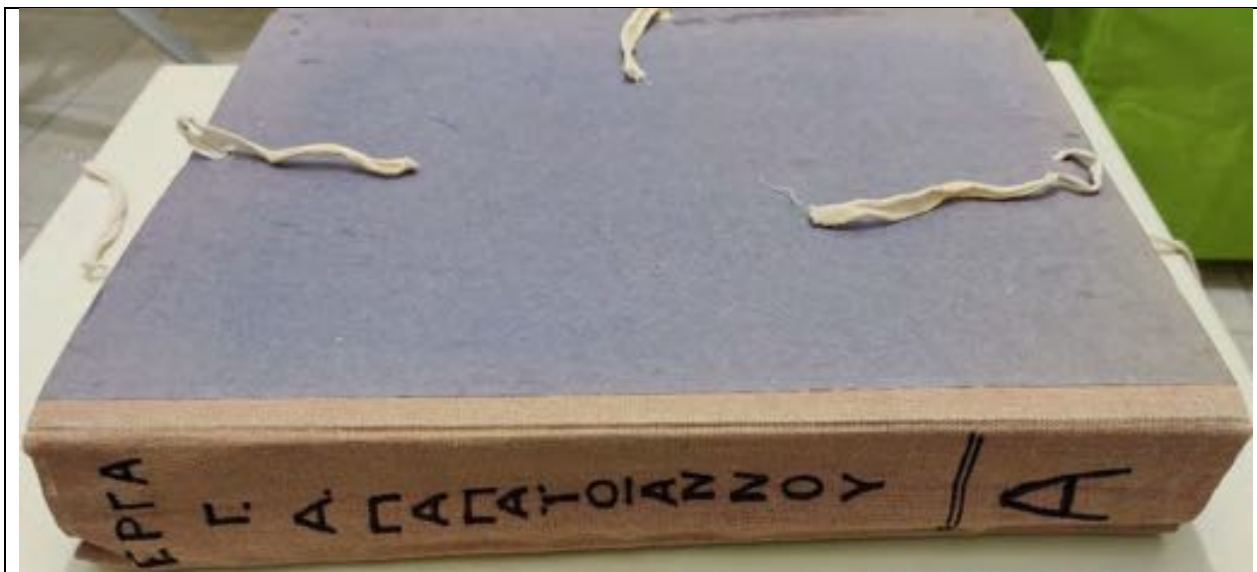
Έργα: Παιάν εις την Ειρήνην (τιμητική εκδήλωση για τον
συνθέτη)

(27) Ημερομηνία: 17/7/1988

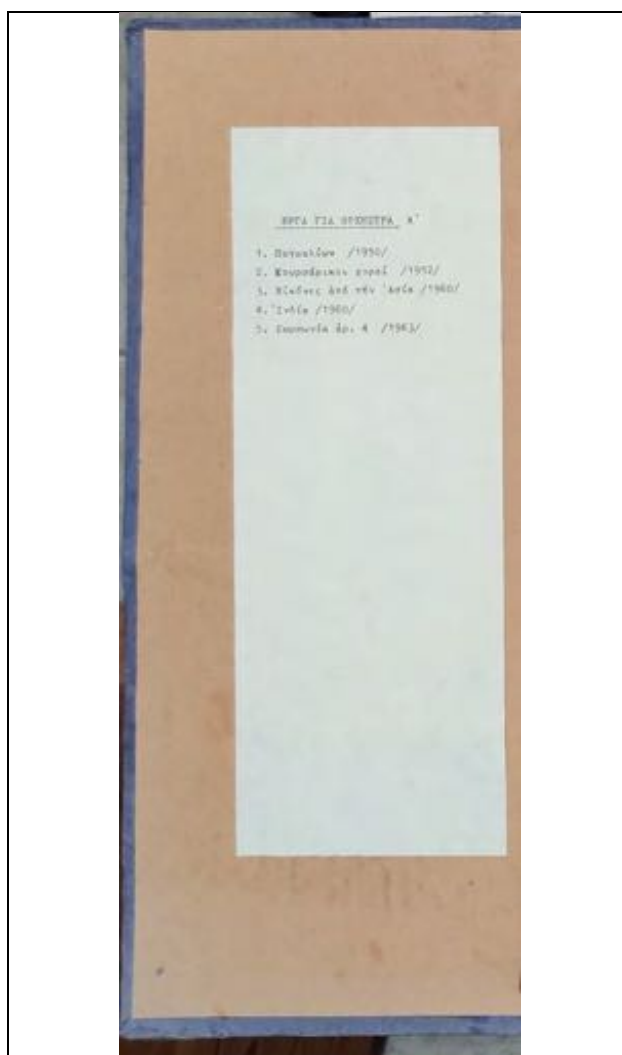
Τόπος: Chateau D' Avully/ XXe Rencontres Musicales
Internationales Louis HILTBAND

Έργα: Σονατίνα για Φλάουτο και Κιθάρα

5.3 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Α) LMS/GAP/MSS Works 1

Έργα για ορχήστρα Α

α. Πυγμαλίων

(1) Πυγμαλίων: Συμφωνική Εικόνα

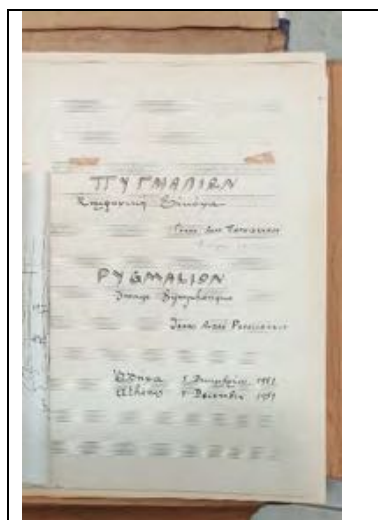

Αθήνα 5/12/1950

Διάρκεια 16΄

Χειρόγραφο

(2) Πυγμαλίων: Συμφωνική Εικόνα, αναγωγή σε πιάνο

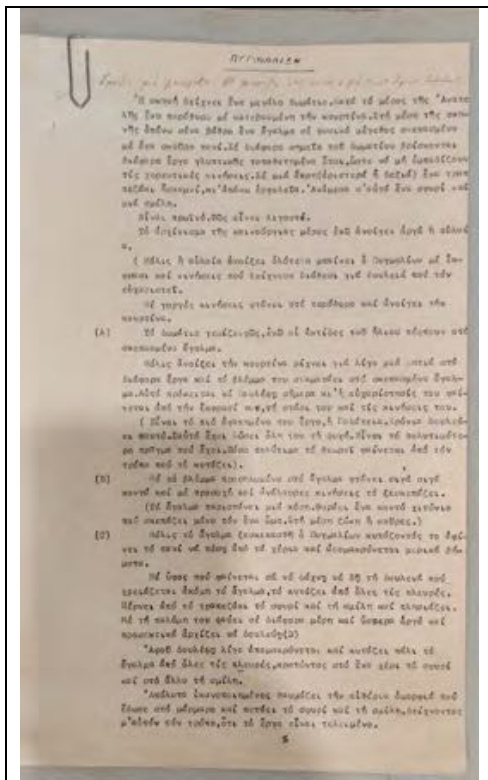

Αθήνα 5/12/1951

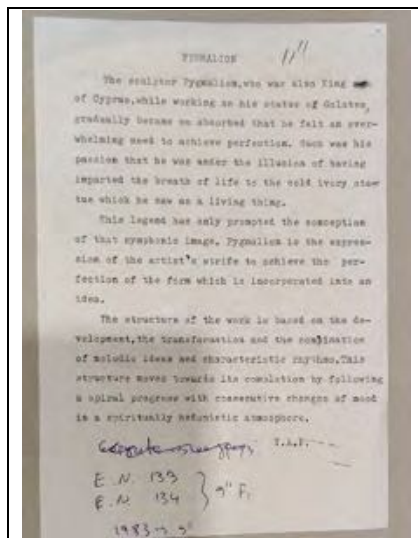
Διάρκεια 16΄

Φωτοτυπία

(3) Πυγμαλίων: Σχέδιο για μπαλέτο

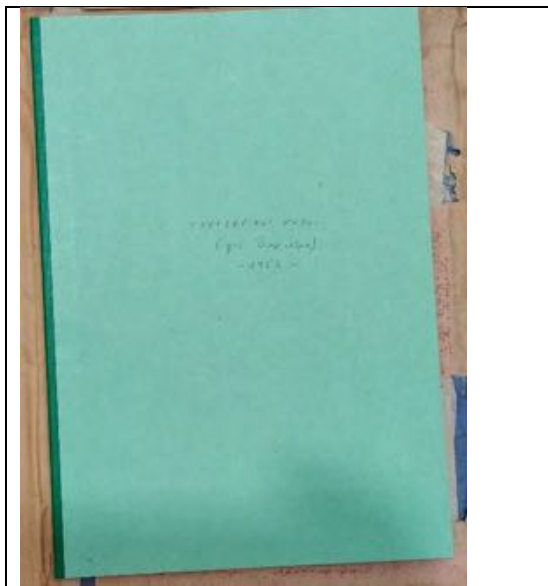

Όπως μας πληροφορεί η σύζυγος του Ειρήνη Παπαϊωάννου είναι άγνωστος τόσο ο δημιουργός όσο και ο αποδέκτης
 Γραφομηχανή σε Ελληνικά
 (4) *Πυγμαλίων*: Ο ήρωας του έργου

Σκιαγράφηση του χαρακτήρα του ήρωα από το δημιουργό του έργου
 Γραφομηχανή σε Ελληνικά

β. Κουρσάρικοι χοροί για ορχήστρα

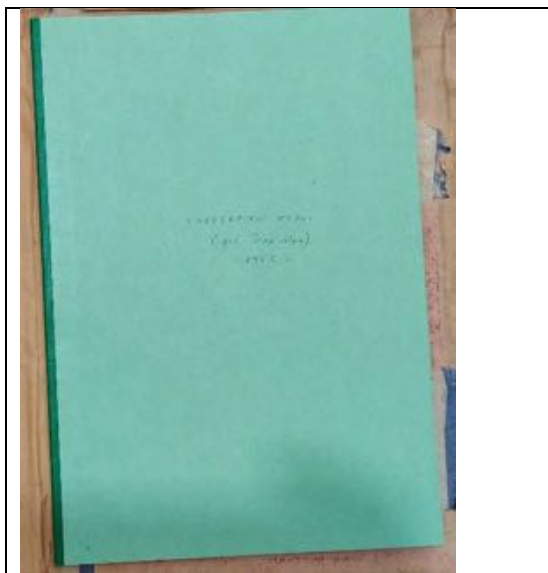

1952

Διάρκεια 15΄

Φωτοτυπία του χειρόγραφου

γ. Εικόνες από την Ασία: Σουίτα

Σουμερία, Βαβυλωνία, Ασσυρία, Περσία

Αθήνα, DROITS RESERVES, 1960

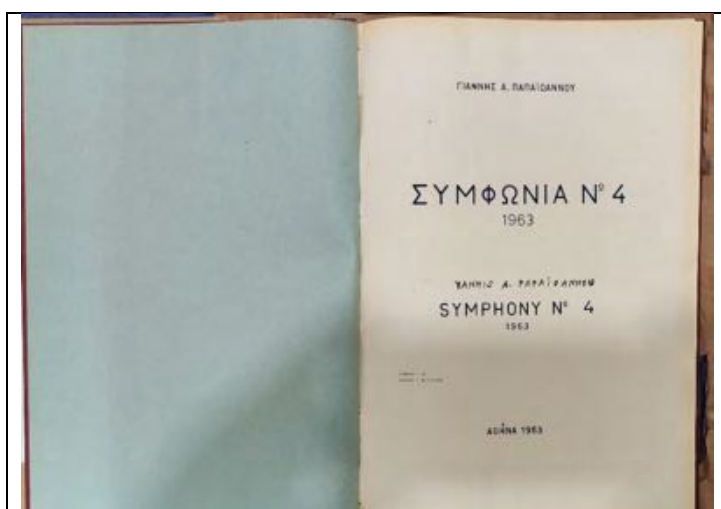
Πολυγραφική αναπαραγωγή χειρόγραφου

δ. Ινδία: Σουίτα

1960, Πολυγραφική αναπαραγωγή χειρόγραφου

ε. Συμφωνία Νº 4

Αθήνα, 1963, P. TSILIVIDAS

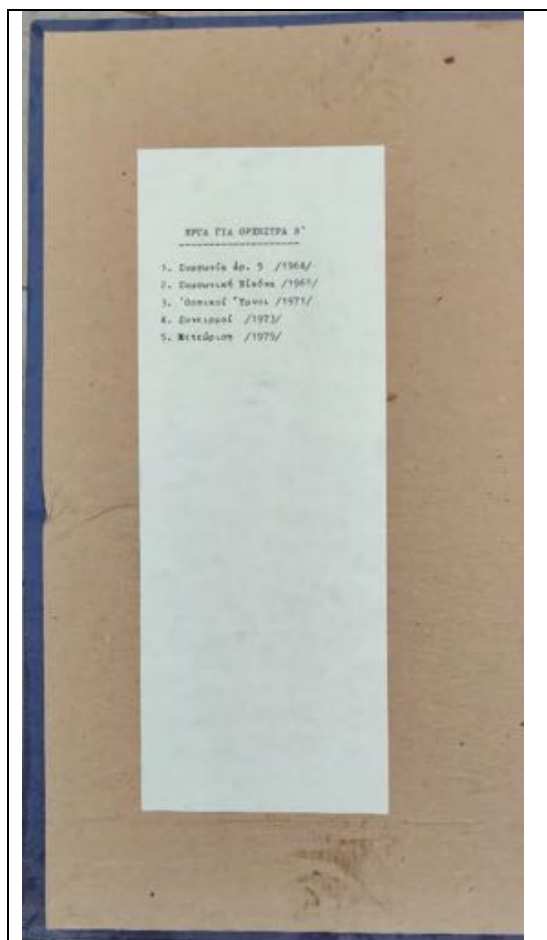
Διάρκεια 22´

Πολυγραφική αναπαραγωγή χειρόγραφου

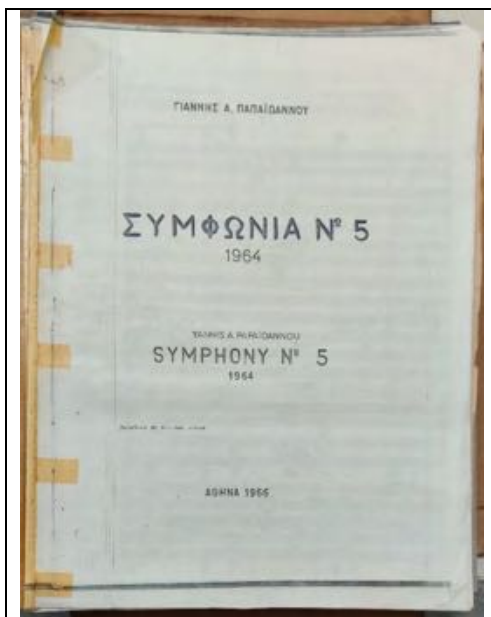
5.4 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Β) LMS/GAP/MSS Works 2

Έργα για ορχήστρα Β

α. Συμφωνία Νο 5

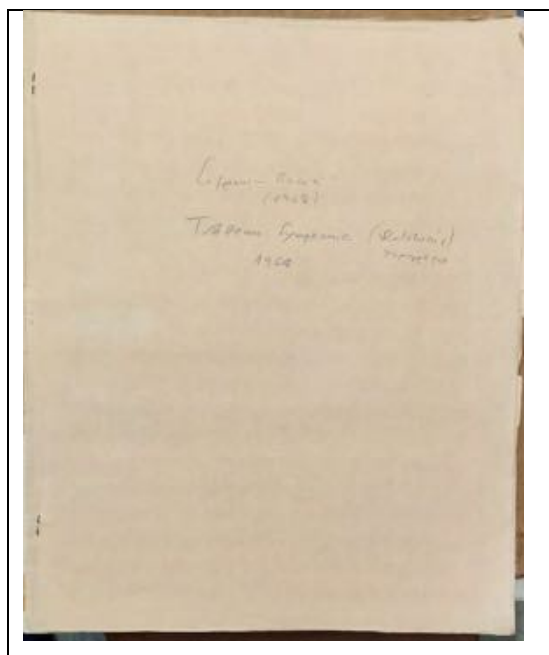
Αθήνα 1966

Διάρκεια 20΄

Φωτοτυπία της Ε.Π.

73 Σελίδες

β. Συμφωνική Εικόνα

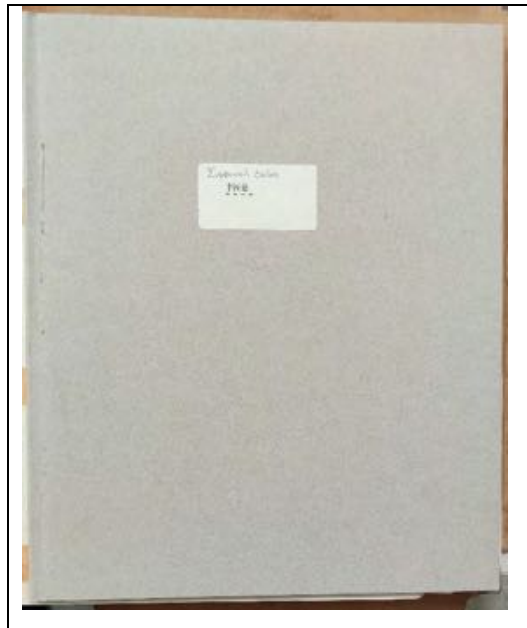

1968

Πολυγραφική αναγραφή χειρόγραφου

66 Σελίδες

γ. Συμφωνική Εικόνα

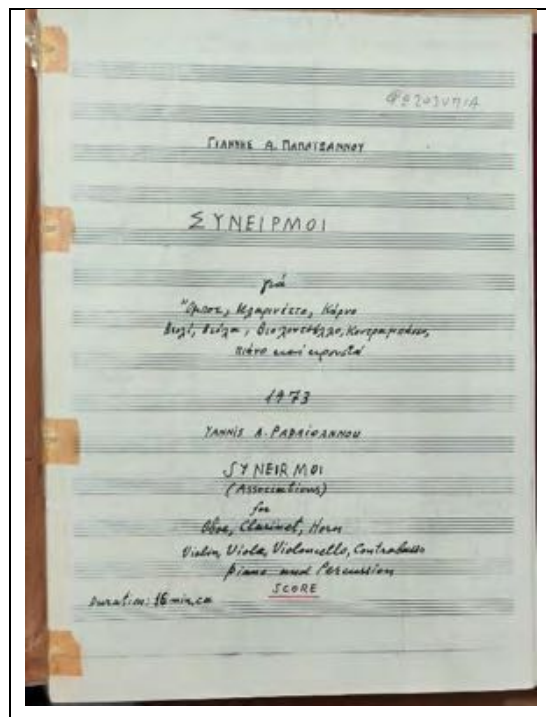
Αθήνα 1968

Φωτοτυπία χειρόγραφου

Υπάρχει υπογραφή του συνθέτη στο τέλος του έργου

66 Σελίδες

δ. Συνειρμοί

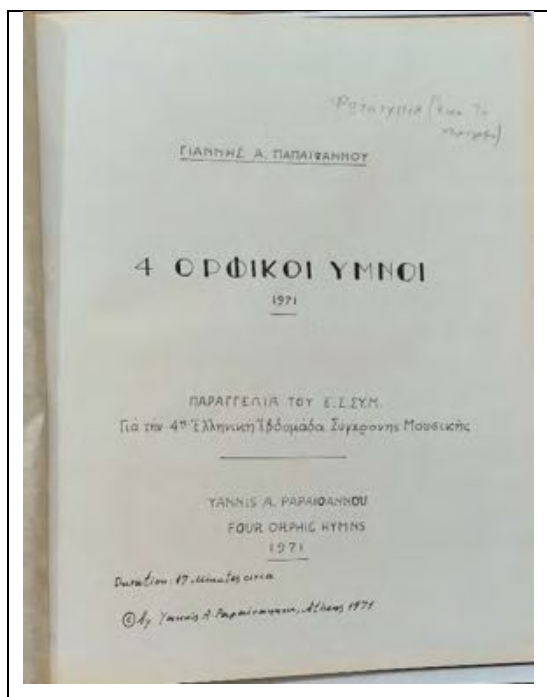
1973

Διάρκεια 16΄

Φωτοτυπία χειρόγραφου

33 Σελίδες

ε1. Α. Ορφικοί Ύμνοι

1971

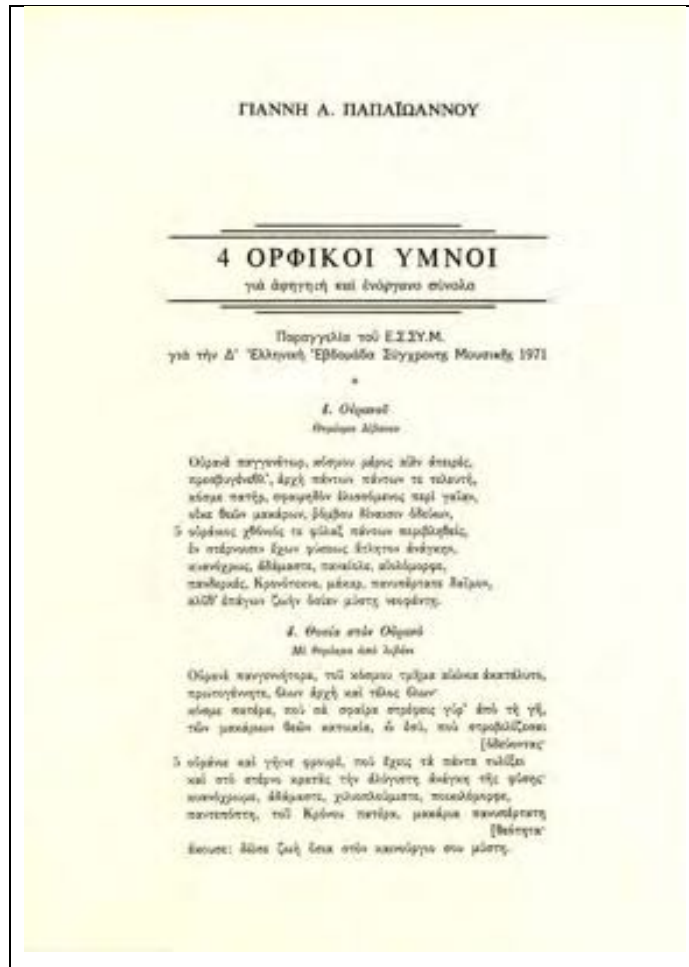
Διάρκεια 17΄

Φωτοτυπία χειρόγραφου

Για την 4η Ελληνική εβδομάδα σύγχρονης μουσικής

60 Σελίδες

ε2. Β. Ορφικοί Ύμνοι (Για αφηγητή και ενόργανο σύνολο)

1971

Διάρκεια 17΄

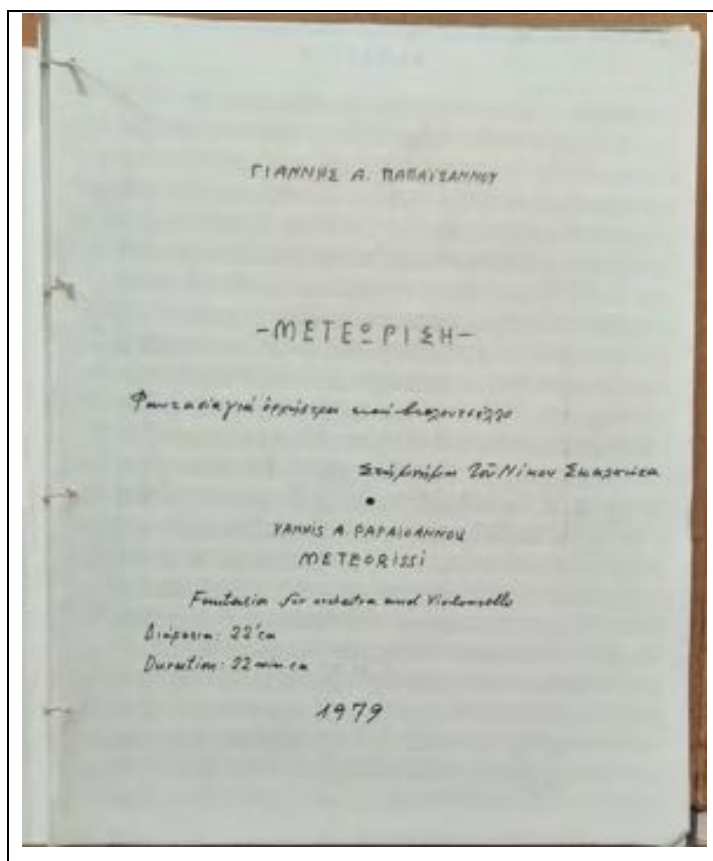
Αρχαίο κείμενο κατά την έκδοση Guilelmous Quandt,

1961

Μετάφραση Ε.Ν. ΠΛΑΤΗ

Έντυπο 4σέλιδο

στ. Μετεώριση: Φαντασία για Ορχήστρα και βιολοντσέλο

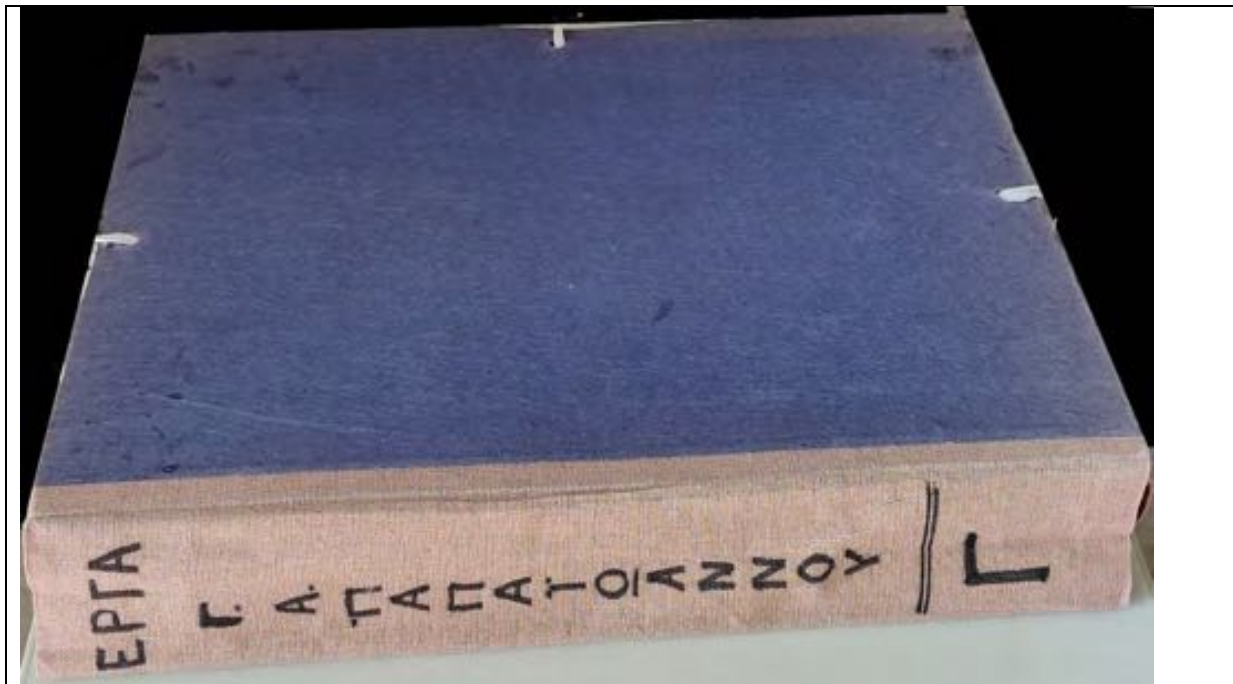
1979

Διάρκεια 22'

Διπλή φωτοτυπία χειρόγραφου

74 Σελίδες

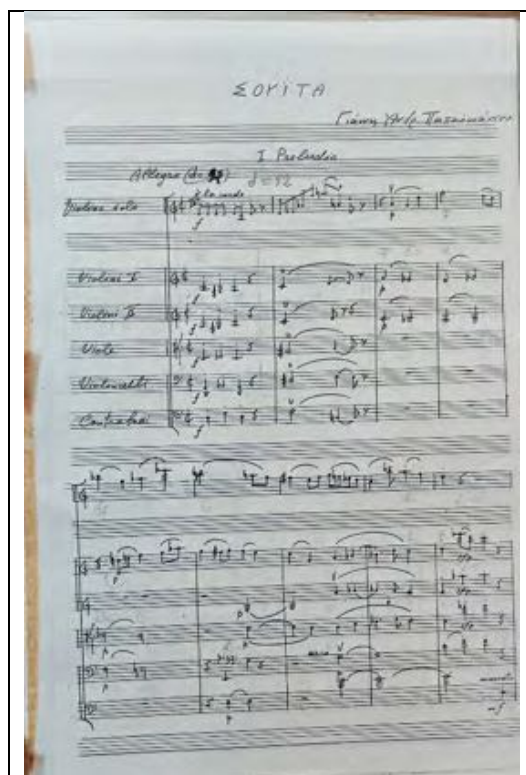
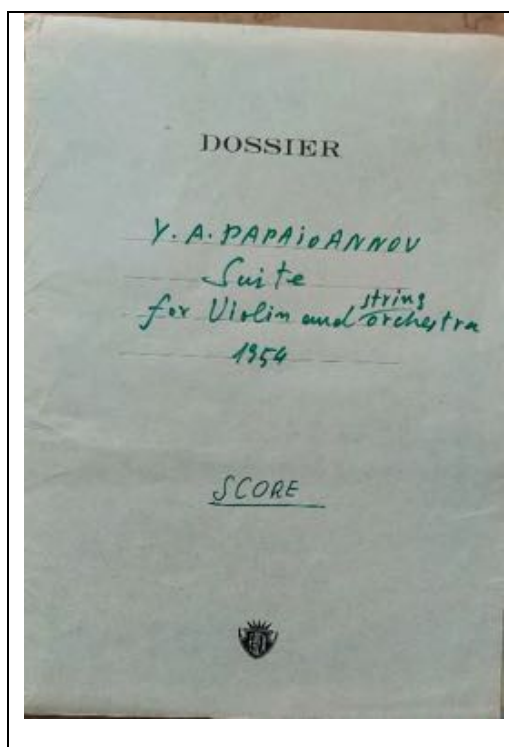
5.5 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Γ) LMS/GAP/MSS Works 3

Κονσέρτα

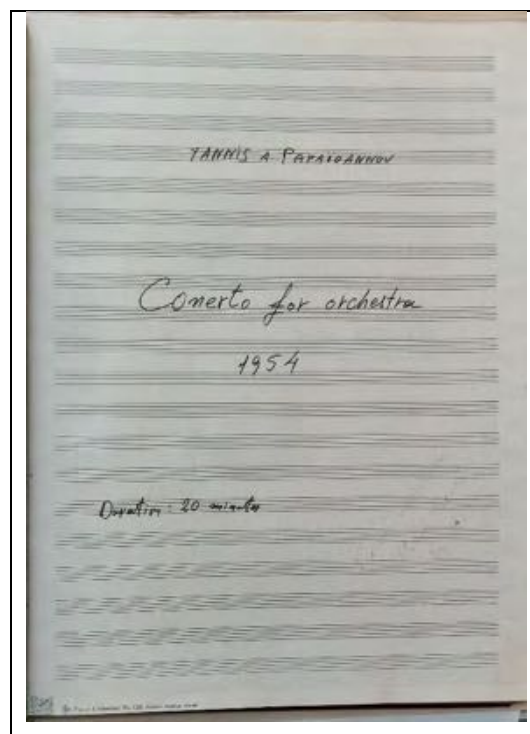
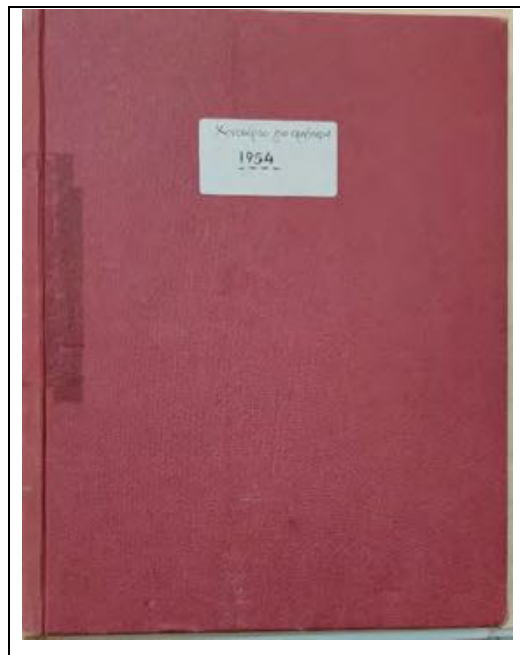

α. Suite: for violin and string orchestra

1954
Φωτοτυπία χειρόγραφου
34 Σελίδες

β. Concerto for orchestra

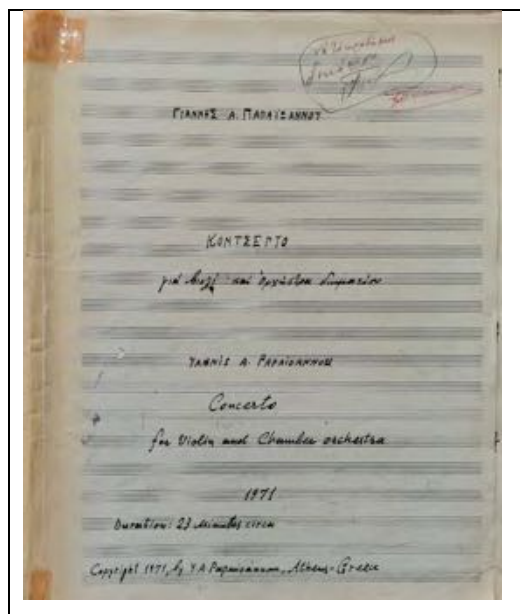
1954

Διάρκεια 20'

Χειρόγραφο

92 Σελίδες

γ(1).Concerto for violin and chamber orchestra

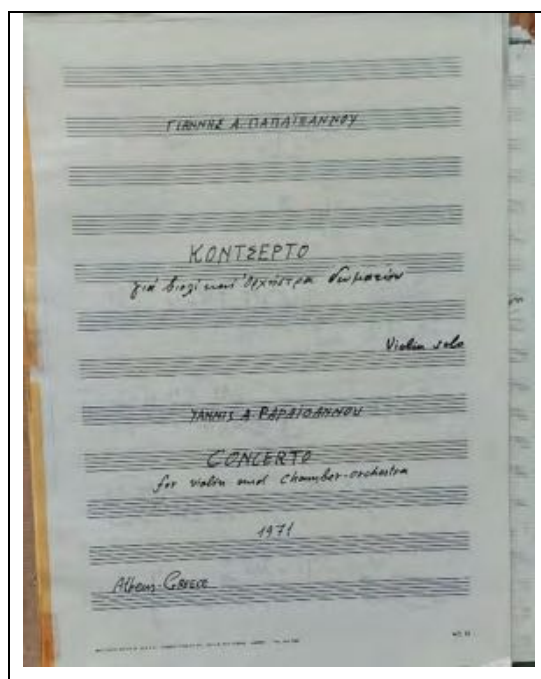
1971

Διάρκεια 23΄

Πολυγραφική αναγραφή χειρόγραφου, σημείωση του συνθέτη να το κρατήσει για τον ίδιο

66 Σελίδες

γ(2).Concerto for violin and chamber orchestra VIOLIN SOLO

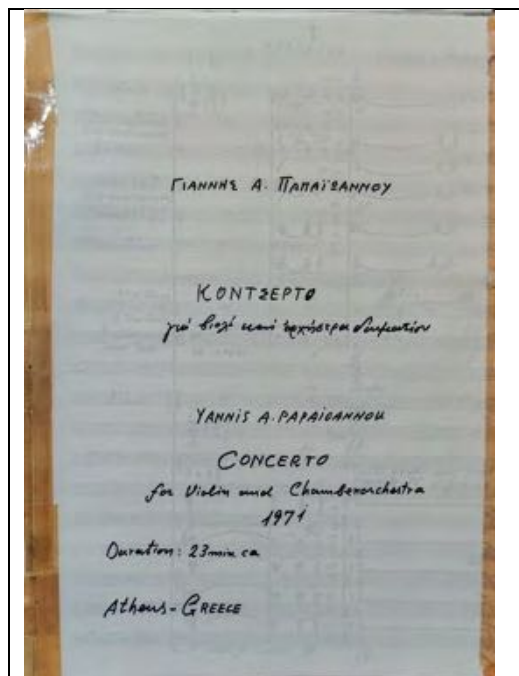

1971

Φωτοτυπία χειρόγραφου

13 Σελίδες

γ(3). Concerto for violin and chamber orchestra

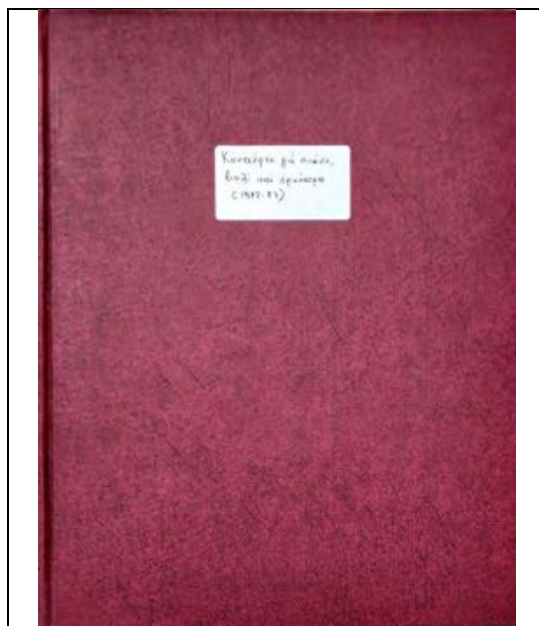
1971

Διάρκεια 23'

Φωτοτυπία χειρόγραφου

66 Σελίδες

δ(1).Double Concerto for violin, piano and orchestra

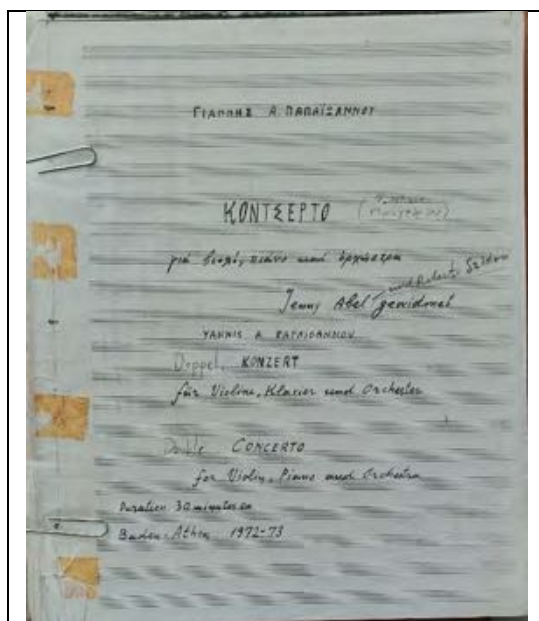
1972-73

Διάρκεια 30´

φωτοτυπία χειρόγραφου

89 Σελίδες

δ(2).Double Concerto for violin, piano and orchestra

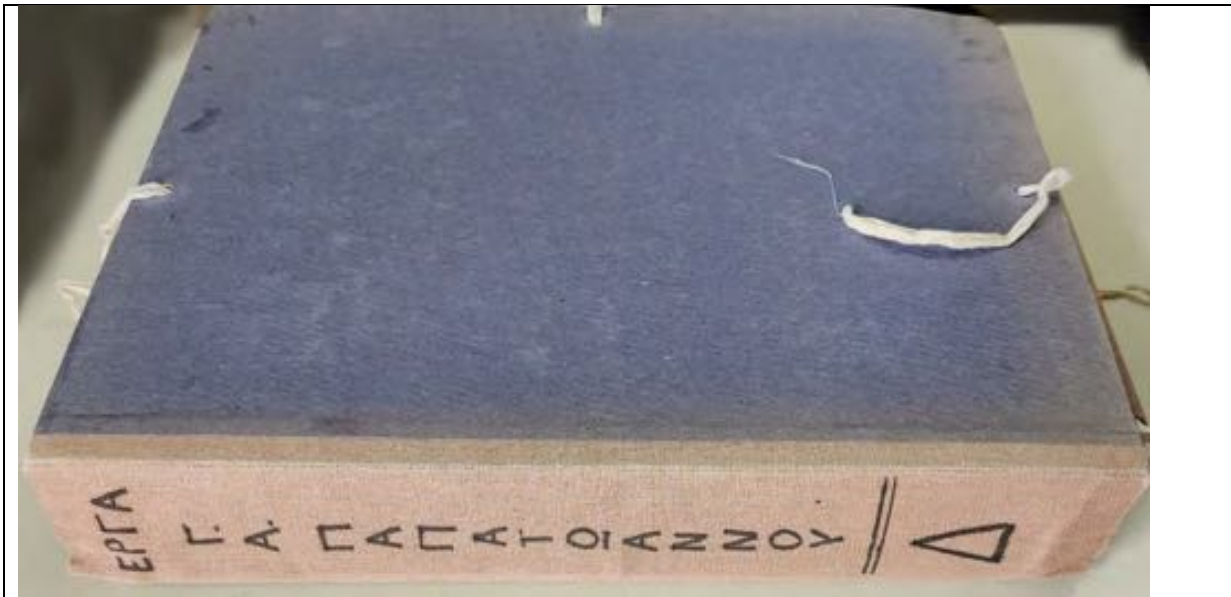
1972-73

Διάρκεια 30´

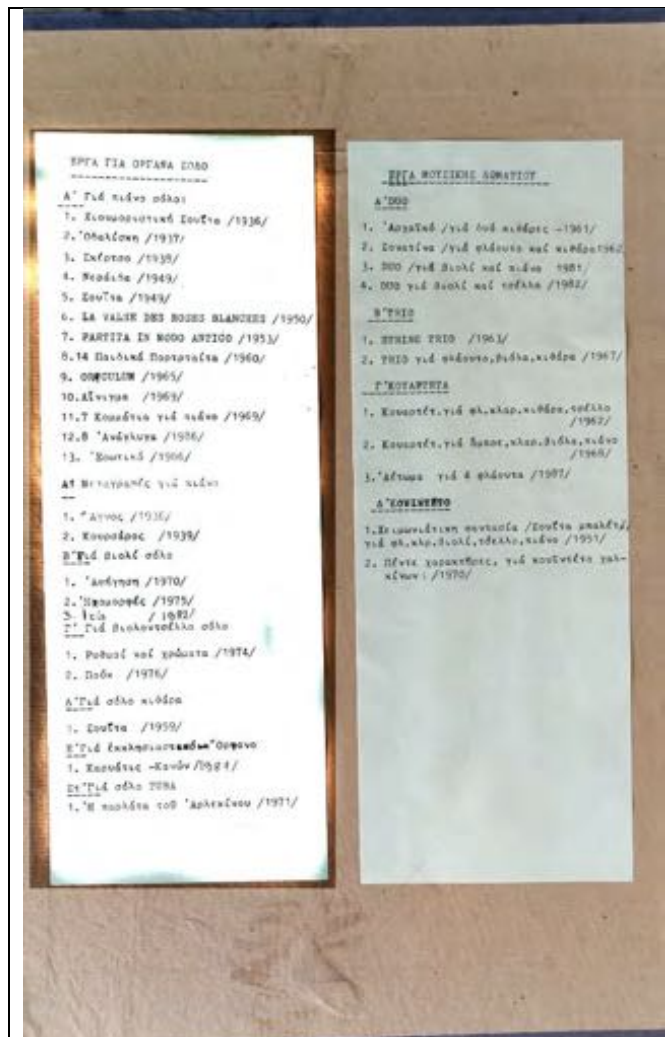
Πολυγραφική αναγραφή χειρόγραφου / χειρόγραφο

89 Σελίδες

5.6 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα Δ) LMS/GAP/MSS Works 4

5.6.1 Έργα για όργανα σόλο LMS/GAP/MSS Works 4/1

α1. Έργα για solo πιάνο

(1α) *Χιουμοριστική Σουίτα*

6-12/1/1936

φωτοτυπία χειρόγραφου

14 σελίδες

(1β) *Χιουμοριστική Σουίτα*

6-12/1/1936

φωτοτυπία χειρόγραφου

12 σελίδες

(2) *Scherzo: για πιάνο*

1938 ΑΘΗΝΑ

φωτοτυπία χειρόγραφου

10 σελίδες

εκδόθηκε 1ο τεύχος 1990

(3) *Νεράιδα*

1949 ΑΘΗΝΑ

φωτοτυπία χειρόγραφου

10 σελίδες

διάρκεια 6 λεπτά

(4) *Οδαλίσκη (δύο τεμάχια)*

1937

τετράφυλλη έντυπη παρτιτούρα

3 σελίδες

διάρκεια 4 λεπτά

(5α) *Partita pour piano*

1953

φωτοτυπία χειρόγραφου

5 σελίδες

εκδόθηκε II τεύχος 1990 ΝΑΚΑ

(5β) *Partita pour piano fuga*

1953

φωτοτυπία χειρόγραφου

3 σελίδες

- (6) *14 Παιδικά πορτρέτα: Σουίτα για πιάνο*
1982
χειρόγραφο
15 σελίδες
- (7α) *Oraculum [ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ]*
1965 τετράφυλλη φωτοτυπία έντυπης παρτιτούρας
2 σελίδες
- (7β) *Oraculum [ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ]*
1965
φωτοτυπία Α3 η πρώτη σελίδα από τις 2 σελίδες
Η ανάλυση του έργου (Άνοιξη 1968) έγινε στο *The Piano Quarterly*, όπως μας πληροφορεί ο συνθέτης με προσωπική του σημείωση.
- (8) *ΑΙΝΙΓΜΑ* (2 τεμάχια) χειρόγραφο και φωτοτυπία του
1969
6 σελίδες
διάρκεια 4 λεπτά
- (9) *7 piano pieces*
1969
ιδιαίτερα φθαρμένη πολυγρ. αναπ. χειρόγραφου
11 σελίδες
- (10) *Οκτώ Ανάγλυφα*
1986 ΑΘΗΝΑ
φωτοτυπία χειρόγραφου
13 σελίδες
διάρκεια 9 λεπτά
- (11) *Ερωτικά*
1986
φωτοτυπία χειρόγραφου με πρόσθετες σημειώσεις
9 σελίδες
διάρκεια 6 λεπτά
- (12) *Σουίτα για πιάνο*
1949
φωτοτυπία χειρόγραφου

19 σελίδες

(13) *La valse des roses blanches* (δύο τεμάχια)

1950

φωτοτυπία χειρόγραφου

1 σελίδα

α2. Μεταγραφές για πιάνο

(14) *Άγνος*: δραματικό ειδύλλιο

1936

φωτοτυπία χειρόγραφου

15 σελίδες

Υπόθεση του έργου για θέατρο, (κείμενο) σελίδες 65

(15) *Κουρσάρος* : Συμφωνική εικόνα (μεταγραφή στο πιάνο)

1939

φωτοτυπία χειρόγραφου

24 σελίδες

β. Έργα για solo βιολί

(16) *Αφήγηση* (Στον Σπύρο Τόμπρα)

1970

χειρόγραφο

17 σελίδες

(17) *Ηχομορφές*

1975

φωτοτυπία χειρόγραφου

8 σελίδες

(18) *Iris*

1982 ΑΘΗΝΑ

φωτοτυπία χειρόγραφου

13 σελίδες

διάρκεια 11 λεπτά

γ. Έργα για βιολοντσέλο

(19) *Ρυθμοί και χρώματα* (Στον Σωτήρη Ταχιάτη)
1974 ΑΘΗΝΑ

χειρόγραφο και φωτοτυπία του
6 σελίδες

(20) *Πουκ : Φαντασία για βιολοντσέλο σόλο*
1976 ΑΘΗΝΑ

φωτοτυπία χειρόγραφου
8 σελίδες
διάρκεια 7 λεπτά

δ. Έργο για solo κιθάρα

(21) *Suita per chitarra*
1959

φωτοτυπία χειρόγραφου
6 σελίδες
διάρκεια 6 λεπτά

ε. Έργο για εκκλησιαστικό όργανο

(22) *Καρυάτις*
1987

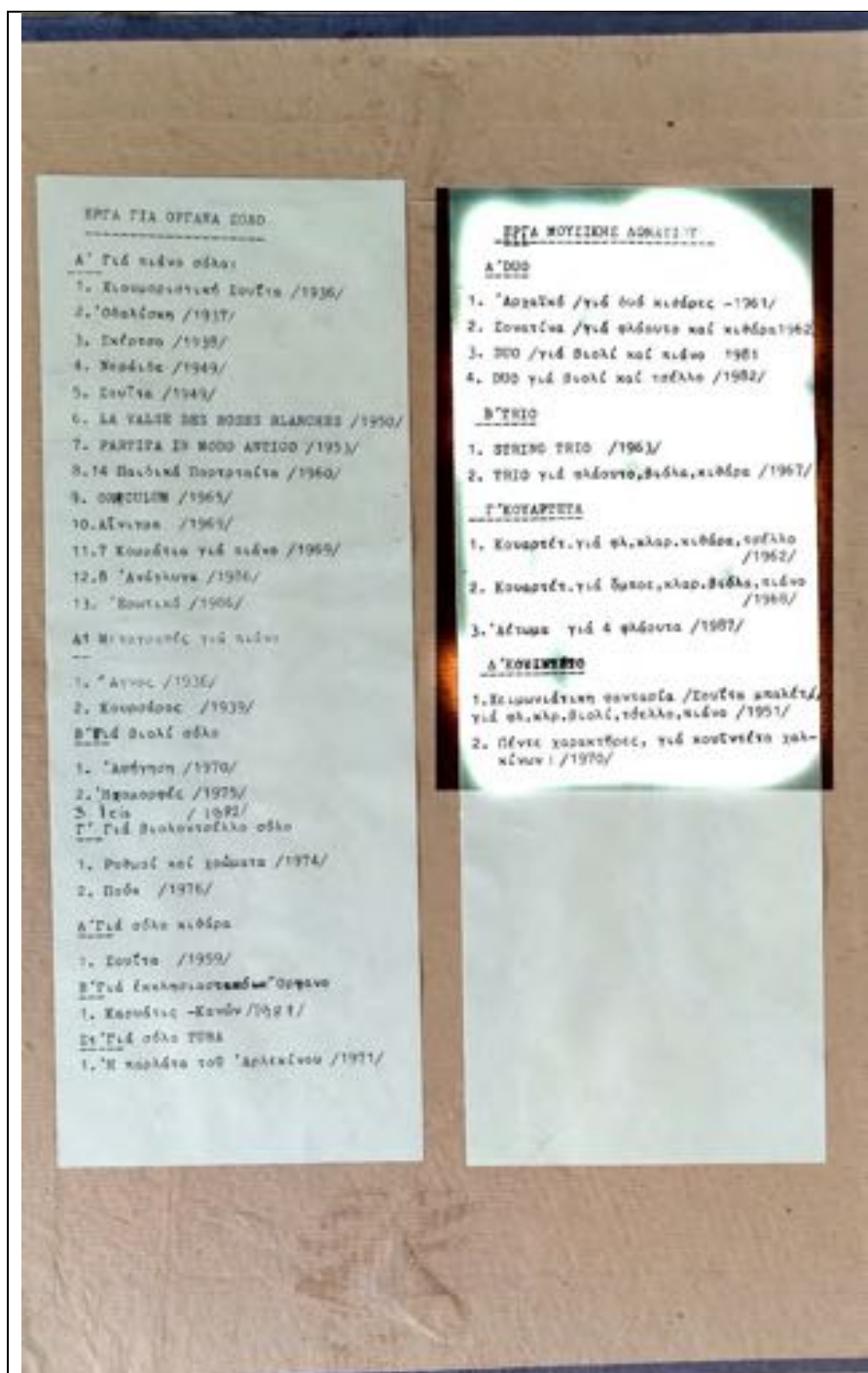
φωτοτυπία χειρόγραφου
7 σελίδες
διάρκεια 6,5 λεπτά

στ. Έργο για solo τούμπα

(23) *Η παρλάτα του αρλεκίνου*
1971

φωτοτυπία χειρόγραφου
σελίδες 4

5.6.2 Έργα μουσικής δωματίου LMS/GAP/MSS Works 4/2

α. DUO

(24) Αρχαϊκό : για δύο κιθάρες

1961

φωτοτυπία χειρόγραφου

9 σελίδες

διάρκεια 7 λεπτά

(25) *Sonatina* : για φλάουτο και κιθάρα

1962

φωτοτυπία χειρόγραφου

23 σελίδες

(26α) *Duo: for violin and piano*

1981

φωτοτυπία χειρόγραφου

40 σελίδες

διάρκεια 20 λεπτά

(26β) *Duo: for violin and violoncello*

1982

φωτοτυπία χειρόγραφου

32 σελίδες

διάρκεια 17 λεπτά

β. TRIO

(27α) *String Trio*

1963

φωτοτυπία χειρόγραφου σπιράλ

14 σελίδες

(27β) *Trio: violin, viola, violoncello* (προσοχή! είναι το ίδιο με το προηγούμενο έργο)

1963

21 σελίδες

φωτοτυπία χειρόγραφου

(27γ) είναι το ίδιο έργο σε χειρόγραφο 14 σελίδες

(28) *Trio: Flote, Bratsche und Gitarre*

1967

11 σελίδες

χειρόγραφο και φωτοτυπία

διάρκεια 10 λεπτά

γ. QUARTET

(29) *Quartet : Flute, Clarinet in B flat, Guitar and Cello*

1962

φθαρμένη φωτοτυπία χειρογράφου

20 σελίδες

(30) *Quartet: for Oboe, Clarinet, Viola and Piano*

1968

15 σελίδες

διάρκεια 12 λεπτά

(31) *Αέτωμα : για τέσσερα φλάουτα*

1987

φωτοτυπία χειρόγραφου

22 σελίδες

διάρκεια 16 λεπτά

δ. QUINTET

(32) *Χειμωνιάτικη Φαντασία: Σουίτα Μπαλλέτου*

1951

φωτοτυπία χειρόγραφου σπιράλ

107 σελίδες

διάρκεια 25 λεπτά

(33) *5 Χαρακτήρες για κουιντέτο χάλκινων* (Στη μνήμη του

Γιάννη Χρήστου)

1970

16 σελίδες

χειρόγραφο

α. Έργα για φωνή και πιάνο

(1) *Τρία τραγούδια* (Όσο μπορείς 3 σελ., Του πλοίου 4 σελ., Η πόλις 5 σελ.)

Αθήνα 1974

ποίηση Καβάφης

από δύο (2) φωτοαντίγραφα χειρόγραφου το καθένα

(2) *Δύο τραγούδια* (Journal in Cephalonia 3σελ., Aristomenes 4 σελ.)

1989

ποίηση Lord Byron

φωτοτυπία χειρόγραφου

β. Έργα για φωνή και ενόργανο σύνολο

(3) *Τρία τραγούδια (ένα έργο σε 3 μέρη)*

I. Εκόμισα εις την Τέχνην

II. Τελειωμένα

III. Απολείπειν ο θεός Αντώνιου

Αθήνα Μάρτης 1966

ποίηση Καβάφης

Χειρόγραφο 18 σελ.

(4) *Τρεις Ωδές*

I. Αδέτω σοι δέσποινα

II. Ω Πώς

III. Αναστάσεως ημέρα

Αθήνα 1966

φωτοτυπία χειρόγραφου 65 σελ.

(5) *Ο Φωτοφράκτης*: για μικτή χορωδία, Sprech-Chor, 2 βιολοντσέλα, 2 Κοντραμπάσα και Κρουστά

1982

Κείμενο του Ανδρέα Εμπειρικού από την ΟΚΤΑΝΑ

φωτοτυπία χειρόγραφου 19 σελ.

(6) *Στο βάθος του καθρέφτη*: για λυρική σοπράνο, φλάουτο και πιάνο

Σεπτέμβριος 1984

εγκλήματος
Ποίημα του Γιωργή Κότσιρα από τη συλλογή Ανατομία

φωτοτυπία χειρόγραφου 11 σελ. σε δύο αντίγραφα

- Στο βάθος του καθρέφτη: για λυρική σοπράνο, φλάουτο

και πιάνο

Παρτιτούρα για Φλάουτο

Σεπτέμβριος 1984

φωτοτυπία χειρόγραφου 3 σελ.

(7) *Τα όνειρα. Κάθετος του απολύτου. Η Σελήνη.* : Για λυρική
σοπράνο, φλάουτο και πιάνο

1984

Ποίηση Όλγα Βότση από τη συλλογή Η άλλη γνώση

φωτοτυπία χειρόγραφου 30 σελ.

-Παρτιτούρα για Φλάουτο

φωτοτυπία χειρόγραφου 7 σελ.

(8) *Ένας ποιητής στη θάλασσα* : για σοπράνο, κλαρινέτο,
βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο

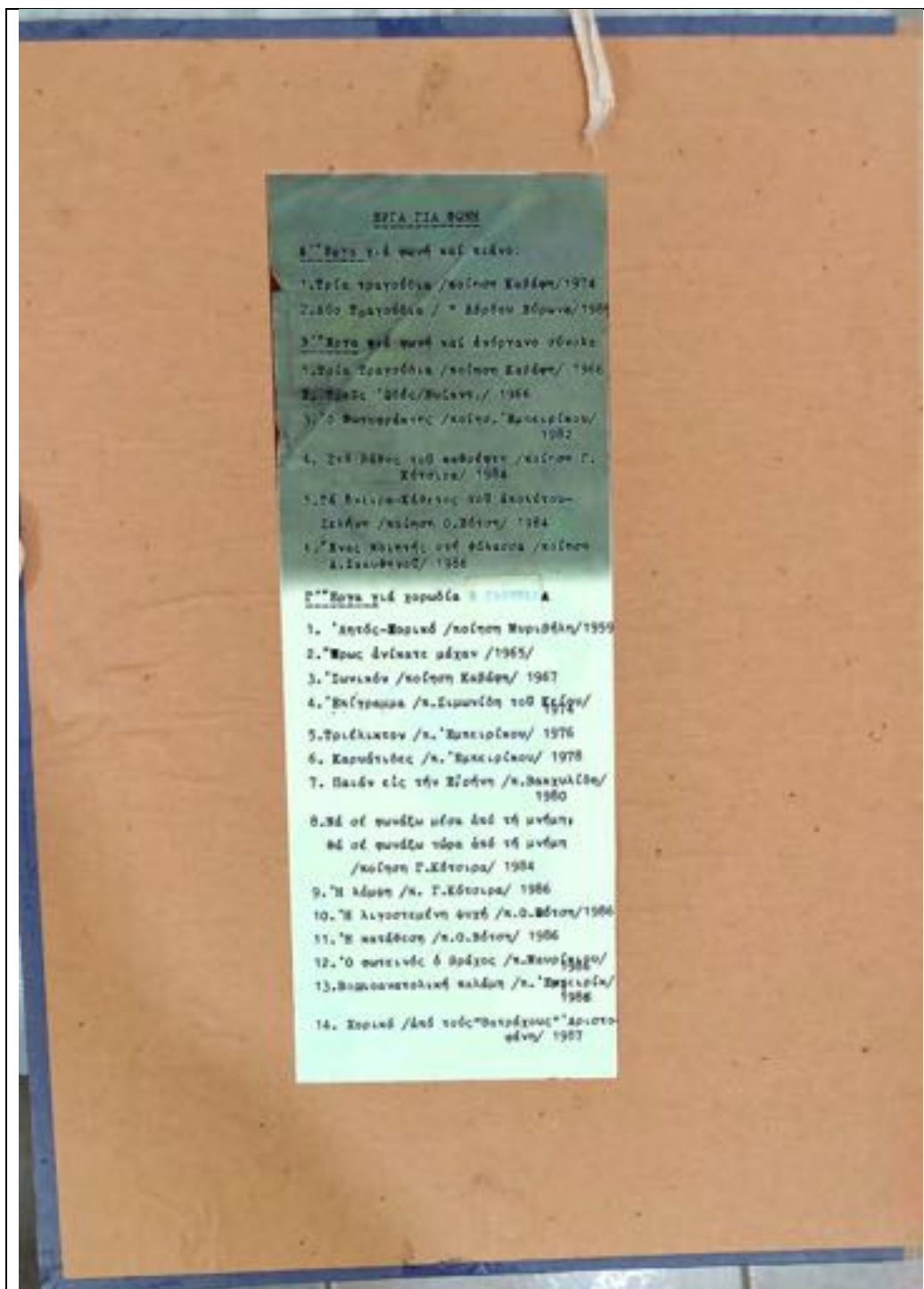
1986

Ποίημα του Αλέξη Ζακυνθινού από τη συλλογή «Η θάλασσα
των πνιγμένων»

φωτοτυπία χειρόγραφου 5 σελ. σε τρία φωτοαντίγραφα

-Παρτιτούρα για σοπράνο δύο αντίγραφα, για βιολοντσέλο σε
δύο αντίγραφα, για κλαρινέτο σε τρία αντίγραφα και βιολί σε ένα αντίγραφο.

5.7.2 Έργα για χορωδία

(9) *Αητός*: για μικτή χορωδία
Χορικό: ανδρική χορωδία
Αθήνα 1959

Χειρόγραφο 6 σελ.

(10) *Έρωσ ανίκατε μάχαν*: για μικτή χορωδία

Αθήνα 1965

Από την Αντιγόνη του Σοφοκλέους- πρωτότυπο

Μικρογραφία φωτοτυπία χειρογράφου 2 σελ.

Και πέντε αντίτυπα των 3 σελίδων

(11) *Ιωνικόν*: για μικτή χορωδία

Αθήνα 1967

Ποίηση Καβάφης, στίχοι στα Ελληνικά και εξήγηση του
συνθέτη χειρόγραφη στα Ιταλικά

3 σελ.

(12) *Επίγραμμα*: για μικτή χορωδία

Αθήνα 1974

Συμωνίδου του Κείου

Φωτοτυπία χειρογράφου 3 σελ.

(13) *Τριέλικτον* : για μικτή χορωδία

Αθήνα 1976

Από την Ενδοχώρα του Ανδρέα Εμπειρικού

Φωτοτυπία χειρογράφου 10 σελ.

(14) *Οι Καρυάτιδες*: για μικτή χορωδία

1978

Από την Ενδοχώρα του Ανδρέα Εμπειρικού

Φωτοτυπία χειρογράφου 10 σελ. και 1 σελ. το κείμενο

(15) *Παιάν εις την Ειρήνη*

Του Βακχυλίδη

1980

Φωτοτυπία χειρογράφου 7 σελ.

-Επίσης έντυπη παρτιτούρα του έργου 4 σελίδων

-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ/ ΤΑ ΕΡΓΑ

Από την διεθνή εβδομάδα τραγουδιού στη Θεσσαλονίκη,
όπου υπάρχει και η Παιάν εις την Ειρήνη.

-ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

(16) *Να σε φωνάξω μέσα από τη μνήμη;*

Θα σε φωνάξω τώρα από τη μνήμη

Ποίηση Γ. Κότσιρα από το Εγκώμιον

Νοέμβριος 1984

Φωτοτυπία χειρογράφου σελ. 8

(17) *Η Λάμψη* : για μικτή χορωδία

Ποίηση Γ. Κότσιρα

1986

Φωτοτυπία χειρογράφου 2 σελ.

(18) *Η λιγοστεμένη ψυχή*

Ποίηση Όλγα Βότση

1986

Φωτοτυπία χειρογράφου σελ. 4 και 1 σελίδα το ποίημα

(19) *Η Κατάθεση*

Ποίηση Όλγα Βότση

1986

Φωτοτυπία χειρογράφου σελ. 3

(20) *Ο φωτεινός ο βράχος* : για μικτή χορωδία

Ποίηση Αντώνης Μαυρίκιος

1986

Φωτοτυπία χειρογράφου σελ. 3

(21) *Βορειοανατολική παλάμη*: για τρίφωνη γυναικεία

χορωδία

Ποίηση Ανδρέα Εμπειρικού

1986

Φωτοτυπία χειρογράφου σελ. 3 και το ποίημα 2 σελίδες

(22) *Χορικό*: για μικτή χορωδία. Από τους Βάτραχους του

Αριστοφάνη

Αθήνα 1987

Φωτοτυπία χειρογράφου σελ. 5

5.8 Φάκελος Χειρόγραφων Έργων (Έργα ΣΤ) LMS/GAP/MSS/ Works 6

Διάφορα Σκίτσα απροσδιορίστου προορισμού

5.9 Φάκελοι Εντύπων Έργων LMS/GAP/Printed Works

5.9.1 Νο1

- α. *Χορογραφικό Πρελούδιο για Ορχήστρα* (1940). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- β. *Κοντσέρτο για Πιάνο και Ορχήστρα* (1940). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- γ. *Κουρσάρικοι Χοροί* (1952). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- δ. *Ποίημα του Δάσους για Ορχήστρα* (1942). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- ε. *Κουρσάρος Συμφωνική Εικόνα* (1939). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- στ. *Συμφωνία AP.1* (1946). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- ζ. *Εικόνες από την Ασία- Σουίτα για Ορχήστρα* (1960). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].

5.9.2 Νο2

- α. *Τρίο για Όμποε, Κλαρινέτο και Φαγκότο* (1962). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- β. *Κουαρτέτο για Φλάουτο, Κλαρινέτο, Κιθάρα και Βιολοντσέλο* (1962). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- γ. *Σουίτα για Βιολί και Πιάνο* (1954). Αθήνα; copyright 1954 by Yannis Andrew Papayioannou.
- δ. *Σονατίνα για Φλάουτο και Κιθάρα* (1962). Αθήνα; Νάκας Μουσικός Οίκος, 1986.
- ε. *Τρίο για Βιολί, Βιόλα και Βιολοντσέλο* (1963). Αθήνα; Νόμος, 1985.

5.9.3 Νο3

- α. *Τρίπτυχο για Χορωδία και Ορχήστρα δωματίου* (1940). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- β. *Τραγούδια της Λίμνης σε ποίηση Μ. Μαλακάση* (1950). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].
- γ. *Τρεις μονόλογοι της Ηλέκτρας για Σοπράνο και Ενόργανο Σύνολο* (1967). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].

δ. *4 Ορφικοί Ύμνοι για αφηγητή και Ορχήστρα δωματίου* (1971). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].

ε. *Χορωδιακά έργα A cappella*. Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, 1993.

5.9.4 Νο4

α. *Ίρις για βιολί και πιάνο* (1982). Αθήνα; copyright 1986 by Yannis Andrew Papayioannou.

β. *Κομμάτια πιάνου για παιδιά*. Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].

γ. *24 Πρελούδια για πιάνο* (1938-1939). Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].

δ. *14 Παιδικά πορτρέτα- Σουίτα για πιάνο*. Αθήνα; Φίλιππος Νάκας, [x.x].

6. Αξιολογική περιγραφή τεκμηρίων

α. «Ο Βασίλης ο Αρβανίτης» (1944-45)

Ανάμεσα στα έργα του Γ.Α. Παπαϊωάννου είναι και η μελοποίηση του «Βασίλη του Αρβανίτη» του Στρατή Μυριβήλη, ένα συμφωνικό ποίημα, όπου θεωρήθηκε από τον ίδιο τον συνθέτη μία από τις καλύτερες συνθέσεις του, γράφτηκε μεταξύ του 1944-1945 (Ταχυδρόμος (Λέσβου) , 1954).

Η πρώτη εκτέλεση του «Βασίλη του Αρβανίτη» πραγματοποιήθηκε το 1946 στο θέατρο «Ολυμπία» από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών με Διευθυντή το Γ.Λυκούδη. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1946). Το 1947 στο θέατρο «Ολυμπία» από την ΚΟΑ με τον ίδιο Διευθυντή, ξαναπαίζεται το έργο καθώς και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού το 1950. Επίσης με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας το 1954 με Διευθυντή τον Αν. Ευαγγελάτο. Το 1985 πραγματοποιείται η Συναυλία της Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ αφιερωμένης στα 75 χρόνια του συνθέτη και καθηγητή Γιάννη Α. Παπαϊωάννου, στο αφιέρωμα αυτό παίχτηκε για άλλη μια φορά ο Συμφωνικός αυτός θρύλος, με Διευθυντή Ορχήστρας τον Θ. Αντωνίου.

Ο Βασίλης ο Αρβανίτης είναι ένας συμφωνικός θρύλος σε 11 εικόνες, οι οποίες αποτελούν μία Σουίτα. Μερικά θέματα που εμφανίζονται σε συγκεκριμένα μέρη άλλοτε μένουν αυτούσια και άλλοτε παραλλαγμένα, αυτά όμως τα θέματα συντελούν στην ενότητα του έργου. Δύο τραγούδια στην εικόνα ΙΧ είναι δημοτικά της Λέσβου. Η μελωδία του ζεϊμπέκικου χορού γύρω από τον τάφο του ήρωα, στην ΧΙ εικόνα, είναι και αυτή αρχέτυπη. Τα τραγούδια τα τραγούδησε ο Μυριβήλης στον συνθέτη. Στην εικόνα του Επιταφίου ο δημιουργός έβαλε αυθεντικό βυζαντινό μέλος από τον Επιτάφιο θρήνο της Μεγάλης Παρασκευής.

Οι εικόνες αυτές μας παρουσιάζουν τον ήρωα και την ζωή του. Ο ήρωας είναι ένα βλαστάρι της ελληνικής ζωής, ανυπόταχτο, περήφανο και ατίθασο. Η παλικαριά του γρήγορα φανερώνεται όταν ο Βασίλης παλεύει με ένα πελώριο φίδι. Ο ήρωας βγήκε στη Μακεδονία στο αντάρτικο όπου σκοτώνει τον φοβερό Βούλγαρο Καρατάσωφ. Αργότερα πολεμά τη φρουρά του Σουλτάνου και επιστρέφει στο χωριό του όπου τον ερωτεύεται η Χαδούλα. Στη συνέχεια έχουμε τη σκηνή από το πανηγύρι της Παναγιάς με τον καταληκτικό χορό των παλικαριών. Τη νύχτα της Μ. Παρασκευής πιωμένος ο ήρωας μας, πέφτει σ ένα

χαντάκι όπου τραυματίζεται. Είναι ένας σακάτης και αυτό δεν μπορεί να το δεχτεί η ατίθαση ψυχή του, έτσι, τραβάει το μαχαίρι και αυτοτραυματίζεται θανάσιμα. Στην τελευταία εικόνα ο Βασίλης είναι νεκροστολισμένος, η Χαδούλα θρηνεί και ο Μπάρμπα Γιαννακός αποχαιρετά το νεκρό γιο του. Πάνω από τον τάφο πλανιέται το τραγούδι της αγάπης, θροούν οι φυλλωσιές και πέρα μουρμουρίζει η θάλασσα. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1947).

Πλήθος μελάνι χύθηκε για το συμφωνικό αυτό ποίημα. Πολλές εφημερίδες της εποχής, πολλοί αρθρογράφοι, ασκούν κριτική για το μεγαλειώδες αυτό έργο. Στην εφημερίδα “Τα Νέα” το 1946 γράφει η Σοφία Σπανούδη για τον Ελληνικό ιμπρεσιονισμό στη συμφωνική γραφή του Παπαϊωάννου. Το φυσιολατρικό και το ψυχικό κλίμα του έργου, τα ανάγλυφα επεισόδια του, η λαϊκή ατμόσφαιρα των πανηγυριών, τα βυζαντινά στοιχεία που αποδίδονται με χαρακτηριστικά *unisono*, ο Διονυσιασμός του θανάτου που ξεσπάει στο τέλος με τους αρχαιόπρεπτους επιτύμβιους χορούς των παλληκαριών, το προγραμματικό επεισόδιο της πάλης του παλικαριού με το φίδι, συναρπάζουν τον ακροατή με τα πρωτότυπα μουσικά ευρήματα και την ειλικρίνεια της μουσικής προέλευσης. (Σπανούδη, 1946)

Ο Μάριος Βάρβογλης στην εφημερίδα Ριζοσπάστης, το Μάιο του 1946, γράφει ότι το κείμενο εμποδίζει τον συνθέτη να μας παρουσιάσει αβίαστα την ατομικότητά του και τη λεπτή ευγενική του ψυχή. Εφόσον όμως καταπιάστηκε να υμνήσει έναν ήρωα μπορούσε να βρει έναν τέτοιο στο Πάνθεο των αγωνιστών του 1821. Ήταν προτιμότερο να εμπνευστεί έστω και από έναν αφανή ήρωα του αλβανικού έπους ή και ακόμα της Εθνικής μας Αντίστασης, παρά να σπαταλήσει το ταλέντο του για να μας τραγουδήσει τον Βασίλη τον Αρβανίτη που δεν τον χαρακτηρίζει αγνός πατριωτισμός αλλά τυχοδιωκτισμός. (Βάρβογλης, Κρατική Ορχήστρα, 1946).

Η Μαίρη Χαλκιά στην εφημερίδα “Ελληνικό Μέλλον” γράφει το Μάιο του 1946, μία διαφορετική άποψη για τον θρυλικό ήρωα. Ο Βασίλης είναι ήρωας της Λέσβου. Είναι η ενσάρκωση της ελληνικής λεβεντιάς. Σαν γνήσιος Έλληνας δεν ανέχεται τον ζυγό, γι αυτό και πολεμά με όποια μέσα διαθέτει. Ας μην ξεχνάμε ότι αυτή η νουβέλα του Μυριβήλη γράφτηκε και κυκλοφόρησε επί Κατοχής, χωρίς να υπολογίζει ο συγγραφέας τον κίνδυνο που διέτρεχε. Πώς λοιπόν ένα τέτοιο έργο με διπλή ηρωική ιστορία να μην εμπνέει έναν νέο συνθέτη όπου και αυτός με τη σειρά του μας χάρισε ένα αριστούργημα. (Χαλκιά, 1946).

Ο Φοίβος Ανωγειανάκης στην εφημερίδα “Ελεύθερα Γράμματα” τον Ιούνιο του 1946 γράφει ότι η ενορχήστρωση και η εναρμόνιση όλου του έργου μπορούν να σταθούν παράδειγμα για μελέτη. Η ατμόσφαιρα που δημιουργεί ο συνθέτης είναι από τα πιο δυνατά χαρίσματα του έργου. (Ανωγειανάκης, 1946).

Στην εφημερίδα “Καθημερινή” το 1950 ο αρθρογράφος Μ.Δούνιας γράφει για το έργο ότι είναι ένα ελληνικό, πανανθρώπινο, άξιο να συγκριθεί ε τα καλύτερα της διεθνούς δημιουργίας. Είναι ελληνικό γιατί περιέχει το χρώμα και το άρωμα της Ελλάδας μέσα από τα ελληνικά μουσικά στοιχεία. Είναι πανανθρώπινο επειδή συνδέει αβίαστα το ειδικά εθνικό με γενικότερα συναισθήματα σε μία γλώσσα ηχητικών συμβόλων, προσιτών σε κάθε πνευματικό άνθρωπο. Σχεδόν ανεπαίσθητα ο Παπαϊωάννου μας μεταφέρει από τους ελληνικούς τρόπους στο διατονικό ιδίωμα. Ο ανυπότακτος Βασίλης στη σκέψη άλλων συνθετών θα πυρπολούσε την ορχήστρα με τα forte των κρουστών και των χάλκινων οργάνων. Στον Παπαϊωάννου όμως υπάρχει θερμός λυρισμός με ελάχιστες ζωηρές εκλάμψεις που αναδύονται μόνο ως αποκορύφωμα αναπτόρεπτης ηχητικής εξέλιξης. Μία επική και επιβλητική μεγαλοπρέπεια καλύπτει το υπέροχο αυτό συμφωνικό ποίημα (Δούνιας, 1950).

Στην εφημερίδα “Ελευθερία” γράφεται ότι καλό θα ήταν να υπήρχε λόγος πεζός ή έμμετρος για την κατανόηση αυτής της προγραμματικής μουσικής. Η ύπαρξη κάποιου αφηγητή θα βοηθούσε στην κατανόηση της μουσικής χωρίς ο ακροατής να ανατρέχει συχνά στην γραπτή αφήγηση του προγράμματος. (Εφημερίδα Ελευθερία, Η συναυλία της Κρατικής, 1950). Αντίστοιχη κριτική υπάρχει στην εφημερίδα Βραδυνή από την Αλεξάνδρα Λαλαούνη. (Λαλαούνη, 1950).

β. Συμφωνία 1^η (1946)

Η 1^η Συμφωνία παίζεται σε πρώτη εκτέλεση το 1947 στο θέατρο «Ολυμπία» από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών. Η Συμφωνία ξαναπαίχτηκε το 1949 στο θέατρο «Ολυμπία» από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών. Το μουσικό κλίμα αυτής της Συμφωνίας το δίνουν οι “Τρόποι” της Ελληνικής Μουσικής και οι “Ηχοι” της Βυζαντινής Μουσικής, πηγές ανεξάντλητες για τη δημιουργία αγνής Ελληνικής Μουσικής. Μουσικά “υλικά” που παρουσιάζουν απέραντους, πρωτόφαντους,

πολυφωνικούς συνδυασμούς και διαδοχές, πολύ διαφορετικές από τους νόμους της δυτικής κλασικής ευρωπαϊκής αρμονίας.

Η Συμφωνία αρχίζει με μία αργή εισαγωγή. Μια μελωδία, σε β ήχο, παρουσιάζεται από το κόρνο. Αυτή η μελωδία είναι το κύριο θεματικό στοιχείο όλου του έργου. Ακολουθεί ένα μικρό χορικό από τα χάλκινα όργανα και αμέσως μετά όλη η ορχήστρα εκθέτει μελωδικά και αρμονικά στοιχεία όπου με ένα *crescendo* ακούγεται σε *fortissimo* το αρχικό θέμα. Στη συνέχεια τα βιολιά παίζουν μία νοσταλγική μελωδία και δίνουν έπειτα από ένα απαλό *decrescendo* την ώθηση ώστε να ακουστεί ένα νέο θεματικό κύτταρο. Η εισαγωγή τελειώνει με την αρχική μελωδία του β ήχου αφήνοντας μας την αίσθηση ενός δισταγμού.

Στο *allegro non troppo* που ακολουθεί, το ανήσυχο εκείνο θεματικό υλικό της εισαγωγής βρίσκει την τελειώσή του με μία προοδευτική ένταση, δίνοντας την θέση του σε ένα επίμονο ρυθμικό σχήμα (η δεύτερη ιδέα). Στην ανάπτυξη οι δύο ιδέες μεταμορφώνονται και μας δίνουν νέα στοιχεία. Το χορικό της εισαγωγής κυριαρχεί με μεγάλη ένταση επί του συνόλου. Μετά από ένα δίφωνο κανόνα του αρχικού θέματος (σε β ήχο) και την επανέκθεση των ιδεών τελειώνει το μέρος αυτό της Συμφωνίας.

Το *adagio* μας γεμίζει από μελαγχολικά και ανήσυχα συναισθήματα, τα οποία τελικά καταλήγουν στην αρχική ήρεμη εικόνα.

Το γ μέρος *allegretto non troppo*, ξεκινά ρυθμικά, στη συνέχεια μετά από ένα ειδυλλιακό επεισόδιο, γυρνά στην πρώτη του κυματιστή ρυθμική ατμόσφαιρα. Μορφή ABA.

Το *finale-allegro Eroico* χαρακτηρίζεται από ένα ρυθμό με εναλλαγή των δίσημων και των τρίσημων ποδών φτάνοντας το μέρος αυτό σε μία ηρωική έξαρση. Εδώ συμπλέκονται όλα τα θέματα των άλλων μερών της Συμφωνίας, που τελειώνει σε μία κορύφωση νικηφόρου θριάμβου. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1947).

Σε άρθρο εφημερίδας “Ελευθερίας” γράφεται ότι η μουσική του Παπαϊωάννου φανερώνει στοχαστικότητα και ποιητική διάθεση. Η Συμφωνία αρ.1 παρουσιάζει μία αγνότητα ελληνική. Ο δρόμος της μουσικής δημιουργίας που ακολουθεί ο συνθέτης, είναι καθάριος, πρωτότυπος και ελληνικός. (Εφημερίδα Ελευθερία, 1947).

Η 1η Συμφωνία ως αντιπροσωπευτικό έργο της τονικής περιόδου φαίνεται

ότι προβληματίζει τον συνθέτη σχετικά με το θέμα της χρήσης στοιχείων από την παράδοση (δημοτική και βυζαντινή) και τη θέση που θα πάρει κάθε αντίστοιχο ελληνικό λόγιο έργο στο μουσικό γίνεσθαι ιδεολογικά, στυλιστικά και μορφολογικά. Ο συνθέτης «λαχταρά» να ακουστεί το έργο του Ελληνικό χρησιμοποιώντας εθνικές επιλογές (μουσικά στοιχεία).

ΣΥΜΦΩΝΙΑ Αρ. 1
SYMPHONY No 1
ΑΡΙΘ. 1

Ε. Α. ΠΑΠΑΘΕΩΡΩΠΟΥ
Ε. Α. ΠΑΠΑΘΕΩΡΩΠΟΥ
1912-1986

Επιμέλεια: Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Σύνταξη: 2010

The image displays a page of a musical score for the first movement of the first symphony. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The instruments shown include Violins I and II, Violas, Celli, Bassi, Flutes I and II, Oboes I and II, Clarinets in Bb and Eb, Bassoons, Horns in F and Eb, Trombones I, II, and III, Trumpets in C and D, Percussion (Toms), and a full string section (Violins I, Violins II, Violas, Cellos, and Basses). The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'pp' (pianissimo) and 'f' (forte). The title 'ΣΥΜΦΩΝΙΑ Αρ. 1' and 'SYMPHONY No 1' is prominently displayed at the top, along with the composer's name 'Ε. Α. ΠΑΠΑΘΕΩΡΩΠΟΥ' and the number 'ΑΡΙΘ. 1'. The editor's name 'Επιμέλεια: Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ' and the year 'Σύνταξη: 2010' are also present.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

The image displays a page of a musical score, likely for a symphony, featuring multiple staves for various instruments. The instruments listed on the left include Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet in B-flat (Cl. Bb.), Bassoon (Fag.), Trumpet (Tr.), Trombone (Tbn.), Percussion (Perc.), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), and Cello/Double Bass (Cb.). The score is written in a standard musical notation with a key signature of one flat and a 4/4 time signature. Dynamics such as *ppp* (pianissimo) are indicated throughout. A rehearsal mark is present at the top right of the page, labeled "Allegro non troppo 4 - 124". The page is framed by a black border.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

The image displays a page of a musical score, likely for an orchestra and voice. The score is arranged in a system with multiple staves. The instruments listed on the left side of the staves are: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Trumpet (Trp.), Trombone (Tbn.), Tuba (Tuba), Euphonium (Euph.), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Cello (Cello), and Double Bass (Cb.). The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamics. A circled number '14' is visible at the top of the first staff. The page is framed by a black border.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

The image displays a page of a musical score, likely for a symphony, featuring multiple staves for various instruments. The instruments listed on the left side of the page include Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet in B-flat (Cl. Bb.), Bassoon (Fag.), Trumpet (Trp.), Trombone (Tbn.), Percussion (Perc.), Violin I (Viol. I), Violin II (Viol. II), Viola (Vla.), and Cello (Cb.). The score is written in a standard musical notation style, including notes, rests, and dynamic markings such as *pp* and *pppp*. The page is numbered 102 at the bottom.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

The image displays a page of a musical score, likely for a symphony, featuring multiple staves for various instruments. The instruments listed on the left side of the page are: 1 Flute, 2 Flute, English Horn, 2 Clarinet in Bb, Bass Clarinet, Saxophone, Horns in F (1 & 2), Horns in E (1 & 2), 1 Trumpet in Bb, Trombone 1 & 2, Trombone 3, Tuba, Horns in D (1 & 2), Cymbal, Gong, Violin 1, Violin 2, Viola, Violoncello, and Contrabass. The score includes musical notation, dynamics such as *pp*, and a tempo marking "Allegro 2-30".

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

IV. - FINALE EROICO

Allegro molto $\frac{3}{4}$ - 120

The musical score is arranged in a standard orchestral format. It includes parts for:

- 1 Flute
- 2 Flute
- English Horn
- 1 Clarinet in Bb
- Bass Clarinet
- 1 Bassoon
- Contrabassoon
- 3 Trumpets in F (1, 2, 3)
- 3 Trumpets in Bb (1, 2, 3)
- Trombone in Bb
- Trombone 1 & 2
- Trombone 3
- Tuba
- Percussion (T, B, A)
- Cymbal
- Gong
- Violin I
- Violin II
- Viola
- Cello
- Double Bass

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

γ. Συμφωνία 3^η (1953)

Είναι σημαντικό, συγκινητικό και εγκάρδιο για έναν τόπο, μια πατρίδα, να μαθαίνει ότι τα βλαστάρια της προοδεύουν και διακρίνονται ανάμεσα στον κόσμο και μάλιστα στις τέχνες και την πνευματική ζωή. Το χαρμόσυνο νέο ήρθε από το Βέλγιο για τον μουσικοσυνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου. Η Συμφωνία του αρ.3 βραβεύεται στον πρώτο διεθνή διαγωνισμό «Βασίλισσα Ελισάβετ» που έγινε στις Βρυξέλλες το 1953 για τη σύνθεση συμφωνικών έργων. Στο διαγωνισμό είχαν λάβει μέρος 440 συνθέτες από 35 έθνη όλου του κόσμου. Σ' αυτόν τον διαγωνισμό η ελληνική συμμετοχή έδωσε το παρών για πρώτη φορά και ήταν μεταξύ των νικητών, γεγονός μεγάλης σημασίας για την χώρα μας.

Η Συμφωνία αυτή γράφτηκε στο διάστημα Φεβρουάριος-Απρίλιος του 1953. Τα τρία μέρη της Συμφωνίας αρ.3 συνδέονται στενά μεταξύ τους με μία θεματική ενότητα, που συντελείται με τις μεταμορφώσεις τριών χαρακτηριστικών μοτίβων. Στο εισαγωγικό Largo εκτίθενται συνοπτικά τα τρία βασικά θέματα του όλου έργου, το καθένα με το δικό του μοτιβικό πυρήνα. Ακολουθεί το Allegro non troppo (σε φόρμα σονάτας, με δύο κύρια θέματα), που διακατέχεται από μία αισιόδοξη και χιουμοριστική διάθεση. Η ανάπτυξη βασίζεται κυρίως στην αντιστικτική επεξεργασία των θεμάτων με τις ρυθμικές και μελωδικές μεταμορφώσεις τους παρασυρόμενες μέχρι και την επανέκθεσή τους. Η coda σύντομη και περιεκτική, μας οδηγεί στην κατάληξη. Το Andante, ως δεύτερο μέρος, μας παρασύρει σε μία Φούγκα με ελεύθερη φόρμα. Το stretto των θεματικών στοιχείων συντελείται προοδευτικά, για να φτάσει με ένα crescendo, στην κορύφωσή του, όπου και καταλήγει η Φούγκα. Το τρίτο μέρος finale- vivace είναι ένα ευκίνητο και εύθυμο rondo με δύο θέματα. Στο κεντρικό couple εμφανίζεται και αναπτύσσεται ένα από τα πιο χαρακτηριστικά του αρχικού Largo. Ακολουθεί το refrain ως επανέκθεση των δύο κυρίων θεμάτων του rondo και μία coda μικρής διάρκειας.

Η Συμφωνία αρ. 3 παίχτηκε σε πρώτη εκτέλεση στο "Palais de Beaux-Arts" των Βρυξελλών από τη Μεγάλη Συμφωνική Ορχήστρα του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας του Βελγίου. Στην Ελλάδα σε πρώτη εκτέλεση παίχτηκε το 1954 από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών στην Αίθουσα «Ορφεύς». Η εφημερίδα το Βήμα (13/11/1954) σε ένα μουσικοκριτικό σημείωμα του Γ. Λυκούδη παρουσιάζει

την 3^η Συμφωνία του Παπαϊωάννου. Η Συμφωνία τούτη προικίζει τον τόπο μας, στον μουσικό τομέα, με μία σύνθεση η οποία πρέπει να κριθεί με βάση τη θέση που της αρμόζει να πάρει στην αισθητική της διεθνούς μουσικής παραγωγής. Πρόκειται για ένα μουσούργημα που είναι φτιαγμένο με σφρίγος και με την απόλυτη γνώση της τεχνικής που απαιτείται για να οικοδομηθεί μία συμφωνία, μέσα στα πλαίσια της καλοστεκούμενης, άρτιας φόρμας. (Λυκούδης, 1954).

Η Συμφωνία αρ.3 παίχτηκε ξανά το 1960 από τη Συμφωνική Ορχήστρα του Ε.Ι.Ρ. (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας) στο θέατρο Κεντρικών.

δ. Συμφωνία 4^η (1963)

Με τη Συμφωνία αρ.4 του 1963 (σε Α εκτέλεση παίχτηκε από την ΚΟΑ τον Απρίλιο του 1964) ο συνθέτης επισφραγίζει την κορυφαία θέση του στην ελληνική μουσική με ένα έργο ζηλευτής τεχνικής ωριμότητας. Η εκάστοτε Συμφωνία όπως και το Κονσερτίνο που εξετάσαμε σε προηγούμενη ενότητα, παίχτηκαν με διαφορά ενός μήνα, ακολουθούν την δωδεκάφθογγη γραφή, με προεκτάσεις στην οργάνωση του μουσικού υλικού και πέρα από τον αυστηρό καθορισμό του τονικού ύψους. Το αρχικό prelude- allegro με τη συμπυκνωμένη μορφή του μοτιβικού υλικού του και οι παραλλαγές στο επόμενο μέρος lento αποτελούν πρότυπο μορφολογικής προόδου. (Ανωγιαννάκης, 1964).

Η Συμφωνία αυτή αποτελείται από 4 μέρη με διαφορετική αρχιτεκτονική διάρθρωση όπως μας λέει ο ίδιος ο συνθέτης.

Το πρώτο μέρος ξεκινά με το prelude που παρουσιάζει τρία μοτίβα χαρακτηριστικά και τις μεταμορφώσεις αυτών, στο Allegro έχουμε την επεξεργασία αυτών των μοτίβων αλλά και την εξέλιξή τους σε μία μορφή συμπυκνωμένη.

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ
 № 4

YANNIS A. PAPAIOANNOU
SYMPHONY
 № 4

I

Moderato $\text{♩} = 84$
Andante $\text{♩} = 72$

Flauti
 Oboi
 Cori inglesi
 Clarinetti in Si
 Corni Basso in Si
 Fagotti
 Contrabbasso

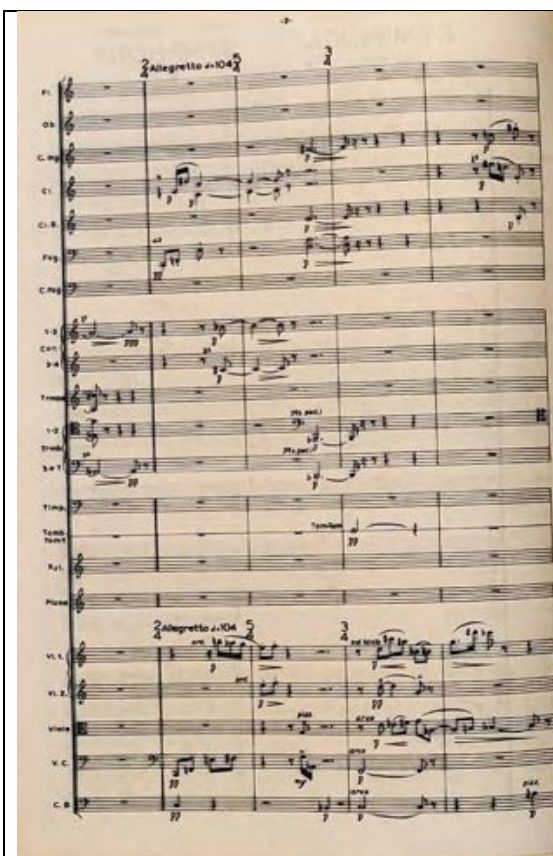
1-2 Corni in Fa
 3-4
 3 Trombe in Do/C
 1-2
 3 Tromboni
 3 Tubi

Timpani
 Tamburo
 Piumi
 Bongos
 Oci Cassa-Son-T.
 Vibrafono
 Xylofona
 Marimba
 Cembalo
 Arpa
 Piano

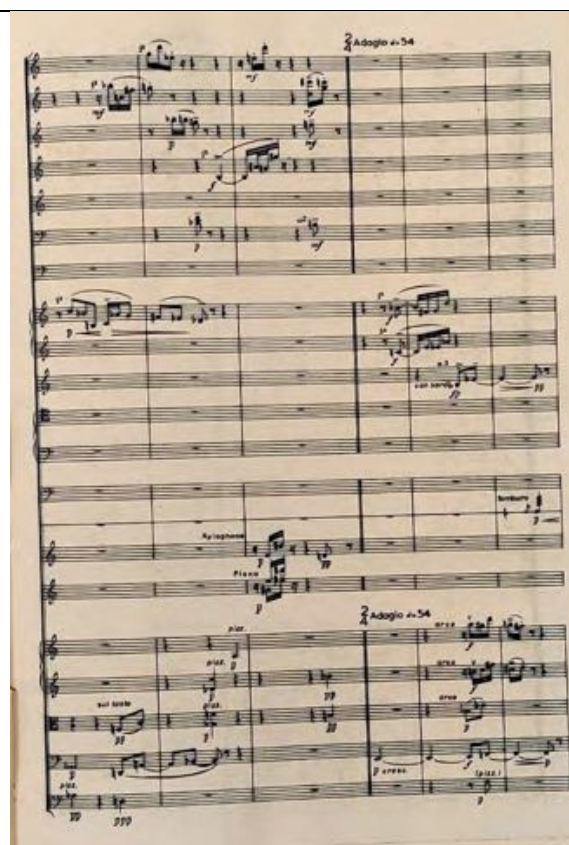
Violini 1
 Violini 2
 Viola
 Violoncelli
 Contrabbassi

Moderato $\text{♩} = 84$
Andante $\text{♩} = 72$

Eικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Α

Εικόνα από αρχείο Γ.Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Α

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Α

Το largo μέρος μορφολογικά είναι ένας καθρέφτης, όπου οι επτά παραλλαγές διέπονται από τον ίδιο κατασκευαστικό νόμο ενώ το θεματικό και μοτιβικό υλικό στην κάθε παραλλαγή είναι νέο παράλληλα με την αλλαγή της χρονικής αγωγής.

The image displays a handwritten musical score for a symphony, consisting of three systems of staves. Each system includes staves for Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Fag.), Cello (Cel.), and Double Bass (A/B). The first system is marked 'Largo' and '2/4'. The second system includes markings for 'ritrapp' and 'dimin.'. The third system includes 'ritrapp' and 'attacco'. The score is written in a clear, legible hand, with various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Α

Το τρίτο μέρος andante είναι μέρος μόνο για τα έγχορδα όργανα. Ουσιαστικά είναι μια invention η οποία βασίζεται σ ένα cantus firmus, εφόσον εκτεθεί 4 φορές κατά την εξέλιξη της αλλάζει μορφές και είναι πλαισιωμένη από μία συνεχώς νέα αντιστικτική επεξεργασία.

The image shows three systems of handwritten musical notation for string instruments. The first system is titled 'III' and 'Andante con moto 3/4 = 54'. It includes staves for Violini 1, Violini 2, Viola, Violoncelli, and Contrabbassi. The notation includes dynamic markings like 'pp' and 'con sordini'. The second system continues the notation with 'poco cresc.' markings and a first ending bracket labeled '1'. The third system continues the piece with 'con sordini' markings.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Α

Στο finale βλέπουμε τρία τμήματα: το lento ως εισαγωγή αυτού του μέρους, το allegro con spirito με μεταβαλλόμενη χρονική αγωγή αλλά και ψυχολογικό κλίμα, και την coda. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1964)

IV

5/4 Lento ♩=44

Flauti

Oboi

Clarinetti in Si♭

Fagotti

4 Corni in F

3 Trombe in G

1 2 Tromboni

1a Tube

Timpani

Tom-Bongos
Tom-Tom
Riti-G. Omba

Violonchelo
Violonchelo marimba

Celesta

Arpa

Piano

MUTA LA M. L.R.

5/4 Lento ♩=44

Violini 1

Violini 2

Viola

Violoncelli

Contrabbassi

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Α

-50-

$\frac{2}{4}$ Allegro con spirito $\text{♩} = 104$

Fl.

Ob.

Clng

Cl. B.

Fag.

1-2

Cor

3-4

Tromb.

1-2

3-4

Timp.

Tamb.

Tom-tom

Platt

C. Cel.

Xylophone

Cel.

Arpa

Piano

$\frac{2}{4}$ Allegro con spirito $\text{♩} = 104$

VI. 1.

VI. 2.

Vclle

V. C.

C. B.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Α

ε. Συμφωνία 5^η (1964)

Η Συμφωνία αρ.5 του 1964 είναι η δεύτερη δωδεκάφθογγη συμφωνία που συνθέτει ο Παπαϊωάννου. Ο συνθέτης πλέον καταλύει την έννοια της συμφωνίας και το μόνο που κρατά από τη μορφή της (συμφωνίας) είναι η αλληλουχία «αγωγικής» στα τέσσερα μέρη (*andante con spirito-allegro*, *larghetto*, *allegretto vivace*, *largo-allegro*), χρησιμοποιεί μεγάλη ορχήστρα, στην οποία το τμήμα των κρουστών μαζί με το πιάνο, την άρπα και την τσελέστα τείνει να αποκτήσει ισοτιμία με τα άλλα τμήματα της ορχήστρας (ξύλινα, χάλκινα, έγχορδα). Ανοίγοντας την παρτιτούρα διαπιστώνουμε την μεταβολή στη γραφή. Οι μελωδικές γραμμές που παλαιότερα ήταν οργανωμένες σε πολυφωνικά πλέγματα, εδώ γίνονται κύτταρα που περνούν από περιοχή σε περιοχή στην ορχήστρα ή κινούνται σε διακριτικά ισοκρατήματα. Ο ίδιος ο συνθέτης λέει ότι υπάρχει οργάνωση κυττάρων σε ολοένα μεγαλύτερες δομές. Πηγή του έργου είναι μία δωδεκάφθογγη σειρά της οποίας το μισό τμήμα είναι αντικατοπτρισμός του άλλου μισού. Έτσι το έργο, ουσιαστικά, απορρέει από δύο μελωδικά κύτταρα: Το πρώτο είναι ημιτόνιο, μείζων τρίτη και το δεύτερο τόνος, ημιτόνιο.

Η μορφή του έργου, αλλά και καθενός από τα τέσσερα μέρη της Συμφωνίας αυτής, δεν ακολουθεί εκείνη της «παραδοσιακής» αλλά είναι εξαρτώμενη από την έμπνευση του Παπαϊωάννου, το είδος της γλώσσας που χρησιμοποιεί, και τους περιορισμούς των μεθόδων που εφαρμόζονται. Παρά την «παραδοσιακή» θεματική εξέλιξη όπου θα μπορούσαμε να βρούμε στις μοτιβικές συγγένειες, η ανάπτυξη του μουσικού υλικού οδηγεί σε μία αλληλοδιαδοχή δομών με εσωτερική λογική σχέση. Οι διαφορές στα 4 μέρη της Συμφωνίας αντιπροσωπεύουν τις διαφορετικές αισθητικές και φιλοσοφικές αναζητήσεις και προθέσεις του Παπαϊωάννου (πρόγραμμα Φεστιβάλ Αθηνών, 1966).

Στο *andante con spirito-allegro*: έχουμε αργή εισαγωγή με βαθμιαία ανάπτυξη του θεματικού υλικού.

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ν° 5

YANNIS A. PAPAIOANNOU
SYMPHONY N° 5

Andante con spirito ♩ = 76

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

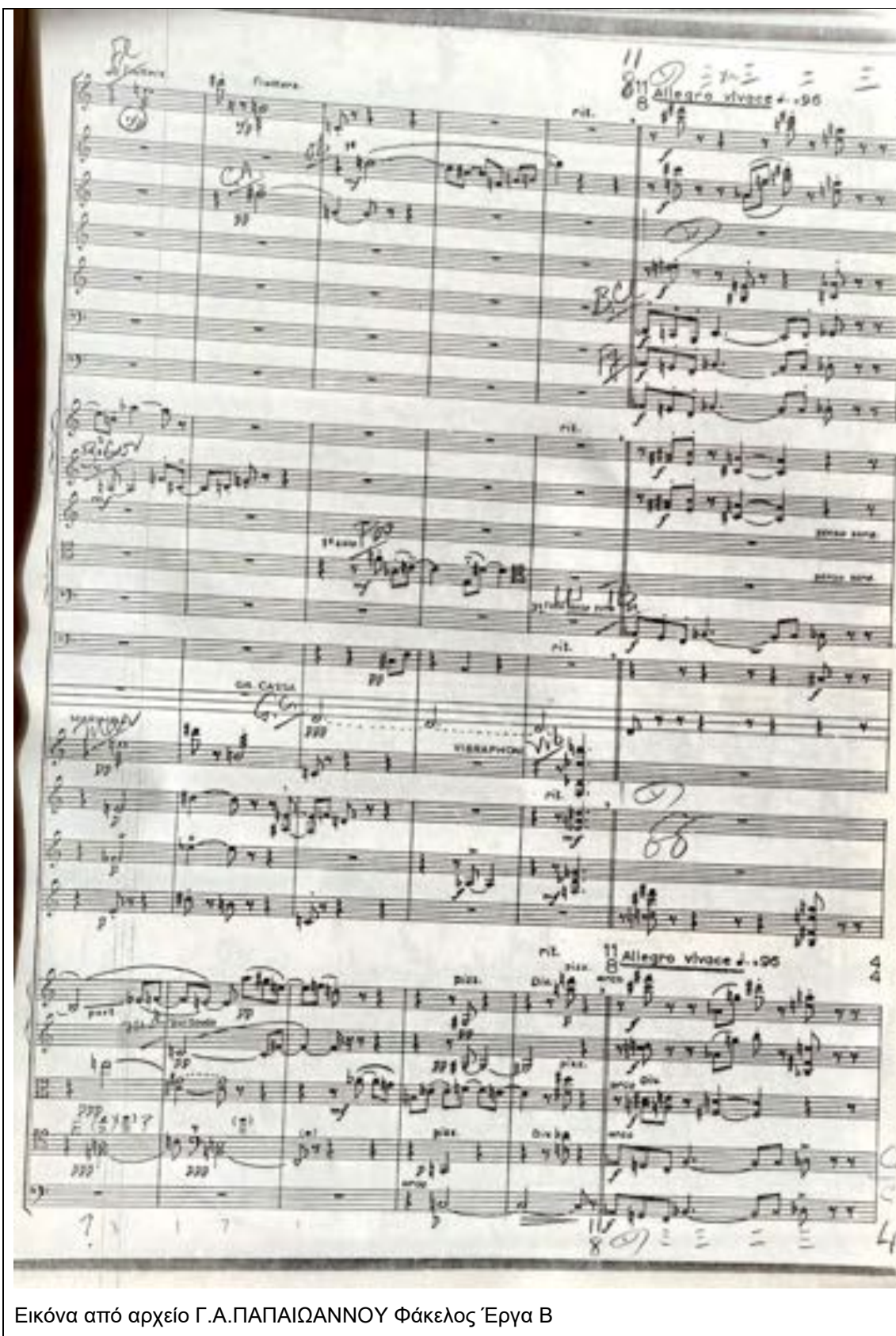
Στο κυρίως τμήμα του μέρους δεν υπάρχει η φόρμα σονάτας αλλά πέντε κατασκευές που μοιάζουν με παραλλαγές. Στο roco allegro η δωδεκάφθογγη

σειρά παρουσιάζεται από τα βιολιά.

The image shows a handwritten musical score for an orchestra and piano. The top section is for the orchestra, starting with a 4/4 time signature and the tempo marking 'Poco Allegro #115'. It includes staves for Violins I and II, Violas, Cellos, Double Basses, Flutes, Clarinets, Saxophones, Trumpets, Trombones, Tuba, Snare Drum, Cymbals, and Tambourine. The bottom section is for the piano, starting with a 4/4 time signature and the tempo marking 'Poco Allegro #116'. The score is written in ink on aged paper and features various musical notations, including notes, rests, and dynamic markings. A circled number '3' is visible in both sections, indicating a specific measure or section.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Στο allegro νινάσε η σειρά παρουσιάζεται στα βαθύτερα έγχορδα ενισχυμένα από το πιάνο.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

The image shows a handwritten musical score for a Gamelan orchestra. The score is written on multiple staves, including vocal lines and instrumental parts for various instruments like Gong, Bonggos, and various melodic instruments. It features complex rhythmic patterns and dynamic markings such as 'pizz' and 'ritardando'. The score is divided into sections with time signatures like 4/4 and 2/4, and includes tempo markings like 'Andante'.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Στο andante η συμμετοχή των τονικών κρουστών (μαρίμπα, ξυλόφωνο, βιμπράφωνο) μαζί με το πιάνο και την άρπα δημιουργούν το εφέ μιας Ινδονησιακής παραδοσιακής Gamelan ορχήστρας.

Handwritten musical score for a symphony, featuring multiple staves with notes, rests, and performance instructions. The score includes tempo markings like "Andante" and "Allegro", dynamic markings like "pp" and "ppp", and various musical notations such as "Cello", "TAM-TAM", and "Arco". The page is numbered "33" at the top left and "44" at the top right.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

The image shows a page of handwritten musical notation. At the top, there are time signatures: $\frac{2}{4}$ and $\frac{4}{4}$, and a circled number 5. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings like *ppp* and *pp*. Specific instrument parts are labeled, including 'TAM-TAM', 'VIBRAPHONE', and 'Celli'. There are also tempo markings like 'Allegretto' and 'vivo'. The score is densely packed with musical information, including articulation marks and performance instructions.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Αυτός ο συνδυασμός οργάνων χρησιμοποιείται και σε άλλα σημεία του έργου.

Allegretto και *vivo*.

Handwritten musical score for a piece titled "Allegretto J. 24". The score is written on multiple staves, including vocal lines and instrumental parts for Tamburo, Marimba, Xelophon, and Cymel. The tempo is marked "Allegretto J. 24" and the time signature is 3/4. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like "p" and "f".

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

The image shows a page of handwritten musical notation for a symphony orchestra. The score is written in ink on aged paper and includes the following elements:

- Tempo and Meter:** The top right corner features the tempo marking "Vivo" and the meter signature $\frac{2}{4}$.
- Instrumentation:** The score is divided into several systems of staves:
 - Woodwinds:** Flute (FL), Oboe (OB), Clarinet in B-flat (CL), Bassoon (FAG), and Contrabassoon (C.FAG).
 - Strings:** Violin I (VLA), Violin II (VLA), Viola (VLA), Violoncello (VCL), and Contrabasso (C.B.).
 - Percussion:** Tamburo (TAMBURO), Timpani (TIMP), and Piatto Sosa (PIATTO SOSA).
- Handwritten Annotations:**
 - A circled number "7" appears at the beginning of the first system.
 - A circled number "22" is written in the middle of the string section.
 - Dynamic markings such as "pp" (pianissimo) and "p" (piano) are used throughout.
 - Performance instructions like "col" (col legno) and "Timp" (Timpani) are present.
 - At the bottom right, there is a handwritten note: $\frac{8}{8} = 2$.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Handwritten musical score for a large ensemble. The score is written on multiple staves, including woodwinds, strings, and percussion. Key features include:

- Tempo and Time Signatures:** The score starts with a tempo marking of *largo* and a time signature of $\frac{7}{8}$. Later, it changes to $\frac{4}{4}$, $\frac{3}{4}$, and $\frac{4}{4}$.
- Instrumentation:** The score includes parts for woodwinds (oboe, clarinet), strings, and percussion (Tamburo and Bongos).
- Dynamic Markings:** Various dynamics are used, including *pp* (pianissimo) and *ff* (fortissimo).
- Handwritten Annotations:** The score contains numerous handwritten notes, including "3° Clarinet", "TAMBURO", "BONGOS", and "Dix".
- Page Markers:** The number "23" is written at the top, and circled numbers "8" and "9" are placed at the end of sections.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Το *largo* ξεκινά με το σόλο του κλαρινέτου με λυρική γραμμή, πάνω σε υλικό του πρώτου μέρους.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Το υλικό αυτό περνά από το ένα όργανο στο άλλο. Η ενορχήστρωση εδώ είναι αραιή.

Κλαρινέτο μόνο

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Συμφωνία Αρ. 5

The image shows a musical score for a Clarinet Solo. It consists of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music begins with a series of eighth notes, followed by a half note, and then a series of eighth notes. A slur covers the first two measures. A fermata is placed over the first note of the second measure. The music continues with a series of eighth notes, followed by a half note, and then a series of eighth notes. A slur covers the last two measures. A fermata is placed over the first note of the second measure. The music ends with a double bar line.

Στο *allegretto vivace* έχουμε ένα σύντομο *Interludio*, σαν *scherzo* διάρκειας ενός λεπτού. Και εδώ τα θεματικά στοιχεία περνούν από το ένα όργανο στο άλλο.

3/4 Allegretto vivace $\text{♩} = 84$ III 2/4

Flauti
 Oboi
 Cori Ingressi
 Clarineti in Si
 Clarineti in Sol
 Fagotti
 1-2
 4 Cori in Fa
 3-4
 2 Trombe in Sol
 1-2
 2 Tromboni
 2 e Tuba
 Tamburi
 Sordani - Sordani
 Vibrafono
 Celesta
 Arpa
 Pianoforte

Violini 1
 Violini 2
 Viola
 Violoncelli
 Contrabbassi

3 2

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Το μέρος σβήνει με ένα κατιόν glissando της άρπας.

The image shows a page of handwritten musical notation for a symphony. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. At the top, there are staves for Flute (FL), Oboe (OB), Clarinet in A (CL A), Clarinet in Bb (CL Bb), Bassoon (FAG), and Cor Anglais (COR). Below these are the strings: Violin I (VLA), Violin II (VLA), Viola (VLA), Violoncello (VCL), and Contrabasso (CB). The percussion section includes Tam-tam or Cassa (TAM-TAM OR CASSA) and Xylophone (XYLOPHONE). The score features various musical notations, including notes, rests, and dynamic markings such as 'ppp' (pianissimo) and 'pp' (piano). There are also performance instructions like 'both hands' and '(sotto)'. The handwriting is in black ink on aged paper.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Ουσιαστικά είναι μία διμερής μορφή (ΑΒ) οργανωμένη σειριακά.

Το *largo-allegro* αρχίζει αργά και διστακτικά. Αποτελεί μία ανακεφαλαίωση του υλικού που έχει χρησιμοποιηθεί έως τώρα.

Handwritten musical score for a symphony, featuring various instruments and complex rhythmic markings. The score is divided into sections with time signatures 3/4, 4/4, 5/4, and 5/8. Instruments listed include Flauti, Oboi, Clarineti, Fagotti, Trombe, Tromboni, Violini, Viola, Violoncelli, and Contrabbassi. The score includes dynamic markings like 'ff' and 'f', and performance instructions such as 'Corymbos' and 'TAM-TAM'. A handwritten note at the bottom reads 'ad la montage no 26 (in 1/2/2/4)'.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Τα bongos υπογραμμίζουν την ανατολίτικη χροιά.

Handwritten musical score for a large ensemble, featuring multiple staves with complex notation, including triplets, accidentals, and performance markings. The score is divided into two systems, with the second system starting with a double bar line and a circled 'B'. The notation includes various rhythmic values, accidentals, and performance instructions such as 'pizzicato' and 'arco'. The score is written in a style typical of a composer's manuscript.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

The image shows a page of handwritten musical notation for a symphony. It consists of several systems of staves. The first system includes staves for strings and woodwinds, with time signatures of 3/2, 4/4, 3/4, and 4/4. The second system continues the notation, with a section marked 'poco sostenuto' and a circled number 7. The third system includes staves for percussion, with 'BONGOS' and 'TAM-TAM' indicated, and a section marked 'poco sostenuto' and a circled number 8. The notation is dense and includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Τα τύμπανα ύστερα από ένα σόλο θα μας οδηγήσουν στην καταληκτική μουσική φράση της συμφωνίας. (Λεωτσάκος, 1966). Εδώ οι αντιθέσεις είναι εντονότερες στο ρυθμό, τη δυναμική, τα ηχοχρώματα και την πυκνότητα στην ενορχήστρωση.

Handwritten musical score for a symphony, featuring multiple staves and various annotations.

Top Section:

- Tempo: *Allegro*
- Time Signature: $\frac{4}{4}$
- Section: *104*
- Instrumentation: Flutes (2a, 2b), Clarinets (1, 2), Bassoons (1, 2), Trumpets (1, 2), Trombones (1, 2), Tuba, Snare Drum, Cymbals, Timpani.
- Annotations: *COI*, *pp*, *mf*, *ff*, *pp sempre*, *2a Flauto*, *1a Clarinetto*, *2a Clarinetto*, *1a Fagotto*, *2a Fagotto*, *Tromba*, *Tam-tam*.

Middle Section:

- Tempo: *Allegro*
- Time Signature: $\frac{4}{4}$
- Section: *104*
- Annotations: *pp*, *mf*, *ff*, *pp sempre*.

Bottom Section:

- Tempo: *Allegro*
- Time Signature: $\frac{4}{4}$
- Section: *104*
- Annotations: *con sord.*, *pp*, *mf*, *ff*.

Handwritten Notes:

- La 2^a 3^a (?)*
- the 2^d or 3^d*

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Β

Το βασικό υλικό γι αυτή την Συμφωνία είναι μία δωδεκάφθογγη συμμετρική σειρά, χωρισμένη σε δύο εξάχορδα όπου το δεύτερο εξάχορδο είναι ανεστραμμένο (με τα ίδια διαστήματα). Η αρχική μορφή της σειράς είναι ισόμορφη και συμπληρωματική προς την δωδέκατη μετάθεση της αναστροφής της (το

πρώτο εξάχορδο της πρώτης ταυτίζεται με το δεύτερο εξάχορδο της δεύτερης και αντίστροφα).

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Συμφωνία Αρ. 5

Η σειρά αυτή είναι το υλικό του έργου, καθώς και ένα πλήθος παράγωγων που προκύπτουν από την αναστροφή, την περιστροφή, τη μετάθεση κτλ. Για την ανάπτυξη του υλικού χρησιμοποιούνται τεχνικές απλής δωδεκαθογγικής, σειραιοσμού (όπως προκύπτει από την οργάνωση του ρυθμού), και άλλων σχηματισμών (αντικατοπτρισμοί, κανόνες κτλ).

Σε όλο το έργο εμφανίζονται ρυθμικά κύτταρα όπως τα παρακάτω

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Συμφωνία Αρ. 5

Οι ρυθμικές δομές της Συμφωνίας κινούνται σε χώρους αναγνωρίσιμους και μουσικά αναγνώσιμους, συχνά βλέπουμε αλλαγές μέτρων 2/4, 4/4, 6/4, 7/8 κτλ. όπως συχνές είναι οι αλλαγές της ρυθμικής αγωγής.

Η Συμφωνία πρωτοπαίχτηκε τον Μάιο του 1966 στις ΗΠΑ από την Συμφωνική του Σινσινάτι (την μεγάλη επιτυχία που είχε το έργο ανέφερε η Τζίνα Μπαχάουερ, όπου ξαναπαίχτηκε από την ίδια ορχήστρα την επόμενη ημέρα), παίχτηκε τον Αύγουστο του 1966 στο Φεστιβάλ Αθηνών από την Συμφωνική Ορχήστρα του Σινσινάτι, και το Δεκέμβριο του 1976 από την ΚΟΑ. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1976).

στ. Ο αρθρογράφος Μ. Καλομοίρης

Στο αρχείο Γ. Α. Παπαϊωάννου, μέσα από πολλά αποκόμματα εφημερίδων, συναντούμε τον αρθρογράφο Μ. Καλομοίρη. Το 1947 στην εφημερίδα Έθνος στο άρθρο “Ελληνικές Σονάτες” κάνει θετική κριτική για τον συνθέτη Παπαϊωάννου. Στην ίδια εφημερίδα, την ίδια χρονιά τονίζοντας την ελληνικότητα των έργων του

συνθέτη, σχολιάζει το έργο “Τρίπτυχο” και την απόδοση από την ορχήστρα στο θέατρο Ηρώδου του Αττικού. Τον Απρίλιο του 1947 γράφει ο Καλομοίρης στο Έθνος για την πρώτη εκτέλεση της 1ης Συμφωνίας, με διθυραμβικά σχόλια για άλλη μια φορά εκθειάζει τον Έλληνα Παπαϊωάννου, την ελπίδα της Νεοελληνικής Μουσικής.

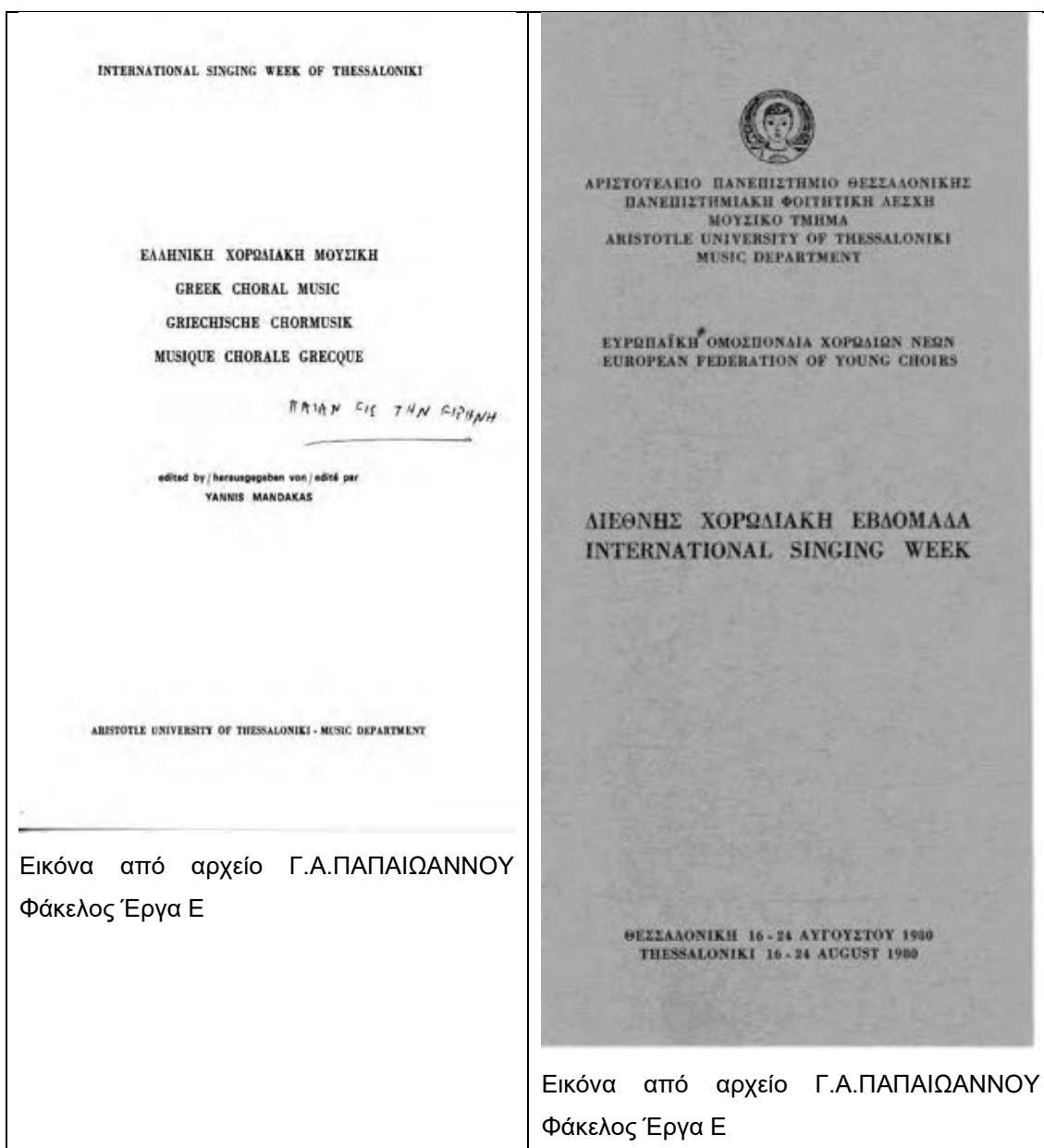
Το 1949 ξαναγράφει για την Συμφωνία αρ1, ύστερα από μία δεύτερη ακρόαση. Λίγο πιο αυστηρός στην κρίση του αυτή τη φορά (για τους χορευτικούς ρυθμούς και την αφομοίωσή τους μέσα στην εξέλιξη της Συμφωνίας) καταλήγει στο ότι η ελληνική μούσα δικαιούται να περιμένει πολλά από τον νέο Έλληνα συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου σε ένα κατά τ άλλα ευοίωνο έργο (Καλομοίρης, 1949).

Στις 14-1-1954 στην εφημερίδα “Εθνικός Κήρυξ” ο Μ. Καλομοίρης της Ακαδημίας Αθηνών κάνει έναν απολογισμό του 1953 (παρόμοιο άρθρο γράφει και στο Έθνος την ίδια χρονιά). (Καλομοίρης, 1954). Τη μουσική ζωή εκείνης της εποχής την χαρακτηρίζουν κατά την άποψή του δύο γεγονότα, το ένα ευχάριστο και το άλλο θλιβερό. Το ευχάριστο είναι η αναγνώριση της Ελληνικής μουσικής δημιουργίας στα μεγάλα μουσικά κέντρα του εξωτερικού. Πλέον η Ελλάδα έχει την δική της μουσική σχολή με δικά της χαρακτηριστικά γνωρίσματα, δική της προσωπικότητα και δικές της καλλιτεχνικές τάσεις. Από τη μία έχουμε την βράβευση του συνθέτη Παπαϊωάννου και από την άλλη πλήθος ελληνικών συνθέσεων πλέον παίζονται στην Ευρώπη (Σκαλκώτας). Το δυσάρεστο γεγονός της εποχής εκείνης είναι η κλειστή εδώ και επτά μήνες Λυρική σκηνή λόγω οικονομικής δυσπραγίας. (Καλομοίρης, 1954).

ζ. Έργα φωνητικής μουσικής: «Παιάν εις την Ειρήνην», τα δύο τραγούδια «Aristomenes» και «Journal in Cephalonia»

Το χορωδιακό έργο «Παιάν εις την Ειρήνην» γράφτηκε με ανάθεση του τμήματος μουσικών σπουδών του ΑΠΘ τον Απρίλιο του 1980 ειδικά για την Διεθνή Χορωδιακή Εβδομάδα της Θεσσαλονίκης. Το κείμενο βασίζεται σε ένα απόσπασμα του αρχαίου ποιητή Βακχυλίδη ο οποίος γεννήθηκε το 510 π.Χ. και πέθανε το 440 π.Χ. Η κύρια μελωδία εμφανίζεται διαδοχικά. Το ύφος του έργου είναι αρχαϊκό, δωρικό από τη μία, αλλά από την άλλη με λυρισμό που τον

διακατέχει μία αισιόδοξη ατμόσφαιρα. Το ποιητικό κείμενο σε μετάφραση Θρ. Σταύρου μας λέει ότι «Για τους θνητούς γεννά η μεγάλη Ειρήνη πλούτη και τραγουδιών γλυκόφωνων ανθούς.....Ευφρόσυνα συμπόσια είναι γεμάτοι οι δρόμοι, και παιδικοί ξεχύνονται, σαν φλόγες ύμνοι».

κείμενο Βασκάλιου (510-440 π.Χ.)
 Γεωργία Α. Παπαϊωάννου (περ. 1910)
 και Βασκάλιδης (510-440 π.Χ.)
 Γιάννης Α. Παπαϊωάννου (1910)

Παιόν τις είν Ειρήνην
 Παιόν is in Iriaon

5

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Ε

6

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Ε

Τον Απρίλιο του 1989, ένα μήνα πριν τον θάνατό του, ο Γ.Α.Π. συνθέτει δύο τραγούδια σε ποίηση του Λόρδου Βύρωνα, και στις δύο αυτές δημιουργίες βλέπουμε την σύγχρονη γραφή του που έρχεται σε αντίθεση με το προηγούμενο χορωδιακό έργο.

Σε όλα τα παραπάνω έργα η ανάγκη για προγραμματικότητα είναι εμφανής από τη μία με επεξεργασία κλασικότροπη και από την άλλη με την εμφάνιση μοντέρνου χειρισμού του φθογγικού υλικού, όπου και στις δύο επεξεργασίες υπάρχει μία ισχυρή συνοχή.

The image shows a handwritten musical score for the piece "Arizomenes" by Yannis A. Papadimitriou. The score is for voice and piano. It features a vocal line with lyrics in Greek and English, and a piano accompaniment. The tempo is marked "Adagio" with a quarter note equal to 54 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat). The score includes dynamic markings like "mf", "sf", "p", and "f". The lyrics are: "The Gods of old / are ri-ven in their shore, / since the great / ex-pi-ent, and through the war / Ped." The score is written on a single page with a white background and black ink.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Ε

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Ε

and shall I pause to weep. I re-appear not the
dawn is in my hands; Each day as I am... not sum-mer in mine ears I es-cho in my heart.

dim.

hausz.

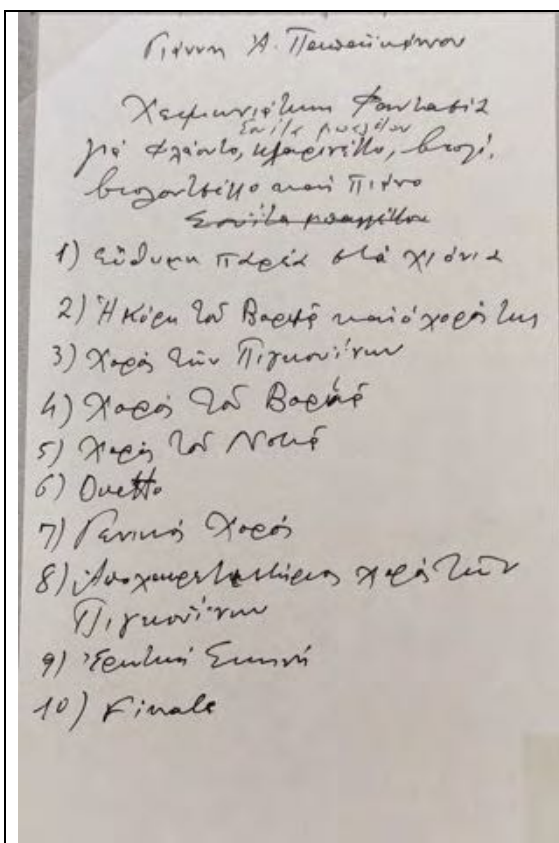
mf

Yannis A. Papaiwannou
1989

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Ε

η. Διάφορα Έργα

Στη Σουίτα Μπαλέτου «Χειμωνιάτικη Φαντασία» (για πιάνο, βιολί, βιολοντσέλο, φλάουτο και κλαρινέτο) συναντούμε τον ακόλουθο μύθο: «Μια συντροφιά νέων παίζουν στην χιονισμένη εξοχή. Έχουν φτιάξει μία χιονισμένη κοπέλα, και καθώς σουρουπώνει και φεύγουν, η κοπέλα ζωντανεύει. Πατέρας της χιονένιας κοπέλας είναι ο Βοριάς. Ένα πλήθος πιγκουίνων έρχεται στη σκηνή και χορεύουν μαζί της. Ο άνεμος του Νότου θαυμάζει το χορό της και την αγκαλιάζει, η κοπέλα όμως λιώνει στην αγκαλιά του και χάνεται.....». Το εν λόγω έργο παρουσιάστηκε, στις 18/3/1954, στην αίθουσα Παρνασσός (όπου ακούστηκαν εν καιρό πολλά ακόμη έργα του).

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Δ

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Δ

ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Συμφωνικές εικόνες: α) Κουρσάρος (γράφηκε το 1939, ακούστηκε από τον ραδιοφωνικό σταθμό Αθηνών το 1941 και το 1948 ενώ παίχτηκε το 1959 από τη ΣΟΒΕ), είναι από τα πρώτα συμφωνικά έργα του συνθέτη. Η μορφή και το στυλ ακολουθούν το ιμπρεσιονιστικό πρότυπο. Ο Κουρσάρος χρονολογικά ανήκει στην δεύτερη συνθετική περίοδο του

Παπαϊωάννου (όπου εκεί χρησιμοποιεί φολκλόρ και στοιχεία από την Εθνική Σχολή) ουσιαστικά όμως ανήκει στην προηγούμενη περίοδο του όπου ακολουθεί τις τεχνικές σύνθεσης του Ιμπρεσιονισμού.

<p>Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί</p>	<p>Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί</p>

β) Ποίημα του Δάσους (γραμμένο το 1942 είναι μία από τις πρώιμες ορχηστρικές συνθέσεις του συνθέτη). Είναι μία συμφωνική εικόνα με μορφή lied με έντονο λυρισμό και ελάχιστο περιγραφικό χαρακτήρα. Αποτελείται από έξι τμήματα που εύκολα διακρίνονται.

<p>Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΔΙΜΗΤΡΙΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί</p>	<p>Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΔΙΜΗΤΡΙΟΥ Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί</p>

γ) Πυγμαλίων (παίχτηκε το 1952), δ) Τρίπτυχο. Συμφωνικός θρύλος «Βασίλης Αρβανίτης». Σουίτα Κουρσάρικοι χοροί (γράφηκε το 1952, πρόκειται για ένα ενορχηστρωμένο έργο της ομώνυμης σουίτας γραμμένη για πιάνο). Πέντε συμφωνίες. Συμφωνικό ποίημα «Όρθρος των ψυχών», εμπνευσμένο από το ομώνυμο σονέτο του Γρυπάρη. Άλλα έργα για ορχήστρα είναι το Ειδύλλιο, Χορογραφικό Πρελούδι (1940), Νυχτερινό, Εικόνες από την Ασία -Σουμερία, Βαβυλωνία, Ασσυρία, Περσία- (Σουίτα όπου γράφηκε το 1960 και στην πρώτη τους μορφή παρουσιάστηκαν ως κομμάτι του μεγαλύτερου έργου Χαμένοι Πολιτισμοί, μίας σύνθεσης για την εκπομπή του Α' προγράμματος του ραδιοφώνου) το έργο στιλιστικά, υφολογικά και χρονολογικά ανήκει στην τέταρτη περίοδο του Παπαϊωάννου όπου συναντούμε νέες τεχνικές (όπως την ατονικότητα, το δωδεκαφθογγισμό, τους ανατολίτικους τρόπους κ.ά.) και είναι αντιπροσωπευτικό όσον αφορά την πρόθεση του συνθέτη να συγκεράσει την ευρωπαϊκή ορχήστρα με εξωτικά παραδοσιακά στοιχεία,

SCORE

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΙΑ
PICTURES FROM ASIA
Souita for Orchestra / Suite for Orchestra
 (AKI 147)

E. A. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
 Y. A. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
 1968

ΣΟΥΜΕΡΙΑ / SUMERIA

I. Andante (♩ = 60)

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
 Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

BΑΒΥΛΩΝΙΑ / BABYLONIA

VIII. Andante (♩ = 72)

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
 Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

ΑΣΣΥΡΙΑ / ASSYRIA

XIV. Largo (♩ = 48)

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
 Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

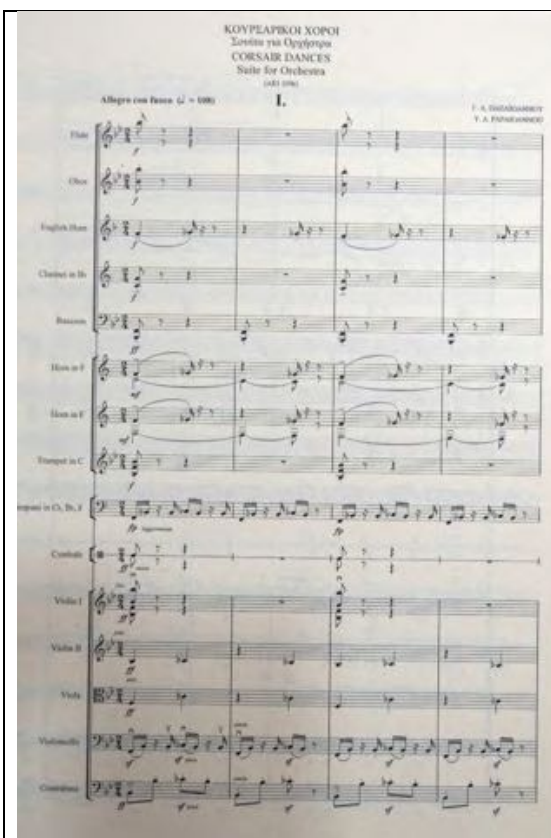
ΠΕΡΣΙΑ / PERSIA

XXI. Lento (♩ = 48)

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
 Νο1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

Ινδία (Σουίτα όπου γράφτηκε το 1960) και χορός της Νεράιδας. Έργα για

ορχήστρα αρχειοθετούμε στην παρούσα εργασία τα οποία υπάρχουν σε δύο φακέλους Α και Β, όπου εκεί συναντούμε και άλλα (όπως ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ, ΟΡΦΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ, ΜΕΤΕΩΡΙΣΗ: Φαντασία για Ορχήστρα και βιολοντσέλο). ΚΟΝΤΣΕΡΤΑ: Για πιάνο και ορχήστρα και κοντσέρτο για ορχήστρα το οποίο γράφτηκε το 1954 (παίχτηκε σε 1^η εκτέλεση το 1958 και το 1962 από την ΚΟΑ). Τα κοντσέρτα του συνθέτη συναντούμε στο φάκελο Γ του αρχείου του τμήματος ΜΣΘ. ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ: Σονάτες για βιολί και πιάνο (παίχτηκαν το 1947 και το 1953). Σερενάτα, Παστοράλε, Τρίο για βιόλα, φλάουτο και άρπα, Κουαρτέτο για φλάουτο, κλαρινέτο, κιθάρα και βιολοντσέλο έργο του 1962 (παίχτηκε το 1963). ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ: Κουρσάρικοι χοροί (παίχτηκαν το 1953, το 1958, το 1983 στο Λουξεμβούργο, το 1986) Οθαλίσκη (παίχτηκε το 1953), Σουίτα (παίχτηκε το 1937, το 1950 και το 1957), Ανοιξιάτικη Φαντασία (παίχτηκε το 1945 το 1946 και το 1952), 7 Νυχτερινά και 24 Πρελούδια, Σουίτα για πιάνο σε 8 μέρη γράφτηκε το 1959 (παίχτηκε σε Α εκτέλεση τον Ιανουάριο του 1963), Αίνιγμα (1969). Οι Κουρσάρικοι χοροί, όπως σημειώνει ο συνθέτης, «...είναι χοροί για φανταστικούς κουρσάρους που αναζητούν την ομορφιά, την περιπέτεια, τον έρωτα, με ορμή, ονειροπόληση και πάθος, δεν είναι εγκληματίες, άρπαγες και αιμοδιψείς...». Οι Κουρσάρικοι χοροί αποτελούνται από δέκα μέρη ενώ η ορχηστρική εκδοχή περιλαμβάνει επτά, κάθε εικόνα μας περιγράφει τον βίο των πειρατών όπως μας «υποσχέθηκε» και «φαντάζεται» ο συνθέτης. Στη δυναμική δράση των πειρατών αντιπαραβάλλει τις νεράιδες αντιστικτικά με έναν ποιητικό λυρισμό. Αυτό το δίπολο ακολουθεί όλο το έργο (προγραμματική μουσική). Στιλιστικά το εν λόγω έργο ακολουθεί τον ιμπρεσιονιστικό τρόπο γραφής με το μοναδικό ευδιάκριτο προσωπικό ύφος του συνθέτη.

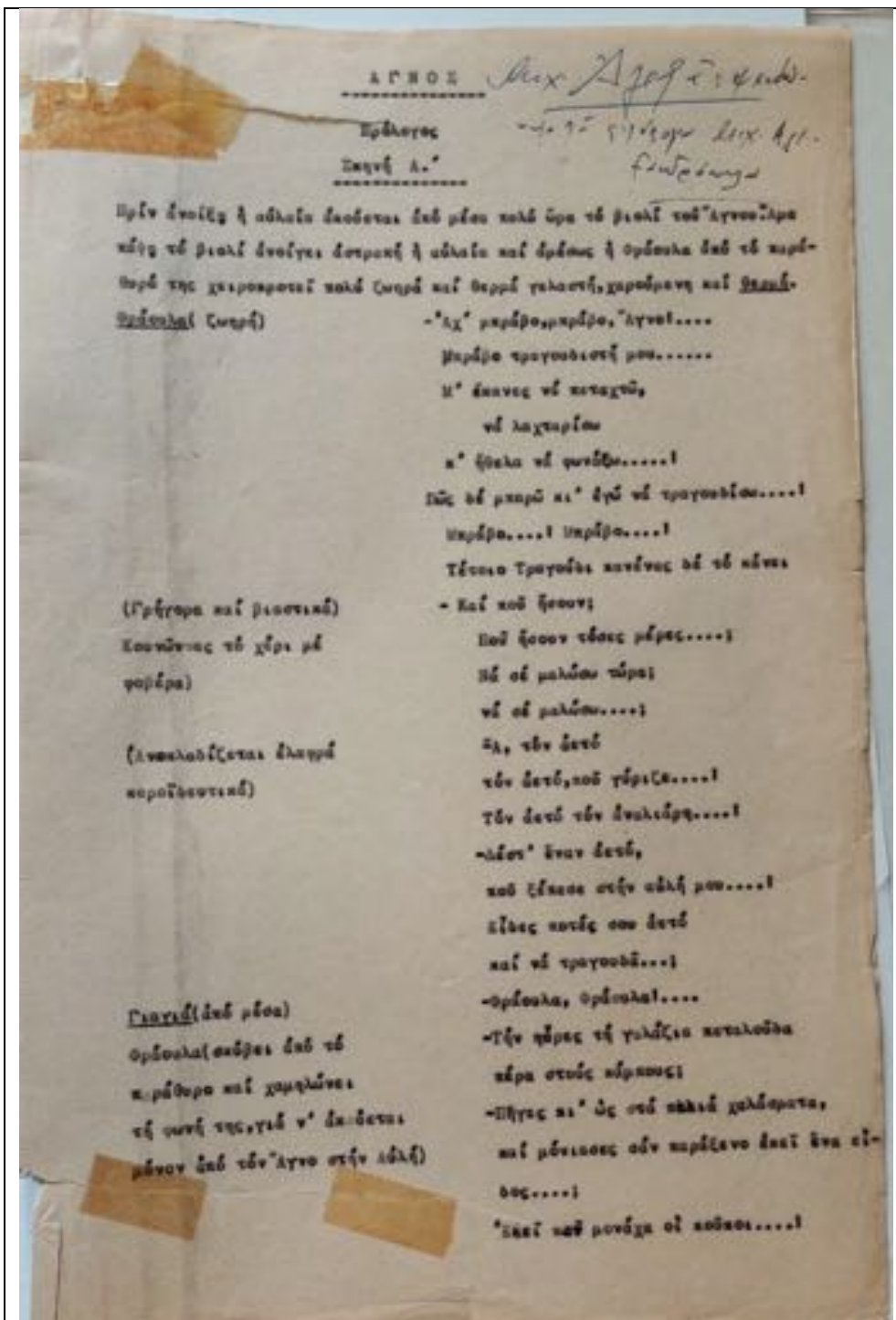
Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
No1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
No1 φάκελος έργων που έχουν εκδοθεί

ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΑΡΠΑ: Ιντερμέτζο (παίχτηκε το 1939), Πρελούντια και άλλα.
ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑ: Για γυναικεία χορωδία και για μικτή. «Τα χελιδόνια» για ανδρική. Τραγούδια για γυναικεία χορωδία και ορχήστρα. «Δάφνις και Χλόη» η οποία βραβεύτηκε στον Πανελλήνιο διαγωνισμό του 1933 (παίχτηκε το 1934).
ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ: «Χειμώνας», «Πειρατές» (παίχτηκαν στην Αθήνα στο ΡΕΞ στις 27-5-52). «Αμαζόνες». (Μάντακας, 1953)

Έργα του για ορχήστρα έγιναν μεταγραφές για πιάνο από τον ίδιο τον Παπαιωάννου όπως ανακαλύπτουμε στο αρχείο, έτσι βλέπουμε τον Άγνο (ένα δραματικό ειδύλλιο) και τον Κουρσάρο (μία συμφωνική εικόνα).

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Δ

Adagio

Mozart
Andante (transcription for clarinet)

Piano

The image shows a page of handwritten musical notation. At the top, it is titled "Andante (transcription for clarinet)" and "Mozart". The tempo marking "Adagio" is written above the title. The piano part is marked "Piano" and has a 5/4 time signature. The clarinet part is written on a single staff. The music is in a key with two flats. The score is divided into several systems, with the piano part on the left and the clarinet part on the right. The handwriting is in ink on aged paper.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Δ

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Δ

Ιδιαίτερη μνεία αξίζει για το έργο "Σονατίνα για φλάουτο και κιθάρα". Στην εφημερίδα Μεσημβρινή (19/4/1962) μαθαίνουμε ότι η εν λόγω Σονατίνα είναι γραμμένη σε μεσαιωνικό φρυγικό (αρχαίο δωρικό) τρόπο, με παροδικές

αναδρομές σε ανάλογες ασιατικές πεντάφθογγες κλίμακες, είναι κάτι περισσότερο από μία άσκηση ύφους: είναι έκφραση μουσικής ευαισθησίας που αποφασίζει σκόπιμα να εκδηλωθεί με λιτά μέσα. (Λεωτσάκος, Μουσικές νεολαίες στην Ελλάδα, 1962).

Στις 14/3/64 πραγματοποιείται το “Εργαστήρι Σύγχρονης Μουσικής”, στην αίθουσα “Παρνασσός”. Ο Παπαϊωάννου συμμετέχει σ αυτό με το έργο «Κονσερτίνο για πιάνο και έγχορδα» (έργο που γράφτηκε το 1962) και είναι ορόσημο μεγάλο διότι σηματοδοτεί μία νέα εποχή, το πέρασμα από το Φολκλόρ ύφος στη χρήση νέων συστημάτων. Παρουσιάστηκε με το οκτέτο εγγόρδων του Σ. Τόμπρα και σολίστ τη Χ. Τόμπρα. Ξαναπαρουσιάστηκε μετά από μία εβδομάδα σε Συναυλία στην Ελληνοαμερικανική Ένωση. Το έργο αυτό αντλεί τα εκφραστικά του μέσα κυρίως από το ρυθμικό στοιχείο. Το 1966 με την ΟΡΑ υπό την διεύθυνση του Α. Κουνάδη παίχτηκε ξανά. Το Μάρτιο του 1967 σε Συναυλία της 2^{ης} Ελληνικής Εβδομάδας Σύγχρονης Μουσικής με διευθυντή ορχήστρας τον Δ. Αγραφιώτη. Το έργο ξαναπαίχτηκε το Νοέμβριο του 1968 στη Συναυλία Σύγχρονης Μουσικής (διοργάνωση από την Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων) με διευθυντή τον Θ. Αντωνίου. Το 1976 5^η Ελληνική Εβδομάδα Σύγχρονης Μουσικής με σολίστ πάλι την Χ. Τόμπρα. Στις 11-12-1986 η ΚΟΘ το παρουσιάζει με σολίστ την Α. Παπαστεφάνου και μαέστρο τον Κ. Τρικολίδη σε Α εκτέλεση στη Θεσσαλονίκη. Στο έργο αυτό ο συνθέτης συνδέει τις απαιτήσεις του δωδεκάφθογγου ιδιώματος με την αυστηρή αισθητική του μουσικού μπαρόκ. Στον διάλογο του πιάνου με τα έγχορδα υπάρχει εναλλαγή σύντομων δραματικών κορυφώσεων με λεπτές λυρικές εξυψώσεις, οι αντιθέσεις είναι ήπιες σε μία λιτή ρέουσα κάθετη και οριζόντια επεξεργασία, υπάρχει περισσότερο βάθος και λιγότερη έκταση. (Ανωγιαννάκης, Η Μουσική Εβδομάς, 1964). Υπάρχει η αυστηρότητα, η οικουμενικότητα και η ευπρέπεια της μουσικής μπαρόκ μέσα σ αυτό το ρωμαλέο αρχιτεκτόνημα γραμμένο στο δωδεκάφθογγο ύφος. (Λεωτσάκος, 1964). Το Allegretto giocoso αποκαλύπτεται σε μία ασυνήθιστη, ανεξοικείωτη, μορφή που βασικό γνώρισμά της είναι η συνεχής διαδοχή και μεταβολή των ρυθμικών κυττάρων. Στο Adagio amoroso συναντούμε μία μουσική ιδέα που η ουσία της μας φανερώνεται στις 5 παραλλαγές που ακολουθούν. Το Finale vivace διατηρεί την ενότητα του ύφους, είναι σε φόρμα σονάτα. Η ανάπτυξη γίνεται επάνω στον διάλογο του βιολιού σόλο και του πιάνου. Η

επανεκθεση των βασικών θεμάτων συσχετίζεται με μία επαναφορά της ανάπτυξης σε στρέτο και σε διάλογο tutti και πιάνο. Η Cadenza του πιάνου μας οδηγεί στην coda.

Το Μάιο του 1969 στο θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών η ΚΟΘ στη 16^η Συναυλία της παίζει το έργο “Ινδία” (Τον Φεβρουάριο του 1969 παίχτηκε από την ΚΟΑ σε Α’ εκτέλεση). Η Σουίτα αυτή γράφτηκε το 1960 και αποτελείται από πέντε μέρη. Η υφή του έργου χαρακτηρίζεται από την χρήση ινδικών κλιμάκων που συγγενεύουν αρκετά με τους ελληνικούς τρόπους της αρχαιότητας. Έτσι έχουμε την κλίμακα Asavari που συγγενεύει με τον Υποδώριο, την Bhairavi που αντιστοιχεί με τον Δώριο, Karhi με τον Φρύγιο κ.ο.κ.

INDIA
Σουίτα ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

1

LENTO
♩. = 48 ca

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Α

Επίσης Βυζαντινοί ήχοι όπως ο πλάγιος του δευτέρου συγγενεύει με τον Βhairava. Κάθε μέρος της Σουίτας είναι και μία μικρή εικόνα που περιγράφει άλλοτε τοπία και άλλοτε στιγμές του λαού της μακρινής χώρας ή και πανάρχαιους μύθους της. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1969)

Τον Απρίλιο του 1970 στη Συναυλία Κουιντέτου Χάλκινων Πνευστών

ακούγεται το έργο “Πέντε Χαρακτήρες” (για 2 τρομπέτες, 1 κόρνο, 1 τρομπόνι και 1 τούμπα) σε Α παγκόσμια εκτέλεση, στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου (Σκοτώθηκε, σε ηλικία 44 ετών, σε τροχαίο δυστύχημα τον Ιανουάριο του 1970). (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1970)

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Δ

Το 1972 σε Α εκτέλεση, η ΚΟΑ ερμηνεύει το “Κοντσέρτο για βιολί και Ορχήστρα Δωματίου” (έργο του 1971).

YANNIS A. PAPAIΩANNOU

CONCERTO

for Violin and Chamber-orchestra

EXPLANATORY NOTES

† means: behind the bride

Violin E A D G Viola A D G C Cello A D G C

Double Bass G D A E

fluido: means: the string must not touch the fingerboard.

▲ = very high sound, indeterminate pitch.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Στον Πρόλογο είναι συγκεντρωμένα όλα τα στοιχεία που δημιουργούν το ηχητικό κλίμα του έργου.

I
ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

J = 48

Flute $4\frac{4}{2} \left(\frac{8}{4}\right)$

Clarinets in Bb (in real sounds)

Bassoon

Horn in F (in real sounds)

Trumpet (C)

Trombone

4 Tr. Blns
Tomb. c.c.
4 Tom. Toms

Platto resp.
Tom. Tom.

Piano

Violin solo

J = 48

V^{no} I

V^{no} II

Violas

Violoncelli

Contrabassi

pp *f* *ff* *pp* *ff* *pp* *ff* *pp* *ff*

no cresc. *ff* *Tutti* *ff*

cluster *ped* *ff*

*Tutti archi sul pontic.
tremolo ff vigoroso*

glia *glia* *glia* *glia*

ff

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

2

Flg. $\frac{4}{2}$

Cl. $\frac{3}{2}$

Bsn. $\frac{3}{2}$

Hrn. $\frac{3}{2}$

Tapt. $\frac{3}{2}$

Trbn. $\frac{3}{2}$

P.P. $\frac{3}{2}$

V. $\frac{3}{2}$

V. $\frac{3}{2}$

C. $\frac{3}{2}$

C.B. $\frac{3}{2}$

mf *alleg.* *p* *pp*

on the strings Brx with plucking

Tutti archi flauti sul pontic. tremolo

pizz. (pizz.) marcio

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Vivo
♩ = 126

flg

Vivo
♩ = 126

with plectrum
f plus
Ped.

on Keyboard
f
** Ped.*

Tutti archi normale sul pontic.
ff
tremolo

Vivo
♩ = 126

fff

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Μετά την Προσφώνηση (recitativo) το βιολί ξεκινά ένα Διάλογο με την ορχήστρα οδηγώντας την σε ένα δυναμικό ξέσπασμα.

The image shows a page of handwritten musical notation for a Violin Solo. The page is numbered 19 in the top right corner. The title is "II ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ (Recitativo)". The tempo is marked "♩ = 52 ca". The notation includes various dynamics such as *mf*, *f*, *pp*, and *ppp*, and articulations like *vibrato*, *arco*, *pizz.*, and *acc.*. There are also tempo markings for *Vivo* (♩ = 80) and *♩ = 50*. The score concludes with the marking *allacca* and a time signature of 8/4.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

20 ΔΙΑΔΡΟΣ

$\frac{8}{4}$ $\text{♩} = 66$ Flg

Fl $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* - - -

Cl $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* - - -

Bsn $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* - - -

Hrn $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* - - -

Trpt $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* - - -

Trbn $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* - - -

$\frac{8}{4}$ Tamb. c.c.

4 Trl. H. *ff* *cresc.* *ff* - - -

4 T-Tom. *p* *cresc.* *ff* - - -

P.S. *p* *cresc.* *ff* - - -

T-T *p* *cresc.* *ff* - - -

prno $\frac{8}{4}$ - - - - - *f* *ff* - - -

U solo $\frac{8}{4}$ - - - - - *mf* *ff* - - -

$\frac{8}{4}$ $\text{♩} = 66$ *energico, con forza*

U^m I $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* *poco vibr.*

U^m II $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* *poco vibr.*

Violas $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* *poco vibr.*

Vcl. $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* *poco vibr.*

C.B. $\frac{8}{4}$ - - - - - *ff* *cresc.* *ff* *poco vibr.*

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

21

Tutti arabi: tremolo p. lissando (regular accents)

mf Tutti arabi sul pontic. (except C.B.) arco fluido trem.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Ονειρική ατμόσφαιρα είναι διάχυτη στο γ μέρος, την Ενόραση ένα ήρεμο στοχαστικό Larghetto.

34

III
ΕΝΟΡΑΣΗ

LARGHETTO 1 = 42

LARGHETTO 1 = 42

Tutti archi con sordini

Flute

Clarinet

Bassoon

Horn

Trumpet

Trombone

Violin solo

4 Violins I

4 Violins II

2 Violas

2 Celli

1 C.B.

Div.
poco sfpp

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Η Αντίθεση (δ μέρος), εξελίσσεται μέσα σε δραματικές συγκρούσεις.

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Μία cadenza του βιολιού μας οδηγεί στον Επίλογο, μια διαφυγή στο εξωπραγματικό.

53

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Cadenza

Violin solo

sul tasto

ordinario

pizz.

arco

trém. a

gliss. a

pizz.

arco

attaca

Il pos (a)

(*) ossia:

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Γ

Το Κοντσέρτο αυτό γράφτηκε σχεδόν σύγχρονα με το έργο «Ορφικοί Ύμνοι» με την ίδια τεχνική και στη ίδια αισθητική αντίληψη. Το ηχόχρωμα γίνεται δομικό στοιχείο, θα λέγαμε ισοδύναμο με το ρυθμό και τα ηχητικά μίγματα. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1972)

Η «Παρλάτα του Αρλεκίνου» (έργο του 1971), παίχτηκε σε συναυλίες σύγχρονης μουσικής το 1971 και το 1973. Είναι έργο για σόλο τούμπο. Ανάμεσα σε 2 πράξεις της Commedia dell'arte ο Αρλεκίνος έβγαινε στο προσκήνιο και μπροστά στην κλειστή αυλαία απευθυνότανε στο κοινό αυτοσχεδιάζοντας μικρές ομιλίες αστείες, πικάντικες ή σοβαροφανείς. Το έργο αυτό γράφτηκε σε ένα πρωινό του Απρίλη. Είναι μια σειρά από μεταπτώσεις και αντιθέσεις που ξεκινούν από το χιούμορ και την ειρωνεία και φτάνουν ως την οργή και την θλιβερή έκφραση. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1973)

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ Φάκελος Έργα Δ

Η σύνθεση «Τριέλικτον»(1976), για μικτή χορωδία a capella είναι ένα μικρό τρίπτυχο εμπνευσμένο από τρία μέρη του «Πλόκαμου της Αλταμίρας» της Συλλογής «Ενδοχώρα» του Ανδρέα Εμπειρικού (υπερεαλιστή ποιητή). Τα τρία αυτά κομμάτια αν και σκόρπια μέσα στη συλλογή του ποιητή τα διαπερνά ένα κοινό ρίγος, όπου η μουσική τα πλαισιώνει και τα δένει πιο στενά με την ενότητα του ύφους. Το έργο ανέβηκε αρκετές φορές: αρχικά από την πανεπιστημιακή χορωδία δωματίου στην 1^η τακτική Συναυλία στην αίθουσα Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών στις 26 Ιανουαρίου του 1977, στις πτυχιακές εξετάσεις της σχολής διεύθυνσης χορωδίας στην αίθουσα του Μακεδονικού Ωδείου στις 30 Ιουνίου του 1977, και από την Χορωδία Θεσσαλονίκης στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Αθηνών στις 15 Δεκεμβρίου του 1978. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου, 1976)

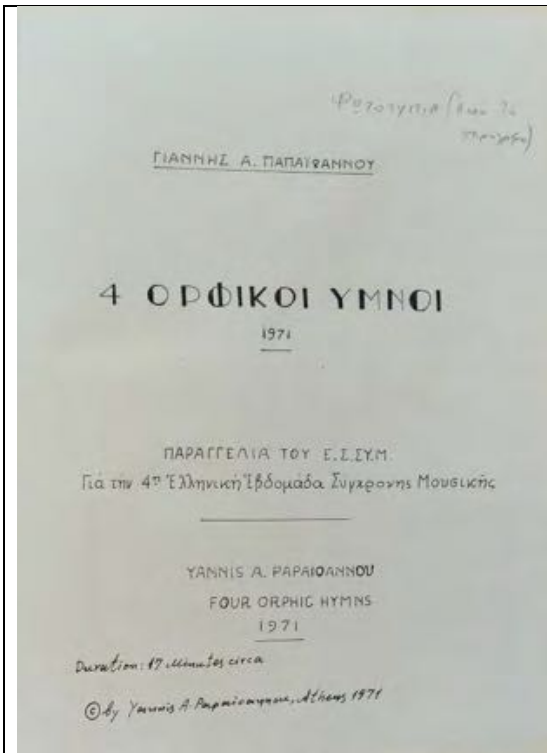
Η Συμφωνική εικόνα «Πυγμαλίων» γράφτηκε το 1950. Παίχτηκε αρκετές

φορές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό υπό την διεύθυνση σπουδαίων μαέστρων όπως ο Δ. Αγραφιώτης, Σ. Αργύρης, Josif Conta κ.ά. Στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών (1985) μαθαίνουμε από τον ίδιο τον συνθέτη για τον Πυγμαλίων, ο οποίος είναι βασιλιάς της Κύπρου και γλύπτης. Καθώς σμίλευε το έργο του Γαλάτεια, με πόθο να το τελειοποιήσει, τελικά το ερωτεύεται. Έχει την ψευδαίσθηση ότι ζωντανεύει. Ο θρύλος αυτός αποτέλεσε το κίνητρο για την ιδέα αυτής της Συμφωνικής εικόνας. Ο Βασιλιάς Πυγμαλίων είναι συμβολικά η έκφραση του αγώνα ενός καλλιτέχνη να φτάσει στην Τελείωση της μορφής που αντιπροσωπεύει μία ιδέα! Η δομή του έργου βασίζεται, όπως και σε πολλά έργα του συνθέτη, στην εξέλιξη, τη μεταμόρφωση αλλά και το συνδυασμό μελωδιών και ρυθμών. Προοδεύει στην τελείωσή της ακολουθώντας μία σπειροειδή κατεύθυνση με συχνές μεταβάσεις, σε μία ατμόσφαιρα πνευματικά ηδονιστική.

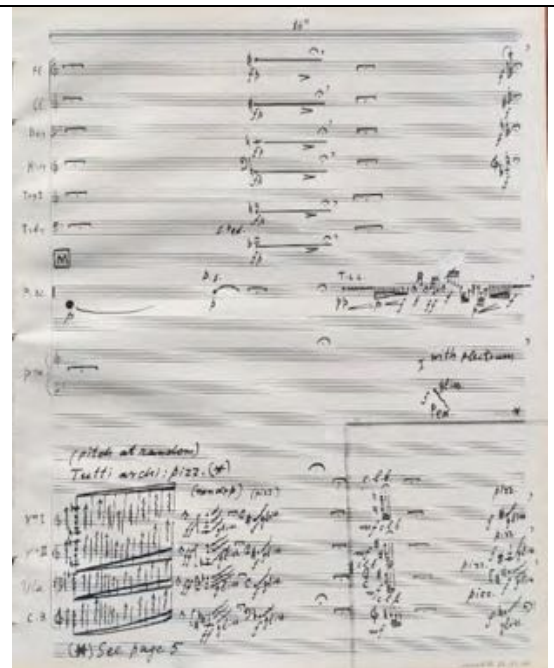
Μέσα από το αρχείο βλέπουμε αποκόμματα εφημερίδων όπως το Έθνος, ο Ριζοσπάστης, η Ελεύθερη Ελλάδα, τα Νέα, Ελευθερία κτλ όπου αρθρογραφούν σπουδαίοι κριτικοί (Ανωγειανάκης, Καλομοίρης, Βάρβογλης Σπανούδη, Ψαρούδας, Λαλαούνη, Δούνιας κτλ). Η κριτική τους τις περισσότερες φορές είναι εγκωμιαστική και ελάχιστες φορές αναλύουν αυστηρά και σχολιάζουν την ερμηνεία αλλά και την δομή των έργων του Παπαϊωάννου.

Οι πέντε Συμφωνίες του Παπαϊωάννου εικονογραφούν την εξέλιξη του προσωπικού ύφους του συνθέτη από την ιδιότυπη τονικότητα των βυζαντινών τρόπων της 1^{ης} Συμφωνίας ως την ελεύθερη χρήση ενός καλά αφομοιωμένου σειραισμού της τελευταίας. Ακρογωνιαίος σταθμός για αυτήν την εξέλιξη υπήρξε η 3^η Συμφωνία όπου ο δημιουργός της χρησιμοποίησε συστηματικά την κλασική δωδεκαφθογγική τεχνική για να αναπτύξει ένα συνεπές ατονικό μουσικό υλικό. Στις δύο τελευταίες Συμφωνίες προχωρεί σε μία ευρύτατη χρήση στοιχείων του ολικού σειραισμού, σε οργάνωση δηλαδή σε σειρές και των ηχοχρωμάτων αλλά και των ρυθμικών αξιών. (Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαϊωάννου, 1976)

Η νέα εποχή, το πέρασμα από το τονικό ύφος στη χρήση νέων συστημάτων φαίνεται έντονα και στα παρακάτω έργα όπως οι Ορφικοί Ύμνοι που γράφτηκαν το 1971 και Μετεώριση έργο του 1979 (αφιερωμένο στη μνήμη του Νίκου Σκαλκώτα) :

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

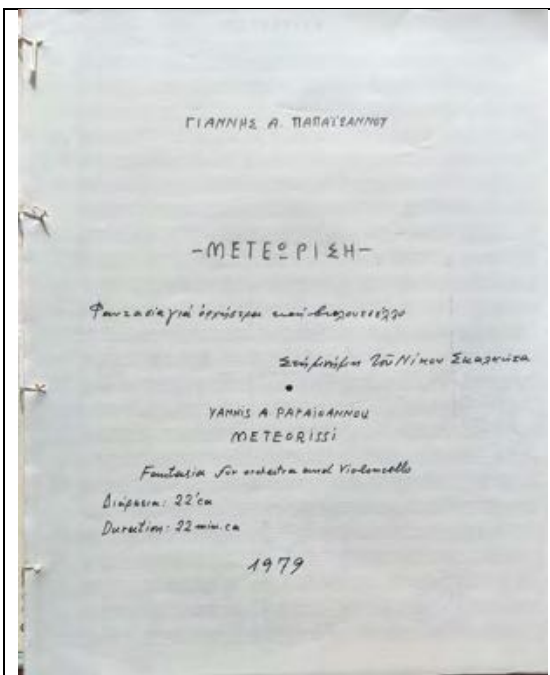
Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

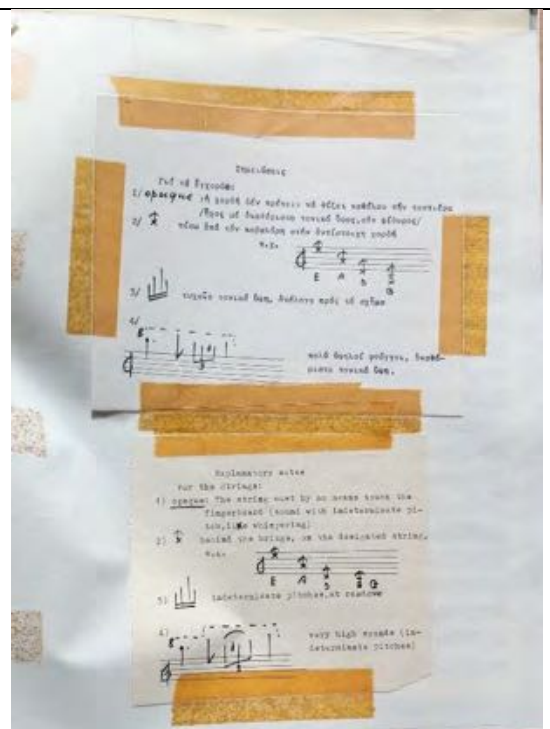
Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

Εικόνα από αρχείο Γ.Α.ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Φάκελος Έργα Β

7. Φύλλο Εργασίας για τον Σχεδιασμό Επισκόπησης και Επεξεργασίας Μουσικών Αρχείων (ΦΕΣΕΜΑ)

Music Archives Survey and Processing Plan Worksheet

Φορέας: : Βιβλιοθήκη Τμήματος Μουσικών Σπουδών

Έτος: 2023

Περιεχόμενα

α. Πληροφορίες διοικητικού χαρακτήρα Administrative information	2
β. Βασικές πληροφορίες Basic information	4
γ. Συνθήκες φύλαξης αναλογικού υλικού και φυσική του κατάσταση Quality of housing and condition of analogue material	9
δ. Ηλεκτρονικός/ψηφιακός εξοπλισμός και ψηφιακό αρχείο Electronic/digital equipment and digital archive	12
ε. Μεταφορά τεκμηρίων Records transfer	17
στ. Σχεδιασμός επεξεργασίας Processing plan	18
Παράρτημα	21

Σάντυ Τζαγκαράκη,
Κυριαζής

Σύνταξη φύλλου εργασίας:
Μαρία Ασλανίδη, Ηλίας

Ελληνικό Παράρτημα IAML

ΦΕΣΕΜΑ v1 (2022.12)

Music Archives Survey and Processing Plan Worksheet

Φορέας: Βιβλιοθήκη Τμήματος Μουσικών Σπουδών

Έτος: 2023

α. Πληροφορίες διοικητικού χαρακτήρα / Administrative information

<p>Αριθμός εισαγωγής Accession number</p>	
<p>Φορέας Repository</p> <p><i>Ο φορέας στον οποίο εργάζεστε και ο οποίος είναι υπεύθυνος για τη φύλαξη και επεξεργασία του αρχείου.</i></p>	<p>Βιβλιοθήκη Τμήματος Μουσικών Σπουδών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης</p>
<p>Τίτλος Fonds/Collection title</p>	<p>Το αρχείο του Γ. Α. Παπαϊωάννου</p>
<p>Παραγωγός(οί) Creator(s)</p> <p><i>Το νομικό πρόσωπο/φορέας, η οικογένεια ή το φυσικό πρόσωπο που παρήγαγε, συγκέντρωσε ή/ και διατήρησε το αρχείο στο πλαίσιο της προσωπικής ή της συλλογικής του δραστηριότητας.</i></p>	<p>Γιάννης Ανδρέου Παπαϊωάννου</p>
<p>Επισκόπηση - αξιολόγηση από: Surveyor - Assessed by:</p> <p><i>Στο πεδίο αυτό συμπληρώνουμε το όνομα του ατόμου, το οποίο ήρθε πρώτο σε επαφή με το αρχειακό υλικό, προχώρησε στην αυτοψία του και την πρώτη αξιολόγηση της τεκμηριωτικής και ερευνητικής του αξίας.</i></p>	<p>Δημήτριος Γιάννου, Άρης Μπαζμαδέλης</p>

<p>Ημερομηνία επισκόπησης - αξιολόγησης Date of survey - assessment</p>	<p>2023</p>
<p>Αρχειονόμος(οι) επεξεργασίας Processing archivist(s)</p> <p><i>Το ειδικευμένο προσωπικό, υπεύθυνο για τη διεκπεραίωση όλων ή μέρους των εργασιών κατά την επεξεργασία του αρχείου.</i></p>	<p>Ελένη Καρπίδα</p>
<p>Επόπτης/τρια επεξεργασίας Processing supervisor</p> <p><i>Πρόκειται για τον/την επιβλέποντα/ουσα αρχειονόμο, που παρέχει καθοδήγηση στον/ην αρχειονόμο επεξεργασίας. Ο/η επόπτης/ρια αρχειονόμος δημιουργεί ή κατευθύνει τη δημιουργία του σχεδίου επεξεργασίας, εκπαιδεύει προσωπικό, διασφαλίζει την τήρηση των προθεσμιών, πραγματοποιεί έλεγχο επί των εργασιών επεξεργασίας, επιτηρεί τους/τις αρχειονόμους επεξεργασίας και προχωρά στο τελικό στάδιο επιμέλειας του εργαλείου έρευνας (finding aid).</i></p> <p><i>Σε ορισμένες περιπτώσεις ο ρόλος του/της αρχειονόμου επεξεργασίας και του/της επόπτη/ριας μπορεί να ταυτίζονται (π.χ. σε μικρούς οργανισμούς).</i></p>	<p>Άρης Μπαζμαδέλης</p>
<p>Λοιπό επικουρικό προσωπικό Support staff</p> <p><i>Στο παρόν πεδίο απαριθμούμε το μη ειδικευμένο προσωπικό, π.χ. σπουδαστές κ.ά. που έχουν εμπλακεί στην επεξεργασία της συλλογής.</i></p>	<p>Ελένη Καρπίδα</p>
<p>Χρονολογία(ες) επεξεργασίας Date(s) of processing</p>	<p>2022-2023</p>

β. Βασικές πληροφορίες / Basic information

<p>Χρονολογία(ες) συλλογής Collection Date(s)</p> <p><u>Ακραίες χρονολογίες (inclusive dates):</u> Καταγράψτε τις παλαιότερες και τις πιο πρόσφατες ημερομηνίες που εντοπίζονται στη συλλογή. Σε περίπτωση ενεργού ή μέρους ενεργού αρχείου παραλείπεται η αναφορά της πιο πρόσφατης ημερομηνίας και παρέχεται σύντομη επεξήγηση.</p> <p><u>Κυρίαρχες χρονολογίες (bulk dates):</u> Συμπληρώστε, όταν η πλειονότητα των εγγράφων εμπίπτει σε σημαντικά μικρότερο χρονικό διάστημα από τις παλαιότερες και τις πιο πρόσφατες ημερομηνίες που εντοπίστηκαν.</p> <p><u>Προσοχή:</u> Οι παραπάνω χρονολογίες αναφέρονται αποκλειστικά στο περιεχόμενο της συλλογής που βρίσκεται στον φορέα σας και δεν συμπίπτουν απαραίτητα με τη χρονολογία δημιουργίας ολόκληρου του αρχειακού συνόλου (π.χ. όπως συμβαίνει σε περιπτώσεις κατακερματισμένων συλλογών, όπου περισσότεροι του ενός φορείς φιλοξενούν υλικό της ίδιας συλλογής).</p>	<p>Ακραίες χρονολογίες (inclusive dates):</p> <p>Κυρίαρχες χρονολογίες (bulk dates):</p> <p>Σημειώσεις:</p> <p>1932-1989</p>
<p>Γλώσσα Language</p> <p>Καταγράφουμε τη γλώσσα(ες) που εντοπίζεται στο αρχειακό υλικό (π.χ.: ελληνική, αγγλική κ.λπ.).</p>	<p>Ελληνικά, Γερμανικά, Γαλλικά, Αγγλικά</p>
<p>Μουσική σημειογραφία Musical notation</p> <p>Αναγνωρίστε τύπους/ συστήματα μουσικής σημειογραφίας (π.χ. γραφική σημειογραφία, αλφαβητική σημειογραφία, μετρική σημειογραφία, σημειογραφία πενταγράμμου, ταμπουλατούρα, νευματική σημειογραφία κ.λπ.)</p>	<p>Σημειογραφία πενταγράμμου</p>

<p>Διαδικασία πρόσκτησης Immediate source of acquisition or transfer</p>	<p>Δωρητής: Σύζυγος του συνθέτη Γ. Α. Παπαϊωάννου</p> <p>Ημερομηνία πρόσκτησης</p> <p>2005</p> <p>Τρόπος πρόσκτησης:</p> <p>Δωρεά</p> <table border="1" data-bbox="595 521 1481 869"> <tr> <td></td> <td>Αγορά</td> </tr> <tr> <td>X</td> <td>Δωρεά</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Κληρονομιά - κληροδοσία</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Παρακαταθήκη</td> </tr> <tr> <td>Σημειώσεις</td> <td>Ανταλλαγή</td> </tr> </table>		Αγορά	X	Δωρεά		Κληρονομιά - κληροδοσία		Παρακαταθήκη	Σημειώσεις	Ανταλλαγή
	Αγορά										
X	Δωρεά										
	Κληρονομιά - κληροδοσία										
	Παρακαταθήκη										
Σημειώσεις	Ανταλλαγή										
<p>Βιογραφικό / Ιστορικό σημείωμα Biographical - Historical note</p> <p><i>Το πεδίο αυτό αφορά στον παραγωγό / δημιουργό (φυσικό πρόσωπο, οικογένεια ή οργανισμό) της αρχειακής συλλογής.</i></p> <p><i>Ερευνήστε την ιστορία / βιογραφικό του παραγωγού και γράψτε μια σύντομη, αφηγηματική περιγραφή (σε πλήρεις προτάσεις). Αν υπάρχουν σχετικές δημοσιεύσεις, τις αναφέρετε. Συμπεριλάβετε ημερομηνίες γέννησης και θανάτου (για οργανισμούς ημερομηνίες ίδρυσης και λήξης αντίστοιχα), σημαντικά ορόσημα για το άτομο ή την οντότητα (π.χ. εκπαίδευση και οικογενειακή ζωή), επώνυμα και τίτλους, τόπο γέννησης / θανάτου, διαδοχικούς τόπους διαμονής, δραστηριότητες, επαγγέλματα ή υπηρεσίες, πραγματικά και οποιαδήποτε άλλα ονόματα.</i></p> <p><i>Το σημείωμα πρέπει να είναι εμπεριστατωμένο, ωστόσο δεν είναι απαραίτητο να εκπονηθεί έρευνα σε εκτενή βαθμό, η οποία θα λειτουργούσε εις βάρος του συνολικού χρόνου περιγραφής του αρχειακού πόρου.</i></p>	<p>Ο συνθέτης Γιάννης Ανδρέου Παπαϊωάννου (1910-1989) ανήκει στην ομάδα των σύγχρονων Ελλήνων συνθετών. Με το συνθετικό του έργο αλλά και με τη διδασκαλία του έχει αφήσει το στίγμα του στο Νεοελληνική Μουσική Σχολή και είναι ένας από τους κυριότερους Έλληνες συνθέτες του εικοστού αιώνα. Ο Γιάννης γεννήθηκε στην Καβάλα εκεί το 1910, όπου είχε εγκατασταθεί η οικογένεια του διότι ο πατέρας του ασκούσε το επάγγελμα του γιατρού. Στην κήρυξη του Βουλγαρικού πολέμου η οικογένεια Παπαϊωάννου φεύγει από την Καβάλα και εγκαθίσταται στη Θεσσαλονίκη. Το 1922 η οικογένεια του μετακομίζει στην Αθήνα. Ο Παπαϊωάννου πήρε μουσικές γνώσεις από σπουδαίους δασκάλους όπως ο Αιμίλιος Ριάδης και ο Μανώλης Καλομοίρης. Ο Παπαϊωάννου σταδιακά απομακρύνθηκε από την παράδοση της «Εθνικής Σχολής» και τάχτηκε με την ομάδα των σύγχρονων Ελλήνων συνθετών που προσανατολίστηκαν σε σύγχρονες τάσεις και αναζητήσεις. Το 1949 του δόθηκε από την UNESCO υποτροφία που περιλάμβανε επισκέψεις σε μουσικά κέντρα στην Ευρώπη. Από το 1951-61 δίδαξε Ιστορία της Μουσικής στο Εθνικό Εκπαιδευτήριο Αναβρύτων. Από το 1954 είναι καθηγητής Ανώτερων Θεωρητικών και Σύνθεσης στο Ελληνικό Ωδείο Αθηνών. Είναι ο μόνος που διδάσκει παράλληλα με την παραδοσιακή και την τεχνική της Σύγχρονης Μουσικής. Είναι ιδρυτικό μέλος και Πρόεδρος από το 1964 έως το 1975 του Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής και του Ελληνικού Τμήματος της International Society for Contemporary Music. Το 1983 η Ακαδημία Αθηνών του απονέμει το «Αριστείον Καλών Τεχνών». Το 1989 αφήνει την τελευταία του πνοή.</p>										

<p>Ιστορικό φύλαξης και επιμέλειας¹ Custodial history</p> <p>Στο πεδίο αυτό εισάγεται η περιγραφή τυχόν αλλαγών ιδιοκτησίας ή διακοπών στην αλυσίδα φύλαξης του αρχειακού υλικού, που συνέβησαν αμέσως αφού το αρχειακό σύνολο έπαψε να βρίσκεται στην κυριότητα, ευθύνη και εποπτεία του δημιουργού του, π.χ. παρεμβάσεις από κληρονόμους μετά τον θάνατο του δημιουργού και προτού μεταφερθεί στον τρέχοντα φορέα υποδοχής.</p> <p>Η περιγραφή μπορεί να περιλαμβάνει ημερομηνίες, εάν είναι γνωστές.</p> <p>Σε περιπτώσεις όπου δεν υπάρχουν διακοπές στην αλυσίδα φύλαξης, αυτό το στοιχείο εξακολουθεί να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την παροχή πληροφοριών σχετικών με το άτομο που μετέφερε το αρχειακό υλικό στον φορέα, ειδικά εάν οι πληροφορίες συνδέονται με την αυθεντικότητα, την ακεραιότητα ή την ερμηνεία του αρχειακού υλικού.</p>	<p>Το αρχείο δόθηκε από τη χήρα του συνθέτη Ε. Παπαϊωάννου στη Βιβλιοθήκη, κατόπιν μεσολάβησης του Καθηγητή του Τμήματος Δημήτρη Γιάννου, το 2005. Το αρχείο ήρθε τακτοποιημένο και οργανωμένο σε ενότητες κατά είδος υλικού. Σεβόμενη τις βασικές και αδιαπραγμάτευτες πρακτικές της επιστήμης της αρχειονομίας, η αρχική του τάξη δε διαταράχθηκε. Η οργάνωση και περιγραφή του ακολούθησε τη σειρά και τη δομή στην οποία το αρχείο βρισκόταν. Έγινε έλεγχος όλου του υλικού και στις περιπτώσεις που η σειρά και η οργάνωση των τεκμηρίων είχε διαταραχθεί (π.χ. τεκμήρια τα οποία εμφανώς δεν έπρεπε να βρίσκονται στη θέση που βρισκόταν, προφανώς λόγω αβλεψίας ή λανθασμένης επανατοποθέτησης μετά από χρήση) αυτά τοποθετήθηκαν στην ορθή σειρά και θέση με βάση την οργάνωση του αρχείου. Οι φάκελοι, οι λεγόμενοι συμβολαιογραφικοί, στους οποίους φυλασσόταν τα τεκμήρια του αρχείου αφαιρέθηκαν λόγω του όξινου υλικού από το οποίο ήταν κατασκευασμένοι και τοποθετήθηκαν σε αντιόξινα κουτιά και φακέλους τύπου buffered (8,5 Ph), προκειμένου το αλκαλικό μικροπεριβάλλον διαφύλαξης του υλικού να παραμείνει σε επίπεδα άνω του 7 Ph για τις επόμενες μερικές δεκαετίες.</p>
<p>Διανοητική πρόσβαση συλλογής Intellectual access of collection</p> <p>Περιγράφουμε τις <u>ήδη υπάρχουσες</u> καταγραφές περιεχομένων της αρχειακής συλλογής, π.χ. ευρετήριο μουσικών έργων που έχει συνταχθεί από τον δημιουργό, ευρετήριο μουσικών έργων που έχει συνταχθεί από τον δωρητή, ευρετήριο επιστολών, καταγραφή περιεχομένων σε επίπεδο κιβωτίου.</p> <p>Γίνεται αναφορά και στην προσβασιμότητα των καταγραφών αυτών (ψηφιακή πρόσβαση, έντυπο ευρετήριο κ.λπ.).</p>	<p>Κατάλογο αρχειακών τεκμηρίων, φυσικών και ψηφιοποιημένων της Ελένης Καρπίδα, στα πλαίσια της διπλωματικής της εργασίας, 2023.</p>

¹ Παραδείγματα:

“In 1983 the U.S. Air Force loaned its pre-1945 and Korean War-era photographs and related documentation (including the subjectindex) to the National Air and Space Museum, Smithsonian Institution, in accordance with a Memorandum of Agreement. The purpose of the loan was, in part, to enable the National Air and Space Museum to produce a videodisc of the collection. The records remained at the museum until 1998 when they were accessioned into the National Archives.”

“The nucleus of the Stephen T. Mather Collection was placed in the Prints and Photographs Division of the Library of Congress in 1945. In 1954 it was transferred back to the National Park Service (NPS). While the collection was housed at the Library of Congress, the NPS added to it on a regular basis. No additions to the collection were made after 1954. The National Archives accessioned the Mather Collection in 1963.”

Πηγή: National Archives, *Custodial History Note*, Διαθέσιμο από:

<https://www.archives.gov/research/catalog/lcdrg/elements/custodial.html>

<p>Περιεχόμενα συλλογής (Σημείωση περιεχομένων και διευκρινιστική σημείωση επί του συνόλου)</p> <p>Contents of collection (Scope and Contents note)</p> <p><i>Μια αφηγηματική δήλωση που συνοψίζει τα χαρακτηριστικά των τεκμηρίων του αρχειακού συνόλου, τις λειτουργίες και τις δραστηριότητες που τα παρήγαγαν και τους τύπους πληροφοριών που περιέχονται σε αυτά.</i></p> <p><i>Για παραδείγματα βλ. Ελληνική Αρχειακή Εταιρεία, Διεθνές Συμβούλιο Αρχείων: Διεθνές Πρότυπο Αρχειακής Περιγραφής (Γενικό).</i></p>	<p>Το αρχειακό υλικό παραλήφθηκε από τη βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ μέσα σε 12 χάρτινους αριθμημένους φακέλους (I,II, ..X) μπλε απόχρωσης. Εντός του κάθε φακέλου υπάρχει αριθμός χάρτινων φακέλων (ένας έως τρεις) γκρι απόχρωσης και μέσα σε κάθε γκρι φάκελο υπάρχει αριθμός χάρτινων φακέλων (ένας έως τρεις) άσπρης απόχρωσης. Μέσα σε κάθε φάκελο άσπρης απόχρωσης υπάρχει το αρχειακό υλικό του Γ. Παπαϊωάννου το οποίο αφορά την περίοδο 1932 έως 1989. Το αρχείο του Γ. Α. Παπαϊωάννου δόθηκε οργανωμένο κατά συγκεκριμένο τρόπο. Το υλικό αρχειοθετήθηκε και ταξινομήθηκε όπως παρακάτω: Φάκελοι I και II περιέχουν Προγράμματα συναυλιών, Κριτικές, Αναφορές. Ο πρώτος φάκελος αφορά την περίοδο 1932-1960 και ο δεύτερος φάκελος την περίοδο 1961- 1989. Οι επόμενοι έξι φάκελοι αφορούν έργα χειρόγραφα όπου στους φακέλους Α και Β περιλαμβάνονται έργα για Ορχήστρα, στο φάκελο Γ Κονσέρτα, στο φάκελο Δ Έργα Μουσικής Δωματίου, στο Φάκελο Ε Έργα για φωνή και στο φάκελο ΣΤ Διάφορα Σκίτσα απροσδιορίστου προορισμού. Οι τελευταίοι τέσσερις φάκελοι περιλαμβάνουν έντυπα έργα του συνθέτη.</p> <p>Όλο το υλικό τοποθετήθηκε σύμφωνα με την οργάνωση του, όπως αναλύθηκε στα παραπάνω κεφάλαια, σε αντιόξινα αποθηκευτικά μέσα για την καλύτερη και μακροβιότερη φύλαξη του. Ο όγκος της εργασίας και του υλικού δεν επέτρεψε τη συνολική ψηφιοποίηση του, παρά μόνο επιλεκτικά για το υλικό το οποίο ήταν ιδιαίτερα φθαρμένο και σε οριακή κατάσταση διατήρησης.</p> <p>Η οργάνωση και καταγραφή του υλικού αποτελεί χρήσιμο εργαλείο στον ερευνητή αλλά και σημείο αναφορά στους διαχειριστές του, ενώ η παράδοση, μαζί με την εργασία, ψηφιοποιημένου υλικού του αρχείου, διασώζει υλικό ήδη εύθραστο και φθαρμένο.</p>				
<p>Όροι και περιορισμοί πρόσβασης Restrictions to collection</p>	<p>Περιορισμοί:</p> <table border="1" data-bbox="667 1016 1018 1084"> <tr> <td style="text-align: center;">X</td> <td style="text-align: center;">Ναι</td> <td style="text-align: center;"></td> <td style="text-align: center;">Όχι</td> </tr> </table> <p>Όροι / περιορισμοί πρόσβασης και χρήσης: Πρόσβαση κατόπιν συνεννόησης.</p>	X	Ναι		Όχι
X	Ναι		Όχι		
<p>Πνευματικά δικαιώματα Copyright status</p>	<p>Κληρονόμοι</p>				

<p>Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που χρήζουν προστασίας² Personal data to be protected</p>	<p>Όχι</p>
<p>Σημεία πρόσβασης (λέξεις - κλειδιά) Access Points</p> <p><i>Συμπληρώστε ονόματα φυσικών προσώπων, οργανισμών, τοποθεσιών και θεμάτων που αναφέρονται στο αρχείο. (Συμπεριλάβετε μόνο όσα εκπροσωπούνται <u>επαρκώς</u> στη συλλογή)</i></p>	<p>Αρχείο Γ. Α. Παπαϊωάννου, Μουσικά Αρχεία Archive of G. A. Papaioannou, Music Archives</p>

² Παραδείγματα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που χρήζουν προστασίας: Αναγνωριστικός αριθμός πιστωτικής κάρτας, αριθμοί κοινωνικής ασφάλισης, συνδυασμοί στοιχείων αναγνώρισης, όπως όνομα και επώνυμο, διευθύνσεις και αριθμοί τηλεφώνου, ηλεκτρονική διεύθυνση (π.χ. όνομα.επώνυμο@εταιρεία.com), αποδείξεις και αεροπορικά εισιτήρια που περιλαμβάνουν στοιχεία πιστωτικής κάρτας, ιατρικά δεδομένα (δεδομένα που φυλάσσονται από νοσοκομείο ή γιατρό και θα μπορούσαν να προσδιορίζουν αποκλειστικά ένα άτομο), δεδομένα τοποθεσίας (π.χ. η λειτουργία δεδομένων τοποθεσίας σε κινητό τηλέφωνο), διεύθυνση διαδικτυακού πρωτοκόλλου (IP), αναγνωριστικό cookie κ.ά.

Παραδείγματα δεδομένων που δεν θεωρούνται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα: Αριθμός μητρώου εταιρείας, ηλεκτρονική διεύθυνση του τύπου πληροφορίες@εταιρεία.com, ανώνυμα δεδομένα.

γ. Συνθήκες φύλαξης αναλογικού υλικού και φυσική του κατάσταση / Quality of housing and condition of analogue material

Πηγή: H. Mengel and C. Smerz, *Surveying and Minimal Processing Manual: Hidden Collections Processing Project*, 2009-2012).

[Σημείωση: Επισυνάψτε φωτογραφίες που να απεικονίζουν την αρχική σειρά (original order) ταξινόμησης του υλικού από τον/τη δημιουργό του.]

<p>Έκταση Extent</p> <p><i>Προσοχή: Οι τόμοι ή/ και μεμονωμένα τεκμήρια που βρίσκονται <u>εντός</u> κιβωτίων ή φακέλων ΔΕΝ πρέπει να προσμετρώνται ξεχωριστά ως μέρος του πλήθους τόμων ή/ και μεμονωμενων τεκμηρίων.</i></p>		Μέτρα
		Αριθμός κιβωτίων πριν την επεξεργασία (συμπεριλαμβάνονται όλα τα κιβώτια, ακόμη και τα μεγάλου μεγέθους)
	12	Αριθμός τόμων (οποιοδήποτε αντικείμενο σε μορφή δεμένου βιβλίου που βρίσκεται εκτός των κιβωτίων, π.χ. άλμπουμ φωτογραφιών, ντοσιέ, κλασέρ, σπειροειδής βιβλιοδεσία κ.λπ.)
		Αριθμός μεμονωμένων τεκμηρίων (τεκμήρια εκτός κιβωτίων ή δεμένων τόμων, π.χ. αφίσες, μπομπίνες κ.λπ.)
		Υπερμεγέθη τεκμήρια (τεκμήρια που δεν χωρούν σε φακέλους και κιβώτια χωρίς να διπλωθούν ή τυλιχτούν, π.χ. χάρτες, σχεδιαγράμματα κ.ά., καθώς και έγγραφα των οποίων οι άκρες είναι σπασμένες ή κυρτές και εκτείνονται πέρα από τις άκρες των φακέλων)
Σημειώσεις:		
<p>Συνθήκες φύλαξης και στέγασης Storage and housing conditions</p> <p><i>(Πριν τη μεταφορά στον φορέα υποδοχής)</i></p>	Στο διαμέρισμα του δημιουργού, στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ από το 2005	
<p>Σημεία αποθήκευσης της συλλογής στον φορέα υποδοχής Location of Collection</p> <p><i>Καταγράψτε τα σημεία (physical locations) όπου φυλάσσεται το υλικό εντός του φορέα.</i></p>	Στο βιβλιοστάσιο της Βιβλιοθήκης του ΤΜΣ από το 2005	

<p>Διαχωρισμένο Υλικό Separated Material</p> <p>Σε περίπτωση που ορισμένα τεκμήρια έχουν διασπαστεί από την ενότητά τους και έχουν αποθηκευτεί σε διαφορετικά σημεία για λόγους συντήρησης ή αναταξινόμησης (όταν αυτή κρίνεται αναγκαία).</p>	<p>Όχι</p>																										
<p>Κατηγορίες τεκμηρίων βάσει μορφότυπου Types of records based on format</p> <p>Επιλέξτε όσα ισχύουν</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="592 584 655 663">X</td> <td data-bbox="655 584 991 663">Χειρόγραφα</td> <td data-bbox="991 584 1054 663">X</td> <td data-bbox="1054 584 1487 663">Εφημερίδες, περιοδικά, αποκόμματα</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 663 655 808"></td> <td data-bbox="655 663 991 808">Βιβλία</td> <td data-bbox="991 663 1054 808"></td> <td data-bbox="1054 663 1487 808">Ταινίες (διαφάνειες, αρνητικά, κινηματογραφικές ταινίες, microfilms, μαγνητοταινίες κ.λπ.)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 808 655 987"></td> <td data-bbox="655 808 991 987">Φωτογραφίες</td> <td data-bbox="991 808 1054 987"></td> <td data-bbox="1054 808 1487 987">Οπτικοακουστικό υλικό (κασέτες, δίσκοι γραμμοφώνου, βινύλια, μαγνητοταινίες, CDs, DVDs κ.λπ.)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 987 655 1234"></td> <td data-bbox="655 987 991 1234">Τεχνουργήματα (artifacts) και αντικείμενα (objects)</td> <td data-bbox="991 987 1054 1234"></td> <td data-bbox="1054 987 1487 1234">Άλλο: προγράμματα</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1234 655 1301"></td> <td data-bbox="655 1234 991 1301">Αλληλογραφία</td> <td data-bbox="991 1234 1054 1301"></td> <td data-bbox="1054 1234 1487 1301">Εμπορικές ηχογραφήσεις</td> </tr> </table>				X	Χειρόγραφα	X	Εφημερίδες, περιοδικά, αποκόμματα		Βιβλία		Ταινίες (διαφάνειες, αρνητικά, κινηματογραφικές ταινίες, microfilms, μαγνητοταινίες κ.λπ.)		Φωτογραφίες		Οπτικοακουστικό υλικό (κασέτες, δίσκοι γραμμοφώνου, βινύλια, μαγνητοταινίες, CDs, DVDs κ.λπ.)		Τεχνουργήματα (artifacts) και αντικείμενα (objects)		Άλλο: προγράμματα		Αλληλογραφία		Εμπορικές ηχογραφήσεις			
X	Χειρόγραφα	X	Εφημερίδες, περιοδικά, αποκόμματα																								
	Βιβλία		Ταινίες (διαφάνειες, αρνητικά, κινηματογραφικές ταινίες, microfilms, μαγνητοταινίες κ.λπ.)																								
	Φωτογραφίες		Οπτικοακουστικό υλικό (κασέτες, δίσκοι γραμμοφώνου, βινύλια, μαγνητοταινίες, CDs, DVDs κ.λπ.)																								
	Τεχνουργήματα (artifacts) και αντικείμενα (objects)		Άλλο: προγράμματα																								
	Αλληλογραφία		Εμπορικές ηχογραφήσεις																								
<p>Κατηγορίες τεκμηρίων βάσει περιεχομένου Types of records based on content</p> <p>Επιλέξτε όσα ισχύουν</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="592 1301 655 1357">X</td> <td data-bbox="655 1301 991 1357">Χειρόγραφα έγγραφα</td> <td data-bbox="991 1301 1054 1357"></td> <td data-bbox="1054 1301 1487 1357">Μη εμπορικές ηχογραφήσεις</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1357 655 1435">X</td> <td data-bbox="655 1357 991 1435">Χειρόγραφες παρτιτούρες μουσικής</td> <td data-bbox="991 1357 1054 1435"></td> <td data-bbox="1054 1357 1487 1435">Εμπορικές εγγραφές βίντεο</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1435 655 1581">X</td> <td data-bbox="655 1435 991 1581">Παρτιτούρες μουσικής έντυπες, δακτυλογραφημένες, αντίγραφα κ.ά.</td> <td data-bbox="991 1435 1054 1581"></td> <td data-bbox="1054 1435 1487 1581">Μη εμπορικές εγγραφές βίντεο</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1581 655 1648"></td> <td data-bbox="655 1581 991 1648">Καρτ ποστάλ</td> <td data-bbox="991 1581 1054 1648"></td> <td data-bbox="1054 1581 1487 1648">Εφήμερα</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1648 655 1715"></td> <td data-bbox="655 1648 991 1715">Προσωπικά έγγραφα</td> <td data-bbox="991 1648 1054 1715"></td> <td data-bbox="1054 1648 1487 1794" rowspan="2">Άλλο: προγράμματα εκπομπών και συναυλιών, αποκόμματα εφημερίδων.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1715 655 1794"></td> <td data-bbox="655 1715 991 1794">Διοικητικά έγγραφα</td> <td data-bbox="991 1715 1054 1794"></td> </tr> </table>				X	Χειρόγραφα έγγραφα		Μη εμπορικές ηχογραφήσεις	X	Χειρόγραφες παρτιτούρες μουσικής		Εμπορικές εγγραφές βίντεο	X	Παρτιτούρες μουσικής έντυπες, δακτυλογραφημένες, αντίγραφα κ.ά.		Μη εμπορικές εγγραφές βίντεο		Καρτ ποστάλ		Εφήμερα		Προσωπικά έγγραφα		Άλλο: προγράμματα εκπομπών και συναυλιών, αποκόμματα εφημερίδων.		Διοικητικά έγγραφα	
X	Χειρόγραφα έγγραφα		Μη εμπορικές ηχογραφήσεις																								
X	Χειρόγραφες παρτιτούρες μουσικής		Εμπορικές εγγραφές βίντεο																								
X	Παρτιτούρες μουσικής έντυπες, δακτυλογραφημένες, αντίγραφα κ.ά.		Μη εμπορικές εγγραφές βίντεο																								
	Καρτ ποστάλ		Εφήμερα																								
	Προσωπικά έγγραφα		Άλλο: προγράμματα εκπομπών και συναυλιών, αποκόμματα εφημερίδων.																								
	Διοικητικά έγγραφα																										

Προληπτική και επεμβατική συντήρηση

Conservation and preservation

Επιλέξτε όσα ισχύουν

	Γήρανση και φθορά χάρτου:	
	☐	Μύκητες (μούχλα)
	☐	Φθορές από έντομα
	☐	Μεταλλικοί συνδετήρες, μεταλλικά κλείστρα
	☐	Σκόνη, επίμονη βρωμιά, λεκέδες
	☐	Κόλλα
	☐	Άλλο:
	Γήρανση και φθορά δέρματος, περγαμινής, βιβλιοδεσίας	
	☐	Φθορά φωτογραφίας
	☐	Φθορά κινηματογραφικού φιλμ
	☐	Φθορά μαγνητικής ταινίας
	☐	Άλλο:
Σημειώσεις :		
Συνδετήρες , σκόνη, κολλητικές ταινίες		

δ. Ηλεκτρονικός/ψηφιακός εξοπλισμός και ψηφιακό αρχείο | Electronic/digitalequipment and digital archive

Πηγή: Georgia Tech Library, *Donor Survey*. M. Bailey, J. Holden, and J. Riley, *Processing Manual for Archival and Manuscript Collections*, University of Massachusetts Boston, 2017.

[Σημείωση: Επισυνάψτε screenshots που να απεικονίζουν την αρχική σειρά (original order) ταξινόμησης του υλικού από τον/τη δημιουργό του.]

<p>Συνολικό μέγεθος Extent <i>Σε bytes</i></p>													
<p>Εξωτερικά μέσα αποθήκευσης External Storage Media <i>Επιλέξτε όσα ισχύουν</i></p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="592 645 671 712"></td> <td data-bbox="671 645 1479 712">Δισκέτα (floppy disk)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 712 671 779"></td> <td data-bbox="671 712 1479 779">Εξωτερικός σκληρός δίσκος</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 779 671 846"></td> <td data-bbox="671 779 1479 846">USB drive</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 846 671 913"></td> <td data-bbox="671 846 1479 913">Memory card</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 913 671 981"></td> <td data-bbox="671 913 1479 981">CD/DVD</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 981 671 1193"></td> <td data-bbox="671 981 1479 1193">Άλλο:</td> </tr> </table>		Δισκέτα (floppy disk)		Εξωτερικός σκληρός δίσκος		USB drive		Memory card		CD/DVD		Άλλο:
	Δισκέτα (floppy disk)												
	Εξωτερικός σκληρός δίσκος												
	USB drive												
	Memory card												
	CD/DVD												
	Άλλο:												
<p>Γήρανση και φθορά εξωτερικών μέσων αποθήκευσης Aging and degradation of peripheral data storage devices <i>Επιλέξτε όσα παρουσιάζουν φθορά</i></p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="592 1216 671 1283"></td> <td data-bbox="671 1216 1479 1283">Δισκέτα (floppy disk)</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1283 671 1350"></td> <td data-bbox="671 1283 1479 1350">Εξωτερικός σκληρός δίσκος</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1350 671 1417"></td> <td data-bbox="671 1350 1479 1417">USB drive</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1417 671 1485"></td> <td data-bbox="671 1417 1479 1485">Memory card</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1485 671 1552"></td> <td data-bbox="671 1485 1479 1552">CD/DVD</td> </tr> <tr> <td data-bbox="592 1552 671 1765"></td> <td data-bbox="671 1552 1479 1765">Άλλο:</td> </tr> </table>		Δισκέτα (floppy disk)		Εξωτερικός σκληρός δίσκος		USB drive		Memory card		CD/DVD		Άλλο:
	Δισκέτα (floppy disk)												
	Εξωτερικός σκληρός δίσκος												
	USB drive												
	Memory card												
	CD/DVD												
	Άλλο:												

Ολόκληρος υπολογιστής(ές) ή συσκευή(ές) με μικροεπεξεργαστή

Entire Computer(s) or Other Hardware Device(s) with Microprocessor

Παραδείγματα συσκευών:
Επιτραπέζιος Η/Υ, laptop, tablet, smartphone κ.ά.

(Αντιγράψτε και συμπληρώστε ξανά τον πίνακα για κάθε συσκευή χωριστά.)

Υλισμικό (Hardware)	
Υλισμικό / Hardware item name	
Κατασκευαστής	
Ημερομηνία κατασκευής	
Μέρη (π.χ. οθόνη, πληκτρολόγιο κ.λπ.)	
Συντελεστής μορφής / Form factor (π.χ. πύργος με οθόνη, φορητός υπολογιστής, κ.λπ.)	
Αριθμοί μοντέλου	
Επεξεργαστής (CPU) (τύπος και ταχύτητα, 32 ή 64 bits, τυχόν πληροφορίες προσωρινής μνήμης / cache info)	
Μνήμη / Memory	
Χωρητικότητα σκληρού δίσκου / Hard drive capacity	
Κάρτα γραφικών/ Video card	
Θύρες / ports	
Περιφερειακά και μονάδες δίσκου / Computer peripherals and disk units (read/write)	

	Λογισμικό (Software)											
	Λειτουργικό σύστημα / Operating system		Microsoft Windows									
			Apple macOS									
		Linux										
		Google's Android OS										
		Apple iOS										
		Άλλο:										
Αριθμός έκδοσης λειτουργικού συστήματος / Version												
Τύποι ψηφιακών αρχείων Types of digital files <i>Επιλέξτε όσα ισχύουν</i>		Επεξεργαστής κειμένου / Word processor	Παρουσιάσεις / Presentations									
		Υπολογιστικά φύλλα / Spreadsheets	PDFs									
		Σημειώσεις / Notes	Αρχεία ήχου									
			<table border="1"> <tr> <td></td> <td>WAV</td> </tr> <tr> <td></td> <td>FLAC</td> </tr> <tr> <td></td> <td>MP3</td> </tr> <tr> <td></td> <td>AIFF</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Άλλο:</td> </tr> </table>		WAV		FLAC		MP3		AIFF	
	WAV											
	FLAC											
	MP3											
	AIFF											
	Άλλο:											

	<p>Αρχεία βίντεο</p> <table border="1" data-bbox="687 163 986 633"> <tr><td></td><td>DV</td></tr> <tr><td></td><td>MP4</td></tr> <tr><td></td><td>AVI</td></tr> <tr><td></td><td>WMV</td></tr> <tr><td></td><td>MOV</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		DV		MP4		AVI		WMV		MOV		Άλλο:	<p>Αρχεία εικόνας</p> <table border="1" data-bbox="1123 152 1469 618"> <tr><td></td><td>JPEG</td></tr> <tr><td></td><td>TIFF</td></tr> <tr><td></td><td>RAW</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		JPEG		TIFF		RAW		Άλλο:
	DV																					
	MP4																					
	AVI																					
	WMV																					
	MOV																					
	Άλλο:																					
	JPEG																					
	TIFF																					
	RAW																					
	Άλλο:																					
	<p>Ψηφιακές παρτιτούρες (π.χ. αρχείο Finale, αρχείο Sibelius κ.ά.)</p>	<p>Standard MIDI sequencerfiles (MSF)</p>																				
	<p>Digital Audio Workstation (DAW) project files</p>	<p>Audio effect plug-ins</p> <table border="1" data-bbox="1123 920 1469 1576"> <tr><td></td><td>Audio Units (AU) (συμβατά μόνο με Logic Pro X και GarageBand)</td></tr> <tr><td></td><td>AAX (συμβατά π.χ. με Pro Tools, Media Composer κ.ά.)</td></tr> <tr><td></td><td>Virtual Studio Technology (VST) (συμβατά π.χ. με Cubase κ.ά.)</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		Audio Units (AU) (συμβατά μόνο με Logic Pro X και GarageBand)		AAX (συμβατά π.χ. με Pro Tools, Media Composer κ.ά.)		Virtual Studio Technology (VST) (συμβατά π.χ. με Cubase κ.ά.)		Άλλο:												
	Audio Units (AU) (συμβατά μόνο με Logic Pro X και GarageBand)																					
	AAX (συμβατά π.χ. με Pro Tools, Media Composer κ.ά.)																					
	Virtual Studio Technology (VST) (συμβατά π.χ. με Cubase κ.ά.)																					
	Άλλο:																					
	<p>Άλλο:</p> <p>Σημειώσεις:</p>																					

<p>Ψηφιακά μέσα ευρείας χρήσης και υπηρεσίες κοινωνικής δικτύωσης και αποθήκευσης Commonly used storage services and social media</p> <p><i>Επιλέξτε όσα ισχύουν</i></p>	<table border="1"> <tr> <td></td> <td>Emails</td> <td></td> <td>Βάσεις δεδομένων</td> </tr> </table>		Emails		Βάσεις δεδομένων																																	
		Emails		Βάσεις δεδομένων																																		
	<table border="1"> <tr> <td></td> <td>Ημερολόγια / Calendars</td> <td></td> <td>Ιστοσελίδες και ιστολόγια / Websites and blogs</td> </tr> </table>		Ημερολόγια / Calendars		Ιστοσελίδες και ιστολόγια / Websites and blogs																																	
	Ημερολόγια / Calendars		Ιστοσελίδες και ιστολόγια / Websites and blogs																																			
<table border="1"> <tr> <td></td> <td> <p>Λογαριασμοί μέσω κοινωνικής δικτύωσης</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>Facebook</td></tr> <tr><td></td><td>Twitter</td></tr> <tr><td></td><td>Instagram</td></tr> <tr><td></td><td>LinkedIn</td></tr> <tr><td></td><td>TikTok</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table> </td> <td></td> <td> <p>Υπηρεσίες κοινής χρήσης εικόνας / βίντεο</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>YouTube</td></tr> <tr><td></td><td>Vimeo</td></tr> <tr><td></td><td>Flickr</td></tr> <tr><td></td><td>Tumblr</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table> </td> </tr> </table>		<p>Λογαριασμοί μέσω κοινωνικής δικτύωσης</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>Facebook</td></tr> <tr><td></td><td>Twitter</td></tr> <tr><td></td><td>Instagram</td></tr> <tr><td></td><td>LinkedIn</td></tr> <tr><td></td><td>TikTok</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		Facebook		Twitter		Instagram		LinkedIn		TikTok		Άλλο:		<p>Υπηρεσίες κοινής χρήσης εικόνας / βίντεο</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>YouTube</td></tr> <tr><td></td><td>Vimeo</td></tr> <tr><td></td><td>Flickr</td></tr> <tr><td></td><td>Tumblr</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		YouTube		Vimeo		Flickr		Tumblr		Άλλο:												
	<p>Λογαριασμοί μέσω κοινωνικής δικτύωσης</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>Facebook</td></tr> <tr><td></td><td>Twitter</td></tr> <tr><td></td><td>Instagram</td></tr> <tr><td></td><td>LinkedIn</td></tr> <tr><td></td><td>TikTok</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		Facebook		Twitter		Instagram		LinkedIn		TikTok		Άλλο:		<p>Υπηρεσίες κοινής χρήσης εικόνας / βίντεο</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>YouTube</td></tr> <tr><td></td><td>Vimeo</td></tr> <tr><td></td><td>Flickr</td></tr> <tr><td></td><td>Tumblr</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		YouTube		Vimeo		Flickr		Tumblr		Άλλο:													
	Facebook																																					
	Twitter																																					
	Instagram																																					
	LinkedIn																																					
	TikTok																																					
	Άλλο:																																					
	YouTube																																					
	Vimeo																																					
	Flickr																																					
	Tumblr																																					
	Άλλο:																																					
<table border="1"> <tr> <td></td> <td> <p>Υπηρεσίες κοινής χρήσης ήχου</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>Podcasts</td></tr> <tr><td></td><td>SoundCloud</td></tr> <tr><td></td><td>Apple Music</td></tr> <tr><td></td><td>iTunes</td></tr> <tr><td></td><td>Spotify</td></tr> <tr><td></td><td>Google Play</td></tr> <tr><td></td><td>Amazon Music</td></tr> <tr><td></td><td>YouTube Music</td></tr> <tr><td></td><td>Bandcamp</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table> </td> <td></td> <td> <p>Παραγωγικότητα, κοινή χρήση και υπηρεσίες αποθήκευσης και δημιουργίας αντιγράφων ασφαλείας / Productivity, sharing, storage and backup services</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>DropBox</td></tr> <tr><td></td><td>Google Drive</td></tr> <tr><td></td><td>OneDrive</td></tr> <tr><td></td><td>SlideShare</td></tr> <tr><td></td><td>Internet Archive</td></tr> <tr><td></td><td>Προσωπικός server</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table> </td> </tr> </table>		<p>Υπηρεσίες κοινής χρήσης ήχου</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>Podcasts</td></tr> <tr><td></td><td>SoundCloud</td></tr> <tr><td></td><td>Apple Music</td></tr> <tr><td></td><td>iTunes</td></tr> <tr><td></td><td>Spotify</td></tr> <tr><td></td><td>Google Play</td></tr> <tr><td></td><td>Amazon Music</td></tr> <tr><td></td><td>YouTube Music</td></tr> <tr><td></td><td>Bandcamp</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		Podcasts		SoundCloud		Apple Music		iTunes		Spotify		Google Play		Amazon Music		YouTube Music		Bandcamp		Άλλο:		<p>Παραγωγικότητα, κοινή χρήση και υπηρεσίες αποθήκευσης και δημιουργίας αντιγράφων ασφαλείας / Productivity, sharing, storage and backup services</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>DropBox</td></tr> <tr><td></td><td>Google Drive</td></tr> <tr><td></td><td>OneDrive</td></tr> <tr><td></td><td>SlideShare</td></tr> <tr><td></td><td>Internet Archive</td></tr> <tr><td></td><td>Προσωπικός server</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		DropBox		Google Drive		OneDrive		SlideShare		Internet Archive		Προσωπικός server		Άλλο:
	<p>Υπηρεσίες κοινής χρήσης ήχου</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>Podcasts</td></tr> <tr><td></td><td>SoundCloud</td></tr> <tr><td></td><td>Apple Music</td></tr> <tr><td></td><td>iTunes</td></tr> <tr><td></td><td>Spotify</td></tr> <tr><td></td><td>Google Play</td></tr> <tr><td></td><td>Amazon Music</td></tr> <tr><td></td><td>YouTube Music</td></tr> <tr><td></td><td>Bandcamp</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		Podcasts		SoundCloud		Apple Music		iTunes		Spotify		Google Play		Amazon Music		YouTube Music		Bandcamp		Άλλο:		<p>Παραγωγικότητα, κοινή χρήση και υπηρεσίες αποθήκευσης και δημιουργίας αντιγράφων ασφαλείας / Productivity, sharing, storage and backup services</p> <table border="1"> <tr><td></td><td>DropBox</td></tr> <tr><td></td><td>Google Drive</td></tr> <tr><td></td><td>OneDrive</td></tr> <tr><td></td><td>SlideShare</td></tr> <tr><td></td><td>Internet Archive</td></tr> <tr><td></td><td>Προσωπικός server</td></tr> <tr><td></td><td>Άλλο:</td></tr> </table>		DropBox		Google Drive		OneDrive		SlideShare		Internet Archive		Προσωπικός server		Άλλο:	
	Podcasts																																					
	SoundCloud																																					
	Apple Music																																					
	iTunes																																					
	Spotify																																					
	Google Play																																					
	Amazon Music																																					
	YouTube Music																																					
	Bandcamp																																					
	Άλλο:																																					
	DropBox																																					
	Google Drive																																					
	OneDrive																																					
	SlideShare																																					
	Internet Archive																																					
	Προσωπικός server																																					
	Άλλο:																																					
<p>Αποθήκευση / Μεταφορά / Δημιουργία αντιγράφων ασφαλείας (backups) Storage, transfer and backup services / facilities</p>	<table border="1"> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>																																					

ε. Μεταφορά τεκμηρίων / Records transfer

<p>Είναι τα τεκμήρια κατάλληλα συσκευασμένα για τη μεταφορά;</p>	<table border="1" data-bbox="592 232 810 309"> <tr> <td>☒</td> <td>Ναι</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td>Όχι</td> </tr> </table> <p>Σημειώσεις :</p>	☒	Ναι	☐	Όχι
☒	Ναι				
☐	Όχι				
<p>Υπάρχουν τεκμήρια που χρειάζονται ειδικό χειρισμό;</p>	<table border="1" data-bbox="592 716 810 792"> <tr> <td>☒</td> <td>Ναι</td> </tr> <tr> <td>☐</td> <td>Όχι</td> </tr> </table> <p>Σημειώσεις :</p>	☒	Ναι	☐	Όχι
☒	Ναι				
☐	Όχι				
<p>Υπεύθυνος για τη μεταφορά τωνυλικών στον φορέα υποδοχής</p>	<table border="1" data-bbox="608 1310 1241 1388"> <tr> <td>☐</td> <td>Προσωπικό του φορέα υποδοχής</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>Δωρητής</td> </tr> </table> <p>Σημειώσεις:</p>	☐	Προσωπικό του φορέα υποδοχής	☒	Δωρητής
☐	Προσωπικό του φορέα υποδοχής				
☒	Δωρητής				
<p>Ημερομηνία μεταφοράς</p>	<p>23/3/2012</p>				

στ. Σχεδιασμός επεξεργασίας / Processing plan

Με μια προσεκτική ματιά στην ήδη υπάρχουσα οργάνωση του αρχείου από τον/τη δημιουργό του διακρίνονται συχνά ομάδες τεκμηρίων. Κατά την επεξεργασία ενός αρχείου οι αρχειονόμοι ξεκινούν με τη μεγαλύτερη, πιο γενική ομάδα του αρχείου, τη συλλογή, και προχωρούν στην οργάνωση και περιγραφή ολοένα και μικρότερων υποσυνόλων (π.χ. *σειρών/series*, *υποσειρών/subseries*, *φακέλων/folders*, *τεκμηρίων/items*), σύμφωνα με την ταξινόμηση του/της ιδιού/ας του/της παραγωγού. Στην περίπτωση παντελούς έλλειψης ταξινόμησης και οργάνωσης - έστω διανοητικής - από τον/την παραγωγό, ο/η αρχειονόμος προχωρά στον σχεδιασμό των υποσυνόλων πάντοτε με οδηγό τον χαρακτήρα της εκάστοτε συλλογής και τη διευκόλυνση του/της ερευνητή/τριας.

Ορισμένες συλλογές ή μέρη συλλογών απαιτούν πιο λεπτομερή επεξεργασία από άλλες. Τις αποφάσεις των αρχειονόμων σχετικά με το επίπεδο της επεξεργασίας μιας συλλογής καθορίζει πλήθος παραγόντων, όπως η σημαντικότητα της εκάστοτε συλλογής για τον φορέα υποδοχής, η εκτίμηση του βαθμού χρήσης και μελέτης από το κοινό, το ενδεχόμενο άμεσης ψηφιοποίησης, τα ζητήματα συντήρησης ή/και αποκατάστασης της φυσικής κατάστασης και αναγνωσιμότητας του υλικού, οι περιορισμοί πρόσβασης και χρήσης και οι διαθέσιμοι πόροι του φορέα, κυρίως σε ειδικευμένο προσωπικό.

Συμβουλευτείτε τον πίνακα του παραρτήματος (βλ. σσ. 21-23) προκειμένου να πάρετε αποφάσεις σχετικά με το επίπεδο επεξεργασίας του αρχείου. Θυμηθείτε τη θεμελιώδη αρχή ότι όλο το υλικό που φιλοξενείται στον φορέα πρέπει να είναι προσβάσιμο και επαρκώς χρησιμοποιήσιμο, ακόμη και όταν προδιαγράφεται το ελάχιστο επίπεδο επεξεργασίας.

Επιθυμητό είδος / επίπεδο επεξεργασίας		Ελάχιστη επεξεργασία (minimal processing) Επίπεδο συλλογής (collection level)
		Χαμηλή επεξεργασία (low processing) Επίπεδο σειρών ή υποσειρών (series or subseries level)
		Παραδοσιακή επεξεργασία (traditional processing) Επίπεδο φακέλου (folder level)
	X	Επεξεργασία υψηλής έντασης (highly intensive processing) Επίπεδο τεκμηρίου (item level)
	X	Μεικτή επεξεργασία (mixed processing) Συνδυασμός επιπέδων επεξεργασίας
	Εκτιμώμενος χρόνος που απαιτείται:	
Σημειώσεις:		
Ανάγκες σε αρχειακά προϊόντα αποθήκευσης και συντήρησης	Αρχειακά κιβώτια αποθήκευσης:	A4 (21 x 29.7 cm)
		Letter size (8.5 x 11 inches)
		Legal size (21.6 x 35.6 cm ή 8.5 x 14 inches)
	X	Υπερμεγέθη (σημειώστε τις διαστάσεις)
		Προσαρμοσμένο (customized, σημειώστε τις διαστάσεις)
		Άλλο:

Αρχειακοί φάκελοι:

	A4
	Legal
	Letter
	Άλλο:

Άλλα προϊόντα αποθήκευσης:

	Πολυεστερική μεμβράνη
	Μη υφασμένος πολυεστέρας
	Αντιόξινο χαρτί
X	Αντιόξινο χαρτόνι
	Αρχειακή ταινία επιδιόρθωσης χαρτιού
	Αρχειακή ταινία ενίσχυσης βιβλίων (Book tape)
	Συνδετήρες πλαστικοποιημένοι ή ορειχάλκινοι
X	Αρχειακό κουτί αποθήκευσης, ρολό για την αποθήκευση poster
	Κρυσταλλοειδές χαρτί ή μη όξινες θήκες πολυεστέρα για φωτογραφίες και αρνητικά με πιστοποίηση Ελέγχου Φωτογραφικής Δραστηριότητας / Photographic Activity Test (PAT)
	Εξωτερικός σκληρός δίσκος
	Αποθηκευτικός χώρος σε Cloud
	DVDs
	Κιβώτιο αποθήκευσης CD / DVD
	Θήκες αποθήκευσης CD / DVD (από αντιόξινο χαρτί ή αντιόξινο πολυπροπυλένιο)
	Θήκες αποθήκευσης κασέτας ήχου ή βιντεοκασέτας από αρχειακό πολυπροπυλένιο
	Αρχειακό κιβώτιο αποθήκευσης κασετών
	Αρχειακά εξώφυλλα δίσκων φωνογράφου
	Άλλο:

Σημειώσεις:

<p>Προτεινόμενη ταξινόμηση και λίστα σειρών</p> <p>Οι σειρές και οι υποσειρές συνήθως προκύπτουν από την οργάνωση που έχει ήδη δοθεί από τον ίδιο/την ίδια τον/τη δημιουργό του αρχείου. Σε αντίθετη περίπτωση καταβάλλεται προσπάθεια από τον/την αρχειονόμο για τη δημιουργία τέτοιων ομάδων.</p> <p>Προσοχή: Ο/η αρχειονόμος προς το παρόν προχωρά στη σχηματοποίηση σειρών και υποσειρών μόνο σε διανοητικό επίπεδο. <u>Δε μετακινούνται (ακόμη) τεκμήρια από την αρχική τους θέση.</u></p>	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Σειρές</th> <th>Υποσειρές</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Προγράμματα κ.λπ. (Programs etc.)</td> <td>1932-1950, 1951-1960, 1961-1970, 1971-1989</td> </tr> <tr> <td>Χειρόγραφα έργα (MSS Works)</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Έντυπα έργα (Printed Works)</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>Σημειώσεις:</p>	Σειρές	Υποσειρές	Προγράμματα κ.λπ. (Programs etc.)	1932-1950, 1951-1960, 1961-1970, 1971-1989	Χειρόγραφα έργα (MSS Works)		Έντυπα έργα (Printed Works)													
	Σειρές	Υποσειρές																			
	Προγράμματα κ.λπ. (Programs etc.)	1932-1950, 1951-1960, 1961-1970, 1971-1989																			
	Χειρόγραφα έργα (MSS Works)																				
	Έντυπα έργα (Printed Works)																				
<p>Σχόλια / παρατηρήσεις <u>πριν</u> την επεξεργασία και ταξινόμηση</p>	<p>Ημερομηνία:</p> <p>Σημειώσεις:</p>																				
<p>Σχόλια / παρατηρήσεις <u>μετά</u> την επεξεργασία και ταξινόμηση</p>	<p>Ημερομηνία:</p> <p>Σημειώσεις:</p>																				

Παράρτημα

Επίπεδα Επεξεργασίας				
Πηγή: Dundon, K., McPhee, L., Arroyo-Ramirez, E., Beiser, J., Dean, C., Eagle Yun, A., et al. "Guidelines for Efficient Archival Processing in the University of California Libraries (Version 4)". <i>UCLA: Library</i> (2020: 31-32)				
Ελάχιστη επεξεργασία Minimal processing				
Επίπεδο ελέγχου	Περιγραφή	Φυσική Ταξινόμηση	Επεμβατική Συντήρηση	Αξιολόγηση
Συλλογή	Εγγραφή MARC και συνοπτική Κωδικοποιημένη Αρχειακή Περιγραφή - ΚΑΠ (Encoded Archival Description - EAD) σε επίπεδο συλλογής. Προαιρετική λίστα περιεχομένων ανά κιβώτιο. Αξιοποίηση τυχόν υπάρχουσας περιγραφής. Καταγραφή της έκτασης του αρχειακού συνόλου, συμπεριλαμβανομένου του οπτικοακουστικού και του ψηφιακού υλικού.	Ως έχει.	Μεταφορά σε νέα κιβώτια, εάν τα είδη υπάρχουν δεν εξυπηρετούν τις ανάγκες σας.	Αξιολόγηση των τεκμηρίων που εντάσσονται στις κυρίαρχες ημερομηνίες (bulk). Δε γίνεται εκκαθάριση. Για συλλογές με αδιευκρίνιστα ζητήματα απορρήτου, συνιστάται περιορισμός προσβασιμότητας από το κοινό με χορήγηση άδειας κατά περίπτωση.
Τυπικά χαρακτηριστικά συλλογών που υφίστανται ελάχιστη επεξεργασία	<ul style="list-style-type: none"> • Πρόσφατες προσκτήσεις (όλες οι προσκτήσεις αρχειακού υλικού λαμβάνουν την ελάχιστη επεξεργασία κατά την παραλαβή τους από τον φορέα). • Συλλογές μικρότερες των 0.6 μέτρων. • Συλλογές χαμηλής ερευνητικής αξίας ή μικρής αναμενόμενης χρήσης από το κοινό. • Συλλογές χωρίς περιορισμούς προσβασιμότητας (όπως αυτοί έχουν οριστεί από τον δωρητή). • Συλλογές οργανωμένες με απλοϊκά μοτίβα (φυσικής και διανοητικής) ταξινόμησης. • Συλλογές με ομοιομορφία ως προς τον τύπο των τεκμηρίων ή των θεμάτων. • Συλλογές με ειδικά μορφότυπα (π.χ. VHS, CD, δισκέτες) που δε συνοδεύονται από ετικέτες. • Συλλογές με ζητήματα πνευματικών δικαιωμάτων χαμηλού κινδύνου, που δεν περιέχουν ευαίσθητες, εμπιστευτικές ή προσωπικά αναγνωρίσιμες πληροφορίες. 			
Χαμηλή επεξεργασία Low processing				
Επίπεδο ελέγχου	Περιγραφή	Φυσική Ταξινόμηση	Επεμβατική Συντήρηση	Αξιολόγηση
Σειρές ή υποσειρές	Εγγραφή MARC σε επίπεδο συλλογής. Σύντομο εργαλείο έρευνας (finding aid) με ΚΑΠ (EAD) περιγραφές σειρών/υποσειρών. Συνοπτική λίστα περιεχομένων σε επίπεδο κιβωτίου. Αξιοποίηση τυχόν υπάρχουσας περιγραφής. Καταγραφή της έκτασης του αρχειακού συνόλου, συμπεριλαμβανομένου του οπτικοακουστικού και του ψηφιακού υλικού.	Τοποθέτηση σειρών ή/και κιβωτίων σε μια κατά προσέγγιση σειρά. Συγκέντρωση υλικού με ανάγκες αναδιαμόρφωσης ή διαμεσολαβημένης πρόσβασης (π.χ. οπτικοακουστικά και εν τη γενέσει ψηφιακά / born-digital τεκμήρια) προς διευκόλυνση μελλοντικών εργασιών επεξεργασίας.	Αντικατάσταση φθαρμένων κιβωτίων. Συγκέντρωση και αποθήκευση αταξινομητων / διάσπαρτων τεκμηρίων. Αντικατάσταση φακέλων, βιβλιοδεσιών κ.λπ., μόνο εάν κρίνεται αδύνατη η χρήση τους.	Αξιολόγηση σειρών, υποσειρών ή ευδιάκριτων τόμων. Αποφυγή εκκαθάρισης σε μεγάλη κλίμακα. Για συλλογές με αδιευκρίνιστα ζητήματα απορρήτου, περιορισμός προσβασιμότητας από μέρος του κοινού με χορήγηση άδειας κατά περίπτωση.

<p>Τυπικά χαρακτηριστικά συλλογών που υφίστανται χαμηλή επεξεργασία</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Συλλογές μεγαλύτερες των 0.6 μέτρων. • Συλλογές χαμηλής προς μέτριας ερευνητικής αξίας και αναμενόμενης ερευνητικής χρήσης μικρότερης σε συχνότητα από τη χρήση «κάθε λίγα χρόνια». • Συλλογές με δυνητικά υψηλή ερευνητική αξία ή χρήση, που χρειάζονται ταχεία επεξεργασία, για να φτάσουν γρήγορα τα τεκμήρια στα χέρια των χρηστών. Συστήνεται η παρακολούθηση των μοτίβων χρήσης από το κοινό για τη λήψη περαιτέρω αποφάσεων περί επεξεργασίας. • Σειρές οποιουδήποτε μεγέθους με ικανοποιητική υπάρχουσα ταξινόμηση (order), περιγραφή (description) και συνθήκες αποθήκευσης (housing). • Σειρές για τις οποίες περιεκτικές σημειώσεις περιεχομένου (scope and contents notes) θα προσφέρουν επαρκή πληροφόρηση - αντί μιας λίστας περιεχομένων ανά φάκελο. • Σειρές οποιουδήποτε μεγέθους με ομοιόμορφο περιεχόμενο ή μορφότυπο (π.χ. VHS, CD, δισκέτες) και με υπάρχουσα ταξινόμηση ικανοποιητική για την εύρεση υλικού και κατάλληλη για το αναμενόμενο επίπεδο χρήσης. • Σειρές χαμηλής ερευνητικής αξίας, ακόμη κι αν το περιεχόμενο ή/και τα μορφότυπα είναι ανομοιόμορφα σε μεγάλη κλίμακα. • Συλλογές που στερούνται ευδιάκριτης ταξινόμησης, με ένα μικρό μέρος τους να επιτρέπει ήδη την πρόσβαση και χρήση.
---	---

Παραδοσιακή (Εντατική) επεξεργασία
Traditional (Intensive) processing

Επίπεδο ελέγχου	Περιγραφή	Φυσική Ταξινόμηση	Επεμβατική Συντήρηση	Αξιολόγηση
Φάκελοι	<p>Εγγραφή MARC σε επίπεδο συλλογής. Σύντομο εργαλείο έρευνας (finding aid) με ΚΑΠ (EAD) περιγραφές σειρών/υποσειρών. Εκτενείς, υψηλού επιπέδου σημειώσεις και λίστα περιεχομένων με αρκετά λεπτομερείς τίτλους και περιγραφές σε επίπεδο φακέλου. Σύνταξη ευρετηρίου του οπτικοακουστικού και εν τη γενέσει ψηφιακού (born-digital) υλικού.</p>	<p>Ταξινόμηση φακέλων στο πλαίσιο των σειρών. Εφαρμογή νέου ταξινομικού μοτίβου ή πραγματοποίηση σημαντικών βελτιώσεων, προκειμένου να διευκολυνθεί η χρήση. Οργάνωση αταξινομητων / διάσπαρτων τεκμηρίων.</p>	<p>Αντικατάσταση κιβωτίων και φακέλων. Επιλεκτική εκτέλεση ενεργειών επεμβατικής συντήρησης σε εύθραυστα ή πολύτιμα τεκμήρια. Αναδιαμόρφωση οπτικοακουστικού υλικού.</p>	<p>Αξιολόγηση σε επίπεδο φακέλου. Αποφυγή εκκαθάρισης τεκμηρίων. Διαχωρισμός φακέλων με ζητήματα απορρήτου.</p>

<p>Τυπικά χαρακτηριστικά συλλογών που υφίστανται παραδοσιακή επεξεργασία</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Συλλογές με υψηλή ερευνητική αξία και αναμενόμενη τακτική ερευνητική χρήση. • Συλλογές ή σειρές με ελάχιστη έως καθόλου διατηρημένη αρχική τάξη (original order). • Συλλογές ή σειρές με μεγάλη ποικιλία θεμάτων ή τύπων υλικού. • Συλλογές ή σειρές με ζητήματα απορρήτου, όπου τεκμήρια που χρήζουν περιορισμούς πρόσβασης απαντώνται διάσπαρτα μέσα στο αρχειακό σύνολο. • Συλλογές για τις οποίες είναι γνωστοί οι σχετικοί με πνευματικά δικαιώματα, απόρρητα και νομικά ζητήματα περιορισμοί.
--	---

Επεξεργασία υψηλής έντασης
Highly intensive processing

Επίπεδο ελέγχου	Περιγραφή	Φυσική Ταξινόμηση	Επεμβατική Συντήρηση	Αξιολόγηση
Τεκμήρια	<p>Βλ. Παραδοσιακή επεξεργασία προσθέτοντας τα εξής: Λεπτομερής περιγραφή σε</p>	<p>Τοποθέτηση τεκμηρίων με καθορισμένη, τυποποιημένη</p>	<p>Αντικατάσταση κιβωτίων και φακέλων. Διευθέτηση</p>	<p>Αξιολόγηση σε επίπεδο τεκμηρίου και εκκαθάριση. Διαχωρισμός τεκμηρίων</p>

	<p>όλη τη λίστα περιεχομένων για φακέλους και ορισμένα μεμονωμένα τεκμήρια και εμπλουτισμός επεξηγηματικών και συναφών σημειώσεων.</p>	<p>ταξινόμηση μέσα σε κιβώτια και φακέλους.</p>	<p>όλων των ζητημάτων φύλαξης ή παρεβατικής συντήρησης για εύθραυστα τεκμήρια. Μεταγραφή (transcription) περιεχομένου οπτικοακουστικού υλικού εξαιρετικά υψηλής προτεραιότητας.</p>	<p>με ζητήματα απορρήτου.</p>
<p>Τυπικά χαρακτηριστικά συλλογών που λαμβάνουν επεξεργασία υψηλής έντασης</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Σπάνια απαιτείται το επίπεδο αυτό επεξεργασίας. Εφαρμόζεται σε συλλογές ή υλικό εντός συλλογών, όπου απαντώνται σημαντικά ζητήματα απορρήτου. • Συλλογές για τις οποίες είναι γνωστοί οι σχετικοί με πνευματικά δικαιώματα, απόρρητα και νομικά ζητήματα περιορισμοί. 			

8. Συμπεράσματα

Οι ιστορικές, πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις της εποχής, κατά την οποία δημιουργεί ο συνθέτης Γ. Α. Παπαϊωάννου, διαμόρφωσαν τις κατάλληλες συνθήκες για να συνειδητοποιήσει την ανάγκη εστίασης στην ελληνική μουσική. Ο Παπαϊωάννου επηρεάστηκε από την Ελληνική Εθνική Σχολή, θέλησε να εισάγει στο έργο του στοιχεία της και έκανε χρήση της δημοτικής και της βυζαντινής γλώσσας. Συναντούμε έργα του που ήταν επηρεασμένα από την ελληνική μουσική κληρονομιά, καθώς το μουσικό υλικό τους αποτελεί εξαιρετικό υλικό επεξεργασίας για κάθε δημιουργό. Ο ίδιος χρησιμοποίησε με πολύ ιδιαίτερο τρόπο παραδοσιακές μελωδίες συνδυάζοντας διατονικότητα και χρωματικότητα προκειμένου να διαβρώσει τον διατονικό πυρήνα της μελωδίας.

Ο συνθέτης έγινε γνωστός, όπως ανακαλύπτουμε μέσα από τα τεκμήρια του ΤΜΣ, στον ελληνικό αλλά και στον ευρωπαϊκό χώρο για την πολυμερή, πολυσχιδή του ενέργεια στη σύνθεση, αλλά ήταν και ένας διδάσκαλος θεωρητικών για πολλούς μετέπειτα σύγχρονους συνθέτες όπου μεταλαμπάδευσε τις σύγχρονες τάσεις της μουσικής.

Από τα πρώτα στάδια των συνθέσεων του είναι διακριτοί οι άξονες τεχνοτροπιών και της αισθητικής του, οι οποίοι είναι πολύμορφοι και συνυπάρχουν άλλοτε μαζί, άλλοτε διαδοχικά, προεκτεινόμενοι στις διάφορες συνθετικές φάσεις του.

Ο Παπαϊωάννου άλλοτε διατηρεί την παραδοσιακή τεχνική σύνθεσης (μορφολογικά και αισθητικά) του κλασικισμού και του ρομαντισμού στα τονικά έργα του, και άλλοτε πειραματίζεται στην ανάδειξη ηχοχρωμάτων με ελεύθερη δομή μπολιασμένη με στοιχεία λειτουργικά συνηχητικά δομικά ή μη του ιμπρεσιονισμού και του νεοκλασικισμού.

Από τα πρώτα χρόνια της μουσικής του δημιουργίας ήρθε σε επικοινωνία με σημαντικούς φορείς του μουσικού γίνεσθαι και σημαντικούς πρεσβευτές αισθητικών και ιδεολογικών ρευμάτων. Δέχεται επιρροές από τον Καλομοίρη αλλά και από τον Debussy διατηρώντας δεσμούς με ότι γνώριζε στο παρελθόν από την τέχνη της μουσικής δημιουργίας καθώς αδιάκοπα ανανέωνε τις συνθέσεις του με πρωτοποριακά ρεύματα. Η Ελληνική Εθνική Σχολή είναι ένα

σημαντικό κομμάτι μουσικών αναζητήσεων για τον ίδιο. Όσον αφορά την μορφή, την φόρμα, το στυλ διαφοροποιείται από την Εθνική Σχολή αλλά και συμφιλιώνεται μαζί της. Έτσι ενώ βλέπουμε στα έργα του την ελληνικότητα δοσμένη με αρχαϊκό και τονικό τρόπο, ταυτόχρονα διακρίνουμε και έντονη περιγραφικότητα, τροπικότητα, ατονικότητα. Θα λέγαμε ότι διατελεί ένα κλασικό και ένα ιμπρεσιονιστικό γεφύρωμα.

Τα έργα του Γ.Α.Π αξιολογήθηκαν, όπως είδαμε από τις κριτικές που μελετήθηκαν, μέσα από τακτικές συναυλίες που έλαβαν χώρα στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό. Κριτικοί όπως οι Καλομοίρης, Ανωγιαννάκης, Σπανούδη κ.ά., θεωρούν τα έργα του Παπαϊωάννου επιτυχή, τόσο από τεχνικής άποψης, όσο και σε ζητήματα ύφους (ελληνικότητα).

Η δεκαετία 1930-1940, τόσο δημιουργικά όσο και στυλιστικά, είναι η πρώτη δημιουργική περίοδος του Παπαϊωάννου. Η γραφή του είναι ιμπρεσιονιστικού ύφους και κάνει χρήση το αρμονικό ιδίωμα της διευρυμένης τονικότητας. Τα παραπάνω στοιχεία είναι ευδιάκριτα σε έργα όπως π.χ. στο Χορογραφικό Πρελούδιο και στο Κοντσέρτο για Πιάνο και Ορχήστρα του 1940. Εκείνη την περίοδο τα έργα των συνθετών είναι γραμμένα με ένα χαλαρό δομικό μοντέλο όπου η αρμονική ένταση θολώνει με τα όρια μεταξύ των τονικών περιοχών να είναι εντέλει απροσδιόριστα. Σε παλιές παραδοσιακές μορφές όπως η φόρμα Σονάτα, η αντίθεση των αρμονιών αντικαθιστάτε από αντιθέσεις θεμάτων πολλές φορές επαναλαμβανόμενων. Ο Παπαϊωάννου ενεργεί σ αυτό το δομικό περιβάλλον, του αρέσει με το αναπτυσσόμενο θεματικό υλικό του αναμειγμένο με ελληνότροπες μουσικές πινελιές να μας μεταφέρει εικόνες με ιμπρεσιονιστική χροιά.

Η επόμενη περίοδος του συνθέτη έως το 1943, συνθετικά πλησιάζει την Ελληνική Εθνική Σχολή και το φολκλόρ. Το μουσικό ιδίωμα και των δύο πρώτων του περιόδων είναι τονικό. Η τονικότητα με την θεωρητική σημασία της, στα έργα του συνθέτη, βρίσκεται σε αέναη αμφισβήτηση και η επέκτασή της προαναγγέλλει τις επόμενες δημιουργικές περιόδους του συνθέτη που τείνουν προς τα σύγχρονα ρεύματα του 20^{ου} αιώνα (ατονικότητα, δωδεκαφθογγισμός, σειραϊσμός, μετασειραϊσμός κτλ).

Η 1^η Συμφωνία, έργο του 1946, διακατέχεται από ένα άρωμα Ελλάδας το οποίο έχει μεγάλη σημασία για την αφομοίωση της ιστορίας της ελληνικής λόγιας

μουσικής.

Η τρίτη δημιουργική περίοδος του Παπαϊωάννου ξεκινά το 1953, σ αυτή διακρίνουμε στα έργα του πιο μοντέρνες συνθετικές τεχνικές, στο χαρακτηριστικό έργο Τρίο για όμποε, κλαρινέτο και φαγκότο ο δωδεκαφθογγισμός εφαρμόζεται με έναν προσωπικό τρόπο σύνθεσης.

Το 1960 με ορόσημο έργο τις «Εικόνες από την Ασία», ανήκει στιλιστικά και υφολογικά στην τέταρτη συνθετική περίοδο του δημιουργού, εδώ ο Παπαϊωάννου κατευθύνεται σε νέες τεχνικές όπου η ορχήστρα πλέον χρησιμοποιείται σε νέους εξωευρωπαϊκούς ρόλους επαναφέροντας ήχους από την παράδοση μακρινών πολιτισμών. Το 1962 γράφει το κουαρτέτο για φλάουτο, κλαρινέτο, κιθάρα και βιολοντσέλο, ένα έργο με περίεργους συνδυασμούς οργάνων (κιθάρα), εδώ φαίνεται η ιδέα της αναπτυσσόμενης παραλλαγής όπου ο συνθέτης την γνώρισε μέσω του Schoenberg. Έτσι υπάρχει μία συνεχή διαδικασία παραλλαγής και ανάπτυξης ενώ αποφεύγονται οι επαναλήψεις φράσεων, μοτίβων, κυττάρων.

Στην τελευταία φάση της δημιουργίας του ο Παπαϊωάννου έχει πλέον ένα δικό του προσωπικό τρόπο μουσικής γραφής, μετά από την μακρόχρονη περιδιάβαση μεταξύ πολλών συνθετικών τεχνοτροπιών (τονικότητα, ατονικότητα, διευρυμένη τονικότητα, χρωματικότητα, δωδεκαφθογγισμός, σειραϊσμός, μετασειραϊσμός).

Ο συνθέτης έζησε σε μία ιστορική περίοδο συγκλονιστική για την Ελλάδα και την Ευρώπη. Συνέβησαν πολλά γεγονότα που καθόρισαν την ροή της ιστορίας όπως οι Βαλκανικοί πόλεμοι, η Μικρασιατική καταστροφή, οι Παγκόσμιοι πόλεμοι και φυσικά το τοπίο που διαμορφώνεται στην Ελλάδα, μετά από όλες αυτές τις ιστορικές στιγμές. Ο Παπαϊωάννου, ο συνθέτης του 20^{ου} αιώνα είναι ο δημιουργός των νεοελληνικών συνθέσεων απ τον οποίο οι μετέπειτα γενιές συνθετών εμπνέονται, διδάσκονται και εκφράζονται.

Το αρχείο του Γ. Α. Παπαϊωάννου δόθηκε οργανωμένο κατά συγκεκριμένο τρόπο, από τη χήρα του συνθέτη Ειρήνη Παπαϊωάννου, στη Βιβλιοθήκη του ΤΜΣ/ΑΠΘ. Πρέπει να τονιστεί ότι το αρχείο, όπως το είχε δημιουργήσει ο συνθέτης αποκόπηκε και παραβιάστηκε η βασική αρχειονομική επιστημονική αρχή περί μη διαταράξεως του αρχείου. Η αποστολή τριών (3) αρχειακών συλλογών στα Τμήματα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου

Θεσσαλονίκης και του Ιονίου Πανεπιστημίου καθώς και στο Αρχείο του Μουσείου Μπενάκη, διάσπασε την αρχειακή δομή και διατάραξε την τάξη του, χωρίς να είμαστε σε θέση αυτή τη στιγμή να γνωρίζουμε με βεβαιότητα το ποσοστό των μοναδικών και διαφορετικών έργων (με σημειώσεις, παρεμβάσεις, αλλαγές του συνθέτη) στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Αρχείο Μπενάκη. Το χειρόγραφο υλικό αποτελεί ένα πολύ μικρό τμήμα της συλλογής στο ΤΜΣ, ενώ η πλειοψηφία του είναι σε πολυγραφημένη μορφή. Η ύπαρξη του συνολικού αρχείου του συνθέτη στο Αρχείο Μπενάκη, μας οδηγεί στην υπόθεση ότι σε αυτό περιλαμβάνεται το σύνολο του πρωτότυπου έργου του συνθέτη. Προφανώς η πρόθεση της χήρας του συνθέτη να δώσει τη δυνατότητα έρευνας σε μουσικολογικά τμήματα και διάδοσης του έργου του συνθέτη συζύγου της την οδήγησε, εν αγνοία της, στην παραβίαση της «απαράβατης» επιστημονικής αρχής. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε εάν η αρχειακή συλλογή στο ΤΜΣ ΑΠΘ περιλαμβάνει υλικό «μοναδικό» και διαφορετικό από την αρχειακή συλλογή στο Εργαστήριο Νεοελληνικής Μουσικής, ή του Αρχείου Μπενάκη.

Το υλικό αρχειοθετήθηκε και ταξινομήθηκε όπως παρακάτω: Φάκελοι Ι και ΙΙ περιέχουν Προγράμματα συναυλιών, Κριτικές, Αναφορές. Ο πρώτος φάκελος αφορά την περίοδο 1932- 1960 και ο δεύτερος φάκελος την περίοδο 1961- 1989. Οι επόμενοι έξι φάκελοι αφορούν έργα χειρόγραφα όπου στους φακέλους Α και Β περιλαμβάνονται έργα για Ορχήστρα, στο φάκελο Γ Κονσέρτα, στο φάκελο Δ Έργα Μουσικής Δωματίου, στο Φάκελο Ε Έργα για φωνή και στο φάκελο ΣΤ Διάφορα Σκίτσα απροσδιορίστου προορισμού. Οι τελευταίοι τέσσερις φάκελοι περιλαμβάνουν έντυπα έργα του συνθέτη. Σε ότι αφορά το φωτογραφικό και ψηφιοποιημένο υλικό το οποίο εντάχθηκε στα Παραρτήματα της εργασίας, αυτό συνδέθηκε με σχετικές υποσημειώσεις μέσα στο κατάλογο του αρχείου, στο σώμα της εργασίας.

Όλο το υλικό τοποθετήθηκε σύμφωνα με την οργάνωση του, όπως αναλύθηκε στα παραπάνω κεφάλαια, σε αντίξινα αποθηκευτικά μέσα για την καλύτερη και μακροβιότερη φύλαξη του. Ο όγκος της εργασίας και του υλικού δεν επέτρεψε τη συνολική ψηφιοποίηση του, παρά μόνο επιλεκτικά για το υλικό το οποίο ήταν ιδιαίτερα φθαρμένο και σε οριακή κατάσταση διατήρησης. Η ολοκλήρωση του καταλόγου του αρχείου που θα βρίσκεται στη Βιβλιοθήκη του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ σε έντυπη αλλά και σε ψηφιακή μορφή,

θα αποτελέσει ένα εργαλείο πρόσβασης για τον ερευνητή αλλά και διασταύρωσης και αποκάλυψης πληροφοριών σχετικών με τα έργα του συνθέτη τα οποία εντοπίζονται σε τρεις διαφορετικές συλλογές.

Η οργάνωση και καταγραφή του υλικού αποτελεί χρήσιμο εργαλείο στον ερευνητή αλλά και σημείο αναφορά στους διαχειριστές του, ενώ η παράδοση, μαζί με την εργασία, ψηφιοποιημένου υλικού του αρχείου, διασώζει υλικό ήδη εύθραυστο και φθαρμένο.

Η ολοκλήρωση του καταλόγου είναι ένα πρώτο μεγάλο βήμα για μία μελλοντική εικονική ενοποίηση του διασπασμένου και διαταραγμένου αρχειακού συνόλου.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Gottlieb, J. (2009). *"Libraries and the Universe of Information on Music". Music Library and Research Skills*. Upper Saddle River NJ: Pearson Education.
- International Association of Music Libraries, Archives and Documentation Centres*. (2023, Μάιος 25). Ανάκτηση από <https://www.iaml.info/what-iaml>
- Music Library Association*. (2023, Μάιος 25). Ανάκτηση από <https://www.musiclibraryassoc.org/page/MusicLibrarianship>
- Repertoire International de Literature Musical*. (2023, Μάιος 25). Ανάκτηση από <https://rism.info/>
- Repertoire International de Literature Musicale*. (2023, Μάιος 25). Ανάκτηση από <https://ridim.org/>
- Répertoire International de Littérature Musicale*. (2023, Μάιος 25). Ανάκτηση από <https://www.rilm.org/>
- Retrospective Index to Music Periodicals*. (2023, Μάιος 25). Ανάκτηση από <https://www.ripm.org/?page=Mission>
- Ανωγειανάκης, Φ. (1946). "Μουσική". *Ελευθέρα γράμματα*.
- Ανωγειαννάκης, Φ. (1964). "Η Μουσική Εβδομάς". *Έθνος*.
- Ανωγειαννάκης, Φ. (1964). "Η Μουσική Εβδομάς". *Έθνος*.
- Βάρβογλης, Μ. (1946). "Κρατική Ορχήστρα". *Ριζοσπάστης*.
- Βάρβογλης, Μ. (1946). "Κρατική Ορχήστρα". *Ριζοσπάστης*.
- Δούνιας, Μ. (1950). "Η Μουσική Εβδομάς". *Καθημερινή*.
- Εφημερίδα Ελευθερία. (1947). "Η προχθεσινή συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας [Αθηνών]". *Ελευθερία*.
- Εφημερίδα Ελευθερία. (1950). "Η συναυλία της Κρατικής". *Ελευθερία*.
- Θεοδωροπούλου, Α. (1947, Δεκέμβριος). "Σύγχρονοι Έλληνες Μουσικοί". Αρχείο Γ.Α.Παπαϊωάννου. *Αγγλοελληνική Επιθεώρηση, τόμος 3ος*, σσ. 213-214.
- Ιωαννίδου, Α. (2017). "Η Μουσική Βιβλιοθηκονομία στην Ελλάδα και οι Προοπτικές της". *1ο Συνέδριο του Ελληνικού Παραρτήματος της Διεθνούς Ένωσης Μουσικών Βιβλιοθηκών και Αρχείων*. Αθήνα.
- Καλομοίρης, Μ. (1947). "Η συναυλία της Ορχήστρας". *Έθνος*.
- Καλομοίρης, Μ. (1949). "Η συναυλία της Ορχήστρας". *Έθνος*.
- Καλομοίρης, Μ. (1954). "Η Ελληνική μουσική αναγνωρίζεται στα μεγάλα κέντρα του κόσμου". *Εθνικός Κήρυξ*.
- Καλομοίρης, Μ. (1954). "Μουσική Ζωή – Η μουσική στα 1953". *Έθνος*.
- Λαλαούνη, Α. (1950). "Λογοτεχνικά καλλιτεχνικά". *Βραδυνή*.
- Λεωτσάκος, Γ. (1962). "Μουσικές νεολαίες στην Ελλάδα". *Μεσημβρινή*.
- Λεωτσάκος, Γ. (1964). "Η Μουσική Εβδομάς". *Έθνος*.
- Λεωτσάκος, Γ. (1966). "Γιάννη Α. Παπαϊωάννου: ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ". *Το Βήμα*.
- Λυκούδης, Γ. (1954). "Η πρώτη της Κρατικής". *Το Βήμα*.
- Μαμάκης, Α. (1950, Ιούλιος 28). "Τα τελευταία μουσικά νέα - η Κίνηση των συναυλιών – η Κρατική ετοιμάζεται δια την Τουρκίαν". *Έθνος*.
- Μάντακας, Γ. (1953). "Μουσικά Σημειώματα – Ο συνθέτης Γιάννης Ανδρ. Παπαϊωάννου". *Η Αλήθεια*.
- Παπαϊωάννου Γιάννης Α. (23/09/2017) *Hellenic Parliament TV*. (2023, Μάιος 22). Ανάκτηση από <https://www.youtube.com/watch?v=5aYUo94U7HQ&t=3s>

- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1934, Μάιος 17). Αθήνα.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1946, Μάιος 12). Ο Βασίλης ο Αρβανίτης, Α' εκτέλεση. Αθήνα.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1947, Οκτώβριος 10). Ο Βασίλης ο Αρβανίτης. Αθήνα.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1947, Απρίλιος 27). 1η Συμφωνία. Αθήνα.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1953, Φεβρουάριος 17). Αθήνα.
- Προγράμματα Συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1959, Οκτώβριος 19). Θεσσαλονίκη.
- Προγράμματα Συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1960, Νοεμβρίου 20). Αθήνα.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1964, Απρίλιος 13). Αθήνα Θέατρο ΡΕΞ.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1969, Μάιος 26). Θεσσαλονίκη Θέατρο Μακεδονικών Σπουδών.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1970, Απρίλιος 21). Αθήνα Ελληνοαμερικανική Ένωση.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1972, Απρίλιος 17). Αθήνα Θέατρο Κοτοπούλη (ΡΕΞ).
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1973, Απρίλιος 10). Αθήνα Ξενοδοχείο Hilton.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1976, Δεκέμβριος 22). Αθήνα Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών.
- Προγράμματα συναυλιών. Αρχείο Γ.Α. Παπαιωάννου. (1976, Δεκέμβριος 6). Αθήνα Θέατρο Κοτοπούλη (ΡΕΞ).
- Σακαλλιέρος, Γ. (2011). "Μεταβατικότητα υφής και ύφους της νεοελληνικής μουσικής δημιουργίας (19ος-20ος αι.)". *Μουσικολογία, τεύχος 20*, σσ. 215 – 238.
- Σακαλλιέρος, Γ. (2019). *Εισαγωγή στη Μουσικολογία και στις Μουσικές Επιστήμες*. (Ε. Νίκα – Σαμψών, Επιμ.) Θεσσαλονίκη: Univercity Studio Press.
- Σκιαδαρέσης, Σ. (1954, Ιούνιος). "Η Αντιγόνη του Σοφοκλέους – στο Εθνικόν εκπαιδευτήριον Αναβρύτων". *Μουσική Κίνησης. Αριθμός φύλλου 69*, σσ. 12-13.
- Σπανούδη, Σ. (1946). "Η τελευταία Συμφωνική". *Τα Νέα*.
- Ταχυδρόμος (Λέσβου) . (1954). "Ο Λέσβιος μουσικοσυνθέτης που βραβεύτηκε στο Διεθνή Μουσικό Διαγωνισμό των Βρυξελλών".
- Τσέτσος, Μ. (2011). *Εθνικισμός και Λαϊκισμός στην νεοελληνική μουσική. Πολιτικές όψεις μιας πολιτισμικής απόκλισης*. Αθήνα: Ίδρυμα Σάκη Καράγιωργα σελ. 56.
- Φράγκου – Ψυχοπαίδη, Ο. (1990). *Η Εθνική Σχολή Μουσικής. Προβλήματα Ιδεολογίας*. Αθήνα: Ίδρυμα Μεσογειακών Μελετών.
- Χαλκιά, Μ. (1946). "Η συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας". *Ελληνικόν μέλλον*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α ΕΙΚΟΝΕΣ»

Προσθήκη Ι1α⁷²

Προσθήκη Ι1β

Προσθήκη Ι1γ

Προσθήκη Ι2α

Προσθήκη Ι2β

Προσθήκη ΙΙ1α

Προσθήκη ΙΙ1β

Προσθήκη ΙΙ2α

Προσθήκη ΙΙ2β

Προσθήκη ΙΙ3α

Προσθήκη ΙΙ3β⁷³

⁷² Σαρωμένες εικόνες του 1ου (α) άσπρου φακέλου, ο οποίος βρίσκεται μέσα στον 1ο (1) γκρι φάκελο, μέσα στον 1ο (I) μπλε φάκελο

⁷³ Σαρωμένες εικόνες του 2ου (β) άσπρου φακέλου, ο οποίος βρίσκεται μέσα στον 3ο (3) γκρι φάκελο, μέσα στον 2ο (II) μπλε φάκελο

03

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ,,
ΠΕΜΠΤΗ 17 ΜΑΪΟΥ 1934 & ΩΡΑΝ 7^Η Μ. Μ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ κ. **ΔΗΜΑΡΧΟΥ**
ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΛΕΗΝΡΩΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
(28 ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ)

ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΕΝΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΤΗ ΕΥΓΕΝΕΙ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ ΔΔΡΗΤΟΥ ΑΥΤΗΣ Κ^Υ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΕΛΗ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΟΡΑΤΟΡΙΟΥ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΧΟΡΩΔΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α' ΞΕΝΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ
PERGOLESE, ZINGARELLI, GLUCK, MENDELSSOHN, SANTIS

ΜΕΡΟΣ Β' ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΑΙ
ΧΑΒΙΑΡΑΣ, ΡΟΜΠΟΤΗΣ, ΠΑΠΑΔΑΝΝΟΥ, ΓΛΥΚΟΦΡΙΔΗΣ, ΑΙΝΙΑΝ.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ
Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ — Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΧΟΡΩΔΙΑΣ
ΚΑΙ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΕΙΣΟ Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ Κ^Υ
Π. ΓΛΥΚΟΦΡΙΔΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 75 - 50 - 35 - 25 - 15
Εισιτήρια πωλοῦνται παρὰ τῆς Ταμείας τοῦ Θεάτρον "ΟΛΥΜΠΙΑ,, καὶ
παρὰ τῆς "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ,, - Ὁδὸς Φεβδαίου 6 β - Τηλ. 22-643.

Εικόνα 1.(1) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιῶν και ραδιοφωνικῶν εκπομπῶν (3) Δάφνης και Χλόη

42/5/34

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΥΜΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

- 1). 100ος Ψαλμός (*Η Μικτή Χορωδία) **MENDELSSOHN**
- 2). O quam tristis (*Η Γενναία Χορωδία) **PERGOLESE**
- 3). Miserere * (*Η Παιδική Χορωδία) **ZINGARELLI**
 εις το Τριό α μικρά Κοίτη Λαγού Νίνα Στα
 νοβία και Κόγγιλος *Αιτωλός.
- 4). Σπρενάτα (à capella) (*Η Ανδρική Χορωδία) **MENDELSSOHN**
- 5). Τριγένια εν Αόλιθα * (*Η Μικτή Χορωδία) **GLUCK**
- 6). 'Επί των 'Επάλξεων (*Η Ανδρική Χορωδία) **SANTIS**
 εις το Duo το α. κ. β. Δημητριάδου και Ε. Τριζής

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

- 1). Δάφνης και Χλόη * (*Η Μικτή Χορωδία) **ΠΑΠΑΔΑΝΟΥ Δ.**
 Β'. Βραβείο Διαγωνισμού *Ελληνικής Χορωδίας
- 2). 'Αγροτικό Τρίπτυχο * (*Η Μικτή Χορωδία) **ΡΩΜΠΟΤΗ ΓΕΡ**
 Solo α κ. Γ. Τριζιζής
 Α'. Βραβείο Διαγωνισμού *Ελληνικής Χορωδίας
- 3). Δημιουργία * (*Ομοόμοια - ή Παιδική Χορωδία) **ΑΙΝΙΑΝΟΣ ΑΔΕΣ.**
 Solo soprano ή μικρά 'Αλιση Γαλιση.
 *Αρσενικός ή μικρός Δημ. Αιμ. Βούρας.
- 4). Νανούρισμα * (*Η Γενναία Χορωδία) **ΓΑΥΚΟΦΡΙΔΗ Π.**
 Solo ή Δις Μικρή 'Αλεσσάνδρου
- 5). Αίνετε (*Ομοόμοια ή *Ελληνική Χορωδία) **ΣΑΒΙΔΑΡΑ**

* Πρόβλεπται διεκδίκηση.

Εικόνα 1.(2) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (3) Δάφνης και Χλόη 2

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
 ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΡΑΞΙΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΥΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
 υπό την διεύθυνσιν τού κ. ΛΕΩΝΙΔΑ ΖΩΡΑ

Τετάρτη, 10 'Ιουνίου, ώρα 6,30 μ.μ.

1937

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

I

1. Σοφίτα Γιάννη Παπαϊωάννου
 υπό την διεύθυνσιν τού συνθέτου (τελειοφοίτου συνθέτου, τάξις Καρ Καλομοίρη)
2. Don Carlos Verdi
 Θ. Μπερλιός (τάξις Καρ Γεννάδη)
3. Ταγγόδ'εθ Wagner
 Σ. Μανσεάκη (τάξις Καρ Γαίνη)
4. Concerto, I Schumann
 Α. Κορδαγιάννη (τάξις κ. Ξανθουσιδής)
5. 'Ορφεύς Haydn
 'Αλ. Καραγεωργιπούλου (τάξις Καρ Φωκά)
6. Fantaisie Hongroise Liszt
 'Ι. Βοφόραχη (τάξις Καρ Βασιλά)
7. Voce di Primavera Strauss
 Α. Στελιανίδου (τάξις Καρ Φωκά)
8. Variations Symphoniques Franck
 Κρονιά Καλομοίρη - Ζωρα (τάξις Καρ Καλομοίρη)

II

1. Ernani Verdi
 Μ. Γιαννακοπούλου (τάξις Καρ Γεννάδη)
2. Symphonie Espagnole, I, II, Lalo
 Ντ. Κοντοζαργίου (τάξις κ. Μπασιλάου)
3. x') Pourquoi se fanent les feuilles Gretchaninof
 Τò Κυπαρισσι Ζώρα
 Α. Μαντζουλίνας (τάξις Καρ Φωκά)
4. Burlesque R. Strauss
 Ε. Φερίλάτου (τάξις δίδος Πανύ)

Εικόνα 2 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (4) μαθητική Συναυλία τάξη Καλομοίρη

12

ΔΙΘΥΣΙΑ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ"

Δευτέρα 11 Ιουνίου 1945 — Ώρα 7,15' μ.μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΕΡΓΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ

ΓΩΡΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
ΙΩΣΗΦ ΓΚΡΕΚΑ (ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ)
ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Συμπράττον οι διακεκριμένοι καλλιτέχναι:

ΖΩΗ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ - ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ
ANNA ΡΕΜΟΥΝΔΟΥ
(Τραγούδι)

ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗ
(Πιάνο)

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ
ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΖΗΡΑΣ
(Τραγούδι)

ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΡΑΧ. 300

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
 Ο Κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Εικόνα 3.(1) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (12) έργα για φωνή και πιάνο 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

<p style="text-align: center;">I</p> <p>1. Συναρμόζονται τα φύλλα (Ι. Γρηγόρης) Καλόδημα του δελφινού (Κωνστ. Παλαμάς) Ήλιοβασιλευμένα (Νικ. Χαντζόπουλος) Παχυνόσπυρα (Πάνος Τσακνάλος)</p> <p style="text-align: center;">Ο Κ. ΚΑΛΥΔΙΟΣ ΖΗΡΑΣ</p> <p>2. Τό γλυκοσυναπάντημα (***) Ή γλυκοκλαδίσιμα (Ι. Γρηγόρης) Μακτίμι (Πάνος Τσακνάλος) Αναπαύραση (Γιώργος Κωνσταντίνου)</p> <p style="text-align: center;">Η Δ' ANNA ΡΕΜΟΥΝΔΟΥ - ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ</p> <p>3. Ό τυφλός τραγουδιστής (Ν. Σιγανός) Περασμένα νύκτα (***) Σπηλιόρα (Νικ. Χαντζόπουλος) Τό καρδί (Γιώργος Κωνσταντίνου)</p> <p style="text-align: center;">Ο Κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ</p> <p>4. Μέρ' τὸ μενεζέλιον οὐρανὸν (Ι. Γρηγόρης) Τὸ γασαριμὸν (Κωνστ. Παλαμάς) Τὸ λοφλοῦσιμα τῆς (Νικ. Σιγανός) Ἄγαστι πὸς τὸ σὺ τὸ πῶ (Τίλλος Μουζέλης) Κρυφὲς ματιές (Νικ. Χαντζόπουλος)</p> <p style="text-align: center;">Η Δ' ANNA ΡΕΜΟΥΝΔΟΥ</p> <p style="text-align: center;">ΔΙΔΑΧΕΙΜΜΑ 10'</p>	<p style="text-align: center;">II</p> <p>1. Ἀνομιότικη φαντασία Προλοόδια:</p> <p style="margin-left: 20px;">α) Ἄμωζόνα β) Ὀδύσσεια</p> <p>Σελοβας ψυχῆς λύτρωσις (Κορυφαία κίεσις) Παρολλογή σὲ θεματοκὸ θέμα</p> <p>Ἄκουσμετέλλες:</p> <p style="margin-left: 20px;">α) Μικρὴ κρουσθόνα β) Κουρτίσιμα γ) Πανομόρφια δ) Χορευτικὸ πείρσιμα</p> <p style="margin-left: 20px;">Η Δ' ΡΙΤΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗ</p> <p>2. Ἐλλοσθα (Κωνστ. Παλαμάς) Κέρη ἀγασθίμα (Ν. Χαντζόπουλος) Γαδὸ σὰς τραντοφάλλια (Κωνστ. Παλαμάς)</p> <p style="text-align: center;">Ο Κ. ΚΑΛΥΔΙΟΣ ΖΗΡΑΣ</p> <p>3. Ἡ βαλανοῦσά (Κωνστ. Παλαμάς) Τρελλὴ χερὰ (Ι. Γρηγόρης) Σπυτὸ μὲ τὴν ἀσγὴ (Ν. Χαντζόπουλος) Ἀπεριότικη ἀσγὴ (Ν. Χαντζόπουλος)</p> <p style="text-align: center;">Η Δ' ANNA ΡΕΜΟΥΝΔΟΥ</p> <p>4. Τὸ κέρια τὸ φηνόσιμα (Κωνστ. Παλαμάς) Τὸ τραγοῦδι πὸς κίεσις (Κ. Χαντζόπουλος) Τρόγιος (Μετ. Ρουσσέλης)</p> <p style="text-align: center;">Ο Κ. ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ</p> <p>5. Σόννερα τῆς τρελλῆς νεότης (Ι. Γρηγόρης) Μὲ τὴν καρδίαν δελφί (Ν. Χαντζόπουλος) Μεσοβελότον οὐραγίμας (Γ. Σιγανός) Πόνου στὸ βουλό (***)</p> <p style="text-align: center;">Η Δ' ANNA ΡΕΜΟΥΝΔΟΥ - ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ</p>
--	---

Εικόνα 3.(2) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (12) έργα για φωνή και πιάνο 2

13

NATIONAL STATE ORCHESTRA
"Olympia" Theatre
Academy Street 49, (Telephone: 24877)

Sunday May 12th, 1946, at 11:00 hours

CONCERT

BY THE
NATIONAL STATE ORCHESTRA

Conductor:
G. LYCOUDIS

Violin solo:
Gr. CARADJAS

Programme

PART I

1. Symphony N° 31 in D major . . . W. A. MOZART
I. Allegro
II. Andante
III. Finale
2. Concerto for violin and orchestra. . P. TSCHAIKOWSKY
I. Allegro moderato
II. Canzonetta
III. Finale

PART II

3. Basil the Arvanitis (symphonic poem) J. ΠΑΡΑΪΘΑΝΝΟΥ
(first performance)

PRICE OF ADMISSION FEE :

Stalls, and Balcony 2000 Dr. - Boxes "B" 1800 Dr. - Gallery 1200 Dr.

Εικόνα 4 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (13) Βασίλης ο Αρβανίτης, Α' εκτέλεση

16 24-4-1947
"Ευρωπαϊκή"

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

•

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ."

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947, ΩΡΑ 11 Π. Μ.

•

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

•

ΔΙΡΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Γ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

•

ΣΟΛΙΣΤ

ΕΔ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

(ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟΣ)

•

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΠΛΑΤΙΑ ΔΡΧ.	4.000
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ *	4.000
ΕΞΙΣΤΗΣ *	4.000
ΘΕΩΡΕΙΩΝ Β' *	3.000
ΥΠΕΡΘΩΝ *	2.000

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 500

Εικόνα 5.(1) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (16) Συναυλία ΚΟΑ έργο συμφωνία 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Σουίτα για όρχηστρα από την «Water music» G. FR. HÄNDEL
«Μουσική των νερών» (Μεταγραφή HAMILTON HARTY)
- I. Allegro
 - II. Air
 - III. Bourrée
 - IV. Horn-ripe
 - V. Andante
 - VI. Allegro deciso

2. Κοντσέρτο για βιολοντσέλλο L. BOCCHERINI
- I. Allegro moderato
 - II. Adagio (non troppo)
 - III. Rondo. Allegro
- Σολίστ ο κ. Έλ. Παπασταύρου

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Συμφωνία ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
- I. Lento - Allegro non troppo
 - II. Adagio
 - III. Allegretto moderato
 - IV. Finale Ερωικό (Allegro deciso)
(πρώτη εκτέλεσις)

Εικόνα 5.(2) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (16) Συναυλία ΚΟΑ έργο συμφωνία 2

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ (1946)

Τὸ μουσικὸ κλίμα τῆς Συμφωνίας αὐτῆς εἶναι οἱ «Τρόποι» τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς καὶ ἰδιαιτέρως οἱ «ἦχοι» τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας (Βυζαντινῆς) μουσικῆς, πού σταθερὰ πιστεύω ὅτι εἶναι πηγὴς ἀπ' ὅπου πρέπει ν' ἀντλήσουμε γιὰ νὰ δημιουργήσουμε γνήσια Ἑλληνικὴ μουσικὴ. Ὡς γνωστόν ἐκτός ἀπὸ τὸν μεγάλο πλοῦτο τῶν ἐκφραστικῶν μέσων πού περικλείουν, οἱ βυζαντινοὶ «ἦχοι» δίδονται ἀπὸ δικούς τους νόμους ἁρμονίας (πολὺ διαφορετικούς ἀπὸ ἐκείνους τῆς κλασσικῆς εὐρωπαϊκῆς ἁρμονίας) καὶ παρουσιάζουν ἀπειρίαν πρωτόφαντων πολυφωνικῶν συνδυασμῶν καὶ διαδοχῶν.

Ἡ συμφωνία ἀρχίζει μὲ μιὰ ἀργή εἰσαγωγή. Μιὰ μελωδία παρουσιάζεται σὲ δύο κόμματα, σὲ «ἦχο δευτέρου» καὶ ἐπιτελεῖται ἀργὰ σὲν μιὰ μακρὴν θύμῃ. Εἶναι τὸ κυριώτερον θεματικὸ στοιχεῖο τοῦ ὅλου ἔργου. Ἀκολουθεῖ ἕνα μικρὸ «χορικό» πού ἀκούγεται ἀπὸ τὰ χάλκινα ὄργανα καὶ ἀμέσως ἀλόκληρη ἢ ἀρχήστρα ἐκθέτει νέα μελωδικὰ καὶ ἁρμονικὰ στοιχεῖα φτάνοντας μ' ἕνα crescendo σὲ ἀρχικὸ θέμα, fortissimo. Ταυτόχρονα μιὰ νοσταλγικὴ μελωδία τῶν βιολιών ἀπλώνεται, ὅσπου νὰ σβῆσθαι σὲν ποῦ χαμηλὴ ἔνταση καὶ νὰ δώσθαι θέσι σ' ἕνα νέο θεματικὸ κύτταρο, σὲν μιὰ ἀνήσυχη σκέψι πού ζητάει νὰ ἀλοκληρωθῆ χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ἡ εἰσαγωγή τελειώνει μὲ τὴν μελωδία τοῦ «δευτέρου ἦχου» σὲ ὅρος διαστακτικὸ καὶ ἀνεπαρόμοιο.

Στὸ Allegro non troppo πού ἀκολουθεῖ, τὸ ἀνήσυχο ἐκείνο θεματικὸ κύτταρο τῆς εἰσαγωγῆς βρίσκει τὴν ἀλοκλήρωσή του, ἀναπτυσσόμενο σὲ πλήρη μουσικὴ περίοδο μὲ προοδευτικὴ ἔνταση δίνοντας θέσι σὲ ἕνα ἐπίμονο ρυθμικὸ σχῆμα πού μόνο του ἀποτελεῖ μιὰ δευτέρη πλήρη μελωδικὴ ἰδέα. Στὴν ἀνάπτυξι οἱ δύο θέσις μεταμορφώνονται καὶ παράγουν νέα στοιχεῖα ὅποτε τὸ χορικό τῆς εἰσαγωγῆς στὴ μεγαλειότερῃ του ἔντασι κυριαρχεῖ τοῦ συνόλου. Μετὰ ἀπὸ ἕνα δίφωνο κανόνα τοῦ ἀρχικοῦ σὲ «δευτέρου ἦχο» θέματος καὶ τὴν ἐπανέκθεσι τῶν δύο ἰδεῶν, τὸ πρῶτον αὐτὸ μέρος τῆς συμφωνίας τελειώνει μὲ τὴν ἐξαίωλσι τῆς πρώτης ἰδέας.

Τὸ Adagio, μιὰ διάφανη ὀπτασία, ξαφνικὰ ταρᾶσεται ἀπὸ μελαγχολικὰ καὶ κατόπιν ἀγρία συναισθήματα, πού ὅταν κατασιγᾶσουν ἀφήνουν πάλι νὰ φανῇ ἡ ἀρχικὴ ἡρεμὴ εἰκόνα.

Τὸ τρίτον μέρος, Allegretto non troppo, μὲ τὸν κυματιστὸ ρυθμὸ του διακόπτεται ἀπὸ ἕνα εἰδυλλιακὸ ἐπεισόδιο καὶ ξανασβρίσκει σὲ τέλος τὴν πρώτην τοῦ ἀτμόσφαιρα.

Τὸ Finale, Allegro Epico, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν στιβαρὸ ρυθμὸ πού ἡ ἐναλλαγὴ τῶν δισημῶν καὶ τρισημῶν ποδῶν τὸ φθάνουν σὲ ἀπόλυτη ἡρωικὴ ἔξαρσι. Ἐδῶ συναντῶνται καὶ συμπλέκονται ὅλα τὰ θεματικὰ στοιχεῖα τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Συμφωνίας, πού τελειώνει σ' ἕνα κορύφωμα νικηφόρου θριάμβου. Γ. Π.

17

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

•

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΔΥΜΠΙΑ"

ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1947. ΩΡΑ 8 Μ.Μ.

•

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ

28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΥΠΟ ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΜΕ ΕΡΓΑ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ

•

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ:

Θ. ΒΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ - Γ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

•

ΤΙΜΑΙ ΚΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΡΧ.	5.000
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ *	5.000
ΕΣΩΣΤΗΣ *	5.000
ΟΡΘΡΩΝ Β' *	4.000
ΥΠΕΡΩΝ *	2.500

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 500

Εικόνα 6.(1) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (17) Συναυλία ΚΟΑ έργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Συμφωνική εισαγωγή ΑΛ. ΞΕΝΟΥ
Επάνω σ' ένα Έλληνικό θέμα
2. Τρία από τα «πρελούδια της
έπιστροφής απ' τό μέτωπο» Γ. ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ
I. Molto lento
II. Lento
III. Adagio
3. 'Ο θάνατος της 'Αντρειωμένης Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
Συμφωνικό ποίημα σε μορφή χορευτικής σουίτας
Διευθυντής ορχήστρας ό κ. Θ. Βαβαγιάννης

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. 'Ο Βασίλης ό 'Αρβανίτης Ι. Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
Συμφωνικός θράσος από την ομώνυμη νουβέλλα
του Στρατή Μυριβάλη σε 11 εικόνες*
5. Γιορτή Γ. ΛΑΜΠΕΛΕΤ
Διευθυντής ορχήστρας ό κ. Γ. Λυκούδης

* Στη σημερινή Συναυλία εκπέμπονται οι 7 εικόνες

Εικόνα 6.(2) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (17) Συναυλία ΚΟΑ έργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης 2

του Ζαλόγγου. Ἡ ἡρωίδα ὕστερα ἀπὸ διλόκληρη συμφωνική ἀνάπτυξη τοῦ μουσικοῦ θέματος, χάνει τὴν ἐξουλιώματα χορεύοντας τὸ χορὸ τοῦ μαρτυρίου, ἐνῶ ἀργεὶ πένθιμοι καὶ ὕστερα ἀναστάσιμοι φθόγγοι στεφανώνουν τὸ μαρτύριο καὶ τὴ θυσία της. Ὁ συνθέτης εὐλαβικὰ ἀπέφραξε τὸ ἔργο στὴ μνήμη τῆς ἀγγελομαρφῆς Ἑλληνογαλλίδας Σίμονης Σαββῆς, τὴν κόρη τῆς μεγάλης Ἑλληνίδας τραγουδίστριας Σπεράντας Καλό, ποὺ ἀφ’ ἑπιποσότητας στὴν ἀγῶνα τῆς Γαλλικῆς ἀντίστασης, ἔπεισέ θύμα στὴ μανία τοῦ κατακτητῆ καὶ ὡς τὶς τελευταίες της στιγμὲς δὲν ἔπαυε νὰ εἶναι ὑπόδειγμα ἡρωισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας στὴν ἰδέα τῆς Ἐλευθερίας.

ΓΙΑΝΝΗ Α. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ Ο ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

(Συνωνικός ἦθος σὲ ἑθnica κείνας 1944 – 1945)

- ΕΙΚΟΝΑ** I. Εἰσαγωγή: Ἡ Θάλασσα. – Τὸ Νησί. – Ὁ Βασίλης κ’ εἰ παλληκαριὲς του.
- » II. Τὸ Χωριό. – Τὸ Καμητήρι. – Τὸ φίδι τοῦ σπειροῦ. – Ἡ καλοκαριὰτικὴς νύχτες.
 - » III. Τὰ παιδικὰ παιχνίδια. – Ἡ πάλη μὲ τὸ φίδι. (Σκέρτσος).
 - » IV. Ὁ Μεάριμα-Γιαννακός. – Ἡ Ραλλοῦ καὶ ὁ Βασίλης.
 - » V. Ἐρωτικὴ Σκηνή (Ζαχαριάς-Λαμπρινή). – Ἡ ἀπειλή τοῦ Βασίλη.
 - » VI. Ὁ Φόνος τοῦ Ζαχαριά.
 - » VII. Ὁ Βασίλης ἀνάρτης στὴ Μακεδονία. – Ἡ μάχη μὲ τὸν Καρατάσοφ. – Κρυφὴ Λειτουργία στὴν Ἁγία-Σωτήρα.
 - » VIII. Ἐπιστροφή τοῦ Βασίλη ἀπὸ νησί. – κληροδόμηνη Χιλοφί. – Ὁ Ἐρωτὸς ἀνάβει στὴν καρδιά τῆς Χαδοῦλας καθὼς προτοφλέπει τὸ Βασίλη. – Ἡ νοσταλγία τῆς θάλασσας.
 - » IX. Ἡ Λαγκαδιά τῆς Καρόνης. – Τῆς Παναγιῆς τὸ πανηγύρι. – Χορὸς τοῦ Βασίλη μὲ τὶς Λαμπρινές. – Ἐπεισόδιο. – Ἡ ἀργὴ τοῦ Μεάριμα-Γιαννακοῦ. – Τὸ πῆδημα τοῦ Ντου-Παναγιώτη. – Συναρχίζει τὸ γλέντι. – Χορὸς παλληκαριῶν.
 - » X. Ἡ Λιτανεία τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς. – (Ψαλμοῦδες. – Τὸ σταμάτημα τῆς Λιτανείας. – Ἡ τραγῶδα τοῦ κόσμου).
Στὴν ἐπομὴ τῶν ἡρώων ὁ Βασίλης ἀκοῖει τὰ βήματά του, στὸ γαντάκι παρασταταί καὶ τσακίζει τὸ πόδι του. Μπουσουλῶντας στὸ σκοτάδι φτάνει στὶς Λαμπρινές.
 - » XI. Ὁ Βασίλης νεκροταλιωμένος. – Ὁ Θρήνος τῆς Χαδοῦλας καὶ τῆς Χρυσουγῆς. – Ὁ Μεάριμα-Γιαννακὸς ἀποχαιρετῶ τὸ νεκρὸ γυιὸ του. – Ὁ Χορὸς τῶν παλληκαριῶν γύρω στὸν τάφο τοῦ Βασίλη. – Ἡ σιωπὴ τοῦ τάφου. – Ἡ φυλλωσιές, τὸ τρανοῦδι τῆς ἀγάπης... ἡ θάλασσα.

Γιὰ πληρῆστερη κατανοήσι τῆς μουσικῆς ἀκολουθεῖ παρακάτω μὴ ὅσο τὸ δυνατό σύντομη περίληψη τοῦ καμῆτου τῶν 7 εἰκόνας, ποὺ ἐκτελοῦνται σήμερα.

Εικόνα 6.(3) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιῶν καὶ ραδιοφωνικῶν εκπομπῶν (17) Συναυλία ΚΟΑ ἔργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης 3

I. 'Ο ήρωας μεγαλώνει σ' ένα χωριό της Αίθιοπας, μοσχοβολημένο από τις δυνατές μυρουδιές της θάλασσας και της έλξης. Είναι κι' αυτός ένα δυνατό, ανυπόταχτο βλαστάρι της ελληνικής ζωής, που από μέσα του χυμούν και γυρεύουν διάλογο οι άκατάσχετες δυνάμεις μιας πλούσιας φύσης. Δεν γυαρίζει νόμους άλλους απ' αυτούς που του υπαγορεύει ή περιφάνη, άπίσθη ιδιοσυγκρασία του.

III. Το πρώτο φαινόμενο της παλληκαριάς του Βασίλη ήταν που όντας ακόμα παιδί, πάλαψε μ' ένα πλήραιο φίδι. Τό σκότωσε πάνω σε μια στήλη κερφώνοντάς το μ' ένα σουθλιερό παλούκι.

"Όσο μεγάλανε φανερωόταν ο άφης του χαρακτήρας.

VII. 'Ωστόσο ο Βασίλης έφυγε κρυφά στην Ελλάδα και βγήκε στη Μακεδονία απ' αντίρτικο, πρωτοπαλληκαρο από σώμα του Κασιτών Γαρέφα. 'Εκεί ή παλληκαριά του θαυματουργεί. Σκοτώνει με τό χέρι του και τό φοβερό Βούλγαρο κομισατζή Καρατάσουφ. Οι Χριστιανοί από χωριό γαρτάζουν μυστικά και κάνουν «κρυφές λειτουργίες», να φιλάει ο θεός τό παλληκαρία του μακεδονικού άγώνα.

VIII. (1910). Οι Νεότουρκοι ρίχνουν τό Σουλτάνο και κηρύττουν τό σύνταγμα στους λαούς της Τουρκίας. 'Ο Βασίλης άφίσει τη Μακεδονία και πηγαίνει μαζί τους να πολεμήσει τη φρουρά του Σουλτάνου. Γίνεται άμνηστία. 'Ο Βασίλης γυρίζει από νησί. Τό χωριό του κάνει πανηγυρική όποδοχή. Τά κορίτσια της Ασμπριάς είναι κοπέλλες τώρα. Τόν βλέπουν και φλογίζονται ή καρδιά τους. «'Αχ, λείπ ή Χαβούλα, είναι άμορφος σαν τόν 'Αρχάγγελο που πέρισε τις φυγές. — Η θάλασσα όμοια είναι ή βαθείά άγάπη του Βασίλη. Η δυνατή νοσταλγία του Αίγαιου είναι που τόν έφερε πίσω.

IX. Δεκαπενταύγουστος. 'Ολόκαιρο εό νησί γαρτάζει τό πανηγύρι της Παναγιάς, που γίνεται στη λαγκαδιά της Κερώνης. 'Εκεί είναι μια μεγάλη στέρα που άναβρίζει παγωμένο νερό. Είναι περιφάνη για τό μυθικό κατόρθωμα του Νταή-Παναγιώτη, ενός λαϊκού ήρωα, που κάποτε έκανε ένα σήμα πάνω από τη φαρδιά στέρα. Ξαφνικά ή γιορτή πάη να χαλάσει με την προσβολή που κάνει ο Βασίλης στην κοινωνία του χωριού, σέρνοντας από χωρό τις δύο διδυμες κόρες της κακουρασμένης χώρας. 'Ο πατέρας του Βασίλη άνάθει. Τόν βρίζει με πικρά λόγια. 'Ο Βασίλης τότε κάνει κάτι άπίστευτο. Πηδά τό κήδημα του Νταή-Παναγιώτη κρατώντας από χέρι ένα νταγιλά έτοιμασμένον για τόν πατέρα του, χωρίς να πείσει ούτε ένα καρβουνάκι. 'Ο κόσμος έθθαυμάζεται. Τά γλέντι ζωνανάθει μέσα στη άπαθείωση του ήρωα.

X. Νύχτα Μ. Παρασκευής. Τό χωριό όλόκληρο αυθεθεί, τη Λατανία του έπιτόφου. Οι άρδμοι είναι στολισμένοι με δάφνινες άφίτες. Παντού καίει μοσχολίθωνα, παντού άνάθουν λαμπάδες. Ξάφνου φανερώνεται ο Βασίλης. Είναι άναμμένος από τό πιστό κι' από τό νιάτα. «Πισώ!» διατάζει τόν κόσμο. 'Η Λατανία σταματάει. Γίνεται σιωπή από πλήθος. Προχωρεί ο Ιερέας, «Πισώ, λείπ, στογάσου τό 'Ο Θεός είναι που περνάει και στέκεται μπροστά Σου», «Πισώ! Ξαναπροσάξει ο Βασίλης, ούτε αυτός δέ θα περάσει». Τραβά μπιστολιές πάνω από φανάρια της άφίδας κι' ένας πανικός κάνει τόν κόσμο, που τρέχει να σωθή. 'Ο Βασίλης άπομένει μονάχος. 'Ακούει τά θήματά του μέσα από σκοτάδι. Πηγαίνοντας στις δύο φιλενάδες του να περάσει τη νύχτα στην άγκαλιά τους, σ' ένα γαιτάκι παραπατάει, πέφτει και τσακίζει τό πόδι του.

Νιαχιένος από την 'Ανώτερη δόναμη, βγγαΐ απ' τούς πόρους. Οι δύο μπιτινούτες του, τόν παραστέκουν. Μπορεί ο καθένας τώρα να τόν πιάσει, να τόν ρεζιλίσει, να τόν χτυπήσει. Είναι ένας σακάτης. 'Ο Βασίλης δέ θα δεχθή αυτόν τόν έκευμό. Τραβά την κόμα του και χτυπάει από στήθος.

Εικόνα 6.(4) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (17) Συναυλία ΚΟΑ έργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης 4

XI. Ἡ Χαδοῦλα καὶ ἡ Χαραυγὴ νεκροταλίζουσι τὸ παλληκάρι! Ὑστερα καθίζουσι καὶ τὸ μαιρολογοῦν. Τὰ παλληκάρια τοῦ χωριοῦ τὸν πέρνουσι νὰ τὸν θάψουσι, χωρὶς παθῆ.

Ἐρχεται κι' ὁ γέρο πατέρας τοῦ Βασίλη κι' ἀποχαιρετᾷ τὸ νεκρὸ γιου τοῦ! Τὸν θάβουσι δρθῶ, δευτερο τοὺς εἶχε προστάξει. Κ' ὕστερα γύρω στὸν τάφο τρῶντι τίς «μακαρίδες», πίνουν τὸ κρασί τοῦ σιχάρικου. Μιθοῦν καὶ χοροῦν τὸ βαρὸ, παλληκαρίσιο περὶ γύρω τῆς Ἀνατολῆς...

Πάνω ἀπὸ τὸν τάφο του κλαίνεται τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγῶνης, θροοῦν οἱ φύλλωσις καὶ πέρα μωρμουρίζει ἡ θάλασσα.

I. Π.

Γ. ΛΑΜΠΗΚΑΕΤ

ΓΙΟΡΤΗ

Ἡ «Γιορτὴ» τοῦ Γ. Λαμπηκέτ μπορεῖ ἀναμφισβήτητα νὰ θεωρηθῆ ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ συμφωνικὰ ἔργα μὲ γνήσια ἑθνικὸ χροῖμα. Γραμμικῆ στίς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα αὐτοῦ ἡ «Γιορτὴ» ἀποτελοῦσε τὸ μῆμα σ' ἓναν τόπο, ποὺ δὲν εἶχεν ἀκόμη ἑθνικὴ μουσικὴ συνείδησι. Τὸ ἔργο τοῦ Γ. Λαμπηκέτ θυμίζει πολὺ μὰ ἑλληνικὴ γιορτὴ. Ἐνα παιηγύρι στὰ γραφικὰ βουνά τῆς Ἑλλάδος, τόσα δεῖ ἡ ἀρμονία του ὅσο καὶ ἡ ἐναρχήστρωσις του συμβάλλουσι πολὺ εἰς τὸ νὰ δημιουργηθῆ ἡ ἑθνικὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ εἶχεν ἐπιζητήσει ὁ μουσουργός.

Εικόνα 6.(5) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιῶν καὶ ραδιοφωνικῶν εκπομπῶν (17) Συναυλία ΚΟΑ ἔργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης 5

90 30-1-49
Σ-φωνία αρ 1

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

•

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ..

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1949, ΩΡΑ 11 Π.Μ.

•

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

•

ΔΙΡΕΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Γ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

•

ΣΟΛΙΣΤ

ALEX UNINSKY

(ΡΩΣΟΣ)

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ	ΔΡΧ. 15.000
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ Α'	• 15.000
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ Β'	• 10.000
ΕΙΣΙΤΗ Α'	• 10.000
ΘΕΣΕΙΟΝ Β'	• 7.000
ΥΠΕΡΩΝ	• 5.000

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 500

Μετά την έναρξιν της Συναυλίας, ὁ εἰσόδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὸ ἐπιλαίωμα.

Εικόνα 7.(1) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (20) Συναυλία ΚΟΑ έργο συμφωνία αρ 1 1

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. **Concerto grosso Νο 12** G. FR. HAENDEL
I. Allegro giusto—Allegro
II Adagio—Allegro
III. Alegro
2. **Concerto Νο 1 εις μι** FR. CHOPIN
(op. 11)
I. Allegro Maestoso
II. Romanze (Larghetto)
III. Rondo (Vivace)
Διά πιάνο συνοδεία ορχήστρας
Σολίστ ό κ. Alex Uninsky

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. **Συμφωνία όρ. 1** ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
I. Lento—Allegro non Troppo
II. Adagio
III. Allegretto Moderato
IV. Allegro deciso
4. **Tannhauser** R. WAGNER
Είσαγωγή

Πάσα ήξ συναυλία STEINWAY ET SONS
Γενικός αντιπρόσωπος : Ε. ΤΣΑΜΟΥΡΤΖΙΔΕ

Εικόνα 7.(2) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (20) Συναυλία ΚΟΑ έργο συμφωνία αρ 1 2

G. FR. HAENDEL
CONCERTO GROSSO N° 12

Ήντιονα κατά πολύ άπ' τα κακώς όνομαζόμενα Concerti grossi για όμοια (Έργον 3) είναι τα Concerti grossi που έλεβόθησαν από 1740 ως «Opera seria», μία από όποια άνήκει και τό σημερινό έκτελούμενο «δωδέκατον concerto grosso». Τα concerti αυτά είναι γραμμένα μόνο για έγχορδα και cembalo, Όπως συμβαίνει σ' όλα τα έργα του είδους αυτού, από 1ο, 2ο βιολί και βιολοντσέλλο, άπαντά τό concerto grosso, δηλαδή ή μάζα της άρχήστρας. Μορφολογικάς εξεταζόμενα τό κονταέρτα αυτά παρουσιάζουν πολλές έλευθερίας. Πότε άκολουθούν την μορφή της εκκλησιαστικής σουίτας, στην όποιαν σε μία άρχή είσαγωγή άπαντά ένα ζωηρό, φουγκάτο Allegro, πότε είναι γραμμένα σε φόρμα της σουίτας και άρχίζουν με μία είσαγωγή γαλλικού τύπου, ή μ' ένα άληθινό χορό, για να καταλήξουν πάλι στη φόρμα της σουίτας. Τα concerti grossi του Χαίνδελ χαρακτηρίζονται για τόν τευρόδη χαρακτήρα των και συχνά άποκαλύπτου έπιδράσεις του διασημού Ιταλού βιολιστού και συνθέτου Γεμπίαλί, του όποιου ό Γέρμανός μουσουργός ήπηρεζέ φίλος.

FR. CHOPIN
CONCERTO N° 1 ΕΙΣ ΜΙ

Τό Κονταέρτο σε Μίείλ, γράφηκε τό καλοκαίρι του 1830. Φέρει τόν όρ-θύμ 3, ένώ στην πραγματικότητα έγράφε όποτερ' άπ' τό κονταέρτα σε φά έλασ. Έξε-δότη κυρίτερα, τό 1833, ως Έργον 11. Τόν Μάιο είχε κί' έλας τελειώσει τό Allegro και τό Adagio, ένώ τό τελικό Rondó συνεληρώθη μόλις κατά τό τέλη Αυγούστου. Ό βιογράφος του Σοπέν Νικέλι βρίζει ότι τό κονταέρτα σε μί έλασ, είνε άλιγότερον έμπνευσμένο άπό τό είς φά. Άρχίζει με μία πολύ μεγάλη είσαγωγή της άρχή-στρας μόνης, που διαρκεί 138 μέτρα και παρουσιάζει άπειρίαν μικρών θεμάτων βαλ-μύνων στη σειρά. Τό μέρος του πιάνου ένν ένει την ποικιλία και τό ενδιαφέρον που βρίσκουμε στο κονταέρτο σε φά έλ. Τό δεύτερο μέρος είναι ρομάντσα σε μί μεζ, γραμμένη σαν μία άρια μελοδράματος. Ό Βίος ό Σοπέν γράφει στις 15 Μαΐου: «Μένει συνεχώς μέσα σε μία ρομαντική άτυόσφαιρα, ήσυχη και έν μίρει μελαγχό-λική. Πρέπει να κόνη την έντύπωση ως εάν τό βλέμμα σπριζεται σ' ένα άγαπητό τό-πειο, που γεννά στή ψυχή μας άραιές άναμνήσεις, όπως, π. γ., μία άραία νύχτα φωτισμένη άπ' τή σελήνη». Τό τελικό μέρος είναι ένα Rondó σε μί μεζ, του όποιου όμοια έλε ή έκθεση γίνεται από σχετικά τόνο του Do έλας έλασ, και του άναπτύσσεται συνεχώς ως τή κοπίντσα, ένώ μία έλάκληρη περίοδος από κλίμακες σε μί μεζ, χρησιμίζει ως κατακλις.

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 1
(1946)

Τό μουσικό κλίμα της Συμφωνίας αυτής είναι σε τρόποι της έλληνικής και ιδιαίτερα σε ήχοι της βυζαντινής μουσικής. Άρχίζει με μία άρχή είσαγωγή. Μία μελωδία που έκθέτει τό κόρνο σε «όξύτερο ήχο» έκτυλίγεται άργά σαν μία μακρινή θύμηση. Είναι τό κυριότερο θεματικό στοιχείο του όλου έργου. Άκολουθεί ένα μικρό Χορικό (σε γάλλικα όργανα) και άμέσως έλάκληση ή άρχήστρα έκθέτει νέα μελωδικά και άρμονικά στοιχεία φάσιοντας μ' ένα σπινσάσο από άρχικό θέμα, fortissimo, και ταυτόχρονα μία νοσταλγική μελωδία τών βιολιών άπλώνεται ύστερα να αβύση στην πιο χαμηλή της ένταση και να έύση θέση σ' ένα θεματικό

κότταρο, χαρακτηριστικά ρυθμικά, εάν μία άφησυχά σκίση που ζητάει, να διακλυρωθή χωρίς να το κατορθώνει. Ή Εισαγωγή τελειώνει με τη μελωδία του «δευτέρου ήχου» σε όρος διαστακτικό και άσποφορικό.

Στο Allegro που παρρη ακολουθεί, το άφησυχά εκείνο ρυθμικό κότταρο της Εισαγωγής βρίσκει την ολοκλήρωσή του καθώς διασπύσσεται σε πλήρη μουσική περίοδο με προοδευτική ένταση. Ένα νέο επίμονο ρυθμικό σχήμα ως μεταφέρει σε μία δεύτερη μελωδική ιδέα. Στην ανάπτυξη οι δύο ιδέες μεταμορφώνονται και παράγουν νέα στοιχεία, όπως το γοργό της Εισαγωγής στη μεγαλύτερή του ένταση κυριαρχεί το συνόλου. Μετά από ένα δίχρονο κανόνα του άρχικού σε «δευτέρο ήχο» θέματος και την επανάθεση των δύο ιδέων, το πρώτο αυτό μέρος της Συμφωνίας τελειώνει με την εξαόλιση της πρώτης ιδέας.

Στο Adagio, ή ήρωη μελωδία διακόπτεται από μία άφησυχά και θλιβερή σκίση, από περίπλοκα συνασθμάματα που όταν κατασπύσσονται άφύσιν πάλι, να φανή ή άρχική ήρωη μελωδία.

Το τρίτο μέρος, Allegretto Moderato, με τον κυματιστό ρυθμό του, είναι ένα ειδικό έπιλοκό έπιλοκό.

Το Finale, Allegro deciso, χαρακτηρίζεται από τον σιδαρό ρυθμό και την εξαόλιση των διόμων και τρισόμων ποδών. Έδω συναντάται και συμπλέκονται όλα τα θεματικά στοιχεία των άλλων μερών της Συμφωνίας, που τελειώνει σε ένα κορύφωμα νικηφόρου θριάμβου.

I. Π.

R. WAGNER

TANNHÄUSER

Ο Βάγνερ διαγείται στην «Ανακούω» προς τους φίλους μου» τις έπει σε άχρημα του ο θρόλος του Ταγγάουζερ και πως τον έωάγεσε ή μορφή αυτή που είχε κλάσει ή λαϊκή φαντασία. Σύμφωνα με το θέατρο αυτό της Θεατρικής, κατά τα τέλη του 18' αιώνα οι τραγουδοί της άγότης έωάζοντο στην Βάρμπεργκ για να λάθουν μέρος σε ποιητικούς αγώνες, στους οποίους συχνά έζέθον και τη ζωή τους. Μία σε ένα γυνικό βουκό, το Venusberg (Βουκό της Άφροδίτης) σε μία κρυπάλιη σπηλιά, ζούσε ή Άφροδίτη, στην οποία, εγκαταλείποντας την Βάρμπεργκ και τη μητή του Έλσαάβητ, είχαν ύπαρξη ή ραφιδός Ταγγάουζερ, διάσημος μέσα στους ποιητές και τους τραγουδοί που έλάθοναν μέρος στους αγώνες. Έτσι στο δράμα του ο Βάγνερ φέει σε αντίπαρότητα τα δύο στοιχεία του ανθρώπινου έρωτα: τον πόθο της ήδονής και την άγη και ήρωική άγηση. Ή λύσις είναι, αγγιχός με αυτή που δίνει ο Γκαίτε στην Φάουστ: ή λύτρωση του άμαρτυλού γάρη στην πατιόδωμο έπίλυση της άγότης. Ή εισαγωγή του «Ταγγάουζερ, κλασικής φόουσε» είναι μικρογραφία ολοκλήρου του δράματος. Άρχίζει με το περίφημο «Χορικό των Προσευχητών» που θα συναντήσουμε τραγουδούμενο στο δράμα. Αυτοπροσωπεία το θεατρικό στοιχείο του έργου και είναι άπ' τις ώραιότερες έπιλοκές του Βάγνερ. Το «γοργό» αυτό συναδέεται από ένα έπιλοκό ρυθμικό σχήμα των βολιών, αυτό άκριθός, που χωρίς λόγο, κατακρίνει ο Μπαρλός. Χωρίς λόγο, γιατί ή έντοπιση που κάνει είναι καταλυτική. Άκολουθεί κατόπι το θέμα του Venusberg, που φέει σε άπ' μας θέματα και Μένδελσον, για ν' άκουσθ σε λίγο, έι είθει έμφορηίου, ο Ύμνος στην Άφροδίτη. Με μία μεγαλοπρεπή άποθωσις ζωνάρεται το θέμα του «Χορικού των Προσευχητών», άκόμη και πλατό τη φορά αυτή, για να κλείση την εισαγωγή. Ένα άπ' τα πιο άδιαφρονείκητα άριστουργήματα του Βάγνερ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΑΛΒΟΣ

Εικόνα 7.(4) 5.1.1 α. Προγράμματα συναυλιών και ραδιοφωνικών εκπομπών (20) Συναυλία ΚΟΑ έργο συμφωνία αρ 1 4

Εικόνα 1 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (1) Ελληνικές Σονάτες

9 Αργύρια 1957

024

ΤΡΙΠΤΥΧΟ γιὰ ὄρχ. Εγχόρδ.

ΕΘΝΟΣ

ΝΑΪΚΑ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Ε. ΜΑΝ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Το κ. Βαθγιάννης πάλι δίνει πρόσθετο στο Ήρωδου ήρωικό και έκτακτο της Δευτέρας Συνεδρίου του Μετσόβου.

Η συνάντηση δίνε είνε τοσο εμπορικός δσον ή 3η, ή 5η ή ή 7η —ήνε παρέργω πός όλης ή συμφωνίας του μεγάλου μελωδούργου, που έχου πέρτερον ορίερε, έχου γίνη καλό δημοφιλιότητα από ακούτες που έχου όρτα.

Όπουδότε καί — ή Δευτέρα Συμενονα είνε ένα από τα πρώτα οφειμένα φαστασχηματα του μεγάλου διδάσκου, όπου, όσον καί αν διαφανήται άκούη ή επιδρασις του Μόζαρτ και του Χάιντε, ή άνωτη προνομιασότη του οριζή, να διαγύρεται καί να προανήντηται ή ευδότης της Ήρωιδος και της Πύργης Συμενονας.

Η άριστη επιδραση τή σιμενονα όρτα, που αποτελεί όλιμα τή ρόνημ ήρας του ριπερταριου της, άριότατα, καί ή κ. Βαθγιάννης είνε μία δικαη επιτυχία.

Από τή σοφά, εξαιρετική, υπήρχη καί ένας σοφιστας από καίτρημα των συναυλιών του Ήρωδου: Ο λαμπρός ελαυτίστας κ. Ζωργάνης.

Ο κ. Ζωργάνης είνε από τους άριστες εκπαιδευτας πιναστών όργάνων, που είνε μόνο κριμα που δέν έπιδόθη επαγγελματικά από μουσική. Καί έχουε τόσο λίγους καλαώς και εύσευδιστους αριστεσιγους πιναστών όργάνων από Ελλάδα!

Άπόδουε καί πύρη κατανοήσι τα κονταόρτα ελ πι γιά φλάουτα και άριστη του Μόζαρτ, που είνε ένα άληθινό μουσική γόρμα ήδως τή τελειά του ριπερ. Είνε από τα κα συνθέρεότα μουσική εύρηματα του Κόινου του Σάιποδουγ.

Νομίζω πός τή όλητα των οριλιεσ στις συμφωνικές συναυλιες του Ήρωδου είνε υπερεπ να μιλιητή ή κατακοιν εύρητητα και θα υπάδουε προς όρκος του ακουτού των συναυλιών.

Βέβαια δέν θέ ήχε τή θέια του ένας σοφιστας πύνου. Όσοι και για μεγάλο κονταόρτα θιάου να ήταν για άκουστικούς λόγους επικινδύνα.

Άφρατός όμως ένας σοφιστας τραγουδιού τερπάζο και μέρα από θεωμάσιν άρχαία παιδαίον και άκουστικά δέν ήχη να χόσο ήπαση.

Γενικά περισσότερο τραγουδι! Άς τή καταλάβουε πός είνε συνταραόζετα κρησύτερα με τή μαργιτασή μας άντίληρ και από τραγουδι διαδύομε άληθινά εξαοικτικά ευνοητικά και μουσικά τάλιντα.

Άναόου από τίλος τή ελληνική μουσική έργα, του θρησκόπαν — στην άρχή του προγράμματος. Ένα τρίπτυχο για άριστηρα έγγυόδου του νθου μουσουργου κ. Παπαλιάνου.

Γιά τον κ. Παπαλιάνου έχου καί επανηλημενους τή γνώμη καυ: Πινατύ πός είνε μία άληθνή ήπιδα της νεοελληνικής μουσικής.

Βέβαια ή άριστηρα γιά έγγυόδ εα κίμα δίνε μπορεί να απεδόση τόσο εύκοια και τόσο άδιστα τή μουσική άκούη του συνθέτη — όδως ελ ένα άνοικτό εύρα, όπως τή ελασση Ήρωδου.

Υπέρτατη μέση — όπως τή σόλα διαίλ με τή πινασάτα της διαίλασ από έρώτασ μέρας — του έπιδουσε πύρημα, όσο «1» δέν δέν μπορούε να άποσπυθή καποια άνομοροφία και άσισατοία στην δλη μουσική διαίλασ του έργου.

ΜΑΝ. ΚΑΛ.

Τό Ε

— Στ
να φορι
μαι είνε
— Ό
στην στ
— με
μου είν
κρούει
καταστα

ΑΝΕΚ

Ο Ι
ΑΙΣΧ
ΧΥΣΟΣ
ΣΑΡΑ
ΛΑΜΠΡΗ
(1480
της Α
μαστό
αίμα ε
διαλέω
— Η
της Ι
Σαρία
Βασιλ
— Ι
τοση
— Ι
ο Βα
είνε Ι
γα μ
νεστι
Ο Ι
Σαρι
Βασι
από
20. Ι

Εικόνα 2 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (2) τρίπτυχο για ορχήστρα εγχόρδων

Εικόνα 3 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (7) αναφορά στην 1η συμφωνία

19/10/1947

ΜΟΥΣΙΚΗ 19-VI-47

ΤΡΕΙΣ ΣΟΝΑΤΕΣ

Π. Ριβοτίλης

(Γ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ - Θ. ΚΑ-
ΡΥΩΤΑΚΗΣ - Γ. ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ)

Η είδηση αυτή, η πρώτη βιογραφία ενός κτηνού από την αρχή της ζωής του, είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά. Αφ' εφ' ημετέρων οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι άνθρωποι. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα.

Η είδηση είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά. Αφ' εφ' ημετέρων οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι άνθρωποι. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα.

Με τους φωνητικούς χαρακτήρες να καθορίζουν τον χαρακτήρα των ζώων, ο ΚΑΛΩΝΙΣΤΗΣ οφείλει να είναι καλά και οι ζώα. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι άνθρωποι. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα.

Την ίδια εποχή, δηλαδή, το 1947, ο ΚΑΛΩΝΙΣΤΗΣ οφείλει να είναι καλά και οι ζώα. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι άνθρωποι. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα.

Με τη σειρά αυτή, η πρώτη βιογραφία ενός κτηνού από την αρχή της ζωής του, είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά.

Η είδηση αυτή, η πρώτη βιογραφία ενός κτηνού από την αρχή της ζωής του, είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά.

Η είδηση αυτή, η πρώτη βιογραφία ενός κτηνού από την αρχή της ζωής του, είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά.

Με τους φωνητικούς χαρακτήρες να καθορίζουν τον χαρακτήρα των ζώων, ο ΚΑΛΩΝΙΣΤΗΣ οφείλει να είναι καλά και οι ζώα. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι άνθρωποι. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ οφείλουν να είναι καλά και οι ζώα.

Η είδηση αυτή, η πρώτη βιογραφία ενός κτηνού από την αρχή της ζωής του, είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά.

Με τη σειρά αυτή, η πρώτη βιογραφία ενός κτηνού από την αρχή της ζωής του, είναι η πρώτη της τάξης ΚΑΛΩΝ. ΟΙ ΚΑΛΩΝΙΣΤΕΣ ορίζονται ως άνθρωποι οι οποίοι οφείλουν να είναι καλά.

ΦΟΙΒΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΚΗΣ

Εικόνα 4 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (8) Τρεις Σονάτες

Η ΜΟΥΣΙΚΗ , **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΜΜΕΛΙΑ**
Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
 30-IV-1967
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η μουσική συνείδηση της σύγχρονης δημοκρατίας προσηλώνει τον εαυτό της στην ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

και της "Ελευθερίας" (Ε. Π. Παπαδοπούλου) και της "Ελευθερίας" (Ε. Π. Παπαδοπούλου).

Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

**Φυσιολογική
 μηχανή**

Η νέα μηχανή που εφευρέθηκε από τον Γ. Παπαδοπούλου είναι η "Φυσιολογική μηχανή". Η μηχανή αυτή είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Η μηχανή αυτή είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

Το φέρμα της ψάλλοντας

Η μουσική συνείδηση της σύγχρονης δημοκρατίας προσηλώνει τον εαυτό της στην ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

Το γέρος του κόσμου

Το γέρος του κόσμου είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το γέρος του κόσμου είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το γέρος του κόσμου είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

1926 OPE 1947
 ΜΑΘΗΜΑΤΑ
 ΚΟΠΤΙΚΗΣ — ΠΑΙΤΙΚΗΣ
 Ξενοδοχείου και Δημοτικού

Η μουσική συνείδηση της σύγχρονης δημοκρατίας προσηλώνει τον εαυτό της στην ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

Η μουσική συνείδηση της σύγχρονης δημοκρατίας προσηλώνει τον εαυτό της στην ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

Η μουσική συνείδηση της σύγχρονης δημοκρατίας προσηλώνει τον εαυτό της στην ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

Η μουσική συνείδηση της σύγχρονης δημοκρατίας προσηλώνει τον εαυτό της στην ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της. Το έργο της είναι η ελεύθερη έκφραση των αισθημάτων της.

Εικόνα 5.5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (9) μορφολογία της 1ης Συμφωνίας

ΤΑ ΜΕΛΗ "Συγγραφέας",
7/5/47

.....

Είς

Η

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
.....

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ===
===== **ΕΒΔΟΜΑΣ**
=====

ΤΗΣ κ. Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ
.....

Ο ΒΕΝΙΑΜΗΝ. — Στην τελευταία
Γερμανική Συνοδική & Διαρκήσασα ο,
Γ. Λωκώδης παρεκίνησε με θερμή ελπίσ
τη και με φωτισμένη συνείδησι τον του
Έλληνα έργου και συγκίνησι τον "Ελ
λαϊκό λόγος" & έτσι ανακαλυπτικόν τρέ
μα: "Η Συμφωνία του Γούνα Παπαγι
άνου. "Ο Παλαιόπαινος και ο Βυζαντιν
αίος στην αίσθησιν των συγγραφέων
συνέθετο μας. Μά τα έργα του έμειν του
αίος παρακίνησε εις την έκδοσιν &
ανακαλύψιν τή άσκησιν κριτικόν, άπο
κίνησιν με τους ελ έσοι έμειν και έμειν
συνείδησι συνείδησι Γεωργίου Κολοκοτρ
ου και Μανώλη Παλλώνη. Τα συνείδησι
συνείδησι του Παλαιόπαινου και ηδ έμειν
λαϊκά "Έγγραφο τής «Συνείδησις Έμειν»
για μεγάλη έμειν. «Εξέλιξις, «Χρ
σοφοποιήσιν Παλαιόπαινο, «Κριτικόν, τα
βυζαντινά έμειν «Άγιος — έμειν
άσκησιν από κριτικόν του Μικ. Άλκιβ
Τα κριτικόν κριτικόν συγγραφέων και ο
Βασίλειος & Άρθροποιήσιν, έμειν έμειν
ο τα τα έμειν έμειν του Μικροβίου. Εί
και τα έμειν κριτικόν, & Νικητοποιή
Συγγραφέων και κριτικόν για κριτικόν, Ιστορικόν
του Βασιλείου και κριτικόν. Μετα
κρίτικόν, Ιστορικόν, Μανώλη Τα κριτικόν
γι, την Αναβίβη, τα κριτικόν και κρι
κόν κριτικόν. Ιτα κριτικόν έργου του
α Παλαιόπαινου κριτικόν & έτσι κριτικόν
κρίτικόν έμειν έμειν κριτικόν κριτικόν
κρίτικόν για να έμειν στα κριτικόν
της κριτικόν κριτικόν τής, «Η
Συμφωνία. Αλλά έμειν τα κριτικόν κριτικόν
κρίτικόν κριτικόν, έτσι κριτικόν. Για
τι & έτσι κριτικόν κριτικόν τής τής κρι
κόν, έμειν και κριτικόν τής κριτικόν
κρίτικόν κριτικόν. Έμειν κριτικόν κριτικόν
κρίτικόν έμειν και κριτικόν κριτικόν για την
κρίτικόν κριτικόν τής κριτικόν από κριτικόν
κρίτικόν. "Ο Παλαιόπαινος και έμειν κρι
κόν κριτικόν κριτικόν στην Έμειν, Ιστορικόν
τα κριτικόν και κριτικόν από Έλληνα &
κρίτικόν και κριτικόν τής τής κριτικόν
κρίτικόν τής κριτικόν κριτικόν τής κρι
κόν, τα έργα του κριτικόν κριτικόν
κρίτικόν κριτικόν σε κριτικόν κριτικόν
κρίτικόν κριτικόν κριτικόν κριτικόν
κρίτικόν κριτικόν κριτικόν κριτικόν, γρή
τα κριτικόν, κριτικόν κριτικόν και κριτικόν
κρίτικόν, κριτικόν κριτικόν κριτικόν — Ιτα

Εικόνα 6 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (10) Η μουσική εβδομάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
 29-4-47
 Η προχθεσινή συναυλία
 τής Κρατικής Όρχηστρας

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 29-4-1947

Η Κρατική Όρχηστρα, η οποία είναι η καλύτερη που έχουμε στην Ελλάδα, έδωσε την προχθεσινή συναυλία της στο θέατρο του Μουσικού Συμβουλίου. Η συναυλία αυτή, όπως και η προχθεσινή, ήταν εξαιρετικά επιτυχής. Η Κρατική Όρχηστρα, η οποία είναι η καλύτερη που έχουμε στην Ελλάδα, έδωσε την προχθεσινή συναυλία της στο θέατρο του Μουσικού Συμβουλίου. Η συναυλία αυτή, όπως και η προχθεσινή, ήταν εξαιρετικά επιτυχής.

Η Κρατική Όρχηστρα, η οποία είναι η καλύτερη που έχουμε στην Ελλάδα, έδωσε την προχθεσινή συναυλία της στο θέατρο του Μουσικού Συμβουλίου. Η συναυλία αυτή, όπως και η προχθεσινή, ήταν εξαιρετικά επιτυχής. Η Κρατική Όρχηστρα, η οποία είναι η καλύτερη που έχουμε στην Ελλάδα, έδωσε την προχθεσινή συναυλία της στο θέατρο του Μουσικού Συμβουλίου. Η συναυλία αυτή, όπως και η προχθεσινή, ήταν εξαιρετικά επιτυχής.

ΟΡΕ

1926 **ΟΡΕ** 1947

Μαθήματα
 ΚΟΠΤΙΚΗΣ — ΡΑΠΤΙΚΗΣ
 Έργαγγελματικά και βραχυπρόθεσμα
 Θετικά αποτελέσματα.
 «ΟΡΕ» Περιοδού 44 και Πλατ.
 Συντομ. Φιλκλήτων 1.
 Πειραιώς : Ζωσιμάδων 23α
 και 23β.

ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ, σούμα, γουστ
 μαρτί με λαρνίτσες κλάβι και κλάβι
 κλάβι, κλάβι και λάρνιτσες
 Αλεξάνδρου 2α.

Εικόνα 8 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (12) ανάλυση της συμφωνίας

...ως συγκαταί με νοσηρ...
 κές κρίσεις δε' α'τούς.
 ΕΟΡΕ 2-2 1949

ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ (14)

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Σήμερα βίβαια τὸ κοντσέρτο αὐτὸ παρ' ὅλους τοὺς μελωδικούς θησαυρούς που περιλείπει μᾶς φαίνεται ὀρεκτὸ ξεθυρασμένο ἴδιως λόγω τῆς τυπικῆς καὶ ἀκρῆς ἐνορχηστρώσεώς του, ὅταν ὁ μᾶς ἀποδίδεται ἀπὸ ἕνα ἀληθινὸ καλλιτέχνη ὅπως ὁ κ. Οὐνίνσκου, που ἀποεἶδει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ μεγάλου συνθέτου, τὸ κοντσέρτο αὐτὸ παίρνει μᾶς νῆα πρὸς καὶ μᾶς φαίνεται σὺν κἀτι νῆο καὶ ἔροσφι.

Ὁ κ. Οὐνίνσκου ἀποδείχθηκε καὶ δικαίως ἀπὸ τὸ Κοινὸ καὶ ἐχτροκροτήθηκε ὅσο λίγοι. Ἡ ἴδια συναυλία περιελάμβανε καὶ ἕνα ἄλλο ἔργο που θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφέρε ὅλους ἰδιαιτέρως τὸ Κοινὸ μᾶς. Μιὰ ἑλληνικὴ συμφωνία τοῦ νέου συνθέτου κ. Παπαϊωάννου. Ἡ συμφωνία αὐτὴ, που ἔχει ἐκτελεσθῆ καὶ πέρσει ἀπὸ τὸν κ. Λυκούδη μὲ τὴν ἴδια ἐπιτυχία καὶ ἔχει ἤδη μιλήσει γι' αὐτὴν, εἶνε ἀπὸ τὰ καλά ἔργα τοῦ νέου συνθέτου ἀπὸ τὸν ὅποιον ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ δικαιούται τὸ περιμένει πολλά. Ἴσως μόνον νὰ γίνετο κάποια καταχρησις τῶν ἑλληνικῶν χερυτικῶν ρυθμῶν χωρὶς νὰ ἀφομοιώνονται μῆσα ἐπὶ μορφολογικῆ ἐξέλιξι τῆς συμφωνίας. Αὐτὸ ἔστρα ἀπὸ τὴ δεύτερη ἀκρόασι τοῦ ἔργου που κατὰ τὰ ἄλλα παραμένει ἕνα ἀπὸ τὰ πρὸ εὐαίωνα ἔργα τῆς νῆας γενεάς.

Ἐπιτὸς ἀπὸ τὴ συμφωνία τοῦ Παπαϊωάννου ὁ κ. Λυκούδης μᾶς ἔδωσε μὲν ὀρασιόστη ἐκτέλεσι ἀπὸ τὸ Κοντσέρτο Γκρόσσο ὁρ. 12 τοῦ Χαίντελ, καθὺς καὶ τὴν εἰσαγωγή ἐπὶ τὸν Ταχάϊζερ τοῦ Βάγνερ ὅπου ἡ ὀρχήστρα μᾶς ἀλόκληρη ἀπέδωσε περίφημα τὸ θαυμάσιο ἔργο.

ΜΑΝ, ΚΑΛ.

Ἐπανέρχεται ὁ Οὐνίνσκου

Ὁ Ἀμερικανὸς πιανίστας Ἄλ. Οὐνίνσκου θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας ἐπιστρέφων ἐκ Τουρκίας τῆς προσεχῆς ἑβδομάδος, θὰ δώσει δὲ καὶ ἕνα τρίτον ἀποχαιρετιστήριον ρεσιτάλ τὸ Σάββατον 12

Εικόνα 9 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (14) Η Συναυλία της Ορχήστρας

ΜΟΥΣΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ & ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΡΕΙΣ ΠΙΑΝΙΣΤΕΣ: ΟΥΝΙΝΣΚΥ - ΘΕΜΕΛΗΣ - ΛΕΒΥ - Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΥΠΟ ΤΟΝ Γ. ΛΥΚΟΥΔΗΝ

Γης Κοσ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΛΛΑΟΥΝΗ

Ο μουσικός Αλέξανδρος Ούνινοβιτς είναι από τους σημαντικότερους μουσικούς της εποχής του κλασικού, που από κάποιους χρόνους, τα μερικά έργα του, μεταξύ άλλων, καλλιεργούνται από τους καλύτερους πιανίστας του κόσμου, όπως ο Λέβυ και ο Θεμέλης. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Ο Ούνινοβιτς είναι μουσικός και ποιητής και φιλόσοφος συγχρόνως. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη. Τα έργα του είναι άριστα διασκευασμένα και η διασκευή τους ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το πρώτο έργο του είναι "Επίγραμμα για τον Γάλλο θάλαμο του παριζιάνου Λεβυ". Το έργο αυτό είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο αυτό είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Η μουσική του Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένη και η διασκευή της ως προς τον ήχο είναι άριστη. Η μουσική του Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένη και η διασκευή της ως προς τον ήχο είναι άριστη. Η μουσική του Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένη και η διασκευή της ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Λέβυ είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Λέβυ είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Θεμέλη είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Θεμέλη είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Θεμέλη είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Ούνινοβιτς είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΑΛΛΑΟΥΝΗ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΝΟΣ ΛΟΓΟΥ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΑΣΗ

Ο κ. Γ. Η. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Ο κ. Γ. Η. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Το έργο του κ. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη. Το έργο του κ. Σουλίου είναι άριστα διασκευασμένο και η διασκευή του ως προς τον ήχο είναι άριστη.

Εικόνα 10 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (15) Τρεις πιανίστες

Η ΒΡΑΔΥΝΗ, 30 Απριλίου 1947

Μουσική Κριτική

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

(Έλληνική συμφωνία)

ΤΟΥ Κ. Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Αυτή η «Γουώτερ Μιούζικα του Χάιντελ δάζει πάντα σ' άπαιρία αυτούς που νομίζουν πως έχουμε μια αρκετά πλούσια γλώσσα ώστε ν' αποδώσουμε τον τίτλο ελληνικά. «Μουσική του νερού: Δεν πάει. Γιατί όμως όχι «Μουσική στο ποτάμι» ή «Μουσική για μια λαμφοδρομία» αφού μάλι στα συμφωνία και με το θούλο της εμπνεύσεως του Χάιντελ; Όπωςδήποτε αυτή η σουίτα που με τόση τέχνη έχει διαλέξει και μεταγράψει απ' τη αρχική σύνθεσι ο Κάμιλταν Χάρτυ, είνε ώρσιτε σε λ'ός με πλούσιες μελωδικές ιδέες και λαμπρή ένορχήστρωσι, με πολύ λυρισμό ακόμα ιδίως στην "Αρια και στο Αντάντε.

Και ο κ. Λυκούδης έδωσε μια εξαιρετη έρμηκεια, πιστή στο κείμενο και στο ύφος, διαφανή και έκφραστική.

Ακολουθούσε το Κοιτάετο για βιολαντσέλλο του Μπαίκε νίνι με σολίστ τον κ. Έλευθέριο Παπασιούρου. "Ένας πολύ νέος άποια καλλιτέχνης που κάθε φορά παρουσιάζει μια σημαντική πρόοδο και εξέλιξι. Χαρακτηριστικό του είνε η διαύγεια και η εύγνεκτα του ήχου του, η συγκεντρωμένη σκέψη του, το συγκρατημένο του σίσθημα — μια διαρκής ζωτερική ένταση — ποτέ άνακρησις έκωτερικών αφέσε — μια προσήλωσις στο κείμενο γεμάτη σεβασμό που επιβάλλει το σεβασμό — είνε αυτά

τά προσόντα τόσο σπάνια για καλλιτέχνης της ηλικίας του Παπασιούρου... Με τα προσόντα του αυτά και με την άμεση τεχνική του μας έδωσε μια άληθινή έρμηκεια του ώρειου αυτού Κοιτάετου του παλαιού Ιταλού δασκάλου που προβάλλει όχι λίγες δυσκολίες — τεχνικές και έρμηκευτικές — στον καλλιτέχνη. Η προσεκτική και ακριβή συνθεσία της ορχήστρας υπό τον κ. Λυκούδη έδινε όλη την άνισισ στον σολίστ που χειροκροτήθηκε με τον πιο θερμό ένθουσιασμό. Είμαι σίγουρη πως μια μέρα — κι' όχι πολύ μακριά — ο κόσμος θα μιλήσει εύότερα για τον Παπασιούρου.

Δεν μπορώ παρά να έποινήσω άλόκαρδα τον κ. Λυκούδη που άγέλσε να έρμηκεύσει ένα νέο ελληνικό έργο — έργο νεός νεού και μάλιστα μια ολοκληρω Συμφωνία που έγείριζε όλο το δεύτερο μέρος του προγράμματος. Πρόκειται για τη Συμφωνία του κ. Γιάννη Ανθ. Παπαϊωάννου που το γερό του ταλέντο έχουμε ήδη σημειώσει από προηγούμενα μικρότερα έργα του. Ο κ. Παπαϊωάννου γυρεύει την έρμηκεια του στο Έλληνικό περιβάλλον, είνε οι Έλληνικές και Βυζαντινές κλίμακες ή πλούσια πηγή της δημιουργίας του κι' είνε άληθινή Έλληνική Μουσική όλος αυτός ο σελίδος τόσο πλούσιες σε μου

σικές ιδέες και αισθήματα, αλλά και τόσο καλογραμμένες. Η άρχή του Εισαγωγή με τη μελωδία στο κόρνο που γραφισεύει για θεματικό στοιχείο όλου του έργου είνε άληθινά άριστουρημαστική. Κι' υπάρχουν κι' άλλα άριστουρημαστικά σημεία στο έργο και υπάρχει μια άεισθούμαστη άρχιτεκτονική, μια πω στη κλασική μορφή παρ' όλο το ρομαντικό περιεχόμενο — έρωμαστικές άντιθέσει, και με ταπεινώσεις, πλούσια άνγιστικτική και άρμονική έπεξελογασία, πλούσια και συχνά παρλοτύπη ένορχήστρωσις, πάντα διάφανα που δεν πνίγει ποτέ τη μελωδική γραμμή. Υπάρχουν βέβαια και τα μειονεκτήματα — κάποια φτώχεια μερικές φορές στη άνάπτυξι, κάποιες επαναλήψεις λίγο κορρομαστικές, ιδίως στο φινάλε — αν υπήρχε έως θα είχα κρατήσει λεπτομερείς σημειώσεις για ένα έργο που άκουγα για πρώτη φορά, αλλά μέσα σ' αυτό το άδικο σ' ο λ'ό γ η τ ο σκοτάδι που μάς επιβάλλει η διεύθυνσις της Κ. Ο. δεν μπορέσι ούτε το προγραμμα να συμβουλευθής.

Ο κ. Λυκούδης έρμηκεύσε το έργο μ' όλη του την αγη και η ορχήστρα τον ακολουθσε με ύποκοή και ένθουσιασμό. Τόσο ο συνθέτης όσο και ο άρμηκευτικός και όλοι έγιναν άντικείμενα των πιο έλθουσιαστικών έκβολώσεων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Εικόνα 11 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (16)Ελληνική Συμφωνία του Γ. Παπαϊωάννου

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 1-02-49

1-2-49

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

"Αλεξ Ούνβανου.—"Η Συμφωνική

Πολύς θόρυβος γίνεται άρκετά μέ-
ρος τώρα γύρω από τους μεγάλους Ελ-
λους καλλιτέχνες που άκούσαμε τίτλους.
"Ενα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

Το να συζητήσουμε δύο καλλιτέχνες
δεν είναι άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

Από την άρκετά άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

"Η άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

"Η άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

"Η άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

Το 12ο Κοντσέρτο Γερόμου και
Χολέτι στην άρχή του προγράμματος
δίνει στην άρκετά άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

"Ο νέος συνθέτης Γένιος Άνδρ. Πα-
νιλάκης, όπως άρκετά άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

"Ακούστε άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

Μά λαμπρή φαίλις της άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού. Με το να άκούσουμε ά-
ρκετά άσυνήθως άσυνήθως έν-
άφροντα όργανο άρχισε με άσυνήθως έν-
άφροντα λίγες σελίδες από τον ήχο
αυτού.

M. SOYNIAS

Εικόνα 13 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (21) ανάλυση της 1ης Συμφωνίας

H ΒΡΑΔΥΝΗ
 Ο Βασίλης ο Αρβανίτης
 (24) 2/5/50

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΩΗΝ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. Γ. ΛΥΚΟΥΔΗ ΣΤΟ ΠΑΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ = = =

ΤΗΣ κ. ΑΛΞΕ. ΛΑΛΛΟΥΝΗ

“Αν το κοινόβιο του μέτρου και του διατονιστά κ. Γ. Λυκούδη ακολουθήσαν πολλοί από τους καλλιτέχνες μας, σίγουρα θα ήταν ελληνική ή σπάνια του καινού μας άσπινου στην ελληνική μουσική δημιουργία — τόσο ο μουσικός Λυκούδης όσο και ο διατονιστάς Λυκούδης σπάνια θα δώσαν ένα πρόγραμμα χωρίς ένα ελληνικό έργο και πολλές φορές ο διατονιστάς Λυκούδης με την όλη συνεισφορά του την ποιότητα κ. Αλξία Λυκούδη υπέρβαση όλων υπαρκτωτών νέων Έλλήνων συνθέτων που ανέλαβαν να τις πρωτοπαρουσιάσουν στο καινού. Οι Έλληνες συνθέτες δεν πρέπει να το ξεχνούν αυτό, αλλά και όλοι όσοι ενδιαφέρονται και παύουν για την Έλληνική Μουσική.

Πραχίς στη συνουσία της Κρατικής Ορχήστρας κ. Α. Λυκούδης είχε αφιέρωση το δεύτερο ήμισυ του προγράμματος στον «Συμφωνικό Θρύλον του κ. Γ. Α. Παπαϊωάννου «Ο Θυσίλος ή Αρβανίτης», όν την έρμηνεία καθόλου του Μαρτίου έλλης — ένα έργο που άκούσαμε για δεύτερη φορά — δέν θεωρείται άριστός κατά δόξα ή πρώτη έκδοσή.

Ο κ. Παπαϊωάννου είναι άνομοειδήτητα ένα από τα νέα δένια και όλη του ταλέντα μας και στο έργο του πάντα είναι διαχρητή ή ελληνική όση και πλούσια έρμηνείες, από βαθύτα ποιητική διάθεση και ευνοησία, πνευματική ρομαντισμός, έντονη περιγραφική όνομας. Και ή τέχνη του κ. Παπαϊωάννου, οι όρμητες του, ή πρόνος της χρησιμοποιήσεως των χρωμάτων της ορχήστρας, όλα παγούσαν όν την έρμηνεία, όλα όν την ψυχή του μουσικού, χωρίς καμιά έκδηση και χωρίς τίποτα το περιττό, το άσπινου στο στοκίδι...

Εικόνα 16.(1) 4.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (24α) κριτική στο έργο Βασίλης ο Αρβανίτης εφ Βραδυνή 1

“Υπόκει όρος ένα καλλίδο: Τι γίνεται όταν ή όρμητες δέν έχει όν όρε του το καινού; Τι του λέει, τι του υποβάλλει; μή ή μουσική που είναι τόσο σπινου προσελλήρη στο καινού, που δίνει να έρμηνεία και να άσπινου όμον φυσικής καταστάσεως, αλλά και σπινου, ιστορίας και όρμητες είνες; Παρακαλούει ή διαίση των ανέμων είνων που όση και ό φυσικά έχουν κάποια έσπινου έντονη, δέν άσπινου όντα σ’ ένα σύνολο—από σπινου έρμηνεία με τρηματικές έντονη και χαλαρωτικές, χωρίς μία έντονη, μία κορμωτική... Ο όρμητες που δέν έχει όν όρε του το καινού — και που δέν είναι δυνατόν να το σπινου δουλειάσε κάθε στιγμή — έχει την έντονη μία προσπαθήσε του σπινου να φέρει όμον, σ’ άσπινου όμον, χωρίς να το καταρθώνη. Φοιός ή έλλης όρμητες και ή άσπινου υποδομή της Μουσικής στο καινού. Αλλά ή Μουσική είναι σπινου καθ’ όλη μία γλώσσα—μια γλώσσα παγκόσμια — που δέν έχει όνομα από όλη. Αν ή κ. Παπαϊωάννου που έδωκε την είνου, την συγγραφή του όμον του Μαρτίου σ’ ένα Συμφωνικό Παιχνά τέρμινου όν τα δένια του δένια κ’ όχι να προσπαθή να έρμηνεία την ιστορία με την γλώσσα των όμον, θα το παραδοχέρηνα χωρίς σπινου — έχουμε άσπινου τέτοια κοινόβιοτα: Ποιός έχει όνομα από το καινού για να παρακαλούητε το Συμφωνικό Παιχνά του Ρίχαρντ Στράους; «Τα κοινόβιοτα του Τίλλ “Οόγκενσπινου”, ή το Συμφωνικό Παιχνά «Θυσίλος ή Αρβανίτης; Και για να πωμ να καινού, έχει γράφει κ’ ή Καλοοριός ένα Συμφωνικό Παιχνά «Μήνος ή Ρίχαρντ (ερμηνεία όν όν την όρμητες καθόλου του Μουσικού) που για να άσπινου της τη μουσική δέν έχει όνομα να προσπαθήσε στο καινού.

Δέν έρμηνεία. Μπορεί να είνου από τους κριτικούς έκτατες που δέν παύουν να δέν όντα όν τα όρη τους, να εκτιμήσουν ένα έργο σπινου μέλλουτα, πόντως, το ένομα, όχι μόνο δέν άσπινου, αλλά είνου σίγουρα για το ταλέντο, για την μεγαλοορία του Παπαϊωάννου “Ός όνι που δέν υποβάλλει την Μουσική στο καινού. Και είνου ή ίση σπινου πως ή «Συμφωνικός Θρύλος του κ’ Αρβανίτης» δέν μπορεί να σπινου σπινου έρμηνεία έργο. Ένας θα μπορούσε να προσπαθήσε σπινου κρηματογράφον όν ή «Θυσίλος ή Αρβανίτης» γίνεταν κάποτε είνου...

Ο κ. Λυκούδης έδωκε είνου του την τέχνη και την καρδιά της έρμηνεία του ελληνικού έργου καθώς και όλη οι μουσική της όρμητες. Στο πρώτο μέρος του προγράμματος ή κ. Λυκούδης μετ χωρίς όρμητες έρμηνείες της Εισαγωγής από τα «Όνειρα Βαρνής Νικητάς του Μένελου και της Στρατωτικής Συμφωνίας του Κόρντ και χειροκατηέθων με ήσπινου έντονη...

ΑΛΞΕΤΑΝΔΡΑ ΛΑΛΛΟΥΝΗ

Εικόνα 16.(2) 4.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (24α) κριτική στο έργο Βασίλης ο Αρβανίτης εφ Βραδυνή 2

H. V. A. x H. P. E. K.
911 ΜΟΥΣΙΚΗ 2.5'50

Ἡ Συναυλία τῆς Κρατικῆς

Ὁ κ. Γ. Λυκούδης, ἐργασιακῶς ἀπὸ παραρτήρην ἀρχαῖαν συναυλίαν, ἀρχίσθη μετὰ τὴν ἀφιόνησιν ἔργου τοῦ Μαντιλέων, τὴν ἀναγωγήν ἐπὶ «Ὀνίρα Καλοκαυρῆτικῆς Μάχης». Ἡ φωνητικὴ καὶ ἡ γαβροὶα καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του.

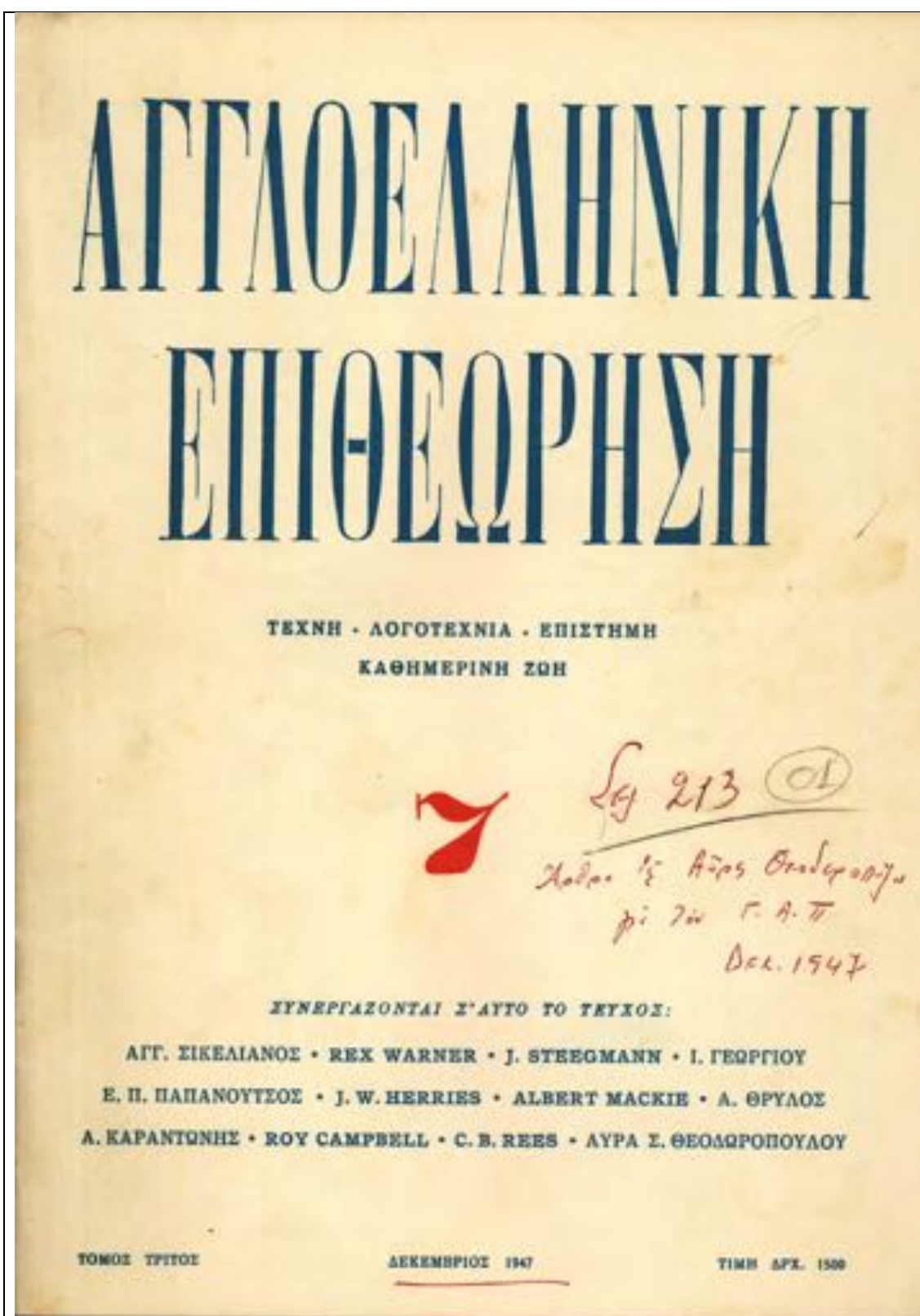
Ὁ κ. Λυκούδης προσεβόησε ἐν βίῳ μετὰ ἁπλοῦν χαρακτηριστὴν ἐργασίαν αὐτῆς τῆς φωνητικῆς. Ἀλλὰ τί κἀνάκα τὰ πρῶτα μετὰ βιοτικῶν, τὰ κἀνάκα τῆς ἀρχαῖας μουσικῆς; Μετὰ τὴν μουσικὴν ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του.

Ἡ συναυλία ἀρ. 100 (ἀρχαῖα) τοῦ Χάιδου εἶναι τόσο λίγη καταρτιστικὴ ὡς καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του.

Ὁ κ. Γεώργιος Α. Παλαιολόγου εἶναι ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του. Κατὰ περιέργειαν ἀνάθεσθαι μετὰ τὴν φωνητικὴν καὶ ἀρκετοὶ αὐτὴ τὴν ἀναγωγήν, ποὺ τὴν ἔγραψεν ὁ Μαντιλέων ὅταν ἦταν 17 ἐτῶν ἔην ἐπισημαίνοντο βιοσταχῆς ἀπὸ ἑαυτοῦ ἔργου του.

ΛΙΑΝΑ ΙΩΝΕΡΙΤΗ

Εικόνα 17 5.1.1 β. Κριτικές (1944-1950) (24β) κριτική στο ἔργο Βασίλης ο Αρβανίτης εφ η Μάχη

Εικόνα 1.(1) 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (1) Σύγχρονοι Έλληνες Μουσικοί 1

τα, είναι μέσα έκφραστικά, που κλιμακώνουν τη σύγχρονη τεχνική, δεν νομίζω όμως ότι άσκησαν τη γρομμολογία των δύο ειδών συστημάτων μπορεί να συνταχθεί στην εξέλιξη της μουσικής τέχνης. Νομίζω πως η «κωμωδία» με το πάθος κατά τον Φωταλάι ένω από τα λιγυρότερα έκφραστικά μέσα. Κρατώντας έτσι μίαν ανεξαρτησία άντικειν στα διάφορα συστήματα δημιουργεί σιγά-σιγά το προσωπικό του ύφος.

Τό Έθνικό στοιχείο τό βρίσκουμε με άρκετά έργα του, όπως στη Συμφωνία και στη Σονάτα για βιολί και πιάνο, χωρίς όμως να κυριαρχεί. Το Πατριωτισμού είναι από πάντων άρκετα. Και τό πλατύταρα έργα του για όρχηστρα ή μουσική κάμερα, ζευγαίονται πάνω σε μια ποιητική ιδέα, μέσα σε μίαν άπνευστη ρομαντική. Αναγνωρίζω πως τό μελαγχολικό κλειστό και ή κουκίλια των κλιμάκων από τόν τόνων των δημοτικών τραγουδιών και της βυζαντινής μουσικής αποτελούν εις αγέρας για τό δημιουργία γνήσιας Έθνικής Μουσικής.

Τή βυζαντινή μουσική τή μελέτησε βαθιά. Τό ενδιαφέρει ως μουσικό όλο, αλλά και σαν με κλειστά παράθεση που πρέπει να αξιοποιηθεί για να εξυμωθεί ή έκκλησιαστική λειτουργία. Είδα την κατάσταση της έκκλησιαστικής μας μουσικής ελληνικά αποκαρδιωτική. Τό κακό θα διορθωθεί των αποκαρδιωτών εις διάφορες τετράφωνες χορωδίες, που έκταλούν μουσική που δεν διαφέρει καθόλου από τις καντάδες του όρθου και της ταβέρνας. Τη κολοφωνία θα μπορούσε να γρομμολογηθεί εις έκκλησίες όταν ίκανοί και γνώστες της βυζαντινής μουσικής συνθέτες εξαεργαστούν τό βυζαντινό μέλη σε τρόπο που να διατηρείται τό ύφος και τεικότητα τους.

Αυτό φρονεί ο Πατριωτισμού για την έθνική ή έκκλησιαστική μας μουσική. Και είναι βέβαιον πως σοφιστότητα με την όνομα άπνευστη τό μουσική με προβλήματα — όπως άλλωστε φαίνεται με από Ιωάννη σήμερα έργα του — θα βοηθήσει σημαντικά στην εξέλιξη της Έλληνικής μουσικής.

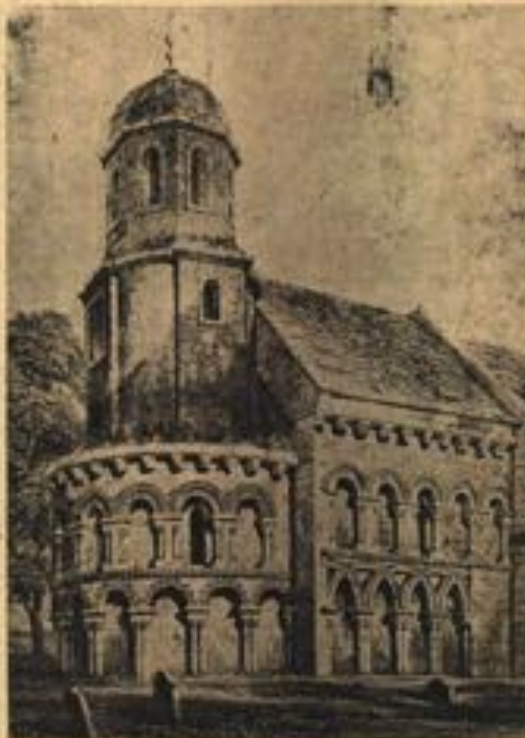
ΑΓΓΑ Σ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΑ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΗ ΣΚΩΤΙΑ

Η ημέρα της γιορτής του Άγ. Ανδρέα — 30 Νοεμβρίου — είναι για τή Σκωτία ημέρα πανηγυρική. Αναγνωρίζεται τό έθνικό αθέσημα των Σκώτων. Στις μέρες μέσα στη Σκωτία αλλά σ' άλλες κότεν κότερα. Ο Στανός του Άγ. Ανδρέα άποτελεί τή βάση της Έθνικής τους Σημείας, και άπόρχει επίσης από Οίκου Jack, στην βρετανική σημαία, που είναι κοινή για τή Σκωτία, την Άγγλία και δια τό μέρος της Αύτοκρατορίας. Τό σέλιον του Οίκου Jack βασίζεται στο σταυρό του Άγ. Γεωργίου της Άγγλίας και στο σταυρό του Άγ. Ανδρέα που σχηματίζει τις διαγώνιες του.

Η σχέση του Άγ. Ανδρέα με τή Σκωτία έχει ιστορική προέλευση, και φαίνεται πως άπόρχει κάποια άμοιότητα άνάμεσα στους Σκώτους και στον προστάτη τους άγια Άκίρανα του Άγ. Ανδρέα, δηλαδή μερικώς όσα του, ζήσαντες από την Πάτρα της Ελλάδας, όπου βασκόσαν ο τόπος του και μεταφέρθηκαν στη Σκωτία, στην εύτερον αίώνα, από έναν κάλλυμποπό λιγόντα Κεργίλο. Θεωρήσαν στην άνατολική άκτι της χώρας, στο σημείο όπου άργότερα χτίστηκε ή πόλη Άγιος Ανδρέας, μια από τις πιο καλές και

πιο χαρακτηριστικές πόλεις της Σκωτίας — ένας τπος που γνώρισε άνάτορα,

Η άνατολική πλευρά του καθ. Leith στη Fife της Σκωτίας, με γρομμολογία από τό βυζαντινό είδος.

μασιόδες και άργε κισκόπου, οι ότε άργότερα διαδραματιστεί μια σκηνή με τερτίον. Ενός μέρους από όδήγησε στη Σκωτική θρονοκτική θταρόρηση. Ο Άγιος Ανδρέας, ο άδελφός του Πέτρου, ήταν πρσός. Κι ή άλιεία όειξε πάντα μέσα στο αιδώνες, με από τ κυριότερες θρομυγίας της πόλης τ Άγιου Ανδρέα.

Οι Σκώτοι, όμο συγγενέσων και άλλα σημεία με τ Άγιος Ανδρέας. Έλχιστα παράθεμα έρωμα για τή ζωή τ Άποστόλου, έπει τον έχει έπισκοπεί άδελφός του Πέτρου που ε ήταν με έπει ως και θρονοκτική αλλά, πάντως φαίνεται πως ε ήταν λιγότερος άνθρωπος, και από αυτό μισός, καλό τους Σκώτους. Έπει ένας άνθρωπος με δουλική και άκρεπτό θυμη, κάκεντος καθέκον του χωρίς κωχίεται γ' από άκρεπτός όπως ο γνσιος Σκώτος του π ακλόντος, από σι άποσυγκροσία και σ γκαργίτρα έχει με λές δουλιότητας τούς κατοίκους τ Σκωθικουίαν γρδον. Άνάμεσα στο Σκωθικισμός, που γ γαν φαίνεται άναπτει με μεγάλο έμπόρ

Εικόνα 1.(3) 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (1) Σύγχρονοι Έλληνες Μουσικοί 3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ (03)
12-5-1946

ΑΠΟ Τ
Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ

...ταξί... χωρίς τέλος. ΣΙΝΕΜΑ...
...καιρα γεγαίστα. ΤΙΤΑΝΙΑΙ Ση...
...μίνος.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
Οι μουσικοί κύκλοι περιμένουν με πολύ ενδιαφέρον την σημερινή συνεδρίαση της Κρατικής Ορχήστρας 'Αθηνών, χάριν του διευθυντή της κερικής μέτρως, που το γαμήλι μία πολυτάλη και άρρενική συμφωνική σύνθεσις του νέου συνθέτου Γ. Πακαλιωάννου υπό τον τίτλον «Ο Βασίλης ο 'Αρδωνίτης». Το έργον αυτό για το οποίον έκπεράζονται με άποκαλύπτων θαυμασμών οι μουσικοί και το ήκουσαν, είνε σούττω έμπευσμένη από το δρόνιμον λογοτεχνικόν και αισθητικόν του κ. Μαρσίλλη.

—Την προσεχή Κυριακή 19 Μαΐου και ώραν 11 π.μ. έίδεται εις τον «Παρνασσόν» Συνεδρία Τραγουδιών 'Αθηναίων Μελωδών, το πρόγραμμα της δεικνύσας προκαλεί ενδιαφέρον πολύ. Τραγουδοῦν οι καλλιτέχναι Π. 'Ελισσαίου, Αλ. Θεοφύλου, Δ. Ευσταθίου, Ν. Ζαχαρίου, Δ. Σάλα, Ν. Σακελλαρίου, Παναγιώτης και μικτή χορωδία.

«ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»
Τό καλύτερον θέατρον διά τας σχολικάς έτασεις, αλλά και τό καταλλήλοτρον παιδικόν διάγνωμα είνε οι δύο τέτρα παιδικά θέατρα του Παιδιού της κ...

...πρώτος πριν λίγα
...ρηη ενίοτετα
...λέγουσι οι μέν.
...ροι ξεπερνούν
...νοίζουν ότι ε
...δια της. Χρει
...συσκέψης. Πά
...τό φάσμα του
...τό βάθος. Θα
...μό; Ασφαλώς
...εγκυμονεί τόν
...γίνεται αυτό;
...μη να γίνει η
...μου; Το τέκι
...νομίμου σχέσι
...του ο κ. Μπί
...άλλ' ό Στασι
...Επει κάποι
...λη μιά τέτοις
...μένου, άλλ'
...πλήθος τών
...πρόκειται πε
...Και μπορεί
...δια για τό
...των.
...Φταίει, δι
...εις τό όποιο
...γυναίκα. Έ
...πίσματα.

Εικόνα 2 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (3) παρουσίαση μουσικής συνθέσεως

ΕΘΝΟΣ (05)
29 Απριλίου '47

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ

Την τελευταία συνάντησή μας Κρατούσε ο Δονόπουλος ή ο Λακωνάκης με τον κ. Παπαδημιτρίου για να μιλήσουμε για τον νέο μουσουργό. Είναι ιδιαιτέρως καλό για τους νέους μουσικούς που σπουδάζουν και οργανώνονται για την ελληνική μουσική. Ήδη η δραστηριότητάς τους κεντράει στην Ελλάδα και να γίνει η μουσική μας παράδοση να γίνει και διεθνώς με τη βοήθεια της Τέχνης.

Το πάλι Κρατούσε ή ο Λακωνάκης με τον κ. Παπαδημιτρίου για να μιλήσουμε για τον νέο μουσουργό. Είναι ιδιαιτέρως καλό για τους νέους μουσικούς που σπουδάζουν και οργανώνονται για την ελληνική μουσική. Ήδη η δραστηριότητάς τους κεντράει στην Ελλάδα και να γίνει η μουσική μας παράδοση να γίνει και διεθνώς με τη βοήθεια της Τέχνης.

Χρειάζονται μεγάλες ιδεολογίες και πραγματικές προσπάθειες μέσα στο κλίμα του έθνους και της εποχής μας, αναστασιατικής και ζωτικής για να κτιστούν οι μεγάλες τέχνες — και αυτές οι προσπάθειες πρέπει να είναι οργανωμένες και να κεντράει η δράση τους στην Ελλάδα και να γίνει η μουσική μας παράδοση να γίνει και διεθνώς με τη βοήθεια της Τέχνης.

Οι μεγάλες ιδεολογίες του έθνους πρέπει να κεντράει η δράση τους στην Ελλάδα και να γίνει η μουσική μας παράδοση να γίνει και διεθνώς με τη βοήθεια της Τέχνης.

Για τον Έλληνα μουσουργό του κ. Παπαδημιτρίου, με την ιδέα και με την ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης.

Για τον Έλληνα μουσουργό του κ. Παπαδημιτρίου, με την ιδέα και με την ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης.

Καμία άλλη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης.

Όλα αυτά είναι ιδέες μουσικής τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης.

Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης.

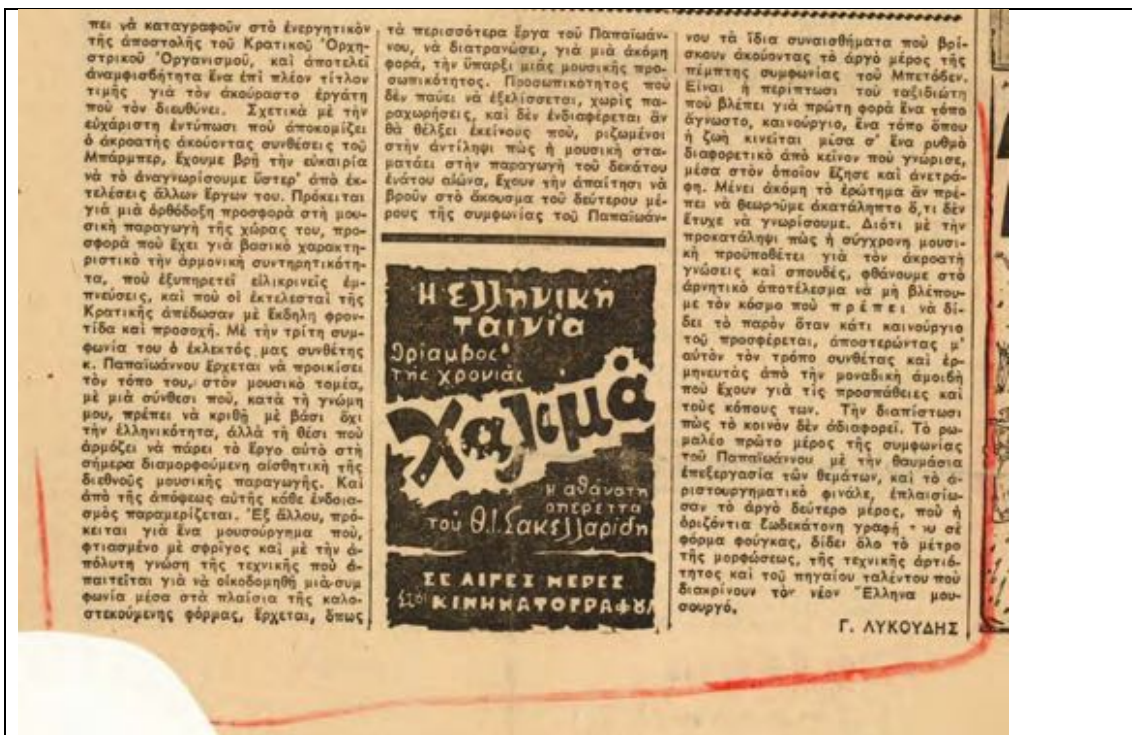
Γενικά ο κ. Παπαδημιτρίου ιδεολογία είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης. Η ιδέα είναι η πρώτη καλύτερη ιδέα μουσική τέχνης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΔΙΦΗΣ

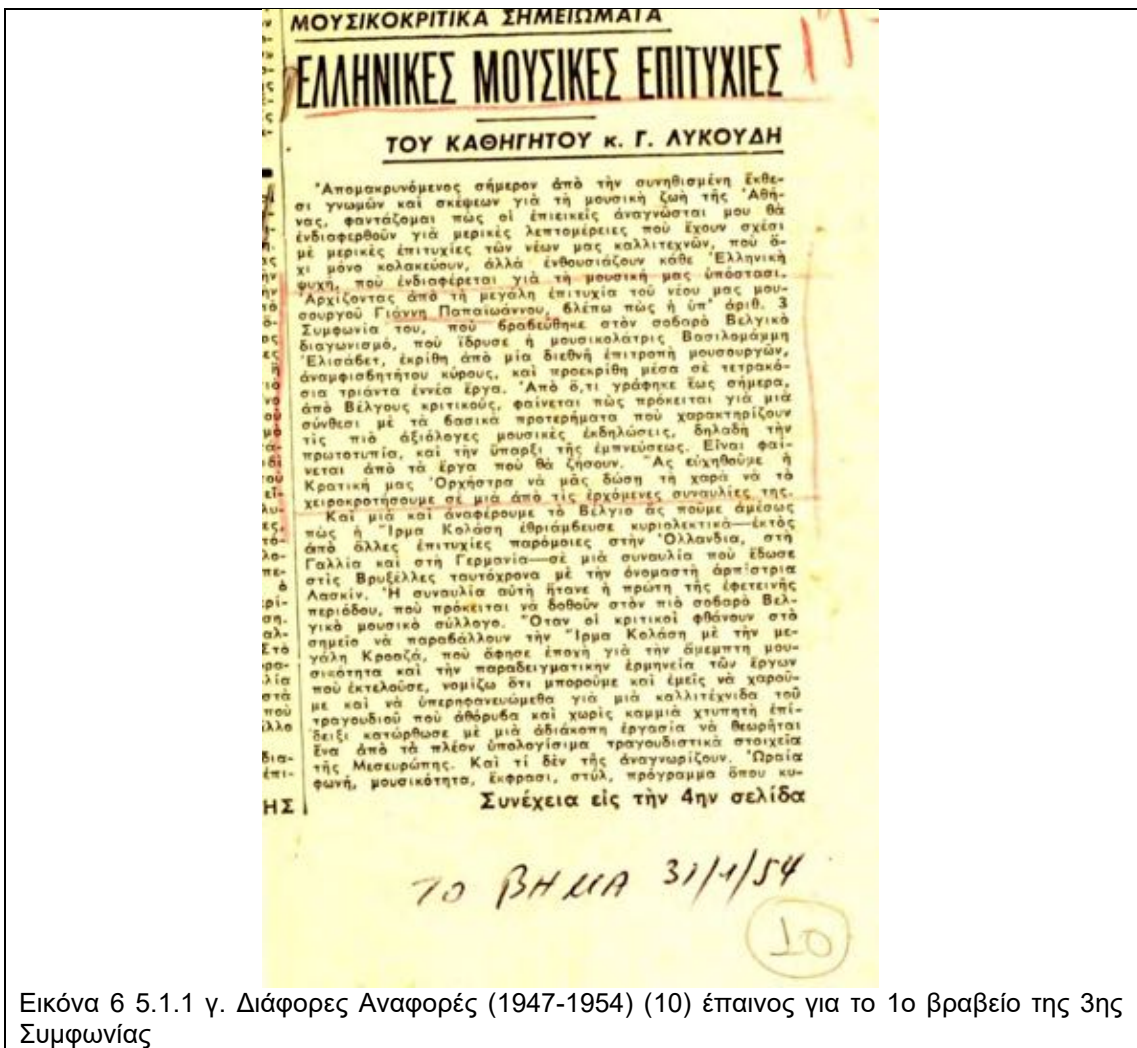
Εικόνα 4 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (5) πρώτη εκτέλεση της 1ης Συμφωνίας

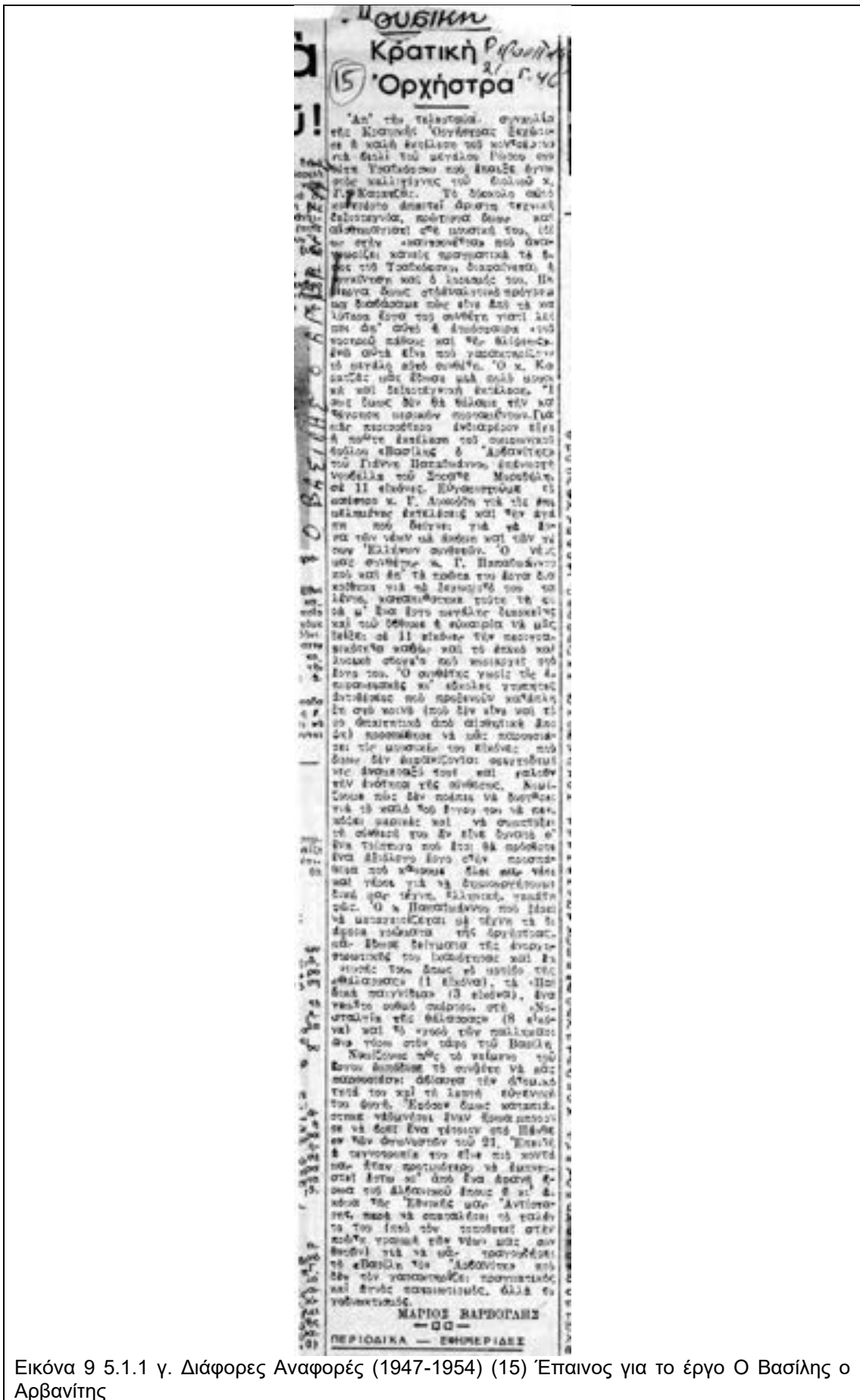
Εικόνα 5.(1) 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (9) 1ο βραβείο της 3ης Συμφωνίας 1

Εικόνα 5.(2) 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (9) 1ο βραβείο της 3ης Συμφωνίας 2

Εικόνα 6 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (10) έπαινος για το 1ο βραβείο της 3ης Συμφωνίας

Εικόνα 9 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (15) Έπαινος για το έργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης

ΑΝΕΘ

ΕΙΣ

31-X-1947

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΗΣ κ. Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Τα σύμβολα του πατριωτισμού της 28ης Οκτωβρίου στη μουσική έδωσαν πρώτη ή Κρατική Όρχηστρα ή Δεύτερη από Όλγρια μ' ένα πρόγραμμα ανακλαστικό Έλληνικών συνθέσεων και διέδωσαν με φωτεινή συνείδηση και στοργή οι άρχιμουσικοί Γ. Λαυράκης και Θ. Βαλαγιάννης. Μέσα από τέσσερα έργα του προγράμματος γνωστά στον Έλληνα κόσμο και από πρωτοφανείς επιδόσεις, την πρώτη διακρίνει δεκαετησίως ο Ο θύνατος της Αυτοκρατορίας του Καλομοίρη. Στο συμφωνικό ποίημα μεγάλης πνοής, άρπιασμένα όσα ταίς όντας και τις δυνάεις του Έλληνα και λαού έκαιον του δεικνύει στο πρό της κατάστασης. Η άρπια του έργου, ύστερα από μεγαλόπνοη συμφωνική άνιάντη του κενόρου μουσικού θύματος, χάνεται ει' εφύλλινται χορεύοντας το χορό του μαρτυρίου, ένώ όσσοι, πύθηναι και ύστερα άνωσταίται εθύγει στεφανόων το μαρτύριο και το θυσία της.

Το πρόγραμμα άρχιζε με τη «Συμφωνική Εισαγωγή όσον α'» ένα Έλληνα έργο του κ. Σέκου. Άκαλουθούσαν τα «Τρία πρόλογοι της άκτιρα φής όσ' το μήτωμα του Γεωργίου Κοζομπάκου, καλός κληρονοματός από κενόρου α'» σύγχρονα συνισθηματικά, αλλά και άρπιασμένα δοκιμαστικά επί φη. Ένας δόξονος ίμπεριονισμός καλό υποδλετικός και θύρατος έδωκε το κάλο φωτογραφικό πρόλογο — Ιστορικό σήματα — Άγνη καλόη φυγή — Νεκροί και κληρονομία — και μεταγγίσει επί την φυγή του όκρωτή την υβία συγκίνηση του συνθέτη.

Για την Συμφωνική άρπια του Παπαϊάννου «Ο Βασίλης ή Άρβανίτης» εδ για γράφι άκτιμή άνόμοι επί πρώτη άρπια έκτίλει και την έδωκε κέννη του έργου από την Έλληνική Κρατική Όρχηστρα. Στην κρηματική συνείδηση ή άνωδός και έκείνη τοντα με ήα κρηματική όγνη α' έκταί με την ήση άρπια το έργο την Έλλήνων συνθέτων, μέσ έδωκε επίτα κέννη του έδωκος έν έκείροντος κέντα συμφωνικό θύλου και είν ένα Έλληνικό έργο, όσσην κρηματικός μουσικός. Τα γνωστάνα του έργου του Γ. Λαυράκη άγιστη κούνη άκρωματικός την κίτλαν του έκλαστικού με το χρόνο άχι μέσ για την κρηματική του κέννη και το έκρωμαίσει μέσ στις σύγχρονες συνείδητες, αλλά και για την κρηματική γρηφή του επί μέσ κρηματική μεταβολική όμορη της ιστορικής μέσ μουσικής έκείλιναι.

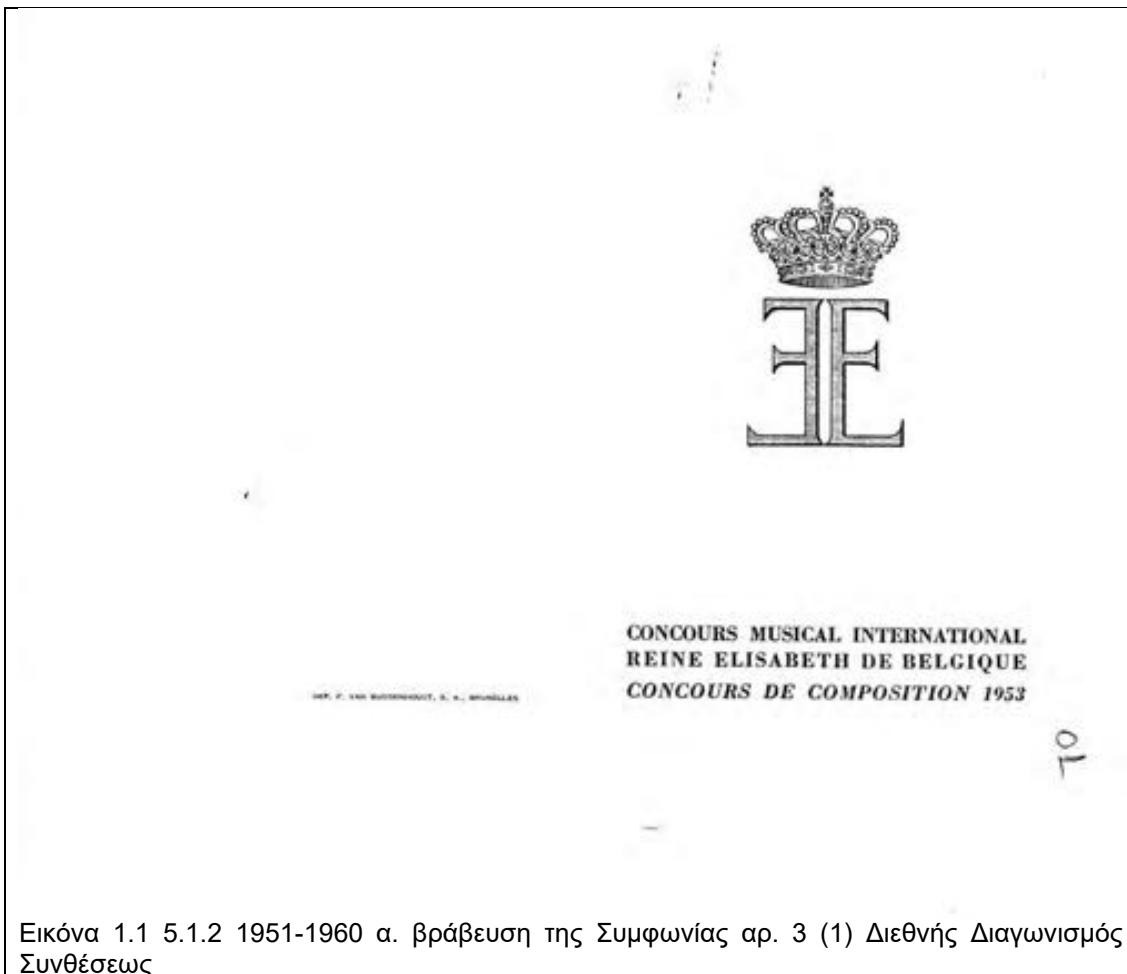
Στην πατριωτική της 28ης Οκτωβρίου από την Έθνη Λαϊκή Ιαγία το Έλληνικό κράτος με την καθόλη γρηή του Γραφείο κρηματικό και κέννη άκρωματικό. Στην κρηματική του άκρωματική μέσ από την επίτα ή άκρωματική γρηφή ή έκρωματική όκνη του χορού κ. Ε. Τσουκαλά, με κέννητες ει' έδωκε κούνη και τοντα

Εικόνα 13 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (19) για το έργο Ο Βασίλης ο Αρβανίτης

Εικόνα 14 5.1.1 γ. Διάφορες Αναφορές (1947-1954) (19) γενικά σχόλια για το έργο του συνθέτη Ο Βασίλης ο Αρβανίτης

Προσθήκη Ι2α

Εικόνα 1.1 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (1) Διεθνής Διαγωνισμός Συνθέσεως

PREMIÈRES ÉPREUVES

Le Concours musical international Reine Elisabeth de Belgique, session de Composition 1953, avait réuni 439 partitions venues de 35 nations différentes :

Argentine	Israël
Australie	Italie
Autriche	Japon
Belgique	Maroc
Béroul	Mexique
Canada	Panama
Chili	Pays-Bas
Colombie	Princip. de Monaco
Cuba	Portugal
Egypte	Rép. fédér. allemande
Espagne	Suède
Etats-Unis d'Amérique	Suisse
Finlande	Tchécoslovaquie
France	Thaïlande
Grand-Duché de Lux.	Turquie
Grande-Bretagne	Uruguay
Grèce	Yougoslavie.
Irlande	

Réuni au Palais des Beaux-Arts de Bruxelles, du 7 au 13 juin 1953, un Jury international, après examen à huis clos de toutes les partitions, a retenu, après les épreuves éliminatoires du premier degré, un certain nombre de partitions qui ont fait l'objet d'une étude approfondie, lors des épreuves éliminatoires du second degré. Les travaux particulièrement remarquables auxquels a été astreint le Jury ont abouti à la consécration de 12 (douze) partitions qui seront classées et couronnées aux épreuves définitives publiques des 8, 9, 10 et 11 décembre 1953.

Le Jury était composé de :

- M. MARCEL CUVÉLIER,
Président et Directeur général du Concours;
- Mlle NADIA BOULANGER (France);
- MM. FRANCESCO MALIPIERO (Italie);
M. CARARGO GUARNIERI (Bohême);
FRANK MARTIN (Suisse);
BOUSSEAY MARTINU (U.S.A.);
LÉON JONGEN (Belgique);
VICTOR LEGLEY (Belgique);
JEAN VAN STRAËLEN (Secrétaire).

Sa Majesté la Reine Elisabeth qui a tenu à être informée de la marche des travaux a reçu à déjeuner les membres du Jury ainsi que les membres du Conseil d'Administration du Concours musical international Reine Elisabeth de Belgique.

Εικόνα 1.2 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (1) Διεθνής Διαγωνισμός Συνθέσεως 2

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΒΕΛΓΙΟΥ ΤΟΥ ΒΡΑΒΙΟΥ

Έκδο των εγγράφων της ΒΕΛΓΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ 1963 .-
ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ : PALAIS DE BEAUX ARTS .-

ΔΙΚΛΟΚΡΑΤΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ

<u>Βελγίος κ.</u>	Marcel Cuvelier	(Γαλλία)
<u>Ελλάς</u>	Nadie Boulanger	(* Γαλλία)
<u>Αίτις</u>	Francisco Malipiero	(Ιταλία)
	M. Camargo Guarnieri	(Βραζιλία)
	Frank Martin	(* Βέλγιο)
	Martinu Bohuslav	(C.Π. Αμερικής)
	Leon Jongen	(Βέλγιο)
	Victor Legley	(Βέλγιο)
<u>Γολλανδία</u>	Roan Van Straelen	(Βέλγιο)

Υπερλήφθησαν εν όλω 459 έργα συνθετών εκ των κάτω-
θι 36 χωρών :-

Αργεντινή, Αυστραλία, Αιθιοπία, Βέλγιο, Βραζιλία,
Καναδάς, Κίλη, Κολομβία, Κορέα, Αίγυπτος, Ιαπωνία, Ηνωμέ-
ναι Πολιτείες, Αμερικής, Φινλανδία, Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία
του Λουξεμβούργου, Μεγάλη Βρετανία, ΕΛΛΑΣ, Ιρλανδία, Ισραήλ
Ιταλία, Ιαπωνία, Μάρκοβ, Μεξικόν, Νεγκας, Νέτα Χέρσι,
Μονακό, Πορτογαλία, Γερμανία, Σουηδία, Βέλγιο, Τσεχοσλο-
βακία, Ταϊλάνδη, Τουρκία, Ούγγροι, Γιουγκοσλαβία .-

Ο Διαγωνισμός έγινε μεστικά. Η επιτροπή εξέ-
τασε τα 459 έργα από της 7 - 15 Ιουνίου 1963 και η τελειω-
κή κρίσις έγινε δι' έκτελέσεως 12 προκριθέντων έργων από την
Σοβιετική Ορχήστραν των Βρυξελλών εις τρεις ημερας δημοσίας
συναυλίας αότης (8, 9, 10, 11 Δεκεμβρίου) εις τό PALAIS DE
BEAUX ARTS με Διευθυντήν της Ορχήστρας τόν διδασκόν Frank
André .-

Μετά από τών ως άνω προκριθέντων οδδεκα έργων είναι
και η ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ του γνωστού εν Ελλάδα και εν Εξωτερ
Έλληνας Μουσουργού και PIANO SOLOIST κ. ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΓΡΑ-
ΝΟΥ του οποίου τα συνθετικά έργα εκτελούνται από της Κρατι-
κής Ορχήστρας Αθηνών και από τούς Ραδιοφωνικούς Σταθμούς
της Ελλάδος.

Όπως δ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΓΡΑΝΟΥ έταρασε την Ελλάδα .-

Εικόνα 1.3 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (1) Διεθνής Διαγωνισμός Συνθέσεως 3

σγαλήσουν στο έδαφeno.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΔΟΞΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΓΩΝΝΟΥ

Ο ΛΕΣΒΙΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣΥΝΘΕΤΗΣ ΠΟΥ ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΕ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΗ ΜΟΥΣΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΩΝ ΒΥΣΣΕΛΩΝ

Όσο είναι συγκινητικό και χαρμόσυνο για ένα γονιό, μιά μάνα, να μαθαίνει για την προκοπή και την άξια των παιδιών της, άλλα τόσο ενθουσιαστικό και συγκινητικό είναι για έναν τόπο, μιά πατρίδα, να μαθαίνει πως τα τέκνα της, οι βλαστοί της προκόβουν και διακρίνονται, ξεχωρίζουν μέσα στον κόσμο και μάχεται στα γράμματα και στις τέχνες, στην πνευματική ζωή.

Στη Λέσβο δεν έλαφον ποτέ ως τώρα αυτές οι χαρές και οι διακρίσεις. Πρώ πάντων στο γράμμα και τη ζωγραφική. Αδίκη τη φορά όμως το χαρμόσυνο άγγελμα έρχεται από μακριά, από το Βέλγιο. Για ένα νέο μουσικοσυνθέτη συμπαιρώτη μας, άγνωστο μας σχεδόν, τον Γιάννη Άνδρο Παπαγιώαννου.

Οδύε λίγο οδύε πολύ: Η Συμφωνία του αρ. 3 βραβεύθηκε στον Δ' μεγάλο, διεθνή μουσικό διαγωνισμό, που έγινε τελευταία στις Βρυξέλλες για τη σύνθεση συμφωνικών έργων.

Στο διαγωνισμό έλαβαν μέρος 440 συνθέτες από 35 έθνη όλου του κόσμου. Έπρόκειτο να βραβευθούν 12 έργα. Η Ελληνόδικος έπιτραπή άπαρξίζταν από διεθνείς μουσικές προσωπικότητες επιχορηγίου κόρους και φήμης. Η Συμφωνία του Παπαγιώαννου έρθε άγδωά στη σειρά έπιτυχίας, και ο Παπαγιώαννης της Έπιτυχίας κ. Μαρσέλ Κιβελίε τού το άνήγγειλε τηλεγραφικώς συγχρόνως τού.

Η συμφωνία οδίκη άκίχτηκε μωρί με τ' άλλα 11 έργα που βραβεύθηκαν, στο Μέγαρο Καλών Τεχνών από τη Συμφωνική Όρχήστρα των Βρυξέλλων με τη διεύθυνση τού κ. Φράντς Άντρά. Τό έργο οδία έπρόκειτο να μεταδοθούν, τότε, από τούς ραδιοεπιθετηριούς όλων των εάρωπαϊκών πρωτευσουσών βραι στην Άμερική.

Έπιτυχιστόν—έπιλλίγει μιά άθεολική έφημερίδα—ου στο διεθνή μουσικό σίββα για σύνθεση, ή Έλλας δίνει τού π ο ρ ω ν για πρώτη φορά και μάχιστα μεταξύ των νικητών, γαγονός άφιστη, ββαίως σπρασίας για τη χόρα μας».

Αδίκη είναι ή λαμπερή νίκη τού Γιάννη Παπαγιώαννου. Οι πληροφορίες που συγκεντρώσαμε γ' αυτόν είναι πολύ ενδιαφέρουσες.

Κατέχεται από την Άρμνία. Τό μουσικό του ταλέντο τό κληρονόμησε από τον πάππο του Κωνσταντό Άρμνίτη, οι μουσικές συνθέσεις τού άκοίου άσπασχόη καταπαρόφωκεν από παλαιά, όταν έλλήθη κάποτε από Πατρισταρχίον Κωνσταντό, γιά τού άκοιναμχόη ββαίω για μιά μελίτη που είχε κάμει περί ββαίωσινής μουσικής. Όταν έπιστρεψε και είδε την καταστροφή των έργων του, κλάσσεως στην κόραρά του και πέθανε από μελαγχολία, χωρίς να μελίσει οδία και τού γράμης του.

Ο Γιάννης Παπαγιώαννου είναι γιος της κόρης του Κιρήνης και τού Άγιοσότη γιατρού Άνδρου Παπαγιώαννου.

Ο συνθέτης είναι σήμερα 36 ετών. Γεννήθηκε τό 1917 στην Καβάλλα άκου είχε έγκρατισθεί ή οίκογένειά του.

Από μικρός έδειξε τό ταλέντο του στη μουσική. Πέντε έτων έπαιζε πιάνο, παρρακολωνότανε τό μάθημα της άδελφής του, κ' έση άνάγκασε τούς γονείς του να κόνουν και σέ κείνον ιδιαίτερα μάθημα.

Όταν τελείωσε τό γενικό σχολείο άπέλα άπέλα να άρρασώη στη μουσική, ή οίκογένειά του άμας την έπίσημη και άναγρόση στο γυμνά. Τριτοετής φοιτητής και παρά την έπίσημη άρνηση της μητέρας του και τού θείου του γιατρού Έυάστου Άρμνίτη (ουό μεταξύ είχε γήση τον πατέρα του) άπέλα τό νομακό συγγράμματα και άρρασώημε άπέλα στη μουσική.

Μέσα από έργα που έγει συνθέσει είναι και ή μελοποίηση τού «Παύλη Άρμνίτη» τού Στρατή Μωρεσίδη, που κίχτηκε από φορς από την κρατική άρχήστρα, άσπασχίται δέ από τον ίδιο ως μιά από τίς καλύτερες συνθέσεις του.

Πρόν δύο χρόνια ήταν άπιστωλμένος τού Ο.Η.Ε. σε διάφορες Εύρωπαυνώς γήρη, γιά να παρρακολωνόη και μελίτησε τη μουσική έλλήη στην Εύρώπη.

Ένα από τού άσπασχίται είναι κίχθηκε στη Μενιόλη Ένα κίλοσος, γιά να άρνησει με συνθέσεις του τ' άσπασχίται και τού τασία της πατρίδας του και τού τον συγγήσαν, όταν πριν από χρόνια έρθε κ' έμεινε λίγες μέρες στη Θεαρή στο σπίτι τού θείου του.

Τόν παρραμύναμε με άσπασχίτη και παρραμύνα.

05

ΤΑ ΧΥΔΡΟΜΕΤΕ (ΑΓΕΡΜΗ) 11-1-1954

ELVESCO

Εικόνα 2 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (5) πληροφορίες για τη ζωή του

ΕΘΝΟΣ 06

ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ

6-1-1953

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΑ 1953

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Τη μουσική ζωή του τόπου μας στα 1953 μπορεί κανείς να πη πως την χαρακτηρίζουν δύο κυρίως γεγονότα, το ένα ευχάριστο, το άλλο θλιβερό.

Το ευχάριστο εινε η κατά πολλούς τρσπουσ ανανήωσησ της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στα μεγάλα μουσικά κέντρα του εξωτερικού—η αναγνώρισις και κατά κάποιον τρόπο καθιέρωσις, από τον έξω από την Ελλάδα μουσικό κόσμο, της ελληνικής συνθέσεως, σαν μιάσ μουσικής σχολής με δική της χαρακτηριστικά γνωρίσματα, δική της προσωπικότητα και δική της καλλιτεχνική τάσις.

Ως πρώτο σημείο της επιτυχίας αυτής, εμείς εύνηξής εξισορσνσς τη ζσρδσσις από διεθνή γεγονισμσ συνδσσεως έργων για όσσηστρα των Βρυξέλλων «Βασίλισσα Έλισάβετ του Βελγίου» του Έλληνα συνθέτου Γιάννη Παταϊσιάνου. Έδραβεύθησαν **δσδεκα έργα** από τα τετρακόσια τόσα που είχαν υποβληθσ και ο Παταϊσιάνου πσρ το θυσλο βραβείο, σπαισθεις από δύο διεπισρτικέσ επιτροπέσ κριτών από τους πσ διακεκρυμένους γνωστουσ συγχρόνους συνθέτεσ.

Τσ δετ μισα από δσδεκα έργα που έδραβεύθησαν και που σνήσαν σσ συνθέτεσ από τόσα μουσικουσ προηγμένα Έθνη, όπως η Πολωνία (α' βραβείο), Γαλλία, Ιταλία, Ηνωμένες Πολιτείες, Ολλανδία, Έλβετία, πόρσσε να σταθσ και ένα ελληνικό, νομίζω πως εινε κάτι για το οποίο μπορεί να υπερηφαισεται η ελληνική μουσική δημιουργία.

Διότι στην τόσα τιμητικόν αυτή επιδρσδεσσις της μουσικής μας, νομίζω πως μπορούμε να χαρακτηρίσωμε και τη σχετικσ σφσρστρα εκτέλεσι ελληνικών συνθέσεων στα μεγάλα μουσικά κέντρα του εξωτερικού.

Ο Σκακσνσς βρίσκει τα θέσι του στις μουσικές εκδελσσεις των σπεριστευτεριστων μουσικών στη Βενετία, από Αμβσρσγα, στην Κολωνία. Ο «Άγιος Παύλοσ» του Παρισι έιδεσαι στη Μαγνστία με μεγάλη επιτυχία.

Άλλεσ ελληνικές συνθέσεις παίζονται από Βελγιοδσ, από Λσνδίνσ, από Παρισι, από Μόναχο και προσπώς ελπίω πως θσ άναγγελθσν και νέεσ εκτελέσεις ελληνικών έργων στην Στουτγάρδε, την Κολωνία, τις Βρυξέλλεσ.

Η ανανήωσις αυτή της ελληνικής μουσικής από όπου και αν προέρσεται και ανεξάρτητα από ποσσπη και έργο, γενίζει την σπηή μου από άλλθινσ αγαλλιαισ και την δικαιοσι μιάσ ζωής που άπεισθθηκε στην άγώνα για την ελληνική μουσική έθια.

Αν όμως στην τομεια της μουσικής δημιουργίας το 1953 σημειώσε

μιά πραγματική άνωση και πρόοδο, δυστυχώς δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο και για την άλη μας μουσική κίνηση, που τη χαρακτηρίζει κυρίως η καταστροφική κατάσταση που έχει δημιουργηθσ στη μοναδική μας Λυρική Σκηνή.

Επτά τόσους μήνεσ η Λυρική Σκηνή ερίσκαται κλειστή. Το καλλιτεχνικό της προσωπικό άνεργσ και άμισθο άνω τα διοικητικά έλακολουθσ να δσισκαται στη θέσι του.

Μιά σειρά από τραγικέσ, για τη μουσική ζωή του τόπου, παρελθυσσεις—για τις άνηξες πολλοί εινε σπασθσν,μαζί με μσστουσ και ο ίδιος ο καλλιτεχνικός κόσμος—έφερε τη Λυρική Σκηνή σε κατάσταση εθωρσς και άσθασιαισ από την όπαιον άσ ελπίσωμε και άσ εύνηξωμε πως θσ άνατείλωμε καλύτερεσ ημέρεσ για τη Λυρική Σκηνή.

Γιατί, έπει τσλους, πρέπει να το καταλόβωμε άσαι πως, γιαόσ Λυρικών άργασμσ, η μουσική ζωή του τόπου εινε προωσιμένη να καταδρασθωθσ και άσαι τα καλλιτεχνικά επιτεύγματα της τελευταίας γενέας στο μουσικό τομεια να εξασμισθσν και να σδσψων. Άλλ' άσ εινε, αυτό δεν εινε το σπαρσν, όπως λέει κι Μήσρμτα Χόνησ στην «Άγαπητικσ της Βοσκηπιόλασ». Έτσισ κομμιά μισσ μιλσση πλατύτερα για αυτό το σημείο.

Κατά το άλλα το 1953 δεν έχει να παρουσιάσει τίποτα το ιδιαίτερο στην έλλαδική, τουλάχιστον, μουσική ζωή.

Η κρατική άρχήστρα έλακολουθσ το συνθισμένο της έρσμη. Οά έθελσ μόνο να σημειώσα ιδιαίτερεσ την επανεκτέλεσι της 9ης Συμφωνίας του Μπετόβεν από τον κ. Οικονομίδη και να τονίσω την όραϊον εκτέλεσι από τον «Παριση της μουσικής του Μελχλ Μήσρτκ, που άποτελεί μόνσ ελπίσμη άπαρηγή ελδοσής νεύτερεσ μουσικής στα προγράμματα των συμφωνικών μας συσσυλλόων.

Άπό τους Έλληνεσ σολιστ θσ έθελσ ιδιαίτερεσ να έξωρα το ρεσιτάλ και τις διεθνείσ επιτυχίεσ της μεγάλης μας Τζίνεσ Μπαχάουε, καθώς και τη διεθνή αναγνώρισι από Έλληνοδων τραγουδιστριών που τιμωμσ άλλθινσ την ελληνική τέχνη του τραγουδιού από έμμερικό: Τησ Άννεσ Τσασπσλου από Νιύσρκλντσσ και της Γιόηεσ Εύστρατιάδου από Βερολίνο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΓΥΡΙΖΩ ΠΑΡΩ

Με έργ. 120.000 γυρίζω άδσρασιτε, κερσπρσντίεσ και καλκό. Έκτελώ σπυτερίσμη ενυρλόσ άδιόκρτα. Ρόδοσ κερσπρσνη με όλικσ Α' έργ. 350.000. ΣΤΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Θερμοπύλεσ 15.

Εικόνα 3 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (6) διάδοση της Ελληνικής σύνθεσης

09
 Η. ΑΠΛΟΓΕΤΗ
 23/9/53

23/9/53

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Γ. ΜΑΝΤΑΚΑ

Κόμβος του 20 αιώνα την μουσική ζωή του τόπου μας δι-
 σπαστεί να μη αισθανθεί ως θύμα
 της λαοκρατίας και μια εθνική
 άποψη για την διαγωγή και
 δοξαστεί που έγινε από έργα
 του συνθέτη μας Γιάννη Ανδρ.
 Παπαϊωάννου. Ο Γ. Α. Παπαϊωάν-
 νου πήρε μέρος στην πρώτη διεθνή
 μουσική διαγωνισμό «Βασιλέως
 Έλισαβετ του Βελγίου» μαζί με
 άλλους συνθέτες από 35 έθνη και
 έλαβε τον 439 έργο. Ήδη στην
 ηλικία του Παπαϊωάννου διαβεβαιώ-
 νται από διεθνή έπιτροπή και την
 διεκδικούσαν μουσικοί σπουδαστές
 και τους 8η ηλικία (1910). Η
 ευφυΐα αυτή εκτελέστηκε στις
 10 Δεκεμβρίου από την Συμφωνική
 ορχήστρα των Βελγίων από την
 διεύθυνση του Φρανκ Άντερ και
 πρόκειται να παίζει σε πολλές προ-
 τεράσιες και θα μεταδοθεί από τους
 κεντρικούς ραδιοφωνικούς σταθ-
 μούς της Βελγίας και της Αμερι-
 κής.

Ο επισκοπικός της μεγάλης
 δημοφιλίας «Σούρα» των Βελγίων
 Λ. Υ. Έκρονς η 406.
 Το πρώτο μέρος της 3ης Συμ-
 φωνίας αποτελείται από τρεις
 ενότητες: ένα σύνθετο με από-
 κλειστές αρμονίες και κλασ-
 σικών παραδόσεων, ένα σύνθετο
 από μια μελωδία ελαφρώ-
 σα, προκείμενη με μια όμοι-
 αση-βελγική κατασκευή της
 μελωδικής γραμμής. Το δεύτερο
 μέρος συνίσταται από μια ενό-
 κλη, με μια ελαφρώς και έ-
 λειψης άποψη αρμονισμού τε-
 τραπεζίτη. Το τρίτο μέρος κω-
 νολογικά γράφεται σε αυτή κω-
 νολογία γράφεται αποκλειστικά
 «ένας» και αληθινή προσημασμένη
 τα ενός συνθέτη διακρινόμενου
 θέσαν και πολύ άριστου από
 τεχνικότητας εις όλες τις ειδί-
 κτηματικές τέχνες και του
 οποίου η μουσική διάπλαση φανερ-
 ούσε ότι ούς η τέχνη καλλι-
 ας η μέλλει.

Ο Γιάννης Α. Παπαϊωάννου, Με-
 λωδολόγος, γεννήθηκε στις 1910
 στην Κρήνη και από το 1921 εν-
 ταστάθηκε στην Αθήνα. Σπούδα-
 σε από «Ελληνικό» Υδίου Αθη-
 νών, πάλι, άουσία, αντιστέ-
 βουσία και σύνθεση και γράφτηκε
 και από Πανεπιστήμιο για να δια-
 κρινόταν την άουσία και άλλους έ-
 πως το θέλο ήγειν του Ακαδημα-
 ρίου της άουσίας με άλλη. Στο
 1949 η άουσία διακηρύχθηκε
 το άουσία του τόπου του έπι-
 τε σε καλλιτεχνική καριέρα του περί-
 του χρόνου από Γαλλία, Έλβετία,
 Γαλλία και άλλη. Στην άουσία
 έπαιξε από τους κεντρικούς άουσία
 ραδιοφωνικούς μας σταθμούς και έ-
 γράφει Άουσία άουσία στο
 Έλληνικό Υδίου.

Και ήγειν ότι άουσία την πε-
 ρινή για να έδειξε το έργο του. Ο
 Παπαϊωάννου είναι ένας άουσία
 άουσία άουσία. «Αν κρίνει από
 τα έργα του που έπαι άουσία —
 άουσία Άουσία, άουσία για
 έπαι και έπαι, Παπαϊωάννου, Τέ-
 τραπεζίτη, άουσία και μερικά έ-
 τα — από άουσία άουσία και
 άουσία η άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Στο έργο του άουσία άουσία έ-
 γινε τις άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Το έργο του κλασικό κλάσμα της
 της άουσίας της άουσίας άου-
 σίας.

ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Συμ-
 φωνικές άουσία: α) Κωσταντίνος, β)
 Πάουλο του Δούλου, γ) Παπαϊωάν-
 νου Τρίτη, Ιωάννης άουσία
 άουσία Άουσία (σε 11 ά-
 κόνες). Στην Κωσταντίνος άουσία.
 Τέτα άουσία, άουσία άουσία άουσία.
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

άουσία της άουσίας.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Για πάλι και
 άουσία, και άουσία για άου-
 σίας.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ: Σύν-
 θες για έπαι και πάλι, Στεφάνος,
 Πάουλο, Για για έπαι, άου-
 σίας και άουσία.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ: Όδω-
 λιστες, Στην άουσία άουσία
 άουσία, 7 Νυκτερά και 24 Γαλλί-
 του.

ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΑΡΠΑ: Άουσία, άου-
 σίας και έπαι.

ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑ: Για γυ-
 ναίκα, άουσία έπαι και για άου-
 σίας. «Τα άουσία για άουσία»
 άουσία για άουσία άουσία
 και άουσία άουσία, άουσία και
 άουσία για άουσία άουσία και
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΤΑΛΕΤΤΟΥ: άου-
 σίας, άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Τα κεντρικά έπαι του τα
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Η άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία
 άουσία άουσία άουσία άουσία

Εικόνα 5 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (9) μορφολογία των έργων

Εικόνα 6.(1) 5.1.2 1951-1960 α. βράβευση της Συμφωνίας αρ. 3 (12) Περιοδικό Μουσική Κίνησης 1

ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΒΙΣΜΠΛΗΝΤΕΝ – ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ 1954

Οι μουσικοί γιορτές του Μάου στο Βισμπλάντεν, που καθιερώθηκαν μόλις από λίγες δεκάδες χρόνια, με καταπληρτική ταχύτητα, εύρωστη φέση. Βέβαια θα συνεβόλανε α' αυτό και η κεντρική γεωγραφική θέση του Βισμπλάντεν, καταραμένη στην καρδιά της βλατικής Γερμανίας, μιας πόλης, που ήταν από καιρό γνωστή από οικονομικά κέντρα - θρησκείας και δικαιοσύνης με τις περίφημες Ιεραιτικές του πύλες, με το κλειδί σε φοιητές άμορφους περιγυρά του, με τα θαυμάσια σχεδιασμένα πάρκα του, με τα λιμνικά φεγγαριόμοια (ανοδομοχία του και μ' ένα πραγματικά άδύνατο λιμνικό θέατρο. Έκείνο όμως, από πάνω, που εξασφάλισε την επιτυχία τους ήταν η μεγαλειότητα τους όργωνισας, που από την άρχη ύπαλογοίτησα σε τρόπο που να δώση στις θεωρητικές τους παραστάσεις ένα χαρακτηρισμό που γίνεται με έκτακτο, χωρίς στη συμμετοχή και όλην διασημία μουσικοθεατρικών συγκροτημάτων. Πως οι οργανισμοί δεν έπαιον Μω α' αείσους τους τους ύπαλογοίτησών φαίνεται από την αφάνταστη σωροί έκτακτων, δε' άλλς της γής τις γυνείς, που κάθε χρόνο συγκαταρρώνονται α' αυτός. Έφτος για την έκτακτη του κλεισιώτατου σε περιχρήματα προγράμματος, συνήθριζαν μαζί με τους θεατικούς της Κροτικής Όπερας της Έσσα, ή Κροτική Όπερα της Πέννης και ή Όπερα του Σοντ - Γατόν του Λονδίνου. Από άλλες πόρτες θα πρέπει να περιγραφόμενα να μιλήσαμε έδω, με κάθε δυνατή συντομία, μόνο για τις τρεις παραστάσεις της θείας που άπεκίλων άλλς π, κατά τη γενική αντίληψη, το καθαυτό «γεγονός των έσορων.

Και πρώτα οι «Γέραι του Φηγαρόν του Μάουαρ.

αυτής του Έκτακτου α' Γιάνη Παπαϊωνάνου, καθιερωτή των άνωτέρων θεατρικών στο «Έλληνικό Όθελόν». Η πρόσφατη πρόβασή του από μεγάλο διεθνή θεατρικό συνέθετος «Βασίλισσα Έλισάβετ», που έγινε κάπου στις Βραζιλίας, έφερε με άπειρη την προσδοκία μας για τη μουσική του. Μα ή προσδοκία αυτή λανθασμένητα άπείλητο από την άρση και βυθία άποβλητική μουσική που έγραψε ή συνέθεσε «έδικα γι' αυτή την παράσταση. Η άρχισσα, την οποία διαδόνε ή θεός ή συνέθετος, λιτή με περίεργα δουλεμένα ήρωσι περίφημα, δε και στο ύπερο, έργωνέοντας κατά τον καλύτερο τρόπο την παρτιτούρα του κ. Παπαϊωνάνου, έδω άντικαθερριζόση ή σταγονική άμείθουσή του στο πείσμα του έργου. Ο κ. Παπαϊωνάνου δε άπέδωξε να κεντηθήκε το κοινό με το γνωστό έμμοχημένο κ' άμφάβηλο, για να μην το κοινό, γούστου, έλλογημένη άνωτιστικό έφ, ούτε με κρουαυγάλους μελωδισματικούς. Άντίθετα κούφερε με άπλό με περίεργα άφροστικά μέσα να του μεταδόσει τη συγκλονιστική με συγκρατημένη στην άδέλωσή της συγκίνηση που διακίνη στή τη τραγωδία και να δημιουργήσει, με τη γνήση άρρηκία άμορφή και μεγαλοπρέπεια μουσική του, την κατάλληλη άπόρροια, που μέσα α' αυτή έανάζηρε το έργο και κινήθηκε ή έδη παράσταση.

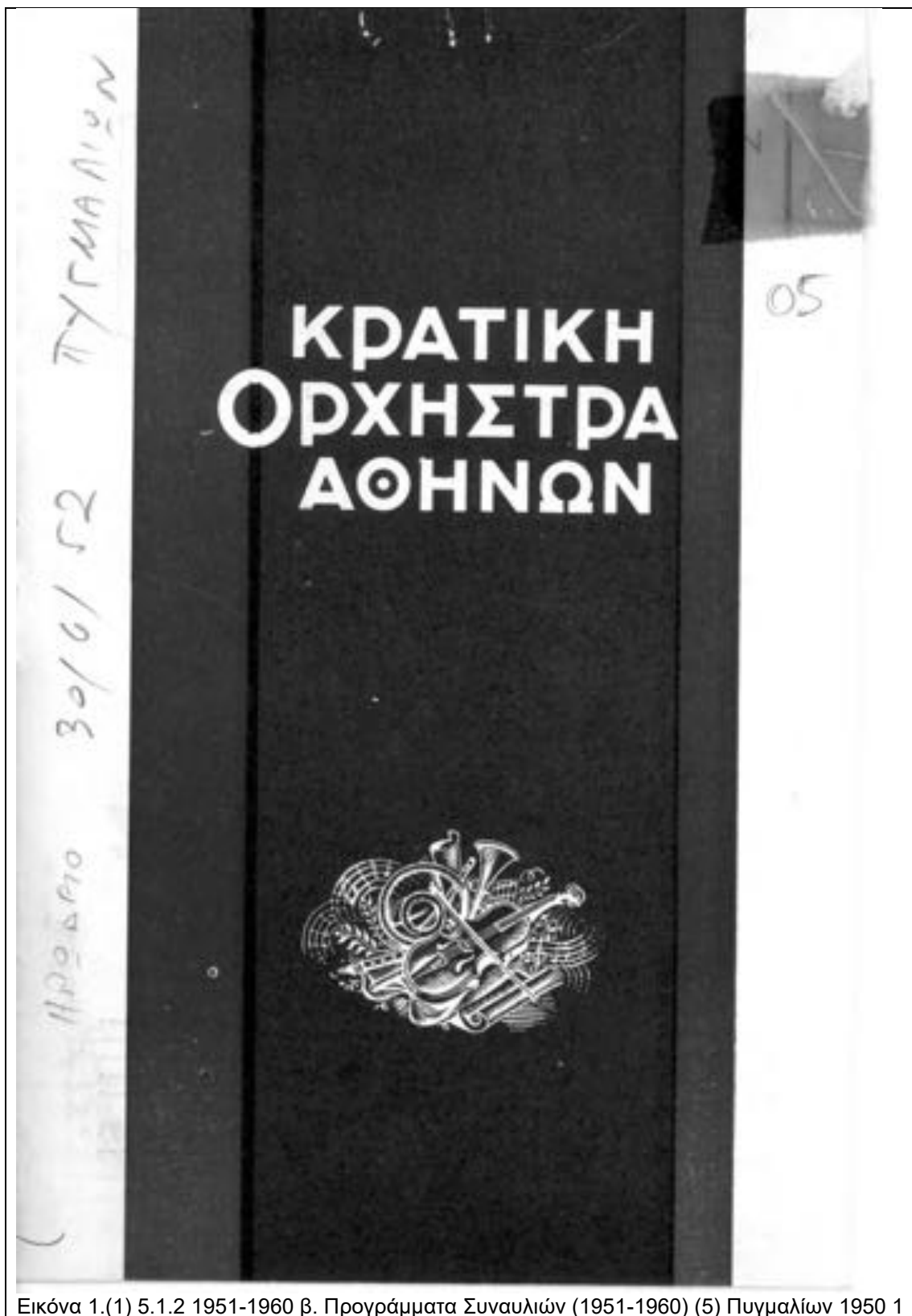
ΣΠΥΡΟΣ ΣΚΙΑΔΑΡΕΖΗΣ

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ»

Το θεωρητικό αυτό κείμενο κερφής χάρησε και κεντροκομμένες κωμωδίες, λιμνική περιπέτεια και κεντρογάρκος μονολόγος, που μπορεί άληθινά να χαρακτήριση ή μονολόγος, ή τέλειος τύπος της κωμικής άπερας, με τη πολύπλοκη χαρακτηριστικά πρόσωπα και τις άλλεάλληλες μεταμορφώσεις τους, με την Άφάντη, την άσπρή, την έρωσή, τη μικρή άνοστη, τη συμπαιθητική άνοστη άκτακτολημμένη, τη θαυμάσια έμπιστη, το λιχτηριστό παλικάρι, που όλοι τους μεταρριόονται με μηχανορροφία και όλοση παρουσιάζονται σε καινούργιες άναπόνητες μεταξύ τους σχέσεις, και συννοοοετα, και διαρριονοί, και χωρίζονται, και άνεκοταίνονται, για να διαλευκίη στο τέλος κάθε παρατήρηση και να διαλευκίη το καθότι, και ναρη ή καθότος τη θέση που, έως φαίνεται, που προαρίζεται από την άρχη και να μείνουν όλοι άχαρακτηρισμένοι, από άπαιτο το προαρηταμένο σκεπτικό πειγίη, που άσπρήτα κωμωδικά μέσα στη λάμψη μιας πραγματική θείας μουσικής, άποδόθηκα κατά τρόπο τέλει από τα διαλογικά σύνοια της θεανόικης κροτικής θείας. Για τη διαόθηση του Κρόλ Μάου και τις κροτικές άρρηκίες του Όσορ Φρίντ Σού, που άφαιώς μεγαλοπρεπότερο από τους σημερινούς Γερμανούς κροτικούς του μουσικού θεάτρου, ή έζος της άρρηκίας, οι φυσίες των τραγουδιστών, ή κίνηση ή χειρονομία τους, ή έρση τους γενική έπαση στη σκηνή, άπέκίλων ένα θαυμάσιο άνωλο σύνοιο στέλης άρμονικότητας. Κενόνα από τα πρόσωπα δεν άρριονότεν φηλότερο από τα άλλα, κούση δε έφατη στη σκηνή, δε έλχαν άνωση άπείλητα πειθολογημένα τις θέσεις τους για να ζυνταρρουν το έργο, θεού, ως τόσο, φάνηκε κατά τρόπο τέλει άνόγηση, ή προσκομότητα και ή χαρακτηρισ που άνωτερος ή μέλος του καθένος. Και το γεγονός, ότι πραγματικώς για έλα — για το λόγο, θεός και για την κίνηση — βρήκε ή σωστός τρόπος για να γίνουν ελικητα, και ότι άπεδόθησαν με τη σωστή βαρότητα, με το σωστό μέτρο ή διαίθετος, το παράλογο θεατρικό κροτικό, οι μεταμορφώσεις, οι άνωθήσεις, οι μηχανορροφίες, το σκεπτικό και το άπαιτο, έτος που να φανή άνωόθησα το βεβήτορο κόμμα της χαριστότης αυτής κωμωδίας, αυτό ήταν έκείνο που έρωσε προάδων στην ύραία παράσταση τη σφαιρίδα του άνωθήστου και του τέλειου. Άπό την φέληση των γενικά άνωρητικών στίχων, έλριονται ως άνωθήστου ή Έργουερτ Στέφριτ ως Σούζα, ή Λίζα απ έλ Κάρε ως κόρησα, και ή Έργ Κούτς ως Φηγαρόν.

Διότερο, κατά σκηνή του προγράμματος, γεγονός τον έρωση «Ένα ή παράσταση του Ρενε Γαίον, του θεατρικού έργου του έρρηκας Κρό Μάου έπόν, και που με την άνωρησή αυτή άνωθησε για πρώτη φορά στην Γερμανία, οι άγγλικές έδωες γύωση. Έίσε παρέλεια κού διαφορική έίσε το κίμα των δύο άνωτων έργων, έτος από πάνω λιπή έπ' έρη δε ή έσθήσης και το έρω του κούμου χρονολογικό δεν άνωθησε πολύ μεταξύ τους. Ο Γεοργ Γαίον (1754—1832) από το έτος του άνωου «The Bourgeois έπρη την ύπό-

Προσθήκη Ι2β

Εικόνα 1.(1) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (5) Πυγμαλίων 1950 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Σεμίραμις, εισαγωγή G. ROSSINI

2. Ποιμενική Σουίτα LARS - ERIK LARSSON
 - I. Εισαγωγή
 - II. Ρομάντσα
 - III. Σκέρτσο

3. Πυγμαλίων ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
συμφωνική εικόνα

•

4. Συμφωνία άρ. 6 (Παθητική) P. TSCHAÏKOWSKY
(Έργον 74)
 - I. Adagio — Allegro non troppo —
Andante — Moderato mosso — Andante
 - II. Allegro con grazia
 - III. Allegro molto vivace
 - IV. Finale

Εικόνα 1.(2) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (5) Πυγμαλίων 1950 2

G. ROSSINI
ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ (ΕΙΣΑΓΩΓΗ)

Ἡ «Σεμίραμις» τοῦ Ροσσίνι θεωρεῖται τὸ σημαντικότερο ἔργο τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ μουσουργοῦ. Ἀνεβιβίσθη γιὰ πρώτη φορά ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Fonico» τῆς Βενετίας τὸ 1823. Ἡ εἰσαγωγή τῆς ὀπερας αὐτῆς εἶναι ἀπὸ τῆς περὶ δημοφιλεῖς δημιουργίες τοῦ Ροσσίνι καὶ παραμένει στὸ ρεπερτοριοῦ ὅταν τὸ ἐπὶ λόγιον ἔργο, δὲν παίζεται πιά παρὰ μόνον σὲ ἐξαιρετικὰς περιστάσεις. Ἡ εἰσαγωγή ἀπὸ τὴν «Σεμίραμις» εἶναι ἕνας τέλειος τύπος στὸ εἶδος τῆς καὶ διακρίνεται γιὰ τὴν ῥοιῶσα «ροσσινιανὴ» μελωδία τῆς γιὰ τὴ χαρὰ καὶ τὸ φῶς ποὺ σκορπίζει. Ὁ Ροσσίνι ἀρραμῶζει σ' αὐτὴν τῆς καλλιτεχνικῆς του ἀρχῆς ποὺ συνίστανται κυρίως εἰς τὸ ὅτι «ἡ μουσικὴ εἶναι κατὰ πρῶτον λόγον τέχνη ποὺ ἔχει ὡς προορισμὸν νὰ τέρπῃ». Καὶ ὅμως ὁ Stendhal ὅταν πρωτοπαύχθηκεν ἡ «Σεμίραμις» τὴν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἔργον ποὺ ἔχει τὰ ἴχνη «ἀφορήτου γερμανισμοῦ» καὶ ὅτι δὲν σφραγίσθηκε στὴν Βενετία παρὰ μόνον χάριν στὴ μεγάλη φήμη ποὺ ἔχαιρον ὁ Ροσσίνι.

LARS - ERIK LARSSON
ΠΟΙΜΕΝΙΚΗ ΣΟΥΙΤΑ

Ὁ Lars - Erik Larsson γεννήθηκε στὴ 1908 στὴν Σκανία, τὴν νοτιώτερη ἐπαρχία τῆς Σουηδίας. Εἶναι ἀπ' τοὺς περὶ ἔχοντες νέους συνθέτας τῆς Σουηδίας καὶ ἔχει γράψῃ τρεῖς συμφωνίες, ἓνα κοντσέρτο γιὰ σαξόφωνο, μουσικὴ γιὰ θεατρικὰ ἔργα, ἕνα μελόδραμα, σουίτες γιὰ ἄρχαζα, χορωδίες μουσικῆ δωματίου, τραγῳδία κ.λ.π. Ἐχει τὸ χάρισμα νὰ γράψῃ τόσο σοβαρὰ ὅσον καὶ ἐλαφρὰ μουσικῆ. Ὁ Larsson εἶναι διευθυντὴς τῆς σουηδικῆς ραδιοφωνικῆς ἐπιτελείας καὶ ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐπαρχιακῶν ὀρχηστρῶν.

Ἡ «Ποιμενικὴ σουίτα» γράφηκε ἄρχικως ὡς ραδιοφωνικὸ κομμάτι μὲ τὴ σημερινή του μορφή εἶναι μίς ἀπ' τὰς συνθέσεις ποὺ παίζονται συχνότερα στὴ Σουηδία.

ΓΙΑΝΝΗ ΔΑΝΡ. ΠΑΠΑΔΩΑΝΟΥ
ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ (ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ)

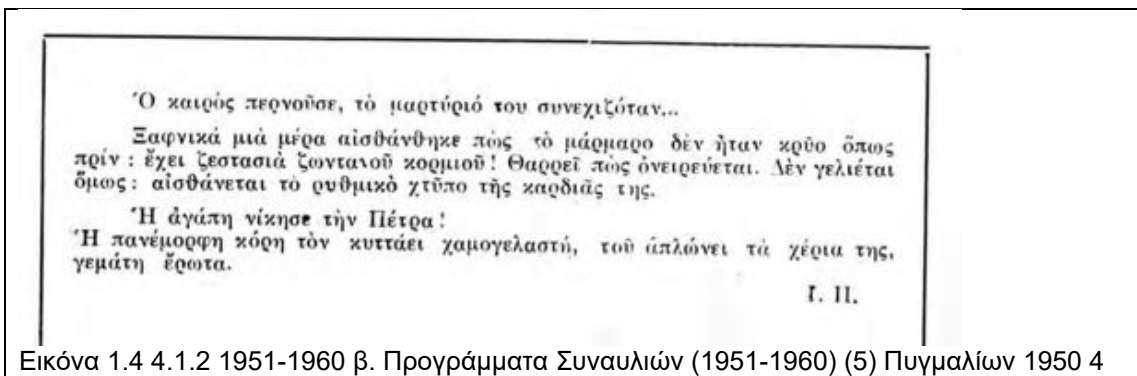
— 1950 —

Ἡ σκέψις χιλίδες ἀνάληφρα γιὰ τελευταία φορά τὸ μάριμα. Τὸ ἀγάλμα, ποὺ τόσο καιρὸ δούλεψε ὁ γλύπτης γιὰ νὰ τοῦ δόσῃ τὴν τέλεια ὀμορφιά, φαντάζει τελειωμένο πιά μὲ στὸ ἐργαστήρι. Παριστάνει μιά κόρη: τὴ Γαλάτεια.

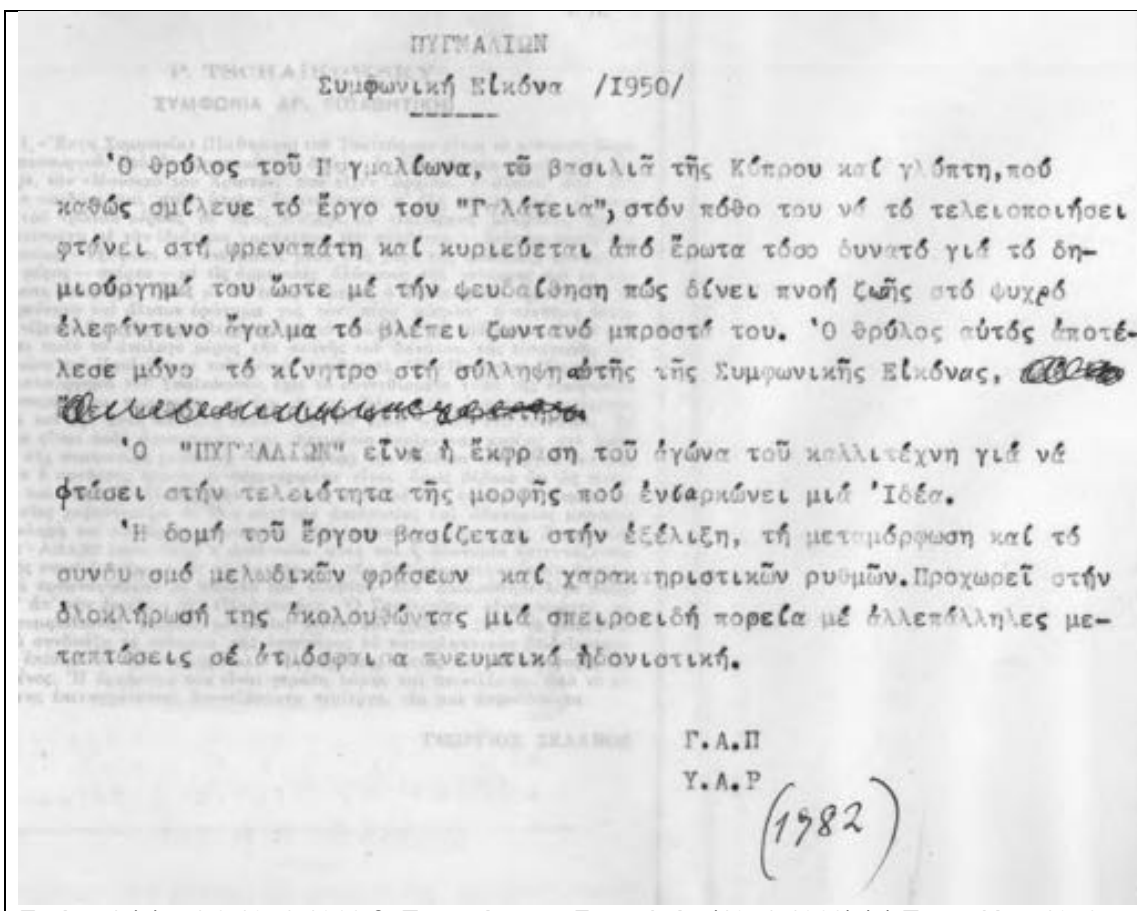
Ὁ Πυγμαλίων πέταξε τὰ ἐργαλεῖα σὲ μιά γωνιά καὶ, πρῶτα ἀπὸ κοντά, ὄσπερ μακρότερα, θαύμαζε τὸ ἔργο του. Δὲν ξεκολλοῦσε τὴ ματιὰ του ἀπ' αὐτό.

Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως τὸ βλέμμα του ἄλλαξε ἔκφραση: σκοτεινὸ, ἀνήσυχο, εἰδειχνε πὺς μιά τρακίρια συντάραζε τὴν ψυχὴ του. Αὐτὸ ποὺ αἰσθάνεται δὲν εἶναι μόνον θαιμασμός. Εἶναι κάτι ποὺ δὲν ταλμοῦσε ὅστε νὰ τὸ φανταστῇ: ἀγκυλοῖ τὴ μαρμαρίνη κόρη! Κ' ἡ σκέψις αὐτὴ γίνεται ὀλοένα πὺς τυραννικὴ. Ἡ λογικὴ του ὅμως ἐπαναστατεῖ. Ἄν τὸ ἔργο καταστραφῇ θά γλυτώσῃ ἀπ' τὸ μαρτύριο. Ἀρκάζει τὸ σφραγὶ γιὰ νὰ κοιμητισθῇ τὸ ἀγάλμα: δὲν ἔχει τὴ δύναμη! Τὸ σφραγὶ πέφτει ἀπ' τὸ χέρι του νομίζει πὺς ἡ κόρη τὸν κυτταίει εἰρωνικά. Ἐρμαιο τοῦ ἀπελπισμένου του ἔρπτα, πέφτει στὰ πόδια τῆς καὶ τὰ φιλάει μὲ παραφορὰ.

Εικόνα 1.(3) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιῶν (1951-1960) (5) Πυγμαλίων 1950 3

Εικόνα 1.4.4.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιῶν (1951-1960) (5) Πυγμαλίων 1950 4

Εικόνα 1.(5) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιῶν (1951-1960) (5) Πυγμαλίων 1950 5

U. S. I. S. Concert Series

Featuring Contemporary Greek and American Composers

Tuesday, February 17th, 1953

WILLIAM SCHUMAN:

Symphony No. 3

Movements: I. Passacaglia
II. Fugue
III. Chorale
IV. Toccata

Played by the Philadelphia Orchestra under the direction of Eugene Ormandy.

JOHN ANDREOU PAPAIOANNOU:

1. Sonata for Violin and Piano
Played by Mr. and Mrs. Lyoudis
2. Suite for Piano (Coraire Dancous)
Soloist: Maria Franceskou

o o o

ΘΟΥΔΑΛΙΑΜ ΣΟΥΜΑΝ:

Συμφωνία Αρ. 3

Τό μέρη: I. PASSACAGLIA
II. FUGUE
III. CHORALE
IV. TOCCATA

Παίζει η Συμφωνική Ορχήστρα της Φιλαδέλφειας υπό την διεύθυνση του Εδγινίου Ορμαντν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ:

1. Σονάτα για βιολί και πιάνο
Έκτελεσις υπό του κ. Ζεόγους Λυκοδση
2. Σουίτα για πιάνο (Κουραδρικοι χοροί)
Σολίστ: Καρία Φραντζεσκου

o o o

ΘΟΥΔΑΛΙΑΜ ΣΟΥΜΑΝ:

Ἡ Συμφωνία Ἀρ. 3 τοῦ Θούδαλιου Σούμαν ἐτιμῆθη μὲ βραβεῖον ἀπὸ τὸν Κόκλον τῶν Μουσικῶν Κριτικῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, διότι ἐκρίθη ὡς τὸ καλλίτερον ἔργον διὰ δρχήστραν τὸ ὅποιον εἶχε παιχθεῖ εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὴν περίοδον 1941-1942. Ἡ Συμφωνία αὕτη ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1941 εἰς τὴν Βοστώνην, μὲ τὴν Συμφωνικὴν Ὀρχήστραν τῆς Βοστώνης, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σέργιου Κουσιβίτσκου. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἡ πρώτη ἐκδοσις εἰς τὰς 22 Νοεμβρίου 1941.

Ἡ Συμφωνία Ἀρ. 3 τοῦ Σούμαν συνετέθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1941 καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ οὐα μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος περιλαμβάνει μίαν PASSACAGLIA καὶ μίαν FUGUE. Τὸ δεύτερον μέρος ἀπὸ 1 CHORALE καὶ 1 TOCCATA.

Ὁ Θούδαλιος Σούμαν ἐγεννήθη τὸ 1910 εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅταν ἐτελείωσεν τὰς μουσικὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κολομβίας, ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν ἁρμονίαν μὲ καθηγητὴν τὸν MAX PERSEN, εἰς τὴν ἐναρμόνησιν μὲ τὸν CHARLES HANBIEL καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν μὲ τὸν ROY HARRIS.

Εικόνα 2.(1) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιῶν (1951-1960) (6) βιογραφικά των συνθετῶν 1

Μετά την επιστροφή του από το SALZBURG, όπου είχε πάλι διδάξει άνωτέρως σπουδές, διορίσθη ως καθηγητής και διευθυντής ορχήστρας εφόσον το Κολλέγιον SARAH LAWRENCE του BRUXVILLE.

Έλαβε δύο υποτροφίας GUGENHEIM από το 1939 έως το 1941 και το 1943 από την 'Αμερικανικήν 'Ακαδημίαν Τεχνών και το 'Εθνικόν 'Ινστιτούτον Τεχνών και Γραμμάτων.

Ο σέβαστος Σοθμαν είναι παραγωγικός συνθέτης. Έχει γράψει πέντε συμφωνίες, τρία κουαρτέττα έγχορδων και πολυάριθμα σύντομα έργα διά ορχήστραν και χορωδία.

Την 1ην 'Οκτωβρίου 1945, ο σέβαστος Σοθμαν διορίσθη εφόσον γραφείον του Προέδρου της Σχολής Μουσικής JULLIARD.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ:

Ο Γιάννης 'Ανδρέου Παπαγώωνου γεννήθηκε στην Καβάλα στί 1910. 'Από το 1921 κεί στην 'Αθήνα όπου και τέλειωσε τας μουσικές του σπουδές (πιάνο, άνωτέρα θεωρητικά, σύνθεσις).

Η συνθετική του δημιουργία αποτελείται κυρίως από έργα για ορχήστρα (συμφωνίες, CONCERTO για πιάνο και ορχήστρα, συμφωνικές εικόνες κ.λ.π.), μουσική θεατρίου, τραγούδια, έργα για χορωδία, κομμάτια πιάνου κ.λ.π. Τά κυριώτερα του έργα του τον έκαναν γνωστό στο πολύ κοινό και στο παίζηκαν κατ'έπανάληψιν από την Κρατική 'Ορχήστρα 'Αθηνών και την Συμφωνική 'Ορχήστρα του Ε.Ι.Ρ. είναι:

Κουαρτέτος (συμφωνική εικόνα)

Ο Βασίλης ο 'Αρβανίτης (συμφωνικός θόλος σε 11 εικόνες, από την ομώνυμη σουίττα του Στράτη Κυριβήλη).

Συμφωνία άρ. 1

Το Πιάνο

Ποίημα του Θάσου

Μηνυαλίον

Νυχτερινό

Η σουίτα για βιολί και πιάνο που παίζηται σήμερα είναι αφιερωμένη στον κέριο και την κυρία Λυκοθή. Γράφηκε στί 1947, παίζηκε κατ'έπανάληψιν από τους ίδιους καλλιτέχνες, τελευταία και στην 'Αμερική.

Η σουίτα για πιάνο (Κουαρτέτικοι χοροί), που παίζηται σήμερα η πιανίστα Μαρία Φραντζέσκου, γράφηκε στί 1952. Τό ίδιο τούτο έργο είναι γραμμένο και για μεγάλη ορχήστρα.

Τά κυριώτερα από τα έργα του που δεν παίζηκαν ακόμα, είναι:

Ο Βόστος των ψυχών (συμφωνική ποίημα εμπνευσμένα από τον Ι. Γρυπώση)

Συμφωνία άρ. 2

CONCERTO για πιάνο και ορχήστρα

Χορός της Νεοτόρας

THE UNITED STATES INFORMATION SERVICE

Presents
The Fifth Concert in
its 1954 concert series
of contemporary Greek and American music

Thursday evening, 7:15 to 9:15 p.m.
March 18, 1954

P.J. SCHOEN HALL
Martyrs Square, Athens.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

75-3-54

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

Την πέμπτη της Συναυλία
στη σειρά των συναυλιών της το 1954.
Σύγχρονη Έλληνική και Αμερικανική
μουσική.

18 Μαρτίου 1954
Πέμπτη βράδυ 7:15 - 9:15 π.μ.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΗΣΕΩΣ
Πλατ. Αγ. Γεωργίου
καθότιση
ΑΘΗΝΑΙ

Εικόνα 3.(1) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (8) Χειμωνιάτικη Φαντασία 1

U.S.I.B. CONCERT SERIES
 FILTERING CONFERENCE BY GREEK AND AMERICAN COLLEGES
 PHELPS HALL
 Thursday, March 18, 1954 - 7.15 P.M.

LEONID V. LEVOKINE

1. "Mourning à César Frank"
 Piano: Mrs. Maria Francescous
 Violin: Mr. K. Konstantinidis

2. "Trio"

I. Allegro Moderato
 II. Molto Lento
 III. Finales: Molto vivace
 (played without interruption)
 Piano: Mrs. Maria Francescous
 Violin: Mr. K. Konstantinidis
 Cello: Mr. George Kafinos

CHARLES CHIFFRES

"The White Peacock"
 from the "Roman Sketches" Op. 7
 Piano: Mrs. Maria Francescous

MURRY FURBER

Sonata for horn and piano
 I. Lento
 II. Largo Espressivo
 III. Allegro molto
 Horn: Mr. Nikos Karatainos
 Piano: Mr. Kostas Kydoniatis

5 Minutes Intermission

JOHN ANDREW R. RAJAGAN

"Winter Fantasy"
 Ballet Suite.

Piano: Mrs. Maria Francescous
 Violin: Mr. Kostas Konstantinidis

ΝΑΡΚΙΣΣΗ ΒΑΡΝΟΤΑΝΗ

1. "Αιθέριμα στον Σεζάρ φράνκ"
 Πιάνο: Ή Εα Μαρία Φραντζέσκου
 Βιολιά: Ό κ. Κ. Κωνσταντινίδης

2. "Τρίο"

I. ALLEGRO MODERATO
 II. MOLTO LENTO
 III. FINALE: MOLTO VIVACE
 (παίζεται χωρίς διακοπή)
 Πιάνο: Ή Εα Μαρία Φραντζέσκου
 Βιολιά: Ό κ. Κ. Κωνσταντινίδης
 Βιολοντσέλο: Ό κ. Γεώργιος Κα-
 φίνος

CHARLES CHIFFRES

"Τό "Λευκό Παγώνι"
 από τό "Ρωμαϊκά Σκίτσα" Έργον 7.
 Πιάνο: Ή Εα Μαρία Φραντζέσκου

ΧΑΙΡΟΣ ΠΟΡΦΕΡ

Σονάτα γιά κόρνο και πιάνο.
 I. LENTO
 II. LARGO ESPRESSIVO
 III. ALLEGRO MOLTO
 Κόρνο: Ό κ. Νίκος Καραταίνος
 Πιάνο: Ό κ. Κώστας Κυδωνιάτης

Διάλειμμα 5 λεπτών

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ

"Χειμωνιάτικη Φαντασία"
 Σουίτα κλαρέτου

I. Εύθετη παρτίτα στά χιόνια
 II. Ή κόρη τοῦ Βορρηῆ καί ὁ
 χορός τῆς.
 III. Χορός τῶν Πιγκουίνων
 IV. α) Χορός τοῦ Βορρηῆ,
 β) Χορός τοῦ Νοτιῆ
 V. Χορός τῆς κόρης τοῦ Βορρηῆ
 VI. Ντουέττο
 VII. Γενικός Χορός, "Αποχώρηση
 τοῦ Βορρηῆ"
 VIII. "Αποχαιρετιστήριος Χορός
 τῶν Πιγκουίνων
 IX. Ἐρωτική Σκηνή
 X. Φινάλε.

Πιάνο: Ή Εα Μαρία Φραντζέσκου
 Βιολιά: Ό κ. Κ. Κωνσταντινίδης

Εικόνα 3.2) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (8) Χειμωνιάτικη Φαντασία 2

RAY CHASE

Festival Fugue
(-an-american Tocatta).

- I. Prelude Fugue
- II. Holiday Fugue
- III. Fugal Song
- IV. Prelude Pastorale
- V. Jubilant Fugue

Πιάνο: Mrs. Maria Francescu

RAY CHASE

Πάνηγυρικές Φούγκες
(Κιιά 'Αμερικανική Τονάτα)

- I. Προλοβόδιο - Ιερήματα
- II. 'Εορταστική Φούγκα
- III. Τραγούδι τής Φούγκας
- IV. Ποιμενικό Προλοβόδιο
- V. Θριαμβευτική Φούγκα

Πιάνο: 'Η Κα Μαρία Φραντζέσκου

o o o

MARIOZ BARPOΓΑΝΣ

Ο Μάριος Μπόβογλης γεννήθηκε στές 'Αθήνας τό 1815.
Σπούδασε στήν άρχή ζωγραφική στό Πολυτεχνείο. Η οικογένειά του
μάλιστα τόν πιεσούζε γιά τό στρατιωτικό επάγγελμα. Ο Μπόβογλης
κατόρθωσε όμως νά πάρ στό Παρίσι και νά σπουδάση μουσική. Εκεί
μελέτησε μέ τόν Βαριέ Λερού άρμονία, τόν Γεώργιο Κοσσάντ άντίσταση και
φούγκα. Συνέχισε ειδικές σπουδές μορφολογίας τής μουσικής μέ τόν
Βενσάν Ντ'Εντύ:

Μετακλήθη στές 'Αθήνας και έδιδασχε στό 'Ώρετον 'Αθηνών θεωρητικά
και 'Ιστορία τής Μουσικής. Σήμερα είναι καθηγητής στό 'Ελληνικό
'Ώρετον.

Επιμήθηκε μέ τό 'Εθνικόν 'Αριστετον Γραμμάτων και Τεχνών και
μέ τό μουσικόν 'Ώρετον "Εκκλησιολόγος" τής 'Ακαδημίας.

Τό "Λεόκουμ τού Σάββα Φράγκ" έγραψε τό 1822 γιά τό 100 χρόνιο
άπό τήν γεννηση τού Σάββα Φράγκ.

Τό "Τρίο" είναι γραμμένο πάνω σέ ένα λαϊκό μοτίβο. Είναι
κυκλικής μορφής και παίζεται χωρίς διακοπή.

CHARLES GRIFFES

Ο CHARLES GRIFFES γεννήθηκε στή νέα 'Ύρκη τό 1864 και πέθανε
τό 1920 σέ ηλικία μόλις 36 χρόνων. Σπούδασε στό Βερολίνο, σχεδιάζον-
τας νά γίνη πιανίστας αλλά ο Κομμερσίνι τόν πείπεισε νά επιδεσθ
στή σύνθεση. Οι πρώτες του συνθέσεις είναι επηρεασμένες άπό τούς
Γερμανούς καθηγητές του. Αργότερα ή Γαλλοβενζικη μουσική και χορός
τού Έκμανν μεγάλη άντόκωσι και έγραψε μουσική γιά ένα Γαλλοβενζικό
όρκεστρ μέ τίτλο "Σο-γιά".

Τό "Άσπρο Παγώνι" θρίσκειται μέσο στή ζουττα γιά πιάνο, "Γωμολικά
Σκίτσα". Άπό τό ίδιο θέμα έκανε κι ένα μπαλέτο μέ τόν ίδιο τίτλο.
Και οι δύο αυτές συνθέσεις είναι επηρεασμένες άπό τό ποιήμα του
Ουίλλιαμ Σόπσ. Τά έργα τού GRIFFES είναι άξιόλογα, αλλά λόγω τού
κορμού θανάτου του, άλιγάριθμα.

QUINCY PORTER

Ο QUINCY PORTER γεννήθηκε στό ΜΕΤΣΙΑΝΚΗ τό 1897. Τελείωσε τό
Κολλέγια Γέηλ τό 1919 και μουσικό τμήμα τού ίδιου Κολλεγιού τό 1921.
Συνέχισε τίς μουσικές του σπουδές στό Παρίσι μέ τόν Βενσάν Ντ'Εντύ
και τόν Κοστέ. Αργότερα μαθήτευε μέ τόν Βελόχ. Έγραψε πολλά έργα
γιά Συμφωνική όρχήστρα, μουσική θεατρίου, μουσική γιά θεατρικά έργα
κλπ.

Ο ίδιος μάλιστα λέει τό παρακάτω μέ τήν ευκαιρία τής σημερινής
συναυλίας "Έγραφα αότη τή συνάτα κατά παραγγελία, τό 1946, όταν
δίδασκα σό Ιανταπιστήμιο τού 'Ίτσιγκαν. Λατοικούσα στό προτελευταίο
κάτωρα ένός πάργου πού στέγαζε στή κορυφή του καρτάνες, πού συχνά τί-
κτυπούσε ο ρωμαλέος κομμονοκροσότης. Και μάλιστα μόλις μου έρχόταν

Εικόνα 3.(3) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (8) Χειμωνιάτικη Φαντασία 3

μιά ιδέα και θέλω να την γράψω, έγραψε ή καθωκοουσαία. Κατέβαινα τρέχοντας θ παύματα και γόαυα τήν αυτρία μακρού από τις καρδάνες μου.

Έλαίξω πός ή μουσική ή Γρία θά δόση τήν καλλίτερη έρμηνεία τοῦ σημερινού μου έργου. Πάντως έλαίξω ότι θά δόση στοῦ Έλληνικό άκροατήριο και έλαίξω - και έγω - ότι θάχουμε τήν εύκαιρία ν' άκούουμε μουσικές συνθέσεις Έλλήνων, σόντομα, έδώ στην Αμερική.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Ο Γιάννης Α. Παπαγιάννου γεννήθηκε τό 1909 στη Λαρόλλα. Αποδόσε στο Έλληνικό Έδαίο και πέρα είναι καθηγητής κοντραπούντου, ποδγκας και συνθέσεως στο Γόιο Έδαίο. Τόν εκέμβριο τοῦ 1953 βραβεύθηκε στον Διεθνή μουσικό διαγωνισμό Συνθέσεως Έσθλιασα. Άλίσσεται τοῦ κεγίου τών μουσικών. Από τό έργα του τό γνωστότερα είναι "Κουρσός", "Βασίλης Αρσανίτης", "Ποίημα τοῦ Άδου", "Συμφωνία άριθ.1" και ή βραβεύσηση στις Γραβέλλες "Συμφωνία Άριθ.3" και τό "Κορσάικαι Χοροί" τοῦ παίχτηκαν κέρσει στην Γόια σειρά Συναυλιών.

Η σήμερα εκτελούμενη Σουίτα Εκπαλιτου "Χειμωνιάτικη Φαντασία" έχει τήν άκόλουθα μύθοι:

Μιά συντοσιά νέων παίχουν στην χιονισμένη έσχη. Έχουν φίδες και μία χιονισμένη κοπέλα, και καθός σουρουπώνει ποδγουν σιγά σιγά από τή σκηνή. Άδου άρχίζει και ζωντανάει ή χιονένια κοπέλα, μέσε σ' ένα παρσινικό εός τοῦ γεμίζει τή σκηνή. Είναι ή κόρη τοῦ Παρσινού Βασίλη τοῦ άρχίζει τόν χορό της. Ένα πλῆθος πιγκουίνων έσχηται στη σκηνή και γενικέεται ο χορός. Εί τήν είσοδο τοῦ Βασίλη πατέρα της και από τήν αντίθετη πλευρά τοῦ ποτηά συνεχίζεται τό Εκπαλιτο.

Ο Άνεμος τοῦ άτου θάγει τήν χιονένια κοπέλα και όταν μένου μόνοι τήν παίρνει στο χέρι του, άγκαλιασμένη. Η κοπέλα τοῦ χιονιού άμα, κοντά στον Άνεμο της ζόστη, όν μπορεί να ζόση και στην άγκαλιέ του λάνει και χάνεται.

Όταν κέρσει ή νύχτα απόη και εξαρούσει πάλι, ή Γρία παρέ έμφανίζεται στην χιονισμένη σκηνή και άρχίζει τό παίγνίδια της.

RAY GREEN

Ο RAY GREEN τοῦ έργα του ενακούσαμε στη πρώτη μας συναυλία στην φετεινή σειρά συναυλιών, γεννήθηκε τό 1902 στο Λάρεντις της Πολιτείας Μασσούρι. Η άραστηριότητα στη μουσική ζωή τών Ανωμένων Πολιτειών είναι σημαντική και έχει γράσει πολυάριθμα έργα για κάθε είδους συνδυασμούς μουσικών άργάνων.

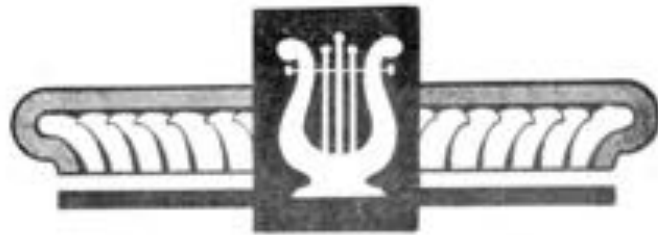
Ο Γόιος ο GREEN, σχετικά με τή σημερινή εκτέλεση "Λοιτηριακές ποδγκες" είπε τό έξης:

"Είμαι περσθανός τοῦ βρίσκομαι σ' από τό προγράμματα Έλληνο-Άμερικανικής μουσικής. Οι Λοιτηριακές ποδγκες είναι νοίξω ένα από τό σημαντικότερα έργα μου για πιάνο. Είναι μία σειρά από δύο Εκπαλιτο - Εκπαλιτο Εκπαλιτο, Λοιτηριακό Εκπαλιτο - και τρεις ποδγκες - Κοσταςτική ποδγκας, Τραγοδοί - ποδγκας, και Αρσινθευτική ποδγκας. Είναι ένα από τό έργα τοῦ άγαπώ πιο πολύ και γιαστό χαίρομαι ιδιαίτερα για τή σημερινή εκτέλεσή του.

Σε άλλω τοῦς χαιρετισμούς τών μουσικών της Αμερικής και ιδιαίτερα εόχαριστώ άλους άδους συνετέλεσαν στην καθέρωση ατότων τών συναυλιών.

Είχαμε τή χαρά να έσώμε τήν Άσχη Έλληνική Τραγοδοία Έσχη ζωντανέμένη στην Αμερική από τό Άθνικό Έδαίο της Αλλόας. Έλαίξουμε ότι σόντομα θάχουμε τή χαρά ν' άκούουμε τις συνθέσεις τών νέων συνθετών της Αλλόας."

3.4 Συμπόσιο
7/11/54

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Εικόνα 4.(1) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (11) 1η εκτέλεση 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

•
ΜΕΡΟΣ Α.

1. Δοκίμιο, γιά όρχήστρα
(πρώτη εκτέλεσις)

SAM. BARBER

2. Συμφωνία άρ. 3 ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

- I. Largo — Allegro non troppo
- II. Andante (Fuga)
- III. Finale. Vivace — Andantino — Vivace
(πρώτη εκτέλεσις)

•
ΜΕΡΟΣ Β.

3. Συμφωνία άρ. 5

P. TSCHAİKOWSKY

- I. Andante — Allegro con anima
- II. Andante cantabile
- III. Valse
- VI. Andante maestoso — Allegro vivace

Εικόνα

4.(2) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (11) 1η εκτέλεση 2

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 3

Το Έργο αποτελείται από τρία μέρη. Το αρχικό Largo εκθέτει τρία από τα κύρια θέματα της όλης συμφωνίας. Είναι η Εισαγωγή που οδηγεί χωρίς διακοπή στο Allegro non troppo, σε φόρμα σονάτας με δύο κύρια θέματα.

Το δεύτερο μέρος, Andante, είναι μία φούγκα με έλευθερίες στη φόρμα και αυστηρή θεματική επεξεργασία.

Το τρίτο μέρος, Finale (Vivace) είναι σε φόρμα Rondó με δύο εναλλασσόμενα θέματα. Ένα έπεισοδιακό Andantino αποτελεί το κεντρικό couplet. Ακολουθεί η επανέκθεση των δύο κυρίων θεμάτων και μία σύντομη Coda.

Η συμφωνία αυτή γράφηκε στο διάστημα Φεβρουάριος—Απρίλιος του 1953. Τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους βραβεύθηκε στον Διεθνή Μουσικό Διαγωνισμό Βασίλισσα Έλισάβετ του Βελγίου και παίχτηκε σε πρώτη εκτέλεση στο "Palais des Beaux - Arts", των Βρυξελλών από την Μεγάλη Συμφωνική Ορχήστρα του Έθνικού Ίδρύματος Ραδιοφωνίας του Βελγίου υπό την Διεύθυνση του Franz André.

Θα ενδιαφέρει ίσως το τί γράφηκε μετά την δοκιμαστική εκτέλεση του έργου και πριν από την αποσφραγισι των φακέλων που περιείχαν τα όνόματα των βραβευθέντων. Ο κριτικός της Métropole των Βρυξελλών π.χ. έγραφε μεταξύ άλλων: «Η τριμερής αυτή συμφωνία μας φέρνει στο νοῦ τὸν «Peter Grimes» του Britten, χωρίς τὸν μοντερνισμό της, ὁ ὁποῖος ὁμως μας ἀποκαλύπτει με μεγάλες μελωδικές φράσεις. Η αρχή είναι αρκετά μοντέρνα, ἀλλά ὅσο προχωρεῖ τὸ ἔργο

Εικόνα 4.(3) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (11) 1η εκτέλεση 3

ή ανάπτυξίς του γίνεται πειὸ κλασσική. Ὁ συνθέτης ἀποδεικνύει ὅτι κατέχει καλά τὴν τέχνη του».

Ἄφ' ἑτέρου ὁ κριτικός τῆς «Soir» των Βρυξελλών ἔγραφε: «Η τριμερής αυτή Συμφωνία ἀποδεικνύει κάποια προτίμησι τοῦ δημιουργοῦ της γιὰ τῆς κλασσικῆς παραδόσεως, πὸ μᾶς ἀποκαλύπτονται ἀπὸ τὸν μελωδικὸν ἀυθορμητισμό... Τὸ δεύτερο μέρος εἶναι μίᾳ φούγκα πολὺ ὠραία γραμμένη... ἐνῶ τὸ φινάλε εἶναι συνθετικὸν σὴν φόρμα τοῦ κοντσέρτου γκρόσσο. Τὸ ὅλον μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ συνθέτης ξέρει καλά τὴν τέχνη του καὶ ὅτι ἐκεῖνο πὸ θέλει νὰ πῆ τὸ λέει πολὺ καλά...».

Εικόνα 4.(4) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (11) 1η εκτέλεση 4

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Συμφωνία άρ. 8 σέ Φά μείζ., op. 93 L. van BEETHOVEN

- I. Allegro vivace e con brio
- II. Allegretto scherzando
- III. Tempo di minuetto
- IV. Allegro vivace

2. Κοντσέρτο για όρχήστρα ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Πρώτη εκτέλεση)

- I. Lento estatico — Allegro moderato
- II. Allegretto scherzando
- III. Largo
- IV. Finale (Allegro)

*

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Κοντσέρτο για βιολι και όρχήστρα Α. KHACHATURIAN

- I. Allegro con fermezza
- II. Andante sostenuto
- III. Allegro vivace

Σολίστ: Βύρων Κολάσης

Γιάννη Α. Παπαϊωάννου

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

(Σεπτέμβριος 1954)

Μια άργη εισαγωγή (Lento estatico) εκθέτει συνοπτικά τέσσερα κύρια θέματα που παίζουν σημαντικό ρόλο στα τέσσερα μέρη που απαρτίζουν το όλο έργο. Το Allegro moderato που ακολουθεί χωρίς διακοπή, είναι σε μορφή σονάτας, με δύο κύρια θέματα.

Το Allegretto scherzando είναι ένα μικρό intermezzo με trio και da capo.

Το Largo, σε μορφή Lied, είναι μια μεγάλη παραλλαγή (variation) δύο θεμάτων του άρχικοῦ Allegro moderato.

Μια μικρή εισαγωγική φράση μάς φέρνει στο Finale (Allegro), χαρακτηριστικά ρυθμικό, σε μορφή σονάτας με δύο θέματα και coda.

Γ. Α. Π.

Εικόνα 5.(3) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (21) Κονσέρτο 1η εκτέλεση 3

Εικόνα 6.(1) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (27) Κουρσάρος 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Ἀνακρέων - Εἰσαγωγή* L. CHERUBINI
Largo assai - Allegro
2. *Κορτοάγιο δρ. 1 σέ Στ ὅφ. Ἐλασσον, P. TSCHAIKOWSKY*
ἔργ. 23, γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα
 - I. Allegro non troppo e molto maestoso —
Allegro con spirito
 - II. Andantino semplice — Prestissimo — Andantino
 - III. Allegro con fuoco.

Πιάνο: Μαρία Χαρογιώργου - Σιγάου

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1. Κουρσάρος Γ. Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Συμφωνική Εικόνα
2. *Συμφωνία δρ. 3 σέ Αδ ἑλ., ἔργ. 56,*
«Σκωτική» F. MENDELSSOHN - BARTHOLDY
 - I. Andante con moto - Allegro un poco agitato
 - II. Vivace non troppo
 - III. Adagio
 - IV. Allegro vivacissimo; Allegro maestoso assai.

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

(1909)

ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ - ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Ο Γιάννης Α. Παπαϊωάννου είναι μία από τις εξέχουσες μορφές στη σύγχρονη Έλληνική σχολή, το έργο του ξεχωρίζει με τη δύναμη και την εγγύτητα της έμπνευσης, την ασφαλή και σίγουρη τεχνική, την άρτια αρχιτεκτονική.

Μολονότι έχει θώσει αξιόλογα έργα μουσικής θεαμάτων, όπως οι δύο σονάτες για βιολί και πιάνο, κομμάτια για πιάνο, τραγούδια κ.λ., ο Παπαϊωάννου προβάλλει κυρίως σαν ένας εξαιρετός συμφωνιστής. Σ' αυτό τον τομέα η συμβολή του είναι αξιοσημείωτη. Μερικά από τα κυριότερα έργα του για όρχηστρα: τρεις Εικόνες (1939), Χορογραφικό Πρελούδιο (1939), Κουρσάρος (1940), Ποίημα του Δάσους (1942), Βασίλης Άρβανίτης, συμφωνικός θρύλος σε έντακα εικόνες (1945), τρεις Συμφωνίες (1946, 1951, 1953), δύο κοντσέρτα για πιάνο και όρχηστρα.

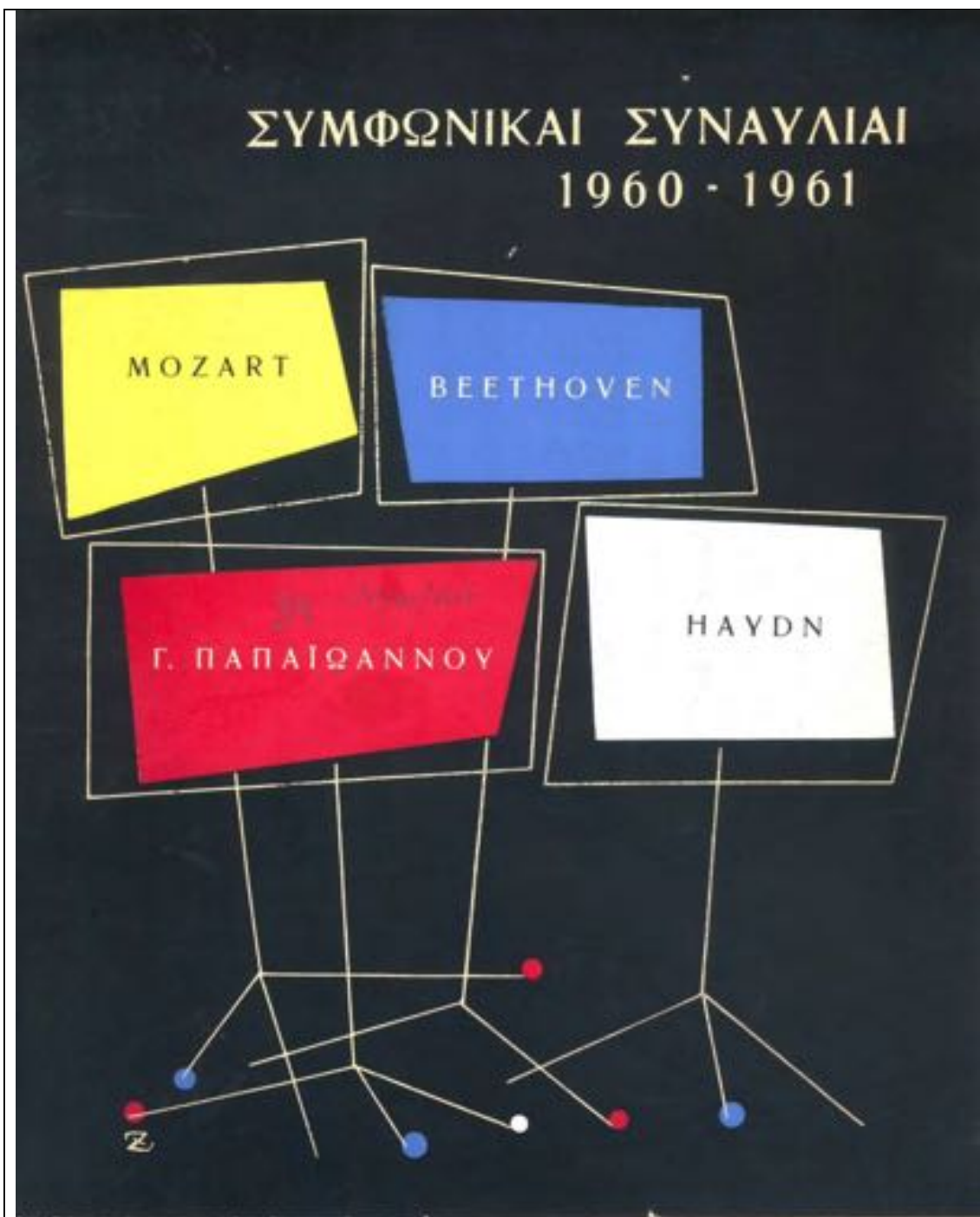
Η Τρίτη Συμφωνία του βραβεύτηκε στον μεγάλο διεθνή διαγωνισμό της Βασιλεύσας Έλισάβετ στις Βρυξέλλες στα 1953.

Η Συμφωνική Εικόνα «Κουρσάρος» είναι έμπνευσιμένη από τη «Φλογέρα του Βασιληά» του Παλαμά. Οι άκλουθοι δύο σίχοι περιέχουν την ποιητική ιδέα, απ' την οποία άντλησε το λυρικό στοιχείο που κυριαρχεί στο έργο:

*«Της έπικης μας θάλασσας τή γαλήνιά τή δέρον»
παθητικές άνεμικές και λυρικά μελίεμα»*

Τό έργο γράφτηκε στα 1940 και πρωτοπαίχθηκε τον Μάρτη του 1941 από τή Συμφωνική Όρχηστρα του Ε.Ι.Ρ. υπό τή διεύθυνση του Άντ. Εύαγγελιάτου. Τήν πρώτη δημόσια έκταλεση είχε από τήν Κρατική Όρχηστρα Άθηνών υπό τόν άειμνηστο Γεώργιο Λυκούδη. Έκτοτε έχει έκταλεσθει άπαναιλημμένα από τήν Κ.Ο.Α. και τήν Συμφωνική του Ε.Ι.Ρ.

Εικόνα 6.(3) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (27) Κουρσάρος 3

Εικόνα 7.(1) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (29) Συμφωνία αρ. 3 1

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

—

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ Ε.Ι.Ρ.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ
FRANZ LITSCHAUER

ΣΟΛΙΣΤ
ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

•

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960 — ΩΡΑ 11.00 Π.Μ.

Εικόνα 7.(2) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (29) Συμφωνία αρ. 3 2

W. A. Mozart :

Σερενάτα άρ. 7 - σε ρέ μείζονα, Κ. 250,
(«Χάφνερ»).

*Allegro maestoso - Allegro molto - Andante - Menuetto -
Rondo: Allegro.*

Σόλο βιολί : 'Ο κ. Βόρον Κολίσης

L. v. Beethoven :

Κοντσέρτο άρ. 4 - σε σόλ μείζονα, για
πιάνο και όρχήστρα.

Allegro moderato - Andante con moto - Rondo.

Σολίστ : 'Η κ. Μαρία Παπαϊωάννου.

Γ. Α. Παπαϊωάννου :

Συμφωνία άρ. 3.

*Largo - Allegro non troppo - Andante (Φούγκα) - Finale:
Vivace - Andantino vivace.*

J. Haydn :

Συμφωνία άρ. 95 - σε ντό Ελάσσονα,
(«του Λουδίνου»).

Allegro - Andante cantabile - Menuetto - Vivace.

Εικόνα 7.(3) 5.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (29) Συμφωνία αρ. 3 3

Ο Γιάννης Παπαϊωάννου γεννήθηκε στην Καβάλα στις 2 Ιανουαρίου του 1910. Πήρε τα πρώτα μαθήματα μουσικής στην ιδιαίτερη πατρίδα του και, από το 1922, συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στην Αθήνα, στο «Ελληνικόν Ώδείο». Το 1949 του έδόθη από την Ούνεσκο υποτροφία για ένα ταξίδι ενός έτους, που περιελάμβανε επισκέψεις σε διάφορα μουσικά κέντρα της Ευρώπης. Κατά το διάστημα αυτό έμαθήτευσε μεταξύ άλλων και κοντά στον διάσημο συνθέτη Άρθουρο Χόνεγκερ στο Παρίσι, επί ένα έτος. Το 1953 μετέσχε στον Διεθνή Διαγωνισμό Συνθέσεως «Βασίλισσα Ελισάβετ», στις Βρυξέλλες, όπου και βραβεύτηκε ή Τρίτη του Συμφωνία. Την ίδια χρονιά διορίστηκε καθηγητής της αντίστιξης, της φούγκας και της συνθέσεως στο «Ελληνικό Ώδείο» Αθηνών, όπου εξακολουθεί να διδάσκει. Ο Παπαϊωάννου ανήκει στην ομάδα των συγχρόνων Ελλήνων συνθετών, που απομακρύνθηκαν από την παράδοση της «Εθνικής Σχολής», ή οποία αντιπροσωπεύεται από τους συνθέτες της περασμένης γενεάς, και προσανατολίστηκαν προς τις σύγχρονες τάσεις.

Τα τρία μέρη της Συμφωνίας του αρ. 3 συνδέονται στενά μεταξύ τους με μία θεματική ένότητα, που συντελείται με τις μεταμορφώσεις τριών χαρακτηριστικών μοτίβων.

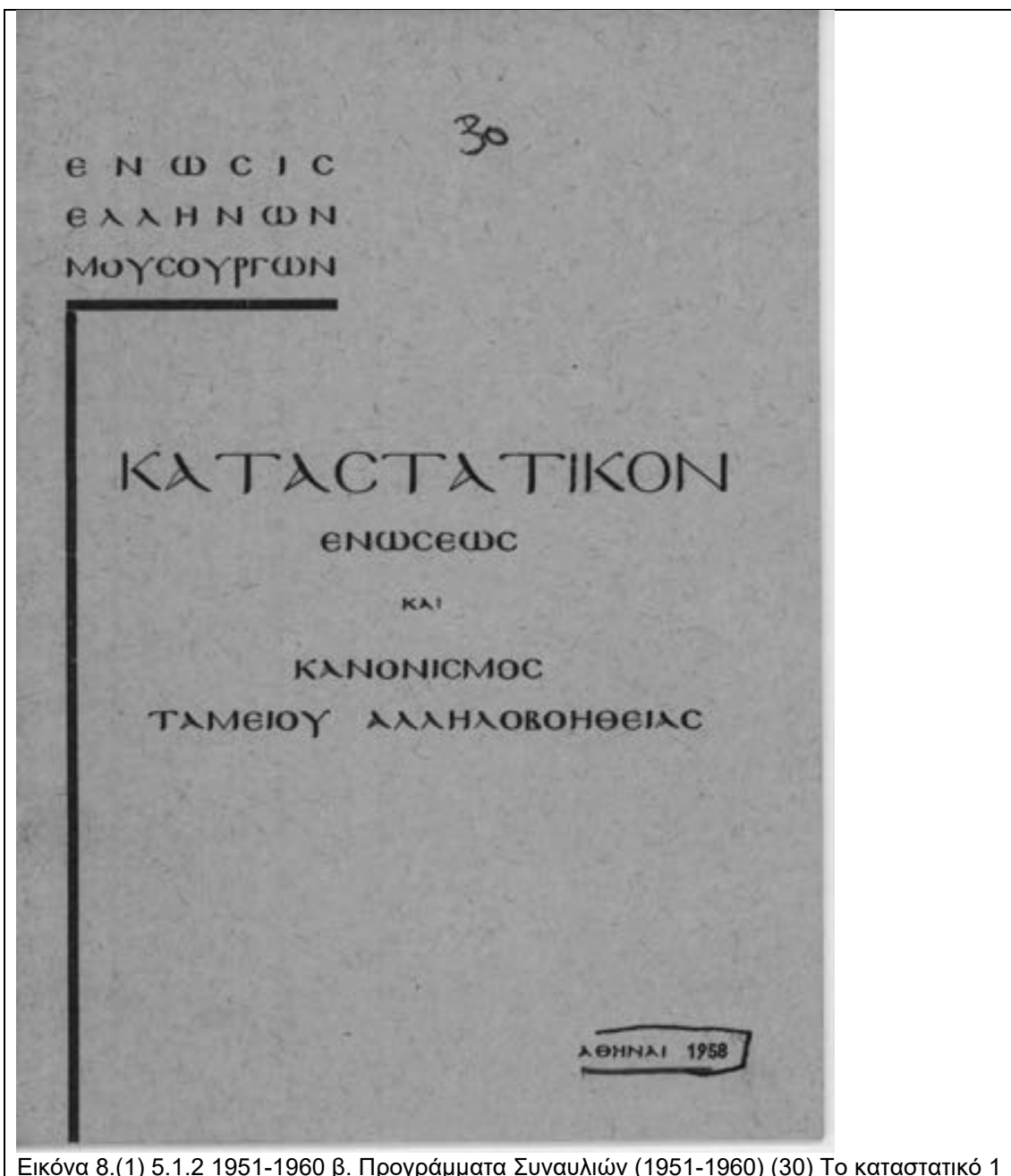
Στο εισαγωγικό Λόγχο εκτίθενται συνοπτικά τα τρία βασικά θέματα του όλου έργου, το καθένα με το δικό του μοτίβο.

βικό πυρήνα και ακολουθεί, χωρίς διακοπή, το 'Αλλέγκρο νόν τρόπο (σέ φόρμα σονάτας, με δυο κύρια θέματα), πού τó χαρακτηρίζει μιὰ χιουμοριστική και αϊσιόδοξη διάθεση. 'Η ά ν ά π τ υ ξ η βασίζεται κυρίως στην αντίστικτική πλοκή τών χαρακτηριστικών θεμάτων με τίς ρυθμικές και μελωδικές μεταμορφώσεις τους και ή πλοκή αύτή συνεχίζεται και κατά τήν έ π α ν έ κ θ ε σ η τών δύο κυρίων θεμάτων. Μιὰ σύντομη Κόντα οδηγεί στην κατάληξη.

Τό δεύτερο μέρος, 'Αντάντε, με τήν αύστηρή θεματική έπεξεργασία του, είναι μιὰ Φούγκα με πολλές έλευθερίες στην φόρμα. 'Η συμπύκνωση τών θεματικών στοιχείων συντελείται προοδευτικά, για νά φτάση με ένα κρεσέντο, στο κορύφωμά της, όπου και καταλήγει ή Φούγκα.

Τό τρίτο μέρος, Φινάλε (βιβάτσε) είναι ένα εύκίνητο και εύθυμο Ρόντο με δυο θέματα. "Ένα έπεισοδιακό 'Ανταντίνο αποτελεί τó κεντρικό κουπλέ, όπου αναπτύσσεται ένα από τά πιό χαρακτηριστικά θέματα του άρχικου Λάργκο. 'Ακολουθεί ή έπανάκθεση τών δύο κυρίων θεμάτων του Ρόντο και μιὰ σύντομη Κόντα.

'Η συμφωνία αύτή παίχτηκε σέ πρώτη έκτέλεση στο «Palais de Beaux - Arts» τών Βρυξελλών από τή Μεγάλη Συμφωνική 'Ορχήστρα του 'Εθνικου 'Ιδρύματος Ραδιοφωνίας του Βελγίου, υπό τήν διεύθυνση του Franz André.

Η ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΟΥΡΓΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1958

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Ταμίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Εικόνα 8.(2) 5

.1.2 1951-1960 β. Προγράμματα Συναυλιών (1951-1960) (30) Το καταστατικό 2

Προσθήκη II1α

Γιάννης Παπαϊωάννου

Ο μουσουργός Γιάννης Παπαϊωάννου, γεννήθηκε στην Καβάλα στις 2 Ιανουαρίου 1906. Τα πρώτα μαθήματα μουσικής πήρε στην Ιδιωτική του πατρική Συγγενικός Σχολής όμως δεν πήε το «λυκείο» από την Μυτιλήνη, γιατί ο πατέρας του Άλφρεδ Παπαϊωάννου και η μητέρα του Ειρήνη, πάλι Αρμενίκοι, κατήγγειλαν από την Αγάπη της Μυτιλήνης. Την κλίση του για την μουσική έκλεψε από τον δε μητρώο πόνητο του π. Καλαβρύτη Άμωναίτη, διευθυντή μουσικοδιδασκαλείου, βελονή, βαλόν γυμναστή της Βυζαντινής μουσικής και

που έγραφε «εθνογυμναστήρια» που έγραφε από βίαια για την κατασκευή του «βυζαντινού γυμνασίου» από Πατριάρχου, στην Κωνσταντινούπολη.

Ο Παπαϊωάννου από το 1922 ανέλαβε τις σπουδές του στην Αθήνα, στο Έλληνο Ώδιον, (από παράλληλα φοιτούσε στη Ναυική Σχολή του Πανεπιστημίου) και το 1934 άσπασε με Διπλώματα Πιάνου και Άνευ Τραγουδιού στη Γαλλία.

Το 1944 πάλι έδωσε από την Ομότιμη Ιστορία για ένα καλύτερο παρτίσι σε Εύφραση Μουσική Κέντρο της Ειρήνης.

Έτσι ένα χρόνο μετά τον πόλεμο στην Ελλάδα ανέλαβε «Αρμόδιο» Κέντρο στην Πάρις. Το 1953 βραβεύθηκε στην Βρυξέλλες η Τριτη του Συμφωνία από διεθνή Διεθνή Σύνοδο «Ευρωπαϊκή Ένωση» του Βελγίου. Την ίδια χρονιά διορίστηκε καθηγητής της Αποστολής, Φούγκας και Σονάτας στο «Ελληνο Ώδιον» Αθήνας όπου και έμεινε να διδάξει.

Ο Παπαϊωάννου άρχισε στην Ελλάδα την σύγχρονη Έλληνική συνθετική, που άσπασε από την παράδοση της «Ελληνικής Σχολής» της παραδομένης γενιάς, και προσανατολίστηκε προς τις σύγχρονες νέες.

Αναφέραμε μερικά από τα πιο αντιπροσωπευτικά του έργα, για λόγους:

«Καυκάσιος», «Πυγμαλίων», «Ορφέας των ψυχών», «Ο βασιλιάς ο Αρβανίτης», «Πίστηρας Σαχμαλίου», Κοντσέρτο για Όρχηστρα, Σονάτα για Όρχηστρα, Μουσική για Πιάνο κλπ.

Έτσι έργα μουσικής δωρατίου (Καυκάσιος, Σονάτα για βιολί και πιάνο κλπ.) τραγούδια, έργα για

ΣΟΝΑΤΙΑ
From the Panayiotou

Violin 4/4
Piano 4/4

Andante

Violin in G 4/4
Piano 4/4

Fagotto 2/4

Violoncello 4/4

Trombe in G 4/4

Piàn. 2/4

Timpani 2/4

Κοντσέρτο για Όρχηστρα

χορωδία, μουσική Σαξόφ. Μουσική για τις τραγούδια «Αρβανίτης» «Ορφέας των ψυχών», «Φουκαίτης», «Πίστηρας» κλπ. Σημαντική προσφορά του άσπασε και η μουσική για τις δεκαετίες του Ε. Π. για τους «εθνογυμναστές» που μεταδίδονται κάθε Σάββατο στις 19,30' από το Έθνος Πρόγραμμα.

TF 2001 25-2-1904 CL

Εικόνα 1 5.2.1 α. 1961-1970 (1) Γιάννης Παπαϊωάννου

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΠ' ΤΟ «ΟΚΤΕΤΤΟ ΑΘΗΝΩΝ». — Γ. Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: ΚΟΝΤΣΕΡΤΙΝΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΕΓΧΟΡΔΑ. — Χ. ΤΟΜΠΡΑ - Α. ΒΑΤΙΚΙΩΤΗ.

Του κ. ΦΟΙΒΟΥ ΑΝΩΓΕΙΑΝΑΚΗ

Εκδηλώσεις, όπως αυτή του «Εργαστηρίου Σύγχρονης Μουσικής», στον «Παρνασσό», στις 14.3.64, δικαιώνουν την πίστη μας στη σύγχρονη μουσική Ελλάδα. Την πεποίθησή μας ότι, παρά την μακαριότητα της «έπιστημης» μουσικής μας ζωής και τον θλιβερό επαρχιωτισμό των περισσότερων συναυλιών της Αθήνας, η νεότερη γενιά των μουσικών μας δεν αποτελεί απλώς ένα παρόν, που μπορεί να ύπασχεται για το μέλλον, αλλά μια αξιόλογη ήδη παρουσία. Μια μουσική παρουσία, που η προβολή της σε διεθνή μουσικά κέντρα δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, όπως απέδειξε μια πρόσφατη συναυλία της «Μούζικα βίβα» στο Μόναχο, με έργα Γαζουλίας, Κουμάδη, Λογαθέτη, Τσουλιόπουλου κ.ά.

Ό,τι κυρίως χαρακτηρίζει τη νεότερη αυτή γενιά είναι η καθολική στρέψη των συνθετών της προς τα σύγχρονα μουσικά ρεύματα. Κι' ακόμα ότι, παράλληλα με τους συνθέτες, και οι Έλληνες καλλιτέχνες (πιανίστες, βιολιστές, τραγουδιστές) ενδιαφέρονται όλο και περισσότερο για τη σύγχρονη μουσική, χαρίζοντας διαρκώς και μεγαλύτερο χρόνο απ' τη μελέτη τους για την προβολή της. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ή τελευταία συναυλία του «Οκτέττου Αθηνών» στα πλαίσια των εκδηλώσεων του «Εργαστηρίου Σύγχρονης Μουσικής».

Με ακρίβεια τεχνικής ζηλευτή και θαυμαστή προσαρμογή στις ιδιότητες απαιτήσεις της σύγχρονης μουσικής γραφής (ήχητικότητα, δυναμική, ρυθμική), το πολύτιμο αυτό για τη μουσική μας ζωή συγκρότημα κράτησε ένα αλόκληρο πρόγραμμα σύγχρονης ελληνικής μουσικής. Πο-

λύτιμη είναι κι' η εμπειρία που μας χάρισε. Παρακολούθησε, εκτός από τα γνωστά «Δέκα σκίτσα για εγχόρδα» (1940) του Σκαλκώτα, τρία ακόμα ελληνικά έργα, γραμμένα τα τελευταία χρόνια (1961 - 64) κι' ένταγμένα στην περιοχή της άτονικης και δωδεκάφθογγης μουσικής.

Και τα τρία έργα με διαφορετικό φυσικό τρόπο το καθένα, αντανάκλασαν τον προβληματισμό των συνθετών τους. Χωρίς να ακολουθούν τις σύγχρονες ακραίες τάσεις (ή παρατήρηση δεν έχει με επιτημητική έννοια), αντιμεταπίζουν τα προβλήματα γραφής και σύνθεσης με ζωντανό, προσωπικό τρόπο. Κι' αυτό είναι ότι κυρίως, θετικά, τα χαρακτηρίζει.

Από αυτά, τα δύο μας είναι γνωστά. Το γεγονός όμως, ότι τα άκουσαμε και πάλι, ένταγμένα σε μια συναυλία έργων σύγχρονων τάσεων, μας έδωσε την ευκαιρία να επανεκτιμήσουμε τις άνησυχίες και τις αρετές τους: Στη «Σουίτα για όκτέττο εγχόρδων» (1961) του Δημήτρη Δραγατάκη, τη σύγγραφή αίσθηση της κατασκευής και, προπάντων, την «απέλευθέρωση» του συνθέτη από την επιγονική αισθητική του 19ου αϊ. (παρά τα έδώ και εκεί ρομαντικά κατάλοιπα: Λέντο, Μόρτσια). Και στο «Νταού για βιολί και πιάνο» (1962), του Γιάννη Ίωαννίδη, την τελειότητα στην αρχιτεκτονική του μουσικού ύλικού και την εγγύεια της γραφής. Σημειώνουμε ότι στη θέση του «Νταού» είχαν προγραμματιστεί οι «επιστροφές» (1964) για όκτέττο εγχόρδων, του

Η συνέχεια εις την 6ην σελίδα

Εικόνα 3.(1) 5.2.1 α. 1961-1970 (3) Μουσική Εβδομάς 1

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2ης ΣΕΛΙΔΟΣ
ιδίου συνθέτη, σε πρώτη εκτέλεση.
Λυπούμεθα ελκρινά, που τεχνικοί
λόγοι ματαίωσαν την εκτέλεσή τους.

Στην ίδια συναυλία ακούσαμε, σε
πρώτη εκτέλεση, το «Κοντσέρτινο
γιέ πιάνο και Ξυχορδα» (1962) του
Γιάννη Α. Παπαϊωάννου. Ώριμο έρ-
γο, που σημαδεύει, όχι μόνον την
δημιουργία του συνθέτη, αλλά την
έλληνική μουσική στα αναλό της.

Στο «Κοντσέρτινο» του ο Παπα-
ϊωάννου συνδέει τις απαιτήσεις του
δωδεκάφθογγου ιδιώματος με την
αυστηρή αισθητική του μουσικού
μπαρόκ.

Στον διάλογο του πιάνου με τα
Ξυχορδα εναλλάσσονται σύντομες
δραματικές κορυφώσεις με λεπτότα-
τες λυρικές εξάρσεις. Πάντως, σε
μια ρέουσα κάβητη ή οριζόντια έπε-
ξεργασία και σ' ένα λιτό, ήπιο κλί-
μα αντίθετων. Περισσότερο «εβά-
θος» και λιγώτερη «έκταση» δ,τι
άπεκαλέσαμε αισθητική μουσικού
μπαρόκ.

Το μέρος του πιάνου κράτησε η
Χαρά Τόμπρα: καθαρή τεχνικά, μου-
σικός και σε ώραία διαλογική άν-
ταπόκριση με τα Ξυχορδα. Τα ρόλι,
ώστόσο, απαιτούσαν, όπως πιστεύο-
ουμε, μεγαλύτερη ακόμα πλαστικό-
τητα. Τελειώνουμε μ' ένα θεορότατο
εγχε στον έπι κεφαλής του όκτέτ-
του Σ. Τόμπρα και τους άξιους συ-
νεργάτες του: Κ. Σέττα, Κ. Θωμα-
ϊδη, Κ. Καλογεροπούλου, Γ. Που-
μπουρίδη, Γ. Δούνια, Κ. Βλαχόπου-
λο, Κ. Κύρου και Α. Τζουμάνη.

Η σίγουρη πάντα τεχνική, ή
προσήλωση στο στόλ των έργων,
που έρμηνεύει και ό προσωπικός τό-
νος, είναι τα στοιχεία, που προ-
βίδουν σε κάθε εμφάνιση της Άλι-
κης Βατικιώτη δ,τι κυρίως άποξη-

τάμε από μια πιανίστα σολίστ: το
καλλιτεχνικό έκεινο ενδιαφέρον, που
μάς επιβάλλει κάθε φορά να προσέ-
ξουμε και να ξεχωρίσουμε, άπ' τα
καθημερινά, συχνά τόσο άδιάφορα,
ρεσιτάλ και κοντσέρτα, τ όν καλ-
λιτέχνη.

Η Άλικη Βατικιώτη, όμως, έχει
άκόμα και ταύτο: Το ενδιαφέρον,
που προξενεί στον άκροατή της, κα-
τορθώνει να το προεκτείνει άκόμα
και στα έργα για τα όποια διαφω-
νεί κανείς με την έρμηνεία τους.
Όπως αΐφνης με την Σονάτα Κ.
645 του Μότσαρτ, ή όποια, έπειτα
άπό το αυστηρό χορικό του Μπάχ,
δέχθηκε, όπως νομίζουμε, μια κά-
ποια ύπερβολική έκφραστική ύπο-
γράμμιση.

Στο δεύτερο μέρος του προγράμ-
ματος περίμενε τον άκροατή μια
ευχάριστη έκπληξη. Τέσσερις «πρώ-
τες εκτελέσεις» πρέπει να όμολο-
γήσουμε, ότι δέν τις συναντάμε συ-
χνά σε προγράμματα Έλλήνων καλ-
λιτεχνών.

Τα δύο στυλιζαρισμένου ύφους
Πρελούνια και Φούγκες του Σοστά-
κοβιτς διαδέχθηκε ή νέα Σονάτινα
όοιθ. 3 του Γιάννη Κωνσταντινίδη:
ένα άκόμα δείγμα γούστου, λεπτοτά-
των άρμονικών φωτοσκιάσεων και
θαυμαστής οικονομίας έκφραστικών
μέσων. Για να ακολουθήσουν, έκτός
άπό την γνωστή Σονάτα όοιθ. 3,
ένα Πρελούντιο και μια Γκαβότα του
μεγάλου Προκόφιεφ: δυό χαρακτηρι-
στικές σελίδες προκοφιακής μελω-
δίας και ρυθμικής. Το όλο πρό-
γραμμα έκλεισε με την δαιμονικού
ταμπεραμέντου «Μικρή σουΐτα για
πιάνο» του Μίκη Θεοδωσόκη — άπο-
γα και αυτή εκτελεσμένη άπό την
Άλικη Βατικιώτη. (εΠαρισσός»,
27.2.64)

ΦΟΙΒΟΣ ΑΝΩΓΕΙΑΝΑΚΗΣ

24-3-1964

Εικόνα 3.(2) 5.2.1 α. 1961-1970 (3) Μουσική Εβδομάς 2

19
20
21
22
23

ΜΟΥΣΙΚΟΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ 19-3-64

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Το Έργαστήρι Σύγχρονης Μουσικής παρουσιάζει έργα Έλλήνων μουσουργών. — Μικρά Όργανα Αθηνών : Διευθυντής, Γεώργιος Μπέρολι - Καρρ. — Τρίτη συνουσία του Συλλόγου Σπουδαστών και Αποφοίτων του Γυμνασίου Αθηνών : Π. Δασπατιδής (βιολί) και Εύγενια Σαρβίτη (πιάνο), έργα για πιάνο από την Μ. Ρώτα.

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΠΤΙΑΚΟΥ

OK

1963

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ σαν μια από τις απαραίτητες δραστηριότητες εκδηλώσεως του Έργαστηρίου Σύγχρονης Μουσικής την παρουσία του Ουκέντρου Αθηνών με έργα Έλλήνων συνθέτων. Ποσοστό ή απόλυτο της ήταν επιβεβαιωτική επίδραση ακόμη ότι δεν ήταν επαρκής ή προετοιμασία του ενός από τα δύο έργα που πρόκειται να παρουσιαστούν σε πρώτη έκδοση, της «Προστροφής» του Γεωργίου Μπέρολι. Και ήταν επιβεβαιωτική ακόμη το έργο αποκλειστικά ειδική παραγγελία για αυτόν την συνουσία, γάρ σε μια οφθαλμική εξέταση οφθαλμολογία του Ουκέντρου.

Τα άλλα έργα που εξετάζονται για πρώτη φορά, ήταν το κοντσέρτο για πιάνο και έγχορδα, ολόκληρο μεγάλο, όπως πιστοποιεί, στη δημοσίευσή της η εφημερίδα «Ασπ. Παράθεση». Είναι ένα μουσικό δημιουργήματα, γραμμένο σε έκταση τη διδασκαλίας, όσον το όσο χαρακτηριστικό του μουσουργού, που έχει κάτι από την αίσθηση της ακεραιότητας και της ενοποίησης της μουσικής εμπόρεως. Γραφή καθαρή και ευγάρων (το εκφραστικό υλικό του έργου) μες στην έκταση να φανταζόμαστε μια δεύτερη γραφή, δραματική σε λόγια, του έργου για πιάνο και έγχορδα) χαρακτηρίζονται από μια καθαρότητα και μια διακριτικότητα. Το έργο δοθεί από μελωδικά σχήματα και (όχις απόλυτου) μουσικού κλάσικου που οργανώνεται σε κλασικές κάποτε πολυφωνικούς σχηματισμούς. Η αντίθεση που ήταν θαλάσσια ανακάλυψη τόσο από το «Ουκέντρο» όσο και από την «αίσθη», κινείται χαρά Τέρση, από την όμοια φάση περιμένει μια γενικότερη εκφραστική αξιολόγηση πολλών σημείων. Η ενθουσιώδης θεώρηση που επακόλουθό το κοινό από έργο αποτελεί δικαιίως όχι μόνον του μουσουργού αλλά και των τέκτων του έργοματι.

Αντί για την «Προστροφή» άκουσε με μια επιμέλεια του γνωστού μας από την Μουσική Διεύθυνση του Α.Τ.Ι. (1962) «Προστροφή» για βιολί και πιάνο από το βιολιστή Σπύρο Τέρση και τη Χαρά Τέρση, σε μίαν έκφραση που και' όλην ανέδειξε την αίσθηση εκφραστικότητας της διαφόρων απομνημονεύσεως του και το όραμα συνθετικό ήθος που το έργο. Με χαρά επίσης, άκουσα το «Ουκέντρο» με μια άλλη, μια δεύτερη, πολύ εκτεταμένη και' όλην, άνοιξη της νεοκλασικής Σχολής για Όργανα έγχορδων του Δημήτρη Δραγουμάνη, που έγραψε στη Δελφίνισσα.

Αρμονική για το τέλος του προγράμματος, τους άκουσε προς το «Ουκέντρο» και προς την έκφραση του Σπύρου Τέρση. Αναφέρονται στην τριτοτάτη προσέγγιση που κατάλαβαν για να επιτύχουν την καλύτερη μέχρι σήμερα, αποκλειστικώς ελληνική, έκφραση του δραματικού του Νίκου Σκαλκιά, σε άλλες Σειρές για έγχορδα. Υπέροχη οφθαλμική, αλαστικότητα, ισχυρή χρηματιστική και από πάντες

και πολλά άλλα, τους άκουσε η θεία κοίτη και άνοιξη προέβλεψε του κινηματογράφου (και τόσο χαρακτηριστικού του όφους εμπόρεως) φημισμένου σχήματος πάνω από όσους σφαιρίζεται το έργο. Η συνική με την διασπορά της και η σχετική με την διασπορά της ανακαλύφθηκαν, όχι πάντοτε με την αυτή σειρά, σε ένα έργο αναμνηστικό σχήμα που και' όλην χαρακτηρίζει το στυλ της. Πολύ περισσότερο οικείο, στους δύο νέους μουσικούς άκουσε το όραμα του Μπέρολι. Ο Πατριάρχης Δασπατιδής άκουσε είχε στυλιζαρισμένη διακρίσιμη, ενώ η Εύγενια Σαρβίτη κατάφερε και αόρασε σε αρτηριώδες αφαιρετικές διακρίσεις (προβλεπόμενες σε (άσπασμα, από πλάση στον Μπέρολι) όπου, από' όλη την επικρατούσα καθαρότητα της αφαιρετικής ή φάση άσπασμα ένα έργο που την εμπόρεως η' άσπασμα φυσικολογικά με διακρίσιμα που σε όλητη απόλυτη εφάρμοζε την όλη φημιστικότητα του έργου. Αναλογία σε είχε να παρατηρήσει κάποιος και στην κλασική κλίση Σαρβίτη του Νίκου Θεοδοσιάδη, που εκκάλει το πρόγραμμα τους.

Όσο και αν η Σειρά σε λά' άσπασμα (έργο 143) του Σπύρου Τέρση, ένα από τα γυναικεία έργα που θαρραλώς και αναφέρονται την όλη τη ζωή, ήταν πολύ άσπασμα από τις διακρίσεις της κλασικής Μουσικής Ρώτα, (2' μίση της συνουσίας) δεν μπορούσε να της αφηρότητα ότι η όλη διακρίσιμη, τα πιστικά και οι έφραση, διακρίσιμη των διακρίσιμων της, να κλαίει το κλαίει η και ήταν σημειωμένη στην παρουσία. Η τεχνική της έφραση, μίση διακρίσιμη Βελγίων, σε κι αν η διακρίσιμη φάση από μηχανικότητα και μη άσπασμα να συνταχισθεί έκφραση με το δικό γάρ, με το άσπασμα καθιστάται φημιστή την παρουσία της όχι μόνον από Τρία 'Ιντερμέτζο έργου 117 του Μπέρολι αλλά κάποτε και στους «Έξη χορούς σε δουλοπρεπείς ρυθμούς» του Νίκου Μπέρολι, έφραση στα Δελφίνισσα με 6 προκρίσιμη για τρία του Νικηφόρου Ρώτα, γραμμένο σε νεοκλαστικό όραμα, με συμμετρικές αντίθετες μακρότητας της κλασικής γραφής.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ (έφραση έκδοσης αλλά κι από και' όλην) αφοριστική σε πολλά από τα παρόμοια της στήλης απεικόνισαν ή συνέντευξη που έδωσε τελευταίως ο ρυθμιστής των τυχών της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών σε πρώτη συνάντηση, σχετικά με το έργο του Ε.Ι.Ρ. «Έκδοσης όραμα - κορφο, ότι... δεν άκουσε φημισμένη, δεν άκουσε δικούς και έφραση, κατά μίση ηχογραφημένη έκδοση του συνουσιάζει για να διδασκίται από τον σφαιριστή του. Φημισμένη σε' όλην ένα πολύ χαρακτηριστικό τόνο του Χαρά Τέρση άκουσε άκουσε από Λονδίνο. Ο τόπος αυτός, του άκουσε το μόνο χάρισμα ήταν μια χαρακτηριστική σύνταξη...

Εικόνα 4 5.2.1 α. 1961-1970 (4) Μουσική Εβδομάς

★ Η όρχη από το 6' μέρος (Λαργέττο) της Πέμπτης Συμφωνίας του Γιάννη Άνδρ. Παπαϊωάννου, που εκτελείται άποφε στο 'Ηρώδειο: Ένα σόλο του κλαρινέττου.

τεχνία τίτλων εμπνευσμένη από τὰ μαθηματικά, τὴν φυσική ἢ τὴν γεωμετρία...).

Στὴν Ἑλλάδα, ὅν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνθέτες τῶν παλαιότερων γενεῶν ἔγραφαν συμφωνίες, ὡστόσο τὸν τίτλο τοῦ συμφωνιοῦ θὰ μπορούσαν ἀξίολογοι νὰ διεκδικήσουν μόνον ὁ Μανώλης Καλομοίρης καὶ ὁ Πέτρος Πετρίδης. Καὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους μόνον ὁ Γιάννης Ἀνδρέου Παπαϊωάννου, πού καθ' ἑλὴ τὴ διάρκειά τῆς ἐξέλιξής του ἀπὸ τὸν νεοκλασικισμό πρὸς τὴ δωδεκάφθογγη καὶ τίς μεταδωδεκάφθογγες (ομοειδέες) γραφές φαίνεται νὰ συνδέῃ τὸν ὄρο μὲ τὸ ἰδανικό μίξις ἀσπληρῆς «ἀπόλυτης» μουσικῆς μὲ κάποια χροιά λυρικοῦ, μίξις μουσικῆς πού διατηρεῖ κάτι ἀπὸ τὴν εὐπρέπεια τοῦ Μπαχ καὶ τοῦ «μπαρόκ», σ' ἕνα κόσμο ὅπου ὑπέρτατη ἀξία ἔχουν ἀποκτήσει ὁ ἦχος καὶ τὸ χῶμα.

Ἐπαρακολουθώντας τὴν ἐξέλιξη τοῦ Γιάννη Ἀνδρ. Παπαϊωάννου ἀπὸ τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία προσχωρεῖ στὸ δωδεκάφθογγο σύστημα καὶ πέρα μπορούμε νὰ τὴν προσδιορίσουμε σὰν μιά θαυμασία καὶ θραυρία μεταγωγή: Μεταγωγή ἀπὸ τὸν κόσμο ἐκείνου ὅπου ἡ δωδεκάφθογγη μελοποιία του μὲ τὰ μεγάλα, «λυρικά» διαστήματα ὀργανωνόταν ἀσπληρὰ πάνω σὲ μιά λογική καὶ συνέπεια πού κρατοῦσε ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ «μπαρόκ» καὶ τῆς ἀντίσταξης, σ' ἕναν ἄλλο κόσμο, ὅπου ἡ μελοποιία αὐτὴ τείνει ἔλο καὶ περισσότερο πρὸς τὴν «βιαιοδοχὴ μεμονωμένων ἤχων», πρὸς τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ λιτότητα.

Η ΜΕΤΑΓΩΓΗ αὐτὴ εἶναι ἄρκετά ἐκδηλὴ στὴν Πέμπτη Συμφωνία του, τὴν δεύτερη δωδεκάφθογγη πού συνθέτει, μετὰ τὴν Τετάρτη. Τὸ ἔργο, χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1964 καὶ ἂν ἔχη κάτι τὸ κοινό μ' αὐτὸ πού ἄλλοτε ἐνωσάσαμε μὲ τὸν ὄρο συμφωνία, αὐτὸ δὲν εἶναι παρά μόνον ἡ ἀλληλουχία ἀγωγικῆς στὰ τέσσερα μέρη: Ἀντάντε κόν σπίριτο - ἀλλέγκρο, Λαργέττο, Ἀλλέγκρεττο διδάσσε, Λάργκο - Ἀλέγκρο.

Ὁ συνθέτης χρησιμοποιεῖ μεγάλη συμφωνική ὀρχήστρα, στὴν ὁποία ὅμως τὸ τμήμα τῶν κρουσῶν (ζυλόφωνο, μαρίμπα,

δωδεκάφθογγη σειρά τῆς ὁποίας τὸ μισὸ τμήμα εἶναι ἀντικατοπτρισμὸς τοῦ ἄλλου μισοῦ. Ἔτσι οὐσιαστικά, τὸ ἔργο ἀπορρεῖ ἀπὸ δύο μελωδικὰ κῶματα: α) ἡμιτόνιο — μείζον τρίτη καὶ β) τόνος— ἡμιτόνιο. Ἀλλ' ὡς κυττάσουμε καλύτερα τὰ μέρη τοῦ ἔργου ἕνα πρὸς ἕνα:

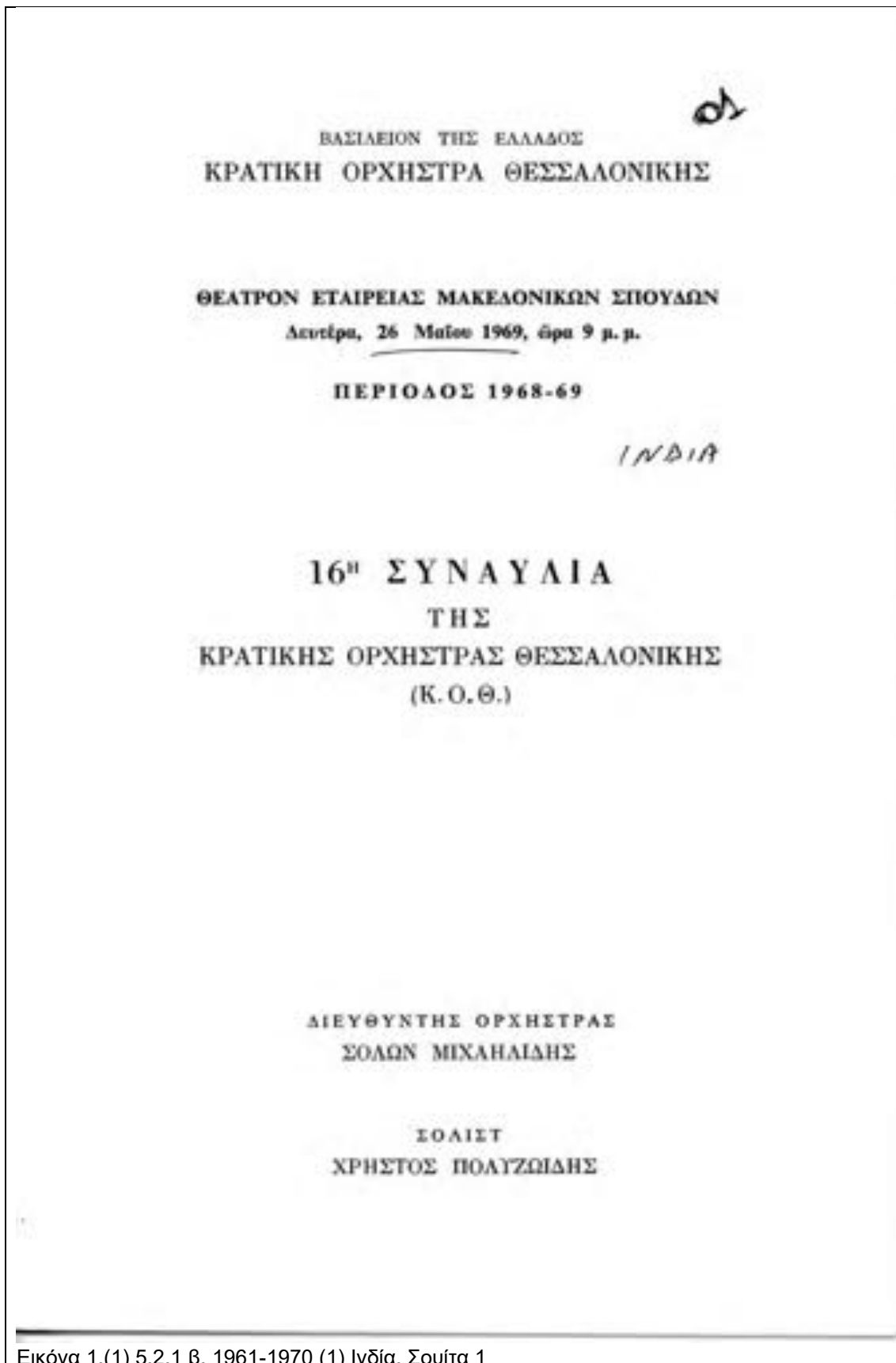
1) Ἀντάντε κόν σπίριτο — Ἀλλέγκρο: Ἀρχὴ εἰσαγωγή μὲ θαυμασία ἀνάπτυξη θεματικοῦ ὄλικου. Τὸ κυρίως τμήμα τοῦ μέρους ἀποτελεῖται ἀπὸ πέντε κατασκευὲς πού θυμίζουν παραλλαγές, δίχως ὁμως νὰ ὑπάρχη ἡ παραμικρὴ σχέση μὲ «ἀλλέγκρο συντάσσ»: α) Πλῆθος ἀλλέγκρο: Ἡ 12φθογγη σειρά στὰ διαδιά. β) Ἀλλέγκρο διδάσσε: Ἡ σειρά στὰ θαυότερα ἔγχωρδα ἐνιαχυμένα ἀπὸ τὸ πῆλο. γ) Ἀντάντε: ἡ συμμετοχὴ τῆς μαρίμπας, τοῦ διμπαρόν, τοῦ ζυλόφωνου, τῆς ἄρπας καὶ τοῦ πῆλου δημιουργεῖ τὸ ἔφε μίξις παρὰδοσιακῆς ἰνδονησιακῆς ὀρχήστρας ἐγκαταμελάνγκ. Ὁ ἠχητικὸς αὐτὸς συνδυασμὸς χρησιμοποιεῖται συχνὰ μὲ παλὸ χῶμα καὶ σὲ ἄλλα σημεία τοῦ ἔργου. δ) Ἀλλέγκρεττο καὶ ε) εἶδα.

2) Λαργέττο: Ἀρχίζει μ' ἕνα ἀφαιρητικὸ σόλο τοῦ κλαρινέττου, πάνω στὸ ἴδιο ὄλικό τοῦ πρώτου μέρους. Σολιστικὸ «ἔφε». Τὸ ὄλικό περνᾷ ἀπὸ τὸ ἕνα ὄργανο στὸ ἄλλο καὶ τὸ μέρος τελειώνει διακριτικά.

3) Ἀλλέγκρεττο διδάσσε: Σύντομο ἰντερλούδιο, σὰν σκέρταξ πού διαρκεῖ περίπου ἕνα λεπτό. Καρμῶτι μὲ ζωντάνια, ὅπου τὰ θεματικὰ στοιχεῖα περνοῦν ἀπὸ τὸ ἕνα ὄργανο στὸ ἄλλο. Σῆνει σ' ἕνα κατὶόν «γκλιωσάντο» τῆς ἄρπας.

4) Λάργκο — Ἀλλέγκρο. Ἀρχίζει ἀργὰ καὶ ρομαλέα, ἀλλὰ μὲ κάποιο διαταγμὸ καὶ θαυμασία γίνεται ἔλο καὶ πιά εἶροο. Ἀποτελεῖ, κατὰ κάποιο τρόπο, μιά ἀνακεφαλαίωση τοῦ ὄλικου πού χρησιμοποιήθηκε ὡς τώρα, μὲ συμμετοχὴ ὅλων τῶν ὀργάνων καὶ χρωμάτων τῆς ὀρχήστρας. Κατὰ τὸν ἀρχιμουσικὸ Μάξ Ρούντολφ «ἡ ἀνατολίτικη χροιά ἐπισημασμεῖται ἀπὸ τὴν χρῆση τῶν «μυόνγκος». Ὑστερα ἀπὸ μερικές δραματικές ἀποστροφές τῶν ἔγχωρδων, ἔχουμε ἕνα σόλο τῶν τυμπάνων πού θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ μιά ἔντονα ρυθμικὴ κατακλιθεῖα τῆς συμφωνίας.

Εικόνα 6.(2) 5.2.1 α. 1961-1970 (7) Γιάννη Α. Παπαϊωάννου 2

Εικόνα 1.(1) 5.2.1 β. 1961-1970 (1) Ινδία. Σούιτα 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Ρόζαμουντ, Είσαγωγή

FR. SCHUBERT

2. Ίνδία, Σουίτα

Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πρώτη εκτέλεσις *FR. / in 100*

3. Συμφωνία όρ. 100, σε Σόλ μείζονα,
«Στρατιωτική»

J. HAYDN

I. Adagio-Allegro

II. Allegretto

III. Menuetto (Moderato)

IV. Presto

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κοντσέρτο σε Ρε μείζονα, όργ. 61,

L. v. BEETHOVEN

για βιολί και όρχήστρα

I. Allegro ma non troppo

II. Larghetto

III. Rondo

Βιολί : Χρ. Πολυζωίδης

FRANZ SCHUBERT

(1797 - 1828)

ΡΟΖΑΜΟΝΔΗ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Σούμπερτ, κατ' εικόνη ευφυής συνθέτης, δεν ήταν ποτέ εύτυχος στα δραματικά του έργα. Η Ρόζαμοντ, όμως, είναι από τα έργα του για σκεπή το άριστο, και, γενικά, ένα από τα πιο χαρακτηρισμένα του μεγάλου συνθέτη.

Η «Ρόζαμονδή της Κόστρου, όπως ήταν ο πλήρης τίτλος του δράματος, ήταν Πριγκίπισσα της Κόστρου. Την άγαθιά και της προνοίας γάμο έ βασιλιάς του νησιού Φουλχούιντρου. Η Ρόζαμονδή άρνείται κ' έ βασιλιάς της κλέβει στην φυλακή. Τυφλωμένος από τό μίσος της στέλνει με άδελφωτισμένη άπιστολή με τον Πρίγκιπα του Έρακλίνου. Αιτός όμως, που άγαθιά την Πριγκίπισσα, της δίνει άλλο γράμμα, ενώ τό άδελφωτισμένο τό γράμμα στο βασιλιά, που πεθαίνει. Το έργο τελειώνει με την άωση των δύο νέων.

Ο Σούμπερτ έγραψε σκενιική μουσική για τό δράμα αυτό, που έδθηκε επί πρώτη παράσταση στο «θέατρο της Βιέννης» από 1823. Η μουσική της Ρόζαμοντ είναι γεμάτη κινή τη λαϊκότητα, τη χάρη, τη θερμότητα αισθήματος, που χαρακτηρίζει τό καλύτερα έργα του Σούμπερτ.

Η εισαγωγή, γραμμένη προεπιχειρησικά για την όπερά του «Η μαγεμένη Άρπη», άρχίζει μ' ένα σύντομο Ανδάντε, όπου ένα άπαιλό θέμα έσπράζεται με πολλή γλυκύτητα από τό όμοιο και τό κλαρονέτο, από όποια έρχονται να έσυμμετέχουν τό φάγιοτα, τό φλάουτο και τό πρώτο βιολιά. Έτσι από μετ' σύντομα έπιχειρησια έδωγόμενα στο Allegro, που άρχίζουν τό έγχωρο με τό άνδάντε και χαρακτηρίζουν θέμα από πρώτα βιολιά. Σ' ατό έώνεται τό φλάουτο. Το θέμα, μ' ένα ρυθμικό πρέμα του, προεκτείνεται σ' όλη την όρχήστρα. Μετά από ένα γαλήνεμα της όρχήστρας προβάλλει ένα έσπραστικό όμοιο θέμα, γεμάτο κλαστικότητα που τραγουδιέται άπαιλό, τότε από τό κλαρονέτο και τό φάγιοτα, τότε από τό φλάουτο και τό όμοιο, ενώ τό έγχωρο έπιχειρησια έσπράζει τη μελωδική γραμμή.

Ακολουθεί μετ' έπιχειρησια και κινή έπιχειρησια έσπράζει από τό μέρος στη βασική τονότητα της Ντόζμίζουκ.

Ένα χειμαρρώδες καταληκτικό μέρος (Coda) κλέβει την Εισαγωγή. Σ.Μ.

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΑ. ΠΑΠΑ-ΓΙΑΝΝΟΥ

ΙΝΔΙΑ

Σουίτα

Η Σουίτα κινή, γραμμένη τό 1960, άπολείται από πέντε μέρη. Η γενική όψη του έργου χαρακτηρίζεται από την χρήση ένδιαων κλιμάκων που συγγενίζουν πολύ με τους άρχαίους ένδιαωνούς πρόπους, όπως ASAVARI με τον Έπολόριο, BHAIRAVI με τον Δάριο, KAPRI με τον Φόριο, KHAMAJ με τον Έπορρίο, BHAVAVAL με τον Λόδο, YAMAN με τον Έπολόδο, καθώς και μερικοί με ένδιαωνούς έχους, όπως BHAIRAVA με τον πλάριο όμοιο.

Τό καθένα από τό πέντε μέρη της Σουίτας άσπράζεται από μερής κινή, που συγγενίζουν ένδιαωνούς κινή, ένδιαωνούς κινή του λαού της μερικής χώρας ή και ένδιαωνούς ένδιαωνούς της.

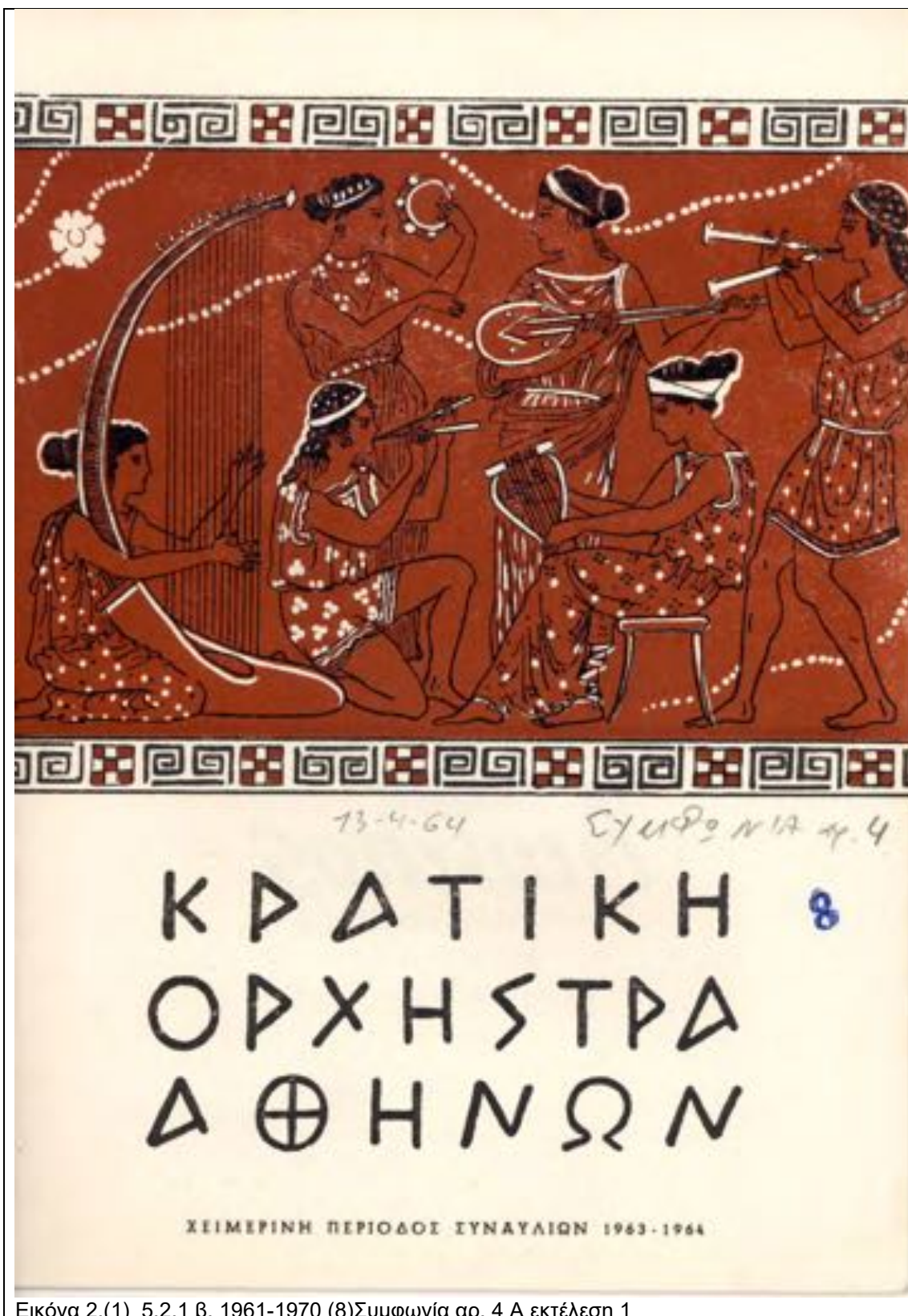
Γ.Α.Π.

JOSEPH HAYDN

(1732 - 1809)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 100, ΣΕ ΣΟΛ ΜΕΙΖΟΝΑ,
«ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ»

Η συμφωνία κινή άνήκει στη όπερά των συμφωνιών, που έ Χάιν έγραψε για τις ένδιαωνούς του που είχε έργαστεί έ βασιλιάς και έπιχειρησια Έσπράζει στο Λονδίνο. Η

Εικόνα 2.(1) 5.2.1 β. 1961-1970 (8) Συμφωνία αρ. 4 Α εκτέλεση 1

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (ΡΕΞ)
Δευτέρα 13 'Απριλίου 1964 - Ώρα 8.30 μ.μ.

20^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

Διευθυντής Όρχηστρας
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΡΙΔΗΣ

Σολιστ
CLIFFORD CURZON
(πιάνο)

22α ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ 1963 — 1964

Εικόνα 2.(2) 5.2.1 β. 1961-1970 (8) Συμφωνία αρ. 4 Α εκτέλεση 2

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Προλόγιο και θάνατος της Ήλδης
ἀπὸ τὸ μουσικὸ ἔργον «Τριστάκος καὶ Ήλδης» R. WAGNER
2. Μία νύχτα στὸ φαλακρὸ βουνὸ
Φάντασμα γιὰ ἄρχιστρο M. MOUSSORGSKY
(N. RIMSKY-KORSAKOFF)
3. Συμφωνία ἀριθ. 4 ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΑΝΟΥ
(πρώτη ἐκτέλεσις)
 - I. Preludio – Allegro
 - II. Largo – Variazioni (Adagietto,
Allegretto, Lento, Poco Allegro,
Larghetto, Moderato, Pesante).
 - III. Andante con moto
 - IV. Finale
(Lento - Allegro con spirito - Coda)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. «Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ἄρχιστρο» L. VAN BEETHOVEN
ἀρ. 4 σὲ Σόλ μείζ., op 58
 - I. Allegro Moderato
 - II. Andante con moto
 - III. Rondò (Vivace)

Σολίστ: Clifford Curzon

Πιάνο συνεργίας: STEINWAY & SONS

Εικόνα 2.(3) 5.2.1 β. 1961-1970 (8) Συμφωνία αρ. 4 Α εκτέλεση 3

ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ αρ. 4

(πρώτη εκτέλεση)

Ἡ Συμφωνία αὐτή γράφηκε σὴ 1965.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα μέρη μὲ διαφορετικὴ τὸ καθένα ἀρχιτεκτονικὴ διάφορηση.

Τὸ πρῶτο μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα Preludio ποὺ παρουσιάζει τρεῖς χαρακτηριστικὰ μοτίβα καὶ τὶς μεταμορφώσεις τους, καὶ ἀπὸ τὸ Allegro ποὺ μὲ τὴν ἐπιέργασιν τῶν μοτίβων αὐτῶν ἐξελίσσεται εἰς μιὰ συμπυκνωμένη μορφή.

Τὸ δεύτερο μέρος, Largo, μορφολογικὰ εἶναι ἓνος «καθρέφτης». Οἱ ἐκτὸ παραλλαγές ποὺ ἀκολουθοῦν δίδονται ἀπὸ τὸ ἴδιο νόμο κατασκευῆς ἐνῶ τὸ μοτίβον καὶ θεματικὸ θέμα, σὴν κάθε παραλλαγῇ, εἶναι κοινόν γινε καθόλητα μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς χρονικῆς ἀγωγῆς.

Τὸ Andante con moto (μόνο γιὰ ἔγχροδο) εἶναι μιὰ Invention βασισμένη εἰς ἓνα Cantus firmus ποὺ, ἀφοῦ ἐπιβῆ τέσσερες φορές προχωρόντως ἀλλάζει μορφὴν καὶ τίς κλιμακώνει μιὰ συνεχῶς κινούμενη ἀπειρατικὴ ἐπιέργασιν.

Ἀκολουθεῖ τὸ Finale χωρίζεται εἰς τρεῖς τμήματα: τὸ εἰσαγωγικὸ Lento, τὸ κεντρικὸ Allegro con spirito, καὶ ἀργὰ ἀλλάζει χρονικὴ ἀγωγὴ καὶ ψυχολογικὸ κλίμα, καὶ τὴν τελικὴ Coda.

Γ. Α. Π.

ΕΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΕΥΓΚΡΟΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΩΔΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ευναυλία Κουίντεττου Χαλαρών Πνευστών

Τρίτη, 21 'Απριλίου 1970, Ώρα 8:30 μ. μ.

Αίθουσα 'Ελληνοαμερικανικής 'Ενώσεως

'Η συνουσία πραγματοποιείται με τήν συμπαράσταση
του 'Ελληνικού Συλλόγου Σύγχρονης Μουσικής (ΕΣΥΜ)

Μερικές σημειώσεις για τό πρόγραμμα

'Ο 'Αμερικανός μουσουργός ΟΥΙΛΙΑΜ ΜΠΕΡΓΚΕΜΑ (1921) σπούδασε στό Πανεπιστήμιο Ιτάνφορντ καί στή Σχολή Μουσικής 'Ησταν. Τό 1946 διωρίστηκε καθηγητής συνθέσεως στή Σχολή Μουσικής Τζοσέλλιαντ Όπου προήχθη μέχρι τής θέσεως του Κοσμήτορος. Τό 1963 διωρίστηκε διευθυντής τής Σχολής Μουσικής του Πανεπιστημίου Ούάσιγκτων. 'Εχει συνθέσει έργα για όρχήστρα, χορωδία, μουσική δωμάτιου, πιάνο, θέατρο καί άλλα πολλά είδη.

Τό έργο του ΓΙΑΝΝΗ Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ "ΠΕΝΤΕ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ" - Κουίντεττο για 2 τρομπέτες, κόντρο, τρομπόνι καί τούμπα, 1970, παίζεται σε πρώτη παγκόσμια έκτελεση στή μνήμη του ΓΙΑΝΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ.

Τό καθένα από τό πέντε μέρη του έργου έχει διαφορετική διάρθρωση καί ατμόσφαιρα. Τό ήχητικό ύλικό άλλοτε συμπυκνώνεται σε συμπαγή μάζα καί άλλοτε διαστέλλεται καί διαλύεται σε κύτταρα ή καί μεμονωμένους ήχους. 'Ο διάλογος των όργάνων κάποτε διακόπτεται από ξαφνική παύση καί τό ΤΕΜΠΟ παρουσιάζει συχνά απότομες αλλαγές, χαρακτηρίζοντας έτσι τήν πορεία τής μουσικής ιδέας.

'Ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΧΩΑ ΔΙΟΥΙΣ είναι κάτοικος Βαλτιμόρης από τό 1957 όπου είναι μουσικός διευθυντής τής 'Εταιρείας Μουσικής Δωματίου τής Βαλτιμόρης καί καθηγητής μουσικής στό Πανεπιστήμιο του GOUCHER. Πλήθος όρχήστρες, συγκροτήματα καί σολίστες έχουν έκτελεσει έργα του στήν 'Αμερική. Στήν Εύρώπη έχουν έκτελεσθή συνθέσεις του στό Λονδίνο, Παρίσι, Βιέννη καί Μόναχο. Τό έργο του ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΚΟΥΙΝΤΕΤΤΟ ΠΝΕΥΣΤΩΝ γράφτηκε στή Βιέννη τό 1966 όταν ό συνθέτης βρισκόταν εκεί με ύποτροφία. 'Αποτελείται από δύο μέρη τά όποια παίζονται χωρίς διακοπή. Παρουσιάζει ποικιλία θεματικών καί ήχητικών καταστάσεων, ή όποια αντιπροσωπεύει τήν πρόθεση του συνθέτη να αύξηση τής έκφραστικής Ικανότητας, τς όποτες πιστεύεται ότι διαθέτουν γενικώς τά χάλκινα πνευστά.

Εικόνα 3.(1) 5.2.1 β. 1961-1970 (18) στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου 1

Ο ΙΝΓΚΟΛΦ ΝΤΛΑ γεννήθηκε στη Γερμανία από Σουηδούς γονείς και εγκαταστάθηκε στην Αμερική το 1935, όπου συνέχισε τη δράση του ως συνθέτης και διευθυντής ορχήστρας. Το 1945 διορίστηκε ύφηγητής στο Πανεπιστήμιο της Νοτίου Καλιφορνίας και το καλοκαίρι 1952-55 έδιδε στο Μπέρκσαϊρ Μιούζικ Σέντερ. Η μουσική του είναι μοντέρνα και χαρακτηρίζεται από την διαύγεια της φόρμας και την άκρβεια της αντι-στικτικής ύψης. Έχει γράψει έργα για ορχήστρα και μουσική δωματίου.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΡΑΓΩΤΑΚΗΣ (1914) γεννήθηκε στην Ήπειρο και σπούδασε στην Αθήνα στο Εθνικό Ώδείο. Έργα του έχουν παιχθῆ έδώ και στο ξζωτερικό. Πέντε εκ των έργων του έχουν βραβευθῆ.

Ο ΣΗΛΑΓΟΣ για χάλκινα πνευστά είναι παραγγελία του θ. Αντωνίου για το Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικής που διευθύνει. Γράφτηκε στις αρχές του 1970 υπό την επίδραση ώρισμένου γεγονότος που και αυτό καθορίζει την μορφή του έργου.

Ο Αμερικανός συνθέτης και διευθυντής ορχήστρας ΓΚΟΥΝΤΕΡ ΣΟΥΛΑΕΡ (1925) έγινε πολύ διάσημος το 1967 στην Εύρώπη με την όπερά του "Επίσκεψις". Είναι διευθυντής του περίφημου Ίνγκλαντ Κονσερβατόριουμ της Βοστώνης. Έχει επίσης συνθέσει έργα για μπαλέτο, ορχήστρα, μουσική δωματίου και τραγούδι.

Εικόνα 3.(2) 5.2.1 β. 1961-1970 (18)στη μνήμη του Γιάννη Χρήστου 2

Προσθήκη II2α

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ρεσιτάλ τούμπας του Γιάννη Ζουγανίλη

Στό πιάνο ή Λούση Βισεντζάτου

Εισαγωγή και ανάλυση του προγράμματος

από τον Γ. Γ. Παπαϊωάννου

Σάββατο, 8 Μαΐου 1971, 8 μ. μ.

02

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

R. V. WILLIAMS : Concerto for tuba and piano

LEONARD BERNSTEIN: Waltz for Mippy for tuba and piano

LUIGI ZANINELLI : Peg-Leg Pete
for tuba and piano

Θ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ : «Six Likes» for solo tuba

Διόλεγμα

G. F. HAENDEL : Concerto for tuba and piano

Γ. Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ : 'Η παρλάτα του 'Αρλεκίνου
for solo tuba

FRIEDEBALD GRAFE : Concerto for tuba and piano

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Μασσαλίας 22 - 'Αθήνας

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Εικόνα 1 5.2.2 α. 1971-1980 (2) Η παρλάτα του Αρλεκίνου

Το νέο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (ΕΡΓΗΜ)
του ΕΣΣΥΜ (Πατρώου 8, γωνία Μητροπόλεως 25, Τηλέφ.
3230.635) θα εγκαινιάσει τη Δευτέρα 13 Δεκ. στις 20.30.
Στο Έργαστήρι αυτό θα γίνουν άκροακές ηλεκτρονικής μου-
σικής την Τετ. 15 Δεκ., Παρ. 17 Δεκ., και Τρίτη 21 Δεκ.,
18.00 ως 19.30. Επίσης έχει 8' άκουστών ηχογραφημένες
συναυλίες του Διεθνούς Φεστιβάλ ΔΕΣΜ Βοστώνης (Όκτ.
1976), την Πέμ. 16 Δεκ., Δευτ. 20 Δεκ. και Τετ. 22 Δεκ.,
18.00 ως 19.30.

Ἡ εἴσοδος σ' όλες τις ἐκδηλώσεις εἶναι ἐλεύθερη.

Πληροφορίες: Ἑλληνικός Σύνδεσμος Σύγχρονης Μουσικῆς
(ΕΣΣΥΜ), Πατρώου 8, ΤΤ 118, Τηλ. 3230.635, 3616.812,
6590.957, 672.732
Ἰνστιτούτο Γκαίτε Ἀθηνῶν, Φειδίου 14-16, κ. Π. Στάμος,
Τηλ. 3608.111
Γαλλικό Ἰνστιτούτο Ἀθηνῶν, Σίνα 31, Τηλ. 3624.301/05
(Κα I. Souretti).

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (ΕΣΣΥΜ)
καὶ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ τῆς
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (ΔΕΣΜ)**

σὲ συνεργασία μὲ
τὸ ΓΑΛΛΙΚΟ ἸΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΑΘΗΝΩΝ
καὶ τὸ ἸΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΚΑΙΤΕ ΑΘΗΝΩΝ
μὲ οικονομικὴ συνδρομὴ ἀπὸ
τὸ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
τὸ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
τὸ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
τὸν ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
τὴν ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
καὶ τὴν ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δεληγιάννης Π. Α. Τ. 1976 (09)

**5η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

14 ΩΣ 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976
ΝΕΑ ΑΙΘΟΥΣΑ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ἸΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΙΝΑ 31, ΑΘΗΝΑ

Εικόνα 2.(1) 5.2.2 α. 1971-1980 (9) 3ο Πορτραίτο 1

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

Τό Ένδοξα Σύνολο τής 5ης ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (Δ/τές: Θ. Αντωνίου, Γ. Ίωαννίδης, Σπ. Αργύρης).
 Τό Σύνολο ΕΓΧΟΡΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (Δ/ση: Σπ. Τόμπρας).
 Τό ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΥΙΝΤΕΤΟ ΠΝΕΥΣΤΩΝ (Δ/ση: Ν. Καρατζίνος).
 Ή ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Δ/ση: Γ. Μάντακας).
 Ή ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ (Δ/ση: Στ. Βασιλειάδης).
 Τό Σύνολο J.A. RIEDL: «Μουσική / Κινηματογράφος / Διασκέυεις/Φως» (Βοήθη).
 Τό COLLEGIUM VOCALE (Κολωνία, Δ/ση: W. Franke).
 ΟΙ Έλληνες σολίστες: Α. Άγγελουπουλος, Έ.Α. Άποστολάκη - Τατάρτες, Τ. Άποστολάκης, Στ. Γαδέλη, Γ. Ζουγιανέλλης, Χ. Κλαδάκη, Κ. Κοπανίτσα, Γ. Κουρουπός, Γ. Μονιμιδάκης, Γερ. Μηλιάρης, Γ. Πουμπουρίδης, Α. Ροδοουδάκης, Σπ. Σακός, Γρ. Σεμπέκολο, Σ. Ταχιάτης, Χ. Τόμπρας.
 ΟΙ Ξένοι σολίστες: S. Guaida, U. Mayer-Reinach, F. Meronak, M. Persson, Chr. Scholz, H. Spramaay.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τρίτη	14	17.30	Σύνολο Riedl: Riedl, Whitney, Ferrero, Chr. Wolff.
		22.30	Σύνολο Riedl: Riedl, Whitney, Chr. Wolff, Ferrari.
Τετάρτη	15	20.30	H. Spramaay, Χορωδία Παιση, Θεσσαλονίκης: Μερκο, Σφέτσας, Μπαλιός, Γ.Α. Παπαϊωάννου, Λογοθέτης, Βιγυνη, Άδόμης, Δοροδήμος.
Πέμπτη	16	20.30	Collegium Vocale: Στραβάνου, Άδόμης, Ρίζη, Εθνός, Κρίσι, Τερζάκης.
Παρασκευή	17	20.30	Σακός-Κουρουπός: Killmayer, Άντωνίου, Σουλιάνος, Caga, Κουρουπός.
Σάββατο	18	19.00	Διάλεξη Γ. Σουλιάνου περί Γ.Α. Παπαϊωάννου (Πορτραίτο: 1).
		22.00	Persson-Scholz: Johnson, Sandström, Caga, Melinás, Brown, Hambræus, Persson.
Κυριακή	19	11.00	Κινηματογράφος: Riedl, F-Ότις, Χρήστου, Βασιλειάδης, Ξενάκης.
		18.30	Μουσική Δωματίου, Έλληνικό Κουίντετο Πνευστών, Παιδική Χορωδία Κολλεγίου Άθηνών: Kellerbohn, Κουρουπός, Σφέτσας, Βλαχόπουλος, Βασιλειάδης (Δ/τές: Σπ. Αργύρης, Στ. Βασιλειάδης).
		22.00	Σύνολο 5ης Έβδομάδας (Δ/ση: Γ. Ίωαννίδης): Μαργκόπουλος, Ίωαννίδης, Γ.Α. Παπαϊωάννου, Δραγατάκης, Άθηναίος, Castaldi, Rugeles, Χαλιδάος.
Δευτέρα	20	22.00	Guaida - Meronak και Μουσική Δωματίου: Laroite, Βλαχόπουλος, Ξενάκης, Μαργκόκη, Stockhausen, Drouot, Gilbert.
Τρίτη	21	20.30	Γ.Α. Παπαϊωάννου, (Πορτραίτο: 2), Σύνολο 5ης Έβδομάδας (Δ/ση: Γ. Ίωαννίδης), Σύνολο Έγχορδων Άθηνών (Δ/ση: Σπ. Τόμπρας), Μουσική Δωματίου.
Τετάρτη	22	22.00	Σύνολο 5ης Έβδομάδας (Δ/ση Θ. Άντωνίου): Maderna, Berio, Άντωνίου, Χρήστου (50 χρόνια από τη γέννησή του).

Ή «5η Έλληνική Έβδομάδα Σύγχρονης Μουσικής» παρουσιάζει σύγχρονη, κι ιδιαίτερα πρωτοποριακή, ένδοξα και φωνητική μουσική από Έλληνες και Ξένους συνθέτες, μ' ιδιαίτερη έμφαση σε πολύτεχνες εκδηλώσεις και ηλεκτρονική μουσική. Περιλαμβάνει και τό «3' Πορτραίτο» Έλλήνων συνθετών (1' Πορτραίτο: Ξενάκης 1975, 2' Πορτραίτο: Λογοθέτης 1975/76, Προγραμματιζόμενο 4' Πορτραίτο: Άπέργης 1977), αφιερωμένο αυτή τή φορά στο συνθέτη Γ.Α. Παπαϊωάννου, καθώς και μια απογράμμιση τών 50 χρόνων από τή γέννηση τού Γ. Χρήστου (1926-70). Άλλες εκδηλώσεις: Ένα κινηματογραφικό πρώινό, μιά έκθεση ηχητικού υλικού, έκτος από τήν έκθεση Γ.Α. Παπαϊωάννου, και φερόδους ταινιών στο νέο «Έργαστήρι Ηλεκτρονικής Μουσικής» (ΕΡΓΗΜ) τού ΕΣΣΥΜ.

Όλες οι παραπάνω εκδηλώσεις θα γίνουη στη Νέα Αίθουσα τού Γαλλικού Ίνστιτούτου Άθηνών, Σίνα 31, Τηλ. 3624.301/05.

Στήν Παλιή Αίθουσα τού Ίδιου Ίνστιτούτου θα δεχτούν δύο εκθέσεις παράλληλα με τήν «5η Έβδομάδα»:

1. Έκθεση Ήχητικού Ύλικού.
2. Έκθεση Τεκμηρίων πάνω στο Γιάν. Α. Παπαϊωάννου (Πορτραίτο: 3).

Εικόνα 2.(2) 5.2.2 α. 1971-1980 (9) 3ο Πορτραίτο 2

Σ-φωνία αρ. 5

556/12/1976

(11)

1976 - 1977

Εικόνα 3.(1) 5.2.2 α. 1971-1980 (11) Συμφωνία Αρ. 5 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

J. S. BACH
(1685-1750)

Βρανδεμβούργιο κοντσέρτο αριθ. 3
σε σόλ. μείζ. BWV 1048

I. Allegro - Adagio
II. Allegro

D. CHOSTAKOVITCH
(1906-1975)

Κοντσέρτο αριθ. 2 για πιάνο και ορχήστρα
σε φά μείζονα έργο 102 (1957)

I. Allegro
II. Andante
III. Allegro

**ΓΙΑΝΝΗ
Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ**
(1910)

Συμφωνία αριθ. 5 (1964)
(πρώτη εκτέλεση με την Κ.Ο.Α.)

I. Andante con spirito - Poco meno
mosso - Lento - Andante - Poco Alle-
gro - Allegro vivace - Andante - Alle-
gretto - Vivo.
II. Larghetto - Lento - Poco meno
Lento - Lento
III. Allegretto vivace - Moderato -
Vivo - Andantino
IV. Largo - Poco piu mosso - Largo -
Allegro - Allegro - Agitato - Calmo -
Agitato

R. STRAUSS
(1864-1949)

«Τα φαιδρά καμώματα του
Τίλλ. Ήυλενασπήγκελ»,
συμφωνικό ποίημα έργο 28 (1895).

Handwritten musical score for the first movement of the 5th Symphony, 1971-1980. The score is in 4/4 time, marked "Poco Allegro" with a tempo of 100. It features a full orchestral arrangement with staves for woodwinds, strings, and percussion. The score is divided into measures, with a circled "3" indicating a specific measure. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

Εικόνα 3.(3) 5.2.2 α. 1971-1980 (11) Συμφωνία Αρ. 5 3

Γιάννη 'Α. Παπαϊωάννου
Συμφωνία αρ. 5 (1964)

Οι πέντε Συμφωνίες του Γ. Α. Παπαϊωάννου εικονογραφούν την εξέλιξη του προσωπικού ύφους του συνθέτη από την ιδιότυπη τονικότητα των βυζαντινών τρόπων της πρώτης Συμφωνίας (1947) ως την ελεύθερη χρήση ενός καλά αφομοιωμένου σειραϊσμού της τελευταίας (1964). 'Ακρογωνιαίος σταθμός γι' αυτήν την εξέλιξη υπήρξε η τρίτη Συμφωνία (1953), όπου ο δημιουργός της χρησιμοποίησε συστηματικά την κλασική δωδεκάφθογγη τεχνική για να αναπτύξει ένα συνεπές άτονικό μουσικό υλικό. Στη δύο τελευταίες Συμφωνίες προχωρεί σε μίαν ευρύτατη χρήση στοιχείων του «όλικου σειραϊσμού» (όργάνωση σε σειρές και των ρυθμικών αξιών και ήχοχρωμάτων), πλουτίζοντας ταυτόχρονα την δωδεκάφθογγη τεχνική του με την εισαγωγή νέων μορφών σειρών και νέων μεθόδων τροποποίησής τους.

'Η πέμπτη Συμφωνία του Γ. Α. Παπαϊωάννου πρωτοπαίχτηκε στις 6 Μαΐου 1966 στις 'Ηνωμένες Πολιτείες από την Συμφωνική του Σιουινάτι, με διευθυντή τον Μάξ Ράντολφ. Τη μεγάλη έπιτυχία που είχε το έργο (που ξαναπαίχτηκε από την ίδια ορχήστρα την επόμενη αμέσως ημέρα) ανέφερε η Τζίνα Μπαχάουερ στη συνέντευξη που

Εικόνα 3.(4) 5.2.2 α. 1971-1980 (11)Συμφωνία Αρ. 5 4

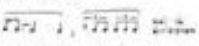
Έδωσε προς τον ελληνικό τόπο από μέσα Μαΐου του ίδιου χρόνου: την επομένη της ανακάλυξης ο Μάξ Ράντολφ έφημισε τηλεφωνικά την Έλληνίδα πιανίστα για την άφιξη που είχε η Συμφωνία στο κοινό, σημειώνοντας ότι ο ίδιος είχε προγραμματίσει να έπαιξήσει το έργο στην περιοχή της άρχουσας σ' ένα άλλο τον κόσμο. Ο Μάξ Ράντολφ πραγματοποιούσε το έργο στο άθροισμα κοινό στις 6 Αύγουστο 1966, στη συνολία που έδωσε με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Σιουινάτι για το Φεστιβάλ 'Αθηνών.

Το βασικό υλικό για την πέμπτη Συμφωνία που ο συνθέτης ανέλαβε από μια δωδεκάφθογγη σειρά «σεριριστική»:

Το πρώτο έλεγχο της σειράς αποτελείται από δυο τεταρτάκια άτονου διαστήματος δεύτερης μορφής, έκτης μορφής, έκτης μορφής, έβδομης μορφής, δεύτερης μορφής. Το δεύτερο έλεγχο αποτελείται από τα ίδια διαστήματα αντιστροφικά, στην ίδια διαδοχή: έβδομη μεγάλη, τρίτη μεγάλη, τρίτη μεγάλη, δεύτερη μεγάλη και έβδομη μεγάλη. Έτσι, η άρχουσα μορφή της σειράς είναι έσοφορη και συμπληρωματική προς την δωδεκάση μετέθεση της αντιστροφής της (το πρώτο έλεγχο της κριτικής αποτελείται με το δεύτερο έλεγχο της δεύτερης, και αντίστροφα: βλέπε το προηγούμενο παράδειγμα).

Για το υλικό του έργου χρησιμοποιείται η σειρά αυτή, καθώς κι ένα κλάδος από παράνοτες (με τη μέθοδο της αντιστροφής, της αντιστροφής, της περιστροφής, της μετέθεσης, κλπ.) Για την ανάπτυξη του υλικού χρησιμοποιούνται, ανάλογα με την περίπτωση, τεχνίματα άλλου τύπου: δωδεκάφθογγη και άλλου είδους (ως προς την όργάνωση του ρεθμικού) μέθοδοι, και άλλου είδους σχήματα (διαφορετικά είδη κινήσεων και αντιστροφικών). Η μορφή κινείται από τα πρώτα μέρη της Συμφωνίας δεν ακολουθεί βέβαια την ίδια της παραδοσιακής Σόνατας, αλλά καθορίζεται από την λειτουργία του συνθέτη, το είδος της γλώσσας που χρησιμοποιείται και τους περιορισμούς των μεθόδων που εφαρμόζονται. Η ανάπτυξη του υλικού οδηγεί σε μίαν άλλου είδους δομική με έσοφορη («εναλλαγή» θα λέγαμε) λογική σειρά, παρά στην παραδοσιακή θεματική εξέλιξη, όπως θα μπορούσε να αναζητήσει κανείς στην παραδοσιακή μορφή της σονάτας. Άλλωστε αυτό να σημαίνει ότι σ' ένα άλλο το έργο εφαρμόζονται κατά διαστήματα δομικά ρεθμικά κέντρα, όπως τα ακόλουθα:

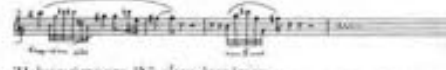

Παρ' όλο ότι τα «κέντρα» αυτά είναι οι κινήσεις περιόδοι της συγκεκριμένης όργάνωσης, ή ίδια κινήσεις αντιστροφή παραγενής τους υποδηλώνει μίαν έννοια της βασικής ιδέας που διακρίνει ένα κέντρο το έργο.

Οι ρεθμικές δομές της Συμφωνίας κινούνται πάντοτε οι χόροι άνωγυρισμός (και μουσική άνωγυρισμός), άπορριπτικός την εξέλιξη που χαρακτηρίζει κίνηση τον ολισθηρό οριστικό (σε μερικά έργα του Μπαχ και του Νόνο λ.χ.). Σημεία οριστικού συνιστούνται διάφοροι άλλου είδους κινήσεις, είτε άπορριπτικές (β.χ. 3/4, 4/4, 6/4, 3/4, 2/4) είτε συνθετικές (3/4, 7/8, 3/8, 4/4 ή 3/4, 3/8, 4/4, 3/4, 5/4, 1/8) - τα παραδείγματα είναι από το πρώτο μέρος της Συμφωνίας. Σημεία είναι και οι άλλου είδους κινήσεις άπορριπτικές.

Στο πρώτο μέρος η ρεθμική κίνηση είναι μίαν μορφή: κορυφαία τα μέρη ρεθμικά κέντρα είτε μεμονωμένα είτε σε συνθετικές

ρος σχηματισμός. 'Αντίθετα, στο σύντομο δεύτερο μέρος κορυφαία των «αρχαίων» κινήσεων, όπως αυτή του κλαρινέτου:

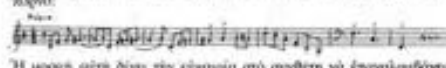
Η άνοχη κίνηση εδώ είναι άπορριπτική.

Το τρίτο μέρος, με διαρκή μορφή (του τύπου A-B) που έπαιξήται από το παραδοσιακό Σάιτσο, είναι έξ έσοφορη όργάνωμένο οριστικό, με σύνθετη κίνηση και λεπτή διαδοχική δυναμική. Το πρώτο και τελευταίο μέρος είναι ζωηρό, με έντονη όψη όλη από ρεθμική, τη δυναμική, τα χαρακτηριστικά και την ποιότητα της άνοχη κίνησης. Οι διαρκείς στο πρώτο μέρος της Συμφωνίας διαρκούν αντίστοιχα διακεκομμένες φασματικές και ολισθηρές προθέσεις του συνθέτη, όπως αναφέρει και ο ίδιος στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ 'Αθηνών 1966.

Richard Strauss:
«Τα φωνάκια κορυφαία του Τύλλ 'Ωλεναπύργου», Συμφωνικό Ποίημα έργο 28

Το όλο Συμφωνικό Ποίημα του Ρίχαρντ Στράους, ένα σπάνιο κείμενο την τελευταία δεκαετία του περασμένου αιώνα, είναι το καλύτερο έργο της εποχής της σύνθεσης της «αρχαίας» και «επιρροής» αυτής ολίσθησης ή Στράους είτε άπορριπτική ιστορία είτε περιόδοι είναι: άνοχη κίνηση μίαν μορφή, χρησιμοποιώντας γι' αυτό το σκοπό με άπορριπτική κίνηση ένα ποικίλο έσοφορη διακεκομμένων μέσων: πιάνο και χαρακτηριστική άνοχη κίνηση, προχωρημένη αλλά και διαρκή άνοχη κίνηση, φασμική και προπότιση θεματική ανάπτυξη.

Το Συμφωνικό Ποίημα «Τα φωνάκια κορυφαία του Τύλλ 'Ωλεναπύργου» (όπως κληρονομήσει στη γλώσσα μας ο προσηπτικός τίτλος Till Eulenspiegels lustige Streiche) γράφτηκε τους πρώτους μήνες του 1895 και πραγματοποιήθηκε στις 5 Νοεμβρίου της ίδιας χρονιάς. Το πρόγραμμα της περιόδοις αυτής σύνθεσης βασίζεται στις περιόδοις του άνοχη κίνησης ενός παλιού γερμανικού θηρίου, τον οποίο είχε χρησιμοποιήσει το 1889 ο Κρίστιαν Κίστελ στην κομική του όπερα «'Ωλεναπύργου». Σύντομα μ' αυτόν τον θηρίο, ο Τύλλ 'Ωλεναπύργου ήταν ένας περιόδοις κινήσεων, ιδιόμορφος και κορυφαίος. Στο έργο του ο Στράους χρησιμοποιεί τη μορφή του θηρίου, με το ποικίλο θέμα, που διακρίνει για πρώτη φορά στο κέντρο:

Η μορφή αυτή είναι την έσοφορη από σύνθετη να επαναλαμβάνεται περιόδοις το θέμα οι κινήσεις «απορριπτικές» του θηρίου του: το έσοφορη των στίβων μίαν μορφή, τη μετακίνηση του οι παύση, τις έσοφορη των περιόδοις. Στο τέλος του έργου, το μοτίβο του θηρίου σημαίνει την όψη της μορφοποίησης. 'Απόστο, η τελική έσοφορη του βασικού θέματος δηλώνει και πάλι την παρουσία του θηρίου, οι παύση της μορφής.

Χάρης Στεφανάου

Εικόνα 3.(5) 5.2.2 α. 1971-1980 (11)Συμφωνία Αρ. 5 5

... und abgebrochen mittwochs und freit-um 20 Uhr statt.

Zu Gast im Brahmshaus

Mit musikalischem Leben erfüllt

Professor Yanis A. Papaioannou verbringt die Sommermonate in Baden-Baden

Die Brahmsgesellschaft Baden-Baden hat in dem von ihr im Brahmshaus in Baden-Lichtental eingerichteten Studio seit Jahren Komponisten, Musiker und Musikwissenschaftler zu Gast, die dort jeweils für einige Zeit ungestört in der dem Hause eigenen besonderen Atmosphäre arbeiten können. Die Gäste kommen aus aller Herren Ländern. So verbrachte einer der führenden japanischen Komponisten der jungen Generation, Makoto Moroi, im letzten Jahr einige Sommermonate in intensiver Kompositionsarbeit im Brahmshaus. Jetzt wurde eine junge australische Pianistin, die sich hier auf Wettbewerbe vorbereiten konnte, abgelöst durch den griechischen Komponisten Yanis A. Papaioannou aus Athen. Er wird — so wie Johannes Brahms es vor 100 Jahren zu tun pflegte — die Sommermonate hier in Baden-Baden verbringen und will diese Zeit besonders intensiver Kompositionsarbeit nützen.

Yanis A. Papaioannou (geboren 1910) wurde nach Studien am Athener Konservatorium, wo er das Diplom für Klavier und Komposition erhält, schon mit 24 Jahren Professor für Musik am „Hellenischen Odeon“. Die meisten der jüngeren griechischen Komponisten, die international bekannt geworden sind, gingen durch seine Schule. Er selbst konnte mit Hilfe eines UNESCO-Stipendiums 1949 die wichtigsten Musikzentren in Frankreich, Italien und der Schweiz besuchen und vor allem mit Arthur Honegger in Paris zusammen arbeiten.

Durch diese engen Kontakte mit der zeitgenössischen Musik fand er selbst den Anschluß an die Zwölftontechnik in seiner dritten Symbonte (1953), die mit dem Preis der Königin Elisabeth von Belgien in Brüssel ausgezeichnet wurde. Für Griechenland ist er der große Förderer und Lehrer der zeitgenössischen Musik geworden, der einzige dort, der moderne Techniken unterrichtet, und wie schon erwähnt eine Reihe hervorragender junger griechischer Komponisten herangezogen hat. Er gründete die griechische Sektion der internationalen Gesellschaft zeitgenössischer Musik (1964) und die griechische Vereinigung für zeitgenössische Musik (1965), die er beide als Präsident leitet. Im Jahre 1970 wurde ihm durch die Universität Wien der von der Stiftung F.V.S. Hamburg zur Verfügung gestellte Gottfried-von-Herder-Preis für besondere Verdienste um das europäische Kulturerbe in den Süd-Ost-Europäischen Ländern verliehen.

Das umfangreiche Kompositionswerk von Professor Papaioannou umfaßt zahlreiche Orchester- und Kammermusikwerke, dazu Ballet- und Theatermusiken, wie auch Vokalwerke. Sein 1971 geschriebenes Violinkonzert kam kürzlich beim UNESCO-Kongreß in Athen durch das griechische Staatsorchester zur Uraufführung; gleichzeitig wurde es hier für den Süd-

Im Brahmshaus in Baden-Baden verbringt der griechische Komponist Professor Yanis A. Papaioannou (1910) die Sommermonate.

Aufnahme: Privat

westfunk in deutscher Erstaufführung aufgenommen durch das schwäbische Symphonieorchester unter der Leitung von Dimitri Agrafiotis und mit dem griechischen Geiger Apostolidis als Solist.

Die Brahmsgesellschaft freut sich, daß wieder ein so bedeutender Gast nach Baden-Lichtental gekommen ist, wodurch der doppelte Sinn und Zweck der Erhaltung des Brahmshauses erneut bestätigt wird: Einerseits die Tradition zu erhalten in den von Johannes Brahms früher bewohnten Räumen, in denen durch viele Dokumente und Erinnerungsstücke das Andenken an den großen Meister wach bleibt — andererseits in der Einrichtung des Brahmshausstudios, das durch seine Gäste mit lebendigem musikalischen Leben erfüllt wird. Prof. Papaioannou hat viele Pläne für seine Arbeit, die er gerade auch hier im Brahmshaus besonders fruchtbar zu gestalten hofft.

Geschwindigkeitsbegrenzung nicht beachtet

Εικόνα 1 5.2.2 β. 1971-1980 (1) προσκεκλημένος στο σπίτι του Brahms

07

Reinharder Generalanzeiger 17.1.75

Duo-Abend in der Aula der PH

Tassis Apostolidis und Herbert Seidel spielten

Zu einem Duo-Abend in der Aula hatte die Päd. Hochschule in Reutlingen den griechischen Geiger Tassis Apostolidis und den Reutlinger Pianisten Herbert Seidel gewonnen. Vier kompositorisch eigenwillige Merkmale bildeten das stilistisch weitgespannte Programm: Mozarts Es-Dur-Sonate (Köchel 481), Debussys g-Moll-Sonate, die „Suite 1954“ des renommierten griechischen Sinfonikers und Kompositionslehrers Yannis Papayoannou (geb. 1910) und Robert Schumanns reichgestufte a-Moll-Sonate (op. 105).

Man hörte zwei Instrumentalisten von recht verschiedener, fast gegensätzlicher Wesens- und Gestaltungsart; zwei musikalische Temperamente von jeweils eigener Prägung interpretierten die Werke. Tassis Apostolidis ist mehr ein Geiger der tonlich feinen Zurückhaltung als des leidenschaftlichen Ausdrucks; ein ungemein sensibles Mezzoforte und Pianissimo zeichnen seine Kantilenen aus. Der Pianist Herbert Seidel hingegen bevorzugt die stärker blühende Färbung; dies aber durchaus bei ungemein differenzierter Anschlagsvorgabe, zugleich bei nervig pulsierender rhythmischer Gliederung.

Gleich in der Mozart-Sonate gewahrte man solche verschieden wertenden Maße. Allerdings ist dieses Werk im ersten Satz ohnehin mehr eine Klavier- als eine duettierende Sonate; erst im Adagio trägt die Violine ausdrucksvolle gesungliche Bögen - und Apostolidis formte sie wie zu nachdenklich-zartem Filigran. Das Variationen-Allegretto mit dem tänzerisch gemächlichen Thema wurde vom Pianisten musikalischer erfaßt als vom Geiger.

Die gleichsam vorsichtige, mehr nach innen gerichtete Dosierung des Griechen - der Her-

bert Seidel sich freilich behutsam anpaßte - gab auch der Debussy-Sonate eher Verhaltenheit und Poesie als beispielweise „Vivo“-Drängen im einleitenden Allegro oder ein „Très animé“-Sprühen im Finale. Auch schien Apostolidis manchmal der Griffhand ein paar Unebenheiten durchgehen zu lassen. Ähnliches, die Bogenführung betreffend, schmälerte ein wenig das Schumannsche a-Moll-Werk, das im ersten Satz („Mit leidenschaftlichem Ausdruck“) teils nur heftig, im „Lebhaft“-Finale nicht immer gelockert wirkte. Um so edler und schöner freilich erklang die Geige des Griechen im Allegretto, diesem kostbaren Satz, der einer innig-besseren kleinen Erzählung gleicht.

Den nachhaltigsten Eindruck, gerade auch wegen der Einheit aus Werk und Interpretation, machte auf mich die „Suite 1954“ von Yannis Papayoannou. Sieben überwiegend sonnensonne Sätze; mit gehaltvollen Meditationen (Romanza, Arioso) oder feinstgegliederten, charakteristischen „Beschreibungen“ (Porträt); im Finalsatz dann von geigerisch ungeheimfarbiger Lebhaftigkeit, rhythmisch temperamentvoll und von frischem Musikantentum. Die Klanghaltung Papayoannous ist geprägt aus der Wärme des späten Impressionismus und der freien Klarheit Hindemithscher Tonalität. Die sieben Sätze denken vor allem an die Geige; Apostolidis gab diesem Part blühende Kontur. Das Klavier begleitet, im besten Sinne dieses Wortes; Herbert Seidel erfüllte diese Werte gleichfalls im besten Sinne; hier vollzog sich Ergänzung, wuchs ein Ganzes. (So war's nicht immer am gesamten Abend. Andererseits: die Akustik in der Reutlinger PH-Aula hat viele Gesichter. Was in der einen Raumhälfte zu leise, sogar stumpf scheint, hört man in der anderen klar und ausgewogener.) krs

Schweifende Konturen mit melodischen Gegenzügen

Tatsis Apostolidis und Herbert Seidel in der Aula der PH

Reutlingen. Wieder einmal gab es dieser Tage in der Aula der Pädagogischen Hochschule Reutlingen ein besonderes musikalisches Erlebnis, das eine beachtliche Zuhörerzahl anlockte. Tatsis Apostolidis, Athen (Violine), und Herbert Seidel, Reutlingen (Klavier), brachten bei ihrem Duo-Abend Sonaten von Mozart, Debussy, Papayannou und Schumann.

ner Suite 54 von beiden Solisten höchstes technisches Können, das auch beide wieder vollendet zeigen konnten, sei es im „Scherzando“ und sei es vor allen Dingen im „Danza“ und im „Finale“. Eindrucksvoll in der leidenschaftlichen Haltung ist der in sich geschlossene erste Satz. Der zweite Satz verbindet einen einfachen liebhaften Gedanken mit einem rhythmischen Motiv. ty

Zu Beginn dieses Abends erklang die Mozart-Sonate Es-Dur (KV 481). Schon hier begeisterten die beiden Künstler; Apostolidis konnte auch im leisesten Pianissimo seine Geige klingen lassen. Bei seinen technischen Fähigkeiten in seiner Griff- und Bogentechnik gab es für ihn keine Schwierigkeiten. Er meisterte eine perfekte Intonation. In seinem sensiblen Spiel war er ein überzeugender Partner Seidels, eines Pianisten, der es an diesem Abend ganz besonders verstand, mit seinem großen Können die nötigen Impulse zu geben. Bei der Themenführung im Wechsel der Variationen leuchtete sein Spiel auf, klar und rein die Läufe, die Triolen und Triller.

Diesem Mozart folgte der Impressionist Debussy, der Zeichner der musikalischen Sprache, mit seiner Sonate für Violine und Klavier, die dem Geiger das Größte an technischem Können abverlangt; voll kurzer, motivischer Formeln, schweifender Konturen, lockere Harmonik im Klavier, das gelegentlich zu melodischen Gegenzügen eingesetzt ist.

Auch Papayannou verlangt in sei-

Symphoniker spielten Liebeserklärung in Noten

Bochum. Musik aus südlichen Gefilden erklang im 10. symphonischen Konzert im Schauspielhaus. Mit Darius Milhauds Ouvertüre „Méditerranéenne“ eröffneten die Bochumer Symphoniker unter Othmar M. F. Mäga den Abend.

Milhaud, 1892 in Air-en-Provence geboren, und seine Musik sind untrennbar mit der Landschaft und den Menschen Südfrankreichs verbunden. Und so ist die Mittelmeer-Ouvertüre eine Liebeserklärung an Frankreichs Südküste und alle Länder und Menschen der mediterranen Welt.

In hellen Tönen und geschärftem Klang spiegelt sich im Orchester eine Welt, die geprägt ist von son-

schwere Kost für den Hörer war das Doppelkonzert für Violine und Klavier mit Orchester des griechischen Komponisten Yannis Papaiannou. Zwei junge Solisten von internationalem Rang, Jenny Abel (Violine) und Roberto Szidon (Klavier), spielten die Soloparts dieses fünfteiligen Werkes.

Es ehrt beide Künstler, daß sie nicht bei ihrem technischen und künstlerischen Potential den einfacheren Weg gehen und mit populären Reßern Beifall erhaschen, sondern daß sie sich für das Werk eines zeitgenössischen Musikers einsetzen. Freundlicher Beifall für die Interpreten und den dieser Erstaufführung beiwohnenden Komponisten.

Die im Anschluß an eine Italienreise entstandene „Italienische Symphonie“ von Menckelssohn-Bartholdy folgte nach der Pause. Dieses für jedes Orchester heikle Werk — wird doch durch den hellen Gesamtklang jede instrumentale Unebenheit deutlich — musizierten Mäga und seine Musiker in den Eckätzen mit überschäumendem Temperament, in den Mittelsätzen eher verhalten. Sehr ausgewogen und intensiv ausgesungen wirkte der 2. Satz.

Von kleinen Ausnahmen abgesehen, bewältigten die Symphoniker die Tücken der Partitur grandios. Ein besonderes Lob den vorzüglich disponierten Hörnern.

nenüberfluteter Schönheit und unverfälschter Natürlichkeit. Nichts ist im Orchesterklang vernebelt, jede Klangfarbe, jede Instrumentengruppe ist lokalisierbar und hat ihr individuelles Eigenleben. So entsteht zwar zuweilen eine eher nüchterne Atmosphäre, die jedoch in ihrer künstlerischen Klarheit beeindruckt.

11

Wieder meist Unbekanntes

Jenny Abel und Roberto Szidon im zehnten Symphoniekonzert

Von Herbert Puderbach
Von ihren letzten Bochumer Auftritten haben wir sie anders in Erinnerung: die Geigerin Jenny Abel in einem Violinabend mit Paul Badura-Skoda und den Pianisten Roberto Szidon als Duopartner von Ulf Hoelscher. Diesmal kamen sie gemeinsam mit dem einsätzigen und dennoch umfangreichen Doppelkonzert für Violine, Klavier und Orchester des zeitgenössischen griechischen Komponisten Yannis Papaioannou.

Wie weit es dem Komponisten gelungen ist, Form und Inhalt in ein dialektisches Verhältnis zu bringen, bleibe dahingestellt. Was das umfangreiche Stück auszusagen hat, ist sicher bei einmaligem Hören nicht zu ergründen. Dazu aber sollte Musik im Rahmen dieser Konzertsreihe, vor allem,

wenn es sich offensichtlich um mehr handelt als einen kurzen, neuzeitlichen Beitrag, in der Lage sein: spontan etwas auszusagen, das ebenso spontan weitgehend erfaßt werden kann, ohne daß man zum Gängigen Zuflucht nehmen müßte. Die Schwierigkeit, dies zu realisieren, steht natürlich außer Zweifel.

So erlebte man eine Musik, der es keineswegs an betonter Gliederung mangelte. Die unterschiedlichen Werkabschnitte gaben nicht nur dem Solistischen seinen Raum, sondern auch dem Orchester, dem fernab einer Begleitung, Wesentliches anvertraut wurde. Jenny Abel und Roberto Szidon, verständlicherweise nach Noten spielend, entledigten sich ihrer vielfältigen Aufgaben tadellos. Hinzu kam der

häufige, gute Kontakt mit den Bochumer Symphonikern, die unter Generalmusikdirektor Othmar M. F. Maga mit viel Einsatz und Verständnis zu Werke gingen. Am Ende gab es für den anwesenden Komponisten und die Interpreten anhaltenden, mit Blumen angeereicherten Beifall.

Felix Mendelssohn-Bartholdys „Italienische“ wirkte hier nach besonders entspannend. War der eingangs musizierten kurzen Ouvertüre „Méditerranéenne“ von Darius Milhaud nur wenig Publikumsgunst beschieden, so sprach die Symphonie in ihrer formalen Meisterschaft und einfallsreichen Melodik unmittelbar an. Letztere wurde denn auch von Othmar M. F. Maga und den Symphonikern in schöner Weise herausgestellt.

Ο Δ. Άγραφιώτης διηύθυνε Έργο του Γ. Α. Παπαϊωάννου μέ τή φιλαρμονική Βρέμης

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΠΑΙΝΕΤΙΚΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ επαίνετικές είναι οι δύο κριτικές που έφθασαν στα χέρια μας από τη Βρέμη της Δ. Γερμανίας για τους δύο Έλληνες καλλιτέχνες, τον άρχιμουσικό Άγραφιώτη και τον συνθέτη Γιάννη Α. Παπαϊωάννου, με την ευκαιρία μιας πρόσφατης συναυλίας. Συγκεκριμένα, ο Δημήτρης Άγραφιώτης διηύθυνε στη φιλαρμονική Όρχηστρα της Βρέμης, μεταξύ άλλων κομματιών και το έργο «Πυγμαλίων» του Μέντνερ της ελληνικής σύγχρονης μουσικής Γ. Α. Παπαϊωάννου, σε πρώτη εκτέλεση.

Μεταφράζουμε το κείμενο της εφημερίδας «Βέζερ Κουρίρ», που με τον γενικό τίτλο «Τό πάθος κυριάρχησε στην συναυλία της Φιλαρμονικής Όρχηστρας της Βρέμης υπό την διεύθυνση του Άγραφιώτη, γράφει:

Είναι αξιόν άπορίας πώς μένει σήμερα δεν είχαμε άκούσει στην Βρέμη την 2η Συμφωνία του Ραχμάνινοφ, αλλά είναι ατύχημα, γιατί κυρίως Γερμανοί

μαέστροι και δοκίμοι παρακάμπτον έναν καλοσού που διαρκεί μιά ώρα και προτιμούν τον Τσαϊκόφσκι, όταν θέλουν να παρουσιάσουν ένα ρωσικό έργο.

Ο Δημήτρης Άγραφιώτης παραμερίζοντας κάθε σχολαστική ανάλυση, με τό πλούσιο μουσικό του ταμπεραμέντο έδωσε ανάγλυψη με ιδιαίτερη έμφαση την γενική διάθεση του έργου: ένας έρμηευτής που δίνεται με ψυχή και σώμα στο έργο και γι' αυτό υπακλίνει με κατανόηση στο πάθος του Ραχμάνινοφ και μάλιστα άδωσε την συμφωνία σε μιά μουσική πίστωση, η οποία δεν έπιζητεί τόσο την έσπερική περιγραφή και την εκλεπτύση όσο τις μεγάλες κομπύλες αντάσεων που ισχύουν τόσο στα τέμπι, όσο και στην δυναμική.

Άλλά πρέπει κανείς πάντα να ειαγορήσει μέσα σ' αυτό τό χάος που επικρατεί στο βάθος της ψυχής, να δοθεί στην καρτερία έπος έκανε ο Δ. Άγραφιώτης σ' όλα τά μέρη της συμφωνίας και ιδιαίτερα στο ANTATZIO με τις

στο μέρος δεν είναι αναγκαστικά άπτη, αλλά την φαντάζεται κανείς.

Με προσοχή στις λεπτομέρειες και με ευαισθησία διηύθυνε ο Δ. Άγραφιώτης την δοκίμορα στις έναλλαγές των ιμπερσορισιαστικών ηχητικών δοματίων. Άκίδωσε έτσι την εύχάριστη πνευματική άτμόσφαιρα που επέδωσε ο συνθέτης. Τό καιρό έπεράλαξε στους έρμηευτές, στον μαέστρο και στον παρόντα συνθέτη θερμή ύποδοχή. Άς έπίσσουμε ότι τό παραγγελθέν στον Παπαϊωάννου έργο θα άκούσουμε την έπομένη σαιζόν και έτσι θα γνωρίσουμε την ταρνή συνθετική του δουλειά.

Και για τον Άγραφιώτη: «Εέ πρώτη εκτέλεση άκούσαμε την 2η Συμφωνία του Σ. Ραχμάνινοφ. Σ' αυτό τό έργο κατόρθωσε ο Δ. Άγραφιώτης να μας

Εικόνα 1.(1) 5.2.3 α. 1981-1987 (1) φιλαρμονική Βρέμης

Ο συνθέτης Γεώργιος Α. Παπαϊωάννου κι ο καλύτερος Διευθυντής Άγγρασιώτης, στην πόδα της φιλαρμονικής Όρχηστρας της Βρέμης στις 26 Άπριλιου.

δύσκολη δυναμική εναλλαγή και αυτοαπόσβεση του ήχου.

Τό νά δουλεύουν κανείς αυτό τό έργο δέν είναι καθόλου εύκολο. Ο Άγγρασιώτης όμως υπεπερβλήσε σ' αυτόν τόν ύλο μέ παρακωμωμένο πρόσωπο και ή άσχηστρα τόν άπολούθησε τόσο στην έκταση του ήχου, όσο και στην πλούση τόν χρωμάτων μέ απόλυτη παιδαρεία.

Τό πάθος κινήσεως επίσης και κατά την έκθεση του κόν τούρου σέ μέ Ίσο, γιά πιάνο του Λιστ μέ σολίστ τόν Ρομπέρτο Μπόντι, τόν ύποιο ή Άγγρασιώτης συνόδευσε μέ διαβολική εύστροφία και πλήρη συμμετοχή στό πάθος του έργου.

Σέ πρώτη έκθεση στή Γερμανία παρουσιάσθηκε τό έργο του Γ.Α. Παπαϊωάννου εφ'ηγγελισια, μέ συνοδική εικόνα γραμμένη τό 1950, όταν ή Παπαϊωάννου, δέν χρησιμοποιούσε την δωδεκάβασση και την σειρική τεχνική. Σ' αυτό τό έργο κυριαρχούν ακόμη υστεροπροαισθητικά, συχνά πολύ ιδιόμορφα λυρικά ήχοχρώματα, ένα στό μέσο του έργου επικρατούν ισχυρές εξπρεσιονιστικές εκρήξεις. Σ' αυτό τό έργο δέν επιδιώκει ή συνθέτης νά άπεικονίσει τόν ύλο του Πυγμαλίων και της άρραίας Γαλάτειας, αλλά έρωτηναι μέ τόν σύνθεσή του την πορεία της δημιουργίας συνδυασμό και ένπνοση ίδιού και έν συνεχία τόν δημιουργική προσπάθεια νά τούς δώσει μορφή και έκφραση και τέλος ή ιεροποίηση γιά τό έπίτευγμα. Έν διαείρων είναι εδύ πός ή Παπαϊωάννου συνδυάζει τό ήχοχρώματά του και πός μέ την διαρκή μετάπλαση τόν ερσάσεις και τόν ρυθμόν στην Πυγμαλιονά του έμφυσά ζωή. Όρχηστρα και μαζέτρος επέδωσαν στην πρώτη αυτή έκθεση μέ μεγάλη συνειτίδα και μέ πλήρη κατοίκηση της άπόδοσεiras του έργου.

Θραυές έπισημίες γιά τόν συνθέτη που ήσαν παρόν, και συνεχή χειροκροτήματα γιά τόν Δ. Άγγρασιώτη ή όποιος εύγενώς τό μοιράστηκε μέ την άσχηστρα.

Η άσημερίδα «Μπρόντο Ναχιόχτεν» γράφει γιά τόν «Πλυμάλιον»:

Τό έργο αυτό είναι ένας συνδυασμός ποικίλων ήχοχρωμάτων όπου εναλλάσσονται σέ διαρκώς κατακόσμιες ερσάσεις τρυφερός ή σέ άδρές άποχορσάσεις, ή δέ σσασός άπονοσάμενη ερσάση κατά τό μέγι-

κόσει τόν άσχηστρα μέ συνεχή αυξονόμηση υστεροδική ένωση και νά άνταπεξίβλη μέ ένπνοση από υπερβολικό εύρος του ήχου που διαρκεί 55 λεπτά.

Ένα υπέροχο κατόρθωμα που άπολείται στην άση. Άγγρασιώτη και στην άσχηστρα που δόθηκεν άδούρα. Το κακό ένίημασ αυτό τό ένίτευγμα μέ έκταλες έπισημίες.

Ο άσηστρα Άγγρασιώτης στις 12 και 13 Σεπτεμβρίου θα δουλεύει από εφ'ηγγελισια την Κοστική Όπερα της Κορλαρούς, μέ σολίστ στην πρώτη συναυλία τόν καταπληκτικό 12 χρόνο πιανίστα άσημίστη Σχούρο. Στην δεύτερη συναυλία τό έργο του Γεώργιου Σιαλιάνου «Παύλος» γιά κοσική και μεγάλη άσχηστρα.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

★ Παρατίθεται έως τις 15 Μαΐου ή ήμερομηνία ύπεβολής δελτίου συμμετοχής από Έλληνες κινηματογραφιστές γιά τό τριετές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κόρλοφν Βόρου της Τσεχοσλοβακίας, που άνακοινείται από άπο 3 έως 15 Ιουλίου άπως γνωστό παρήχθη από τους άσχημίες του στο ύπουργείο Πολιτισμού και Έπιστημής.

★ Η Ένωσι Τεχνικών Έλλήνων Κινηματογράφου και Τηλεόρασης (ΕΤΕΚΤ), σάν έλάχιστη προσορά γιά τήν ερσή, θα άσχησει άλους τους Τεχνικούς που να χρσιστούν (χωρίς άρσσή) γιά νά κινηματογραφήσουν την «Έίση νεδρενίσ» που άνακοινείται από τις Έλληνικές Έπιτροπές Ειρήνης που θα ξεκινήσει από την Όλυμπία γιά νά στήσει μέχρι τόν ΟΗΕ.

★ Η τανία «Βασκοσλοδίτη άσχητεκονική», διάρκειας 60 λεπτόν θα προβληθεί άίσις, 9 Μαΐου και άρα 11 π.μ., στο Μουσείο Έλληνικής Λογικής Τέχνης (Κυβαθινάιν 17—Πλάκα), στή πλαίσια τόν κυριακάτικων προών που άνακοινείται από τη διεύθυνση του μουσείου, μέ την προβολή τανιών που έχουν λαογραφικά θέματα. Η σκηνοθεσία της παραπάνω τανίας είναι τόν Π. Κοκκινόπουλου — Δ. Παπακιωαννίνου.

*** ** ** ** **

Εικόνα 1.(2) 5.2.3 α. 1981-1987 (1) φιλαρμονική Βρέμης 2

Bravouröses hatte diesmal Vorrang

Werke von Liszt und Rachmaninoff im Philharmonischen Konzert

Von unserem Mitarbeiter Karl-Heinz Roloff

Zum zweiten Mal in dieser Konzertreihe sollte ein Auftragswerk der Philharmonischen Gesellschaft uraufgeführt werden, diesmal von dem in Athen lebenden und lebenden Yannis Papadimitriou, und als Gastdirigent stand der Griechische Dirigent Agriholos vor dem Philharmonischen Staatsorchester, es hatte ja unter seiner Leitung schon viermal 1980 bei den Athener Festspielen konzertiert. Da wegen Erkrankung des Komponisten das Auftragswerk nicht termingemäß fertiggestellt werden konnte, hatte man nun eine bereits 1980 entstandene Komposition aufs Programm gesetzt. Auch sie steht, wie die meisten Werke dieses Komponisten, unter einem Motto, das der antiken Saperwelt entspringt: „Peplosion“, mit dem als musikalische Definition nicht ganz einleuchtenden Unterbegriff „symphonisches Bild“.

Es ist eine in Pastellfarben gemalte klingliche Assoziation zu der antiken Sage von dem Bildhauer, einem Künstler, der sich in eine von ihm geschaffene Frauengestalt verliebt und sie zum Leben zu erwecken wünscht. Da weiterhin in kamel neuen Konzeptionen des Materials teilte mit geistvollem oder kräftigen Fachwissen, wobei die offenbar gemeinte Substanz höchstens zu erweisen, nicht zweifelnd greifbar wird. Mit missliche einschüchternd, dabei manchmal etwas eckig wirkendes Genie führte Agriholos die Philharmoniker durch den, was auch nicht immer präzise kontanzieren, Wechsel der impressionistischen Klangvisionen. Er stellte dabei die von Komponisten angestrebte „angenehme geistige Atmosphäre“ her, wofür das Publikum den Ausführenden und dem abwesenden Komponisten mit freudigem Beifall dankte. Man darf also hoffen, daß das Auftragswerk von Papadimitriou in der nächsten Saison zu hören sein wird und etwas von dem jetzigen kompositorischen Standes des 1910 geborenen Komponisten bekannt macht.

Das 1. Klavierkonzert Es-Dur von Franz Liszt, ein harmloses Effektsäckel oder eine geistige Klangphantasie mit bis dahin nicht gekannten instrumentalen und klinglichen Mitteln? Der erst 20jährige Franz Liszt, der an europäischen und amerikanischen Musikhochschulen studiert hat und jetzt ein besserer Debit gab, besitzt eine fröhlich angelegte Technik, einen unermüdlichen Impetus und vor allem genügend interpersonelle Phantasie, um dem zum Publikum hingewandten Werk mit seiner veritablen Brillanz allmählich Leben zu geben. So stilisierte er immer wieder durch individuell ausgeprägter Kubus, verenkende Hingabe und dann wieder bewundernswürdigen Aufschwung bei großer Partiturtreue und achtsamer Selbstkontrolle. Sie soll-

te nur auch das Dynamische noch mehr erlebten.

Bei einer so individuellen, ja eigenwilligen Gestaltung des Sinfonieoperts hatte das Orchester keinen leichten Stand, und so wurde denn unter der Leitung von Dimitri Agriholos wirklich nicht miteinander, sondern nebeneinander musiziert. Alles oft kaperte es auch noch innerhalb des Orchesters an der wünschenswerten Präzision, so etwa in dem kopierten Scharro-Teil.

Nach der Pause als Bremer Erstaufführung die (mit Ausnahme der ersten Wiederholung ungekürzte) 2. Sinfonie e-Moll von Sergo Rachmaninoff, von dem der musikalische Normalverbraucher höchstens das 1908-1909-Prüfungskonzert (sein 1. Klavierkonzert wurde 1978 in Bremen erfolgreich aufgeführt. Hier versuchte Agriholos das Orchester zu immer stärker konzentrierter, nur gelegentlich nachlassender Aussagekraft zu führen und die erheblichen Längen des 55-Minuten-Werkes in weiten Dimensionen angemessen auszuführen. Alles in allem: eine imponierende Leistung, der sich Dirigent und Orchester bis fast zur Erschöpfung hingaben. Das Publikum bewunderte diesen Einsatz für ein bei uns jedoch unübliches Großwerk aus dem Beginn unseres Jahrhunderts mit starkem Beifall.

Einen leeren Platz im Repertoire wird es allerdings wohl auch dadurch kaum erlangt haben, denn das Verhältnis zwischen Substanz und äußeren Mitteln klappt — trotz interessanter und originaler Einzelheiten — denn doch zu sehr auseinander. Die meist nur kleine Intervalle umspannende Thematik wirkt auf die Dauer leicht monoton. Sollten hier, wie es im Programmzettel vermerkt wird, geheimnisvolle tonale Gebirgszüge im Hintergrund stehen, so kann dieses Wissen den Rest der klingenden Realität nicht besichern. Zudem ist die Harmonik nicht charakteristisch, und der gewaltige interessanten Rhythmus fehlt der anregende Tchaikowsky-Sound, wie überhaupt das Ganze manchmal als ein häßliches Tchaikowsky-Nachklang in Erscheinung tritt, wenn auch gewiß nicht ungenießbar. Trotz allem zu bedenken, das beim Partiturstudium optisch ins Auge fällt, „gerade“ in dieser Sinfonie ist zu wenig, auch wenn man einräumt, daß das Orchester Kontraste mehr hätte herausarbeiten und der Lyrik des langsame Satzes mehr Süße hätte geben können.

Auch im Scharro-Satz wird das Dramatische nur gestreift und durch viele Wiederholungen verflüchtigt, die Wirkung der grandiosen Ausbrüche im Finale durch allzu viele vorausgesetzene Steigerungen abgeschwächt, so daß eigentlich erst in der Coda des Feser in hellen Flammen leuchtet.

„Cat“
Dah am 18. Juni in
schiffen belagert
größtenteils Abw-
platten anfahren
er etwa 100 Meter

Bach: Prof. Williar Von

Dem amerikanischen
Forscher aus Ober-
bay: eben einmal bog
innerhalb der von
Jahren im Leben 94
Orgelkonzerte“. Der
mal bereits mit dem
stammten sowie mit
den Reue, der S.-M.
eine Taktzeit, auf 2
nach dem Kommit 2-

Sein Programm z
sichtlich auf die Ve
gen Große Johann
gleich zu seinen Teil
der Tachankaaten in
nie anwesenden Sch
licher Blick in die 14
letzten Stück 1. und
genisten der G-moll
stetweg wirkenden
nur Bachs Lieblich
Kreuz (1713 bis 1765
Carl Philipp Emanuel
den der Katalin et
Teil seiner Vorträge

Minimal Art im Kunsthandwerk

Werpsweder Galerie LAC zeigt Arbeiten von Carl-Friedrich Dau

Das Pathos dominierte

12. Philharmonisches Konzert unter der Leitung des Gastdirigenten Dimitri Agrafiotis

Es hat ja nun sehr lange gedauert bis zur Bremer Erstaufführung der zweiten Sinfonie von Sergei Rachmaninow. Aber versteht man nun es schon, wenn zumal deutsche Dirigenten und Orchester einen Dogen machen um den einstündigen Kolossal und Tschakowskij vorziehen, wenn wieder einmal im Programm etwas Russisches fällt? Dem Rachmaninow ist — zumal in diesem Werk — nicht nur ein typischer, mit Melancholie getränkter, schließlich wohl ins Extrem fallender und deshalb wohl auftrumpfender Roman, sondern auch ein recht weisheitsvoller, in der Substanz nicht immer sehr origineller Komponist, der einen fast hypertrophen Subjektivismus heidigte und glaubte, daß sein Seelenleben ein in der endlos schwebenden Wiederholung des gebührenden Ausdruck liege. So überwacht der Possitivismus, mal im Faladentum, mal in abstrakten Anstrichen, auch den Reiz der 1907 entstandenen e-Moll-Sinfonie, die ja immer wieder das Eingangsmotiv des ersten Satzes ergreift, aber nicht in Variationstechnik, sondern als eine Art Mörkel, um die Elemente zusammenzuhalten, oder als Keimzelle für die Entwicklung neuen Themamaterials.

Aber darauf nahm der aus Griechenland stammende Dirigent Dimitri Agrafiotis, seit dem Konzertes bei den Atlanter Festspielen 1980 mit dem Bremer Staatsorchester heimlich verbunden, keine besondere Rücksicht. Er ist weniger ein Analytiker als ein Temperamentsmusiker mit ausgesprochenen Beizung der Oberstimmen; ein Interpret, der sich mit Leib und Seele dem Werk verschreibt. Deshalb „insie“ er sich voll und ganz in das Pathos Rachmaninows hinein. Ja erhol die Sinfonie zu einer Bekanntheitsstufe, die nicht so sehr die Unversehrtheit oder das Raffinement will als vielmehr die großen Stimmungsorgane, die es in Tempo und Lautstärke voranzutreiben gilt.

Aber man muß ja doch immer wieder hinein in dieses Wüten in den Eingewunden der Seele, muß sich der Resignation ergeben, wie es Agrafiotis in allen Sätzen, noch besonders im Adagio, mit entsprechendem dynamischen Abstufungen und Schattierungen des schwingen, intensiven Klangs immer wieder tat. Im

vorangegangenen Schemo glückte der Wechsel von grammaiger Lautigkeit und Fast-vollbracht-Haltung, von skurrilen Fröhlichkeitsversuchen und Dies-Irae-Klagen recht anscheinlich, und das Finale führte der erstmalig am Bremer Fuß stehende Gastdirigent über Aufbläser und ständiger Kraft zur triumphalen Epiphanie.

Dieses Werk zu dirigieren ist gewiß kein Hengstchen, aber Dimitri Agrafiotis stellte sich der Aufgabe mit Verbissem, mit göhendem Engagement, wobei ihm das Staatsorchester in der Klangintensität, in der Farbenpracht und in der rhythmischen Disziplin jeden Wunsch erfüllte. Gleichwohl gelang es nicht immer, die dick instrumentierte Partitur zu „entfalten“.

Das Pathos dominierte auch bei Louis Eardur-Klaviersolo. Wie spielt man es, nach ursprünglicher Hochschätzung und nachfolgender Verdammung, heißt Robert Benz ist 28 Jahre jung, weshalb man erwarten durfte, daß er eine Demonstration verlässlicher Bravour vermeiden und auf die in diesem Werk neuartigen Erweichungen der harmonischen und melodischen Elemente verweisen würde. Falsch gedacht! Benz, mit Pönnen auch international hochrangiger Wettbewerbe ausgezeichnet, spielte das Konzert mit großem Ton. Das ist richtig. Er verstand das Lyrisch-Übersäe. Auch das ist richtig, wenn man dabei an den Salomon denkt. Er spielte es mit bewundernswürdiger technischer Perfektion auch in den virtuosen-verwickelten Passagen; doch wollte Benz nicht einmal die 24 Sektakte nach der sanften H-Dur-Einleitung des Orchesters im Quasi Adagio herausbringen, sondern herausweifen, wie ihm ebenfalls hauptsächlich daran lag, den Klavierpart des Konzerts in „alter Pracht herauszustellen. Kann Er verteil sich mehr auf sein Geschick des Präsentierens als auf das des Interpretierens. Das Orchester, das hier ja auch Bedeutendes zu sagen hat, hatte es nicht ganz leicht, bei den Kuben des Pianisten immer präzise zu sein. Doch sollte Agrafiotis köstlich auf und stimmte schließlich in das heroische Pathos mit ein.

Die Philharmonische Gesellschaft harrte bei Yannis Papajouann ein Auftragswerk bestellt, doch konnte es der 1910 geborene Kom-

ponist, Professor für Kontrapunkt und Komposition in Athen, wegen einer schweren Erkrankung nicht persönlich schreiben. Dafür erklang nun im 12. Philharmonischen Konzert als Deutsche Erstaufführung „Pygmalion“, ein „einfaches Stück“ aus dem Jahre 1956, als sich Papajouann nach nicht dem Zweifelsystem und der perfekten Technik ergaben hatte. Hier konsolidieren noch nachimpressionistische, oft sehr apart gesetzte lyrische Klangfarben, kontrastiert im Mittelteil mit schafften, expressiven Ausbrüchen. Dabei werden nicht etwa die Mythen des Bildhauers Pygmalion und die Erschaffung der schönen Galathea illustriert, eher läßt sich die Komposition als ein schöpferischer Vorgang interpretieren: Summeln und Erinnern von Ideen, danach die Kraftanstrengung des Umsetzens in Form und Ausdruck, schließlich Ermutigung und Zurückziehen in der Gemüthung über das Gebundene. Interessant dabei ist, wie kolossal Papajouann zu komponieren versteht und wie er durch ständiges Verschieben der Phrasen und der Rhythmen seinen „Pygmalion“ Leben einhaucht (am im Bild zu bleiben). Orchester und Dirigent nahmen sich der Erstaufführung mit großer Sorgfalt und mit differenziertem Klavierspiel an.

Freundlicher Beifall für den anwesenden Komponisten, starker Applaus für Robert Benz und natürlich für Dimitri Agrafiotis, der verdientermaßen auch nach der Staatsorchester daran teilhaben ließ. Simon Neubauer

Auf dem I

Bochumer Tagung der Shak

Die Deutsche Shakespeare-Gesellschaft West hat ihren Sitz in Bochum, wo sie neben ihre Jahrestagung beendet. Der Mitgliederstand ist auf 1020 erstiegen (let Teilnehmerstand von 1976 mit 500 Mitgliedern wurde überwunden, der Höchststand von 1969 mit 1702 Mitgliedern noch nicht wieder erreicht). Präsident ist nach wie vor der Würzburger Anglist Werner Hecht, doch der 11-jährige Vorsitzende des geschäftsführenden Ausschusses, der Bochumer Anglist Ulrich Bierbaum, kandidierte auch für den nächsten Tagungsort nicht mehr für dieses ehrenamtliche Amt; zu seinem Nachfolger würde man den 42-jährigen Anglisten Konrad Borgmeier von der Universität Gießen. In der Mitgliederversammlung sprachen sich nicht nur jüngere Tagungsteilnehmer dafür aus, daß die Gesellschaft „vom Sockel steigen“ und, beispielsweise, auch „in die Schulen gehen“ sollte, wozu unerlässlich sei, daß die streng sachliche Aufmachung des Shakespeare-Jahrbuchs optisch ansprechender gestaltet werde, um auch Heranwachsende für die Lektüre zu gewinnen. Ob und wie sich solche und andere Anregungen realisieren lassen, blieb offen.

Die Jahrestagung 1983 wird in Darmstadt vom 22. bis 25.4. stattfinden — nicht zuletzt

Bergen in Krieg und Frieden

Sonderausstellung des Marinemalers im Schiffahrtsmuseum Bremerhaven

Als Claus Bergen jung war, liebte ihn Kaiser Wilhelm bestes Spielzeug, die Marine, eine Fülle von Modellen. Aber sehr früh wurde der „Meister der Seeparadise“ dann auch einem anderen Herrn — zuerst als Parolspielmann mit extrem niedriger Mitgliedsnummer und dann als Verfechter einer Seefahrt nach dem Bismarck. Waren es die Zeitstände, die ihn Bilder zu höchst strapazierten Themen schaffen ließen? Hat er „wie“ genau und dabei kaum nachgedacht?

Wie in Bremerhaven die neue Sonderaus-

stellung auch mit dem problematischen Teil seines „Gyrfalke“ ist, wie bei der Eröffnung betont wurde, diese umfangreiche Bergen-Präsentation dazu, auch zu versuchen.

Claus Bergens künstlerische Qualitäten sind unbestritten. Der gebürtige Stuttgarter (1885-1964) fand außerdem, nach zwei verlustreichen Weltkriegsjahren endlich in ein politisch ruhigeres Fahrwasser geraten, auch friedliche Motive sehr reizvoll — zum Beispiel lyrische Ethen an Cowwally Küste. Zudem rüh-

Ο σολιές Γκν. Παπαϊωάννου και ο μαίεργς Δ. Άγγελιάδης

Έπιτυχία Έλλήνων Μουσικιών στη Δυτική Γερμανία

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ ΔΙΗΘΥΝΕ ΣΤΗ
ΒΡΕΜΗ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Γ. Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Μεγάλη έπιτυχία σημείωσε η συν-
ταχία του ίδιου στη Βέρμη ή
Φιλαρμονική της Όπερττος με δι-
ευθυντή τον μαίεργς Άγγελιάδη.
Στη συνταχία αυτή, άκούστηκα ή
2η Συμφωνία του Ραχμάτωφ σε
πρώτη έκδοση, το κομμάτι σε
Μί Όρεση του Λίσε γιά πιάνο με
σολίστ τον Ρουζάρτο Μόζες, και
το έργο του Γ. Α. Παπαϊωάννου

«Πυρρολίμς». Το έργο αυτό του
Έλληνα σολίστη είναι από σπουδαί-
ες και είναι γερμανική το 1950 και
παρουσιάστηκε από το έργο εδο-
μένως, που είχε παρουσιάσει ή
Φιλαρμονική της Βέρμης στην ευ-
δίτη, ή όποιος όμας ήν μέρους
αύ το έργο του Αμφρόδιου Λό-
γι μαίεργς άθελιάδης του.

★ Σκοπός διεθνούς μουσικής θα είναι ή Βαλάντης Χορωδία
του άνωτερου Οικουμενίου τής Κύπρου στις 7 το έτος στη
Μυρσάκια Αίγυψο, έπειτα από πρόσκληση της Μυρσάκιας Αθην-
αίας και Καλλιόπης. Θα άρτυθούν έργα διεθνούς έκδοσης-
στικής μουσικής, και θα άκούονται ή χορωδία του Δ. Βασιλάου.

★ Τόν Πάπη 5-8 μμ. θα γίνει στην αίθουσα του Έθνικου Ίδρυ-
ματος Έσπών ή τρίτη συνάντηση της «Εδδαμίας Έπιτροπής
Λαϊκού και λαϊκού ή Όραση διεπιστημονικής Έρευνας. Θα ά-
κούονται το ή υατο «Απόρρητο και τρυφερότητα από μουσική». «Το ή
πρόγραμμα της 2ης συνάντησης θα άκούονται και άκούονται του

Άσκηση μουσικής των Βουλγάρων μουσικιών από χείρ στην Αθήνα

Βούλγαροι μουσουργοί στην Αθήνα

ΔΙΑΛΕΞΗ ΜΕ ΘΕΜΑ «Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗ
ΣΗΜΕΡΑ» ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΠΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Έξοχος στην Αθήνα άκου-
στική Βουλγάρων μουσικών και
καλλιτεχνών με άσκησης τόν
πρόεδρο της Έπιτροπής Βουλγάρων
Μουσικιών Αλεξάντα Ράμπο, προ-
σκεκλημένη από τόν Έπαιση
Έλλήνων Μουσικιών. Η άσκηση
σε γίνεται από πλάσμα τόν μου-
σικών ανταλλαγών του έτους με
τή Βουλγαρία.
Ο κ. Ράμπο θα άκούει άπό,

στις 8.30, στην Έθνική Πινακοθή-
κη, άκούει με θέμα: «Η Βουλ-
γάρικη μουσική και σήμερα, από
πρόσ, στην 10η ώρα θα άκούει
συνταχία με έργα σύγχρονης Βουλ-
γάρικης μουσικής.

Τόν Όκτώβριο, στην Σόφια, θα
γίνει άποια έκδοσες με έργα
Έλλήνων σύγχρονης μουσικής σε-
ξάρης μουσικής.

11664/15 12-5-82

Εικόνα 3.(2) 5.2.3 α. 1981-1987 (4β) Μεσημβρινή

Προσθήκη II3β

05

grande théâtre de Luxembourg:

Mercredi 2 Mars 1983 à 20 h.

" L' association des amis de la musique " vous propose
la pianiste grecque

EPI AGRAFIOFI

L' artiste jouera des oeuvres des compositeurs:
· Yannis A. Papaioannou
· A. Ginastera
· J.S. Bach.

AU PROGRAMME: la suite pour piano "Corsair dances" du compo-
siteur grec Y.A. PAPAIOANNOU

la sonate numéro I du compositeur
ALBERTO GINASTERA et
deux partites de J.S. BACH :
la partite en SI bémol majeur
et
la partite en mi mineur.

Εικόνα 1 5.2.3 β. 1981-1989 (5) Κουρσάρικοι χοροί

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

07

21-1-84

ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ

1983 - 1984

Εικόνα 2.(1) 5.2.3 β. 1981-1989 (7) Πυγμαλίων 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ		ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ
Γ. Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ	Πυγμαλίων	<p>Ο Πυγμαλίων, βασιλιάς της Κύπρου και γλύπτης, καθώς σμίλει το έργο του Γαλάτεια, στον πόθο του να το τελεοποιήσει φέρνει στη φρονιάπη να κρημαίνεται από άρρωτο τόσο δεσπό για το θεοεμπνευσμένο του, ώστε με την φουκαρία του πως είναι κινή ζωή στο φερόν κλαρίνο του φέρμα το βλάση ζωντανό μέρου του.</p> <p>Ο θρύλος αυτός αποτέλεσε μόνο το κίνητρο στη σύλληψη αυτής της συμφωνικής ουσίας. Ο «Πυγμαλίων» είναι η έκφραση του αγνού του καλλιτέχνη για να φτάσει στην τελειότητα της μορφής που εισαφέρει μια ιδέα.</p> <p>Η δομή του έργου βασίζεται στην εξέλιξη, τη μεταμόρφωση και το σταδιακό μελωδικών ιδιών και χαρακτηριστικών ρυθμών. Προχωρεί στην ολοκλήρωση της ακολουθίας, μια σπαρτική πορεία με αλληλεπιδράσεις μελωδικών, σε απόλυτη περιμετρικά φρονιάπη.</p>
W. A. MOZART (1756 - 1791)	Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε Σι όρεσι μιζ, K.V. 595 Allegro Larghetto Allegro	Γ.Α.Π.
	Σολίστ: Ελένη Μουζάλα	<p>W. A. MOZART Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα σε Σι όρεσι μιζ, K. V. 595</p> <p>Το Κοντσέρτο για πιάνο σε Σι όρεσι (K.V. 595) είναι το τελευταίο της σειράς των 27 πυγμαλίων έργων που έγραψε ο Μότσαρτ και αποτελεί την όλητη εκδήλωση της ιδέας από, όπως γράφει ο Ότο Јαβν. Ο μελωδικός στίχος του Ζαίσημουργα σίχως το έργο αυτό το 1791, το τελευταίο της ζωής του. Το κέρμα είναι ότι, η χαρά ζερφίλο στο θεοεμπνευσμένο αυτό του Μότσαρτ, που γράφει την ιδέα επηγή με το "Rozem".</p> <p>Σαν μορφή και σαν αρχιτεκτονική το Κοντσέρτο σε Σι όρεσι ακολουθεί γρήγορα τη προγραμματική πρόταση του είδους, διαφέρει όμως από αυτά ως προς τον συνδυασμό των κλάσων και το αρχικό κίνητρο που το διακρίνει. Αλλά και από τεχνική άποψη το τελευταίο Κοντσέρτο του Μότσαρτ παρουσιάζει μεγάλη πρόοδο, προαναγγέλλοντας ήδη τον Μπετόβεν, ιδίως στα σημεία διακρίνει μεταξύ του αρχικού σόλο και της ορχήστρας.</p> <p>Το πρώτο μέρος (Allegro) παρουσιάζει το θεματικό του υλικό με μια εισαγωγή της ορχήστρας, που μοιάζει σαν ένας τρεχός βόλκους μεταξύ των συνθέτων και σε προηγούμενα σημεία μας θυμίζει την Συμφωνία σε Σολ, κλάση του. Το Larghetto έχει μια αρχική αγέννηση και μουσική τελειότητα με όρεσι μορφώνοντας και μας φέρνει στο νου μια ουσία υψώσε μελωδικών ακολουθιών περιχρήματος, ενώ παράλληλα μας παρουσιάζει ότι αρκετά σκοτεινά χρώματα. Το εέθμο και ζερότερο τελικό Allegro μας αποκαλύπτει μερφορολογικά ως* όλη είχε χρώμα ως τότε ο Μότσαρτ.</p>
L. VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)	Συμφωνία αρ. 6 σε Φα μιζ, έργο 68, «Ποιμνική» I. Allegro ma non troppo (Αισθήματα χαράς φθάνοντας στην εξοχή) II. Andante molto mosso (Σκηνή στο ρούκι) III. Allegro (Εύθυμη συνάντηση των χωρικών) IV. Allegro (Θεόγεια - καταιγίδα) V. Allegretto (Τραγούδι των Βοσκών - Αισθήματα πινυμοσύνης μετά την καταιγίδα)	

Εικόνα 2.(2) 5.2.3 β. 1981-1989 (7) Πυγμαλίων 2

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΑΦΟΠΟΥΛΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΙΤΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1984 ΩΡΑ 20.30

09

Σ Υ Ν Α Ψ Η
ΧΟΡΔΙΑΣ ΔΟΜΑΤΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ

Διεύθυνση: Γιάννης Μάντακας

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Ανώνυμο Χειρόγραφο Monpellier (13ος αι.)	Allè psalite cum luya
William Byrd (1543-1623)	O Magnum mysterium Ματέτο
Heinrich Schütz (1585-1672)	Verbum caro Θρησκευτικό κοντσέρτο για δύο φωνές και Basso Continuo Σολίστ: Αμαλία Παπαδοπούλου Όλγα Αθανασιάδου Γιώργος Μανώλας, τσέλο Ελένη Σπερτζή-Μάντακα, όργανο
Heinrich Schütz	"Σαούλ, Σαούλ τι με διώκεις" (1650) Ιερή συμφωνία για τέσσερις φωνητικές και οργανικές ομάδες
Claudio Monteverdi (1567-1643)	Hor quel ciel e la terra όργανο μαδριγάλι σε κείμενο Πετράρχη

Ariel Ramirez (1921)	Αποσπάσματα από τη Misa Criolla Σολίστ: Παναγιώτης Παπαοστόλου Γιάννης Σακελλάρης

<u>Γιάννης Α. Παπαϊωάννου (1910)</u>	"Ο εμπειρικής" (1983) για χορωδία, τσέλο, κοντραμπάσο και κρουστά. Κείμενο: Ανδρέας Εμπειρικός <u>Α' Παγκόσμια Εκτέλεση</u>
Θόδωρος Αντωνίου (1935)	θάλασσα του πρωιού Ποίηση : Κ.Π. Καβάφη
Τάσος Παπάς	Τρία θλυρινιώτικα τραγούδια

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: Μέλη της Κ.Ο.Θ.

Σπουδαστές και μαθητές ελογέρας του Ν.Ω.Θ. Τάξη 611 Bourdier

Ο ΗΛΙΟΣ ΗΣΤΗΡΙΟΝ

Ω μεγάλο μυστήριο
και θαυμαστή μυσταγωγία
να δουν τα ζώα τον γεννημένο κύριο
να κείτεται στη φάτνη.

NON ON' EL OIEL E LA TERRA

Τώρα που ο ουρανός κι η γη, κι ο άνεμος σκαίνουν
και κάθε ζωή αποκοιμήθηκε,
η νύχτα γυροφέρει το αστερόφωτο άρμα της
κι η θάλασσα ξαπλώνει στο κρεβάτι της, ακίνητη...
αγρυπνώ, σκέβομαι, φλέγομαι, στενάζω κι Αυτή που με βασανίζει
περνά πάντα μπροστά στα μάτια μου, για το γλυκό μου μαρτύριο.
Ο πόλεμος είναι μέσα μου, οργισμένος και ματωμένος,
και μόνη η εικόνα Της μπορεί να μου φέρει την ειρήνη.

(FRANCESCO PETRARCA)

Ο ΦΩΤΟΦΡΑΚΤΗΣ

Οί άρες μέσα άπ'τούς Ιριδισμούς και τά παιχνίδια ρέουν, όπως
ανάμεσα στά πολυτρίχια τά διαυγή νερά. Και ό ρευβασμός με τά
κλειδιά του άνοίγει τους όρίζοντες, που άπλώνουν και άδιακόπως
μεγαλώνουν, σαν κύκλοι πέτρας που έπεσε σέ έπιφάνεια άδιατάρακτη
άπό κρίσεις φθαρτές και νόθεσ.

"Όρθρος ή άρα ή πρώτη. Πίσω της, ή λαγαρή κωία, με δείκτες
ρόδινοσ που γρήγορα (σά πω, άνέλκιστα σχεδόν) γυρίζουν και χρυ-
σίζουν. "Άνας φαός με άπίστευτον φωτοφράκτη άπάζει την πιο
γοργή στιγμή και την άπλώνει στην έπιφάνεια μιās κλάκας λείας,
εύαισθησίας έξαισίας.

Και τώρα που άνοιξε και έκλεισε ό φωτοφράκτησ σαν μάτι άδέ-
καστο και συνελήφθη ό χρόνος, ό ρευβασμός αύξάνει την ζωή και
δίδει στην κάθε εικόνα την κίνηση και την εύελιξία που φέρνει
άπό τά βίθη μιās πηγής (τής ίδικής του) ζεστό τό πιο κρυφό της
νόημα. Και ίδού που μεταλλάσει κλήρωσ την εικόνα" άπό μιá στατική
στιγμή (άσ ποίμε καρτωμένη) την μετατρέκει σέ πολυκύμαντον χορόν
άρων και πλαστικων σωμάτων εύρυθμίας, σέ όντοποίησιν άπτήν και
άσπαίρουσαν παντός δράματος, πάσης έπιθυμίας.

Ανδρέας Ξικειρίκος
(άπό την ΟΚΤΑΝΑ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΑΘΗΝΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ 1985

**ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΗΣ ΕΡΤ**

Αφιερωμένης στα 75 χρόνια του συνθέτη και καθηγητή

ΓΙΑΝΝΗ Α. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

καί στην Σύγκλητο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Διευθυντής Ορχήστρας: **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ**

ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Δευτέρα 22 Ιουλίου 1985 - ώρα 9 μ.μ.

Εικόνα 4.(1) 5.2.3 β. 1981-1989 (12) επαινετικά σχόλια μαθητών 1

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ο Γιάννης Α. Παπαγεωργίου γεννήθηκε το 1910 στην Καβάλα. Εμπούδισε πιάνο, θεωρητικά και σύνθεση στο «Ελληνικό Ιδρυό Αθηνών». Ως υπάλληλος της UNESCO αποστράφηκε το 1949-50 αλλά μεγάλα μουσικά κέντρα της Ευρώπης. Επί ένα χρόνο εργάστηκε κοντά στον Άρθ. Νόιγκαερ στο Χαρίσι. Το 1953 βραβεύεται η Συμφωνία του αριθ. 3 στο Διεθνές Διαγωνισμό Συνθέσεων «Βασιλισσα Ελισάβετ του Βελγίου», στις Βρυξέλλες. Το 1970 τιμήθηκε από το Πανεπιστήμιο της Βιέννης με το Gottfried von Herder Preis. Το 1983 η Ακαδημία Αθηνών του αποδίδει το Αριστίον Καλών Τεχνών.

Καθηγητής Ανωτέρων Θεωρητικών και Συνθέσεως είναι ο μόνος στην Ελλάδα που διδάσκει, παράλληλα με την παραδοσιακή, και τη σύγχρονη τεχνική σύνθεσης. Οι περισσότεροι νέοι σημαντικοί Έλληνες συνθέτες που διακρίθηκαν τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό υπήρξαν μαθητές του.

Πρωτεύει μέλος και Πρόεδρος από το 1964 έως το 1975 του «Ελληνικού Συνδέσμου Σύγχρονης Μουσικής» και του Ελληνικού Τμήματος της «International Society for Contemporary Music».

Από το 1950 χρησιμοποιεί στα έργα του την ατομικότητα, τη δομική σύνθεση τεχνική και σε σύνθετα τη σφαιρική, πρόσφατα δε τη μεταμορφωτική και άλλες πρωτοποριακές τεχνικές.

Με το έργο του και τη διδασκαλία του έχει εξασκήσει πλατιά επίδραση στη νεότερη Μουσική Σχολή της Ελλάδας.

Τα κυριότερα έργα του είναι:

Για Ορχήστρα: «Ο Βασίλης ο Αρβανίτης» συμφωνικός θρύλος, Πέντε Συμφωνίες, Τέσσερις Συμφωνικές Κοίτες, Κοντσέρτο για Ορχήστρα, Τρεις Σούιτες, Σούιτα για σόλο βιολί και ορχήστρα, Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα Δωδεκάτιμο, Διπλό Κοντσέρτο για βιολί, πιάνο και ορχήστρα, «Μεταμόρφωση για σόλο βιολοντσέλλο και ορχήστρα».

Σημαντικός αριθμός έργων Μουσικής Δωδεκάτιμου. Έργα για πιάνο σόλο, για βιολί σόλο κλπ. Έργα για μικρή και οργάνο σύνολο έως και έργα για χορωδία A Cappella κλπ. Μουσική για Τραγωδίες.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Νίκου Χριστοδουλίου: INTRADA (1985)
(1959)

Α' εκτέλεση

Αργύρης Κωνσάνης: ΕΤΕΡΟΦΩΝΙΚΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ
(1924) για μεγάλα ορχήστρα (1967)

Α' εκτέλεση

Θεοδώρα Αντωνίου: ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ (1982)
(1935) Αφιερωμένο στους ταλαντούχους νέους μουσικούς όλου
του κόσμου.

Α' εκτέλεση

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γιάννη Α. Παπακωνσταντίνου: «ΒΑΣΙΛΗΣ Ο ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ» (1944 - 45)
(1910) Συμφωνικός θρύλος σε έξι τεταγμένα

χέστρα και τον θίο Διοδοτή στις 27/10/1947 καθώς και στο θείο Ηρόδοιο στις 30/7/1950. Επίσης με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας το 1954 με Διοδοτή τον Αντόλφο Βαγγαλιάνο.

Γ. Α. Β.

Μαθητές του Γιάκου Α. Παπαδόπουλο υπήρξαν μεταξύ άλλων και οι ακόλουθοι:

ΑΡΓΥΡΗΣ ΚΟΥΝΑΔΗΣ
ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΔΑΜΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΡΑΦΩΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΓΙΩΡΓΙΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΞΑΝΘΟΥΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ
ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΔΑΜΗΣ
ΙΩΝ ΖΩΤΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΥΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΝΑΚΑΚΗΣ
ΜΑΡΙΕΛΛΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΕΝΙΔΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΜΠΟΝΕ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

*Ο Γιάννης Α. Παπαϊωάννου, ο δάσκαλός μου, ο Λάσκαλος τόσο Ελλή-
των σειθιτών — και το σημαντικότερο — τόσο διαφορετικών μεταξύ τους, είναι
εκείνος που πίστευε να δώσει στη μουσική της σείθισης στον τόπο μας έναν
πλούτο παρεχόμενου και μιας ενότητας αντίληψης. Από πολλές δεκαετίες
ώδη, παράλληλα με την όλη κλασική μουσική κατάρτιση, δίνει στο μαθητή
του την δυνατότητα να αναζητεί τους ορίζοντές του, να εξοικειωθεί και με τα
σύγχρονα μουσικά φαινόμενα με στόχο τη διεύρυνση του πεδίου της γνώσης
και της αισθητικής αντίληψης του είναι σειθιτή. Μόσα στο χάος της ένδειας
γνώσεων, της στεριότητας και της κοινής πληροφόρησης απ' τα οποία έπασχε
(και σε πολλούς ακόμα πίστευε) η διδασκαλία του ανώτερου θεωρητικού σ'
αυτών του τόπου, η ψευτική παρουσία του Γ. Α. Παπαϊωάννου επέζησε μια
αληθινή εντολία και η διδακτική του δραστηριότητα αποτελεί μια διαρκή
κοινωνική προσφορά.*

*Αλλά πέρα απ' τη διδασκαλία του υπάρχει το δημιουργικό έργο του Γ.
Α. Παπαϊωάννου — σειθιτή. Το προσωπικό του έργο στη ψευδογραφία της
Μουσικής Τέχνης στον τόπο μας, που οι διαστάσεις του ορίζονται με μια
ιστορική προοπτική. Η αποτίμησή του θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα μουσι-
κολογικής ανάλυσης και μελέτης. Ένα στοιχείο μόνο θέλω να επισημάνω:
τη σοβαρότητα της πνευματικότητας του Γ. Α. Παπαϊωάννου, το ότι δεν
αγριέται να παρουσιαστεί στην εκπαίδευση ή σ' εύκολους εντυπωσιασμούς. Το
απικερτικό ήθος, που τον χαρακτηρίζει και δίνει το δημιουργικό του έργο.*

Μιχάλης Αθήνας

11 Ιουλίου 1985

*Ο μεγάλος μας δάσκαλος Γιάννης Α. Παπαϊωάννου επιτελεί με τον
πιο σεμνό τρόπο το μεγαλύτερο έργο. Τον αγείλουμε πολλά κι εμείς κι ο
τόπος κι η μουσική.*

Θεόδωρος Αντωνίου

*Χαίρομαι ιδιαίτερα που το Γ' πρόγραμμα μου δίνει την ευκαιρία να
εκφράσω δημόσια την εκτίμησή μου για τον Γιάννη Ανδρέου Παπαϊωάννου
του οποίου ήμουν μαθητής από το 1958 ως το 1962 και με τον οποίον συνδέο-
μαι έκτοτε πολύ.*

*Ο Γιάννης Ανδρέου Παπαϊωάννου δεν είναι μόνο σπουδαίος σαν σει-
θιτής, αλλά και σαν δάσκαλος.*

*Οι μαθητές του, τον αγαπούν, όχι μόνο γιατί είναι μια χρηστικός και στεγνός
αναπαιγμένη πηγή γνώσεων, αλλά και γιατί τους τις μεταδίδει με αληθινό*

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1986-1987

Εικόνα 5.(1) 5.2.3 β. 1981-1989 (21) Κονσερτίνο 1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

J.S. BACH: Κοντσέρτο σε λα μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα,
(1735-1782) έργο 1055

Allegro
Larghetto
Allegro ma non tanto

Πιάνο: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

Α' εκτέλεση

Γ.Α. ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ: Κοντσέρτινο για πιάνο και ορχήστρα εγχόρδων
(1910) (1962)

Allegretto giocoso
Tema con variazioni-Adagio amoroso
Finale-Vivace

Πιάνο: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

Α' εκτέλεση (6/4 3/4/νί/αγ)

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

L.v. ΒΕΣΤΗΟΒΕΝ: Συμφωνία αρ. 5, σε ντο ελ., έργο 67
(1770-1827)

Allegro con brio
Andante con moto
Allegro
Allegro

Ψηφιακή Βεβαίωση Εγγράφου

Μπορείτε να ελέγξετε την ισχύ του εγγράφου
σκανάροντας το QR code ή εισάγοντας τον κωδικό
στο docs.gov.gr/validate

Κωδικός εγγράφου: RxJrq_CmFdiu9pUt1CSYZw

Σελίδα: 1/1

Επιβεβαιώνεται το γνήσιο. Υπουργείο
Ψηφιακής Διακυβέρνησης / Verified by the Ministry
of Digital Governance, Hellenic Republic
20230628174826+03'00'

Υπογραφή:
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΖΜΑΔΕΛΗΣ
Πατρώνυμο: ΧΡΗΣΤΟΣ
ΑΦΜ: 043332541
Ημ. Υπογραφής: 28/06/2023 17:48:22